Dr. Michael Newton
PUTOVANJE DUŠA

Prikaz slučajeva života između života

S engleskoga preveo Nebojša Buđanovac, prof.

Naslov originala: Michael Newton: Journey of Souls
Translated from
JOURNEY OF SOULS
First Edition Copyright © 1994.
Fifth Revised Edition Copyright © 1996 Michael Newton
Published by Llewellyn Publications
Woodbury, MN 55125 USA
www.llewellyn.com

SADRŽAJ

Uvod	3
Smrt i odlazak	7
Vratnice duhovnog svijeta	13
Povratak kući	18
Premještena duša	28
Orijentacija	33
Prijelaz	43
Smještaj	52
Naši vodiči	64
Početnička duša	74
Duša srednje razine	86
Napredna duša	99
Izbor života	118
Izbor novog tijela	129
Priprema za polazak	146
Ponovno rođenje	154
Zaključak	160

Za Peggy, moju voljenu suprugu i srodnu dušu.

Osim što zahvaljujem svojoj supruzi na golemom doprinosu knjizi, posebno zahvaljujem Norah Mayper, Johnu Faheyu i svim suradnicima koji su odvojili dio svojih života za uređivanje knjige i davanje savjeta i ohrabrenja. Zahvaljujem i svim svojim klijentima, čija je hrabrost omogućila ovo istraživanje time što su mi omogućili da zajedno s njima putujem stazama njihovih umova.

VIĐENO OČIMA BESMRTNE DUŠE

Zašto ste ovdje na Zemlji? Kamo ćete poći nakon smrti? Što će vam se dogoditi kad dođete tamo? O prošlim su životima napisane brojne knjige, ali malo je toga rečeno o neprekidnoj egzistenciji naših duša u iščekivanju ponovnog rođenja - sve do ove zapanjujuće, provokativne knjige.

Kad je dr. Michael Newton, ovlašteni majstor hipnoterapije, počeo vraćati svoje klijente unatrag kroz vrijeme kako bi došli do sjećanja na prošle živote, slučajno je naišao na otkriće neslućenih razmjera: da je, kroz mentalne oči klijenata u hipnotiziranom ili nadsvjesnom stanju, moguće «vidjeti» duhovni svijet, i da mu klijenti u tom izmijenjenom stanju mogu reći što su njihove duše radile između života na Zemlji.

Knjiga koju ćete pročitati uzdrmat će vaše stavove o smrti. Tijekom mnogo godina autor je poveo stotine ljudi u duhovni svijet. Dvadeset i devet slučajeva opisanih u knjizi obuhvaća izvještaje vrlo religioznih osoba, duhovno neposvećenih osoba, kao i onih između toga - i svi su oni iskazali upečatljivu dosljednost u načinu na koji su odgovarali na pitanja o duhovnom svijetu.

Dr. Newton otkrio je da je proces iscjeljivanja do kojeg dolazi kad čovjek pronađe svoje mjesto u duhovnom svijetu daleko značajniji za klijente od opisivanja njihovih prošlih života na Zemlji. Putovanje duša predstavlja deset godina njegovih istraživanja i uvida, koje će vam pomoći da shvatite svrhu svojih životnih izbora, kao i načina i razloga zbog kojih vaša duša, i duše vaših voljenih, žive vječno.

O PISCU

Michael Duff Newton doktorirao je psihologiju savjetovanja, posjeduje certifikat majstora hipnoterapije i član je Američke udruge savjetnika. Predaje na višim školama, a ima i privatnu praksu u Los Angelesu. Dr. Newton razvio je svoje tehnike vremenske regresije kako bi učinkovito poveo hipnotičke subjekte onkraj sjećanja na prošle živote, prema smislenijem iskustvu duše između života. Pisca smatraju pionirom u otkrivanju tajni naših života u duhovnom svijetu, o kojima piše po prvi put u ovoj uspješnici. Putovanje duša prevedeno je na deset jezika. Dr. Newton međunarodno je poznat kao duhovni regresionist, a nastupao je na brojnim radio i TV talkshowovima zastupajući teorije New Agea. Godine 1998. Nacionalna udruga transpersonalnih hipno-terapeuta dodijelila mu je godišnju nagradu za «Najosobitiji doprinos» u premošćivanju uma, tijela i duha. Nagradu je dobio za godine kliničkog istraživanja sjećanja duše i otkrića kozmologije života nakon života. Pisac je povjesničar, astronom-amater i svjetski putnik. On i njegova supruga Peggy sada žive u planinama Sierra Nevade u sjevernoj Kaliforniji.

UVOD

Poznat ćete skriveno carstvo
U kojem sve duše obitavaju
Putovanje vodi
Kroz magle smrti.
Na tom bezvremenom putu
Pleše svjetlo vodilja
Izgubljeno svjesnom pamćenju,
Ali vidljivo u transu.
M.N.

Bojite li se smrti? Pitate li se što će vam se dogoditi nakon što umrete? Je li moguće da posjedujete duh koji je došao s nekog drugog mjesta i da će se vratiti tamo nakon što vaše tijelo umre, ili je to samo vaša želja stvorena strahom?
Paradoks je da ljudi, jedini od svih stvorova na Zemlji, moraju potisnuti strah od smrti da bi mogli voditi normalne živote. No, naš biološki instinkt nikada nam ne dopušta da zaboravimo tu krajnju opasnost po naš bitak. Sablast smrti sa starenjem raste u našoj svijesti. Čak se i religiozne osobe boje da je smrt kraj naše osobnosti. Naš najveći strah od smrti donosi nam misli o uništavilu smrti koja će prekinuti sve naše veze s obitelji i prijateljima. Umiranje nam čini sve zemaljske ciljeve uzaludnima.
Kad bi smrt bila kraj svega povezanog s nama, život bi doista bio besmislen. Međutim, neka moć u nama omogućava nam da gajimo pomisao na život poslije smrti i da osjetimo povezanost s višom silom, pa čak i s vječnom dušom. Ako zaista imamo dušu, kamo ona odlazi nakon smrti? Postoji li doista nekakvo nebo puno inteligentnih duhova izvan našeg fizičkog svemira? Kako ono izgleda? Što činimo kad dođemo tamo? Postoji li neko vrhovno biće koje vlada tim rajem? Ta su pitanja stara kao i samo čovječanstvo, a za većinu nas još su uvijek tajna.
Za većinu ljudi, istinski odgovori na misterij života nakon smrti još su uvijek zaključani iza duhovnih vrata. Razlog tomu je ugrađena amnezija o identitetu naše duše, koja nam, na svjesnoj razini, pomaže u spajanju duše i ljudskog mozga. Posljednjih godina javnost je čula za ljude koji su privremeno umrli, a zatim se vratili u život i izvijestili o tome kako su vidjeli dugi tunel, jarka svjetla i nakratko se susreli s prijateljskim dušama. No, niti jedan od tih izvještaja iznesenih u mnogim knjigama o reinkarnaciji nije nam dao više od naznake o onome što možemo saznati o životu nakon smrti.
Ova je knjiga intimni dnevnik o duhovnom svijetu. Ona opisuje niz prikaza stvarnih slučajeva koji detaljno otkrivaju što nam se događa nakon što završi život na Zemlji. Povest će vas onkraj duhovnog tunela i ući ćete u sam duhovni svijet kako biste saznali što se događa s dušama prije no što se napokon vrate na Zemlju u drugom životu.
Ja sam po prirodi skeptik, iako se prema sadržaju ove knjige možda ne čini tako. Kao savjetnik i hipnoterapeut, specijalizirao sam se za promjenu ponašanja kako bih tretirao psihološke poremećaje. Veliki dio mojeg rada odnosi se na kratkoročno kognitivno restrukturiranje klijenata - pomažem im da povezu misli i emocije kako bi došli do zdravih ponašanja. Zajedno pronalazimo smisao, funkciju i posljedice njihovih vjerovanja, jer ja djelujem na osnovi pretpostavke da niti jedan mentalni problem nije izmišljen.
U ranim danima svoje prakse odolijevao sam zahtjevima ljudi za vraćanjem u prošle živote zbog svoje orijentacije prema tradicionalnoj terapiji. Iako sam se služio

tehnikama hipnoze i vremenske regresije, kako bih utvrdio izvore uznemirujućih sjećanja i trauma iz djetinjstva, smatrao sam da bi pokušaj posezanja u prošle živote bio neortodoksan i neprimjeren kliničkoj praksi. Moj interes za reinkarnaciju i metafiziku bio je samo intelektualna znatiželja, sve dok s jednim mladićem nisam počeo raditi na problemu ublažavanja boli.

Taj se klijent žalio na kronične bolove u desnoj strani tijela, koji su ga pratili cijelog života. Jedno od oruđa kojima se hipnoterapija služi za ublažavanje boli je upućivanje klijenta na pogoršanje boli, kako bi je naučio ublažiti, i na taj način ostvario kontrolu nad njom. Na jednoj od naših seansi pojačavanja boli, taj je čovjek upotrijebio sliku probadanja nožem kako bi opisao svoju muku. Tražeći izvore te slike, na kraju sam otkrio njegov prošli život vojnika iz 1. svjetskog rata koji je bio ubijen bajunetom u Francuskoj. Uspjeli smo u potpunosti eliminirati bol.

Uzohrabrenje od strane svojih klijenata, počeo sam eksperimentirati, vodeći neke od njih unatrag kroz vrijeme, u razdoblje prije njihovog posljednjeg rođenja na Zemlji. U početku, bojao sam se da će njihova integracija trenutnih potreba, vjerovanja i strahova stvoriti fantazije umjesto sjećanja. Međutim, nedugo zatim shvatio sam da naša duboko ukorijenjena sjećanja sadrže niz prošlih iskustava previše stvarnih i povezanih da bismo ih mogli ignorirati. Shvatio sam kolika je terapeutska važnost veze između tijela i događaja iz naših prošlih života i onoga što smo danas.

Zatim sam slučajno naišao na otkriće neslućenih razmjera. Otkrio sam da je kroz mentalne oči hipnotiziranih klijenata moguće «vidjeti» duhovni svijet, i da mi klijenti mogu pričati o životu između života na Zemlji.

Slučaj koji je za mene otvorio vrata duhovnog svijeta bila je sredovječna žena koja je bila osobito prijemčiv hipnotički subjekt. Razgovarala je sa mnom o svojim osjećajima usamljenosti i izolacije u onoj osjetljivoj fazi kad se klijent prisjeti prošlog života koji neposredno prethodi sadašnjem. Ta neobična žena prešla je u najviše stanje izmijenjene svijesti gotovo sama od sebe. Ne shvaćajući da sam izdao prekratku naredbu za tu akciju, sugerirao sam joj da krene prema izvoru svojeg gubitka druželjubivosti. U istom trenutku, nehotice sam upotrijebio jednu od riječi-otponaca za duhovno prisjećanje. Također sam je upitao postoji li neka specifična grupa prijatelja koji su joj nedostajali.

Iznenada, moja je klijentica briznula u plač. Kad sam je uputio da mi kaže što nije u redu, rekla je: «Nedostaju mi neki od prijatelja iz moje grupe i zato sam toliko usamljena na Zemlji.» Bio sam zbunjen i nastavio je propitivati o tome gdje se ta grupa prijatelja zapravo nalazi. «Ovdje, u mojem trajnom domu», odgovorila je jednostavno, «i u ovom trenutku vidim ih sve!»

Nakon što sam završio seansu s tom klijenticom i preslušao snimku razgovora s njom, shvatio sam da je pronalaženje duhovnog svijeta bilo produžetak regresije u prošle živote. Napisane su brojne knjige o prošlim životima, ali nisam mogao pronaći niti jednu koja bi govorila o našim životima na razini duša, niti o tome kako doći do duhovnih sjećanja ljudi. Odlučio sam istražiti to područje, a tijekom prakse razvio sam vlastitu vještinu ulaska u duhovni svijet putem svojih klijenata. Otkrio sam i to da je pronalaženje mjesta u duhovnom svijetu bilo ljudima mnogo značajnije od otkrivanja prošlih života na Zemlji.

Kako je moguće doći do duše putem hipnoze? Predočite si da se um sastoji od tri koncentrična kruga, od kojih je svaki manji od onog prethodnog. Dijele ih samo slojevi povezane svijesti. Prvi vanjski sloj predstavlja svjesni um koji je izvor našeg kritičkog, analitičkog rezoniranja. Drugi sloj je podsvijest. Tamo nas hipnoza najprije vodi u potrazi za skladištem koje sadrži sjećanja na sve događaje iz ovog i prošlih života. Treća, unutarnja jezgra, ono je što sada zovemo nadsvjesni um. Ta razina sadrži najviše središte Jastva, gdje smo mi izraz više sile.

U nadsvijesti obitava naš stvarni identitet, dopunjen podsviješću, koja sadrži sjećanja na mnoge alter-egoe koje smo imali u bivšim ljudskim tijelima. Nadsvijest možda i nije razina, nego sama duša. Nadsvjesni um predstavlja naše najviše središte mudrosti i perspektive, i sve moje informacije o životu nakon smrti dolaze iz tog izvora inteligentne energije.

Koliko je upotreba hipnoze valjana za razotkrivanje istine? Ljudi u hipnozi ne sanjaju i ne haluciniraju. U upravljanom stanju transa ne sanjamo u kronološkim sekvencama i ne haluciniramo. Kad klijenti uđu u trans, njihovi moždani valovi usporavaju se iz početnog beta stanja budnosti i mijenjaju vibracije kroz meditativno alfa stanje, pa sve do različitih razina teta stanja. Teta stanje je hipnoza - ne san. Kad spavamo, ulazimo u krajnje, delta stanje, gdje se poruke iz mozga spuštaju u podsvijest i izbacuju kroz snove. Međutim, u teta stanju svjesni um nije nesvjestan, pa možemo primati i odašiljati poruke dok su nam svi kanali sjećanja otvoreni.

Kad se nađu u hipnozi, ljudi opisuju slike koje vide i dijaloge koje čuju u svojim nesvjesnim umovima kao doslovna opažanja. Odgovarajući na pitanja, subjekti ne mogu lagati, ali mogu pogrešno protumačiti nešto što su vidjeli u svojem nesvjesnom umu, kao što to činimo i u svjesnom stanju. U hipnozi, ljudi se ne mogu povezati ni sa čim što ne smatraju istinom.

Neki kritičari hipnoze vjeruju da će subjekt u transu iskonstruirati sjećanja i prilagoditi svoje odgovore kako bi usvojili teoretski okvir koji im sugerira hipnotizer. Otkrio sam da je ta generalizacija pogrešna pretpostavka. U svojem radu, svaki slučaj tretiram kao da informaciju čujem prvi put. Kad bi subjekt nekako uspio nadvladati hipnotičku proceduru i svjesno izgraditi fantaziju o duhovnom svijetu ili kad bi došao do te slike preko slobodnih asocijacija iz prethodno usvojenih ideja o životu nakon smrti, njegovi bi odgovori ubrzo počeli odudarati od izvještaja mojih ostalih klijenata. U ranoj fazi svoje karijere spoznao sam vrijednost pozornog unakrsnog ispitivanja. Nisam otkrio da je bilo tko lažirao svoja duhovna iskustva samo da bi mi udovoljio. Zapravo, subjekti u hipnozi spremno ispravljaju moja pogrešna tumačenja njihovih izjava.

Kako je broj mojih slučajeva rastao, putem pokušaja i pogreške naučio sam postavljati pitanja o duhovnom svijetu pravilnim redoslijedom. Subjekti u nadsvjesnom stanju nisu osobito motivirani da dobrovoljno nude informacije o cjelokupnom životu duša u duhovnom svijetu. Potrebno je imati prave ključeve za pojedina vrata. S vremenom, uspio sam usavršiti pouzdanu metodu memorijskog pristupa različitim dijelovima duhovnog svijeta, spoznavši koja vrata moram otvoriti u pravom trenutku tijekom seanse.

Kako sam sa svakom seansom stjecao sve veće samopouzdanje, sve je više ljudi osjećalo da se dobro snalazim sa životom poslije smrti i da sa mnom mogu razgovarati o tome. Neki klijenti iz prikazanih slučajeva bili su vrlo religiozni ljudi, dok neki drugi nisu uopće imali duhovnih uvjerenja. Većina se, pak, nalazi negdje između toga, i posjeduju razno razne osobne filozofije o životu. No, zapanjujuća stvar koju sam otkrio tijekom svojeg istraživanja bila je ta, da su svi subjekti, vraćeni u stanje duše, iskazivali nevjerojatnu dosljednost u odgovorima na pitanja o duhovnom svijetu. Ljudi su se čak služili istim riječima i opisima u kolokvijalnom jeziku, opisujući svoje živote na razini duša.

Međutim, ujednačenost iskustava tolikih klijenata nije me spriječila da stalno provjeravam njihove izjave i potvrđujem specifične funkcionalne aktivnosti duša. Pojedini slučajevi razlikovali su se u opisima, ali razlog tomu bio je više stupanj razvijenosti duše nego razlike u doživljavanju duhovnog svijeta.

Istraživanje je bilo bolno sporo, ali s rastom broja slučajeva, napokon sam došao do radnog modela vječnog svijeta u kojem žive naše duše. Otkrio sam da misli o duhovnom svijetu sadrže univerzalne istine među dušama ljudi koji žive na Zemlji. Ta

opažanja tolikih različitih ljudi uvjerila su me da su njihove izjave vjerodostojne. Ja nisam religioznao osoba, ali otkrio sam da je mjesto kamo odlazimo nakon smrti uređeno i usmjereno, i shvatio sam da postoji veliki plan za život i život poslije života.
Kad sam razmišljao o tome kako najbolje predstaviti svoja otkrića, zaključio sam da bi metoda prikaza slučaja bila najživopisniji način koji bi čitateljima omogućio procjenu prisjećanja klijenata na prošle živote. Svaki izabrani slučaj predstavlja izravan dijalog mene i subjekta. Svjedočanstva su skinuta sa snimki naših seansi. Ova knjiga ne govori o prošlim životima mojih klijenata. Ona je dokumentacija njihovih iskustava u duhovnom svijetu povezanim s tim životima.
Za čitatelje koji imaju poteškoća sa shvaćanjem naših duša kao nematerijalnih objekata, opisi slučajeva u prvim poglavljima objašnjavaju pojavljivanje i funkcioniranje duša. Svaki opis slučaja donekle je skraćen zbog prostornih ograničenja, i kako bi se čitatelju predstavio uređeni prikaz aktivnosti duša. Poglavlja su osmišljena tako da prikažu normalno kretanje duša u duhovni svijet i iz njega uz prenošenje drugih duhovnih informacija.
Do putovanja duša od trenutka smrti do sljedeće inkarnacije došao sam tijekom trideset godina bavljenja životom između života kroz hipnoterapiju. Tim sam se područjem bavio od 1970-ih, a moje su spoznaje rasle sa svakim desetljećem. Međutim, većina prikazanih slučajeva života između života iz ove knjige prikupljena je tijekom posljednjih deset godina. U početku me iznenadilo što su se neki ljudi jasnije sjećali dijelova života svoje duše nakon davnih života nego nakon novijih života. No, iz nekog razloga, niti jedan subjekt nije se mogao prisjetiti cijele kronologije aktivnosti duša koju sam izložio u ovoj knjizi. Moji se klijenti živo prisjećaju određenih aspekata svojeg duhovnog života, dok su im neka druga iskustva maglovita. Zbog toga, čak ni kroz ovih dvadeset i devet slučajeva nisam uspio pružiti čitatelju cjeloviti raspon informacija koje sam prikupio o duhovnom svijetu. Stoga moja poglavlja sadrže detalje iz većeg broja slučajeva od ovih navedenih dvadeset i devet.
Čitatelju se moje postavljanje pitanja u nekim slučajevima može učiniti vrlo zahtjevnim. U hipnozi, važno je zadržati klijenta na zacrtanom putu. Kad se radi o duhovnom carstvu, od hipnotizera se traži više nego kad se radi na prisjećanju prošlih života. U transu, prosječan klijent često dopušta umu svoje duše da odluta dok promatra kako se odvijaju zanimljivi prizori. Moji klijenti često traže da prestanem pričati kako ne bi morali izvještavati o onome što vide i kako bi jednostavno uživali u iskustvima koja su proživjeli kao duše. Pokušavam biti nježan i ne pretjerano strukturiran, ali moje seanse obično su individualne, traju po tri sata, i obrađujemo mnogo toga. Ljudi katkad dolaze izdaleka da bi me vidjeli, i nisu u mogućnosti ponovno se vratiti.
Izraz čuđenja na licu klijenata nakon seanse predstavlja mi veliko zadovoljstvo. Oni koji su imali priliku vidjeti svoju vlastitu besmrtnost dolaze do novih razina samorazumijevanja i snage. Prije no što probudim svoje klijente, često im usadim odgovarajuće posthipnotičke sugestije. Svjesno znanje o životu njihovih duša u duhovnom svijetu i povijest fizičkih postojanja na planetima daje tim ljudima snažniji osjećaj smjera i energije u životu.
Na kraju, trebao bih reći da će to što ćete pročitati možda uzdrmati vaše stavove o smrti. Predstavljeni materijal možda se suprotstavlja vašim filozofskim i religijskim vjerovanjima. Neki će pak čitatelji pronaći potporu za svoje stavove. Drugima će informacije izložene u ovim slučajevima izgledati poput subjektivnih priča koje podsjećaju na znanstveno fantastičnu priču. Kakvog god uvjerenja bili, nadam se da ćete razmisliti o implikacijama po čovječanstvo, ukoliko je točno to što moji klijenti govore o životu poslije smrti.

SMRT I ODLAZAK

PRVI SLUČAJ
S. (subjekt): O, moj Bože! Nisam valjda stvarno mrtav - jesam li? Mislim, tijelo mi je mrtvo - vidim ga pod sobom - ali ja lebdim... mogu pogledati dolje i vidjeti kako mi tijelo leži na bolničkom krevetu. Svi oko mene misle da sam mrtav, ali nisam. Želim viknuti hej, nisam stvarno mrtav! Ovo je tako nevjerojatno... Sestre navlače pokrivač preko moje glave... ljudi koje poznajem plaču. Trebao bih biti mrtav, ali još sam živi To je čudno, jer tijelo mi je apsolutno mrtvo dok se ja krećem iznad njega. Živ sam!
Riječi su to čovjeka koji je u dubokoj hipnozi ponovno proživio iskustvo smrti. Izgovarao ih je brzo i uzbuđeno, glasom punim strahopoštovanja, dok je gledao i osjećao kako je to biti duh koji se tek odvojio od fizičkog tijela. Taj je čovjek moj klijent i upravo sam mu pomogao da ponovno proživi prizor smrti u prošlom životu dok leži udobno zavaljen u razvučenom naslonjaču. Malo prije toga, prateći moje upute tijekom vođenja u transu, ovaj se subjekt vratio u svoja sjećanja iz djetinjstva. Njegova podsvjesna opažanja postupno su srasla dok smo zajedno radili na vraćanju u majčinu utrobu.
Zatim sam ga pripremio za skok unatrag kroz magle vremena vizualnom upotrebom štita. Kad smo dovršili ovaj važan korak mentalnog uvjetovanja, premjestio sam svoj subjekt kroz imaginarni vremenski tunel u njegov prošli život na Zemlji. Bio je to kratak život, jer je naglo umro od epidemije gripe godine 1918.

Kako se početni šok promatranja vlastite smrti i osjećaja kako duša lebdi iz tijela pomalo smanjuje, moj se klijent spremnije prilagođava na slike u svojem umu. Budući da maleni dio svijesti, kritični dio njegovog uma, još uvijek funkcionira, shvaća da ponovno stvara prošlo iskustvo. Potrebno mu je malo više no inače, jer klijent je mlada duša i nije toliko navikao na cikluse rođenja, smrti i ponovnog rođenja kao mnogi moji drugi klijenti.
No, za nekoliko trenutaka smiruje se i počinje samopouzdanije odgovarati na moja pitanja. Brzo ga podižem iz podsvjesne hipnotičke razine do nadsvjesnog stanja. Sada je spreman razgovarati o duhovnom svijetu, i pitam ga što mu se događa.
S: Pa... dižem se sve više... još lebdim... opet gledam svoje tijelo. Kao da gledam film, samo što sam i ja u njemu! Liječnik tješi moju ženu i kćer. Moja žena jeca (klijent se od neugode migolji u naslonjaču). Pokušavam posegnuti u njen um... kako bih joj rekao da je sa mnom sve u redu. Toliko je shrvana da se ne mogu probiti do nje. Želim da zna kako su moje patnje gotove... oslobodio sam se svojeg tijela... ne trebam ga više... želim da zna da ću je čekati. Želim da zna to... ali ona... ne sluša me. O, sada krećem dalje...
I tako, vođen nizom naredbi, moj klijent započinje s procesom kretanja kroz duhovni svijet. To je put kojim su mnogi drugi prošli u sigurnosti mojeg ureda. Dok se sjećanja u nadsvjesnom stanju šire, klijent pod hipnozom obično se sve više povezuje s duhovnim prolazom. S napredovanjem seanse, klijentu je sve lakše pretočiti mentalne slike u riječi. Kratke opisne fraze pretvaraju se u detaljna objašnjenja ulaska u duhovni svijet.

Imamo mnogo dokumentacije, uključujući i opservacije medicinskog osoblja, koja opisuje izvantjelesna iskustva bliske smrti ljudi teško povrijeđenih u nesrećama. Te su ljude smatrali klinički mrtvima prije no što su ih napori medicinskog osoblja vratili s druge strane. Duše su sposobne napustiti tijela - domaćine i vratiti se u njih, osobito u situacijama opasnim po život, kad tijelo umire. Ljudi opisuju kako su lebdjeli nad svojim tijelima, osobito u bolnicama, i gledali kako liječnici na njima provode procedure oživljavanja. S vremenom, ta sjećanja izblijede nakon što se ljudi vrate u život.

U ranim fazama hipnotičke regresije u prošle živote, opisi klijenata koji mentalno prolaze kroz smrti u prošlim životima ne proturječe izvještajima ljudi koji su stvarno umrli na nekoliko minuta u ovom životu. Razlika između ove dvije grupe ljudi jest u tome što se klijenti pod hipnozom ne prisjećaju svojih iskustava privremene smrti. Ljudi u dubokom transu u stanju su opisati kako izgleda život nakon trajne fizičke smrti.
Koje su sličnosti prisjećanja na život nakon života između ljudi koji opisuju svoja izvantjelesna iskustva nastala kao rezultat privremene fizičke traume i subjekata koji se pod hipnozom prisjećaju smrti u prošlom životu? I jedni i drugi nalaze se kako plutaju oko svojih tijela na neki čudan način, pokušavajući dodirnuti čvrste predmete koji se dematerijaliziraju pred njima. I jedni i drugi kažu kako ih frustrira pokušaj razgovaranja sa živim ljudima koji ne reagiraju. I jedni i drugi kažu da su osjetili kako ih nešto odvlači s mjesta na kojem su umrli i kako su osjetili opuštenost i znatiželju, a ne strah.
Svi ti ljudi izvijestili su o euforičnom osjećaju slobode i svjetlosti koji ih je okruživao. Neki od mojih klijenata vidjeli su kako ih u trenutku smrti potpuno okružuje jarka bjelina, dok su drugi vidjeli svjetlost malo dalje, iza područja mračnijeg prostora kroz kojeg ih je nešto vuklo. To se često opisuje kao efekt tunela i dobro je poznato široj javnosti.
Moj drugi slučaj povest će nas dublje u iskustvo smrti. Klijent je čovjek u šezdesetim godinama koji mi opisuje okolnosti svoje smrti kao mlade žene imenom Sally, koju su ubili Kiowa Indijanci u napadu na karavanu godine 1866. Iako taj i posljednji klijent opisuju iskustva smrti na kraju života koji su neposredno prethodili sadašnjima, specifičan datum smrti u povijesti nije osobito značajan zato što se dogodio nedavno. Nisam pronašao značajne razlike između drevnih i modernih vremena u pogledu prisjećanja na duhovni svijet, niti u pogledu kvalitete naučenih lekcija.
Trebao bih reći i to da prosječan subjekt u transu ima neobjašnjivu sposobnost preciznog određivanja datuma i geografskih lokacija mnogih prošlih života. To vrijedi čak i za ranija razdoblja ljudske civilizacije, kad su nacionalne granice i imena mjesta bili drukčiji nego danas. Ljudi se možda neće uvijek s jednakom lakoćom prisjetiti nekadašnjih imena, datuma i mjesta, ali opisi povratka u duhovni svijet i života u tom svijetu uvijek su vrlo živopisni.

Prikaz drugog slučaja počinje na južnim ravnicama Amerike, neposredno nakon što je strijela izbliza pogodila Sally u vrat. Uvijek sam oprezan s prizorima smrti koji sadrže neku traumu iz prošlih života, jer podsvjesni um često zadržava ta iskustva. Klijent iz ovog slučaja došao je k meni zato što je cijelog života imao problema s grlom. U takvim je slučajevima obično potrebna terapija oslobađanja i deprogramiranje. U svim prisjećanjima na prošle živote, služim se vremenom nakon smrti za mirnu analizu situacije, i dovodim klijenta u položaj promatrača kako bih ublažio bol i emocije.

DRUGI SLUČAJ
Dr. N: Je li vam strijela zadala jaku bol?
S: Da... vrh mi je pokidao grlo... Umirem (klijent počinje šaptati, uhvativši se rukama za grlo.) Gušim se... krv teče... Will (suprug) me drži... bol... strašno... sada izlazim... ionako je gotovo.
Napomena: Duše često napuštaju ljudska tijela nekoliko trenutaka prije same smrti kad tijela osjećaju veliku bol. Tko ih može kriviti? Ipak, ostaju u blizini umirućeg tijela. Nakon što sam primijenio tehnike smirivanja, podigao sam ovog klijenta iz podsvjesne do nadsvjesne razine kako bismo prešli na duhovna sjećanja.
Dr. N: U redu, Sally, prihvatila si da su te ubili ti Indijanci. Hoćeš li mi, molim te, opisati točan osjećaj koji si proživjela u trenutku smrti?
S: Kao... da me... nekakva sila... gura iz tijela.
Dr. N: Gura te? Kamo?
S: Izbačena sam kroz vrh glave.
Dr. N: A što je izgurano?
S:Pa-ja!
Dr. N: Opisi mi što znači «ja». Kako ta stvar koja si ti izgleda dok izlazi kroz glavu?
S: (stanka) Poput... svjetlosne točke... zrači...
Dr. N: Kako zračiš svjetlost?
S: Iz... svoje energije. Izgledam nekako prozirno bijelo... moja duša...
Dr. N: I ostaje li to energetsko svjetlo isto nakon što si napustila tijelo?
S: (stanka) Čini mi se da je malo naraslo... dok se krećem uokolo.
Dr. N: Ako se tvoja svjetlost širi, kako sada izgledaš?
S: Maglovita... nit... visi...
Dr. N: A kakav je zapravo za tebe osjećaj izlaska iz tijela?
S: Pa, kao da sam skinula kožu... ogulila bananu. Jednostavno sam u jednom zamahu izgubila tijelo!
Dr. N: Je li osjećaj neugodan?
S: O, ne! Sjajno je osjećati se tako slobodno, bez boli, ali... ja sam... dezorijentirana... nisam očekivala da ću umrijeti... (Tuga ulazi u glas mojeg klijenta, a ja želim da još trenutak ostane usredotočen na svoju dušu, a ne na ono što se događa s njegovim tijelom).
Dr. N: Razumijem, Sally. U ovom trenutku, kao duša osjećaš se pomalo izgubljeno. To je normalno u situaciji kroz koju si upravo prošla. Slušaj i odgovaraj na moja pitanja. Kažeš da si plutala. Možeš li se slobodno kretati odmah nakon smrti?
S: Čudno je... kao da visim u zraku koji nije zrak... nema granica... nema gravitacije... nemam težinu.
Dr. N: Misliš, čini ti se kao da si u vakuumu?
S: Da...ništa oko mene nije čvrsto. Nema prepreka u koje bih se mogla zabiti... plutam...
Dr. N: Možeš li kontrolirati svoje kretanje - kamo ideš?
S: Da... mogu donekle... ali osjećam... povlačenje... u jarku bjelinu... tako je sjajnal
Dr. N: Je li intenzitet bjeline svugdje isti?
S: Sjajniji je... dalje od mene... malo je tamnije bijelo... sivo... u smjeru mojeg tijela... (počinje plakati) oh, moje jadno tijelo... Još nisam spremna za odlazak, (klijent se uvlači u naslonjač, kao da se opire nečemu).
Dr. N: Sve je u redu, Sally, ja sam s tobom. Želim da se opustiš i kažeš mi vuče li te još uvijek sila koja te povukla kroz glavu u trenutku smrti i možeš li je zaustaviti?
S: (stanka) Kad sam se oslobodila tijela, osjećaj povlačenja ublažio se. Sada, osjećam kako me nešto blago tjera... odvlači me od tijela... još ne želim otići... ali nešto želi da uskoro pođem...

Dr. N: Razumijem, Sally, ali pretpostavljam da si saznala da donekle imaš kontrolu. Kako bi opisala to što te odvlači?
S: Nekakva... magnetična... sila... ali... želim ostati još malo...
Dr. N: Može li tvoja duša odolijevati tom osjećaju vučenja onoliko dugo koliko želiš?
S: (nastaje duga stanka, jer čini se da klijent vodi unutarnju raspravu sa samim sobom u prošlom životu koji je živio kao Sally). Da, mogla bih kad bih stvarno htjela ostati. (Klijent počinje plakati). O, strašno je što su ti divljaci učinili mojem tijelu. Moja lijepa plava haljina cijela je umrljana krvlju... moj suprug Will pokušava me držati i još se s našim prijateljima bori protiv Kiowa.
Napomena: Osnažujem sliku štita oko ovog klijenta. To je jako važan temelj procedure smirivanja. Sallvna duša još uvijek lebdi iznad njezinog tijela nakon što pomaknem prizor unaprijed u vremenu, do trenutka kad puške karavane otjeraju Indijance.
Dr. N: Sally, što tvoj suprug radi neposredno nakon napada?
S: O, dobro... nije povrijeđen... ali (tužno) drži moje tijelo... plače nada mnom... ne može učiniti više ništa za mene, ali čini se da još to ne shvaća. Hladna sam, ali on mi drži lice u rukama... ljubi me.
Dr. N: A što ti radiš u ovom trenutku?
S: Nalazim se iznad Willove glave. Pokušavam ga utješiti. Želim da osjeti kako moja ljubav nije nestala... želim da zna da me nije izgubio zauvijek i da ćemo se opet vidjeti.
Dr. N: Prolaze li tvoje poruke?
S: Toliko je boli, ali on... osjeća moju bit... znam to. Naši su prijatelji oko njega... i napokon nas razdvajaju... žele posložiti kola i krenuti dalje.
Dr. N: A što se sada događa s vašom dušom?
S: Još se uvijek opirem tom osjećaju vučenja... želim ostati.
Dr. N: Zašto?
S: Pa, znam da sam mrtva... ali još nisam spremna napustiti Willa i... želim vidjeti kako me pokapaju.
Dr. N: Vidiš li ili osjećaš neki drugi duhovni entitet u svojoj blizini u ovom trenutku?
S: (stanka) Oni su u blizini... uskoro ću ih vidjeti... osjećam njihovu ljubav dok želim da Will osjeti moju... čekaju dok ne budem spremna.
Dr. N: Jesi li s vremenom u stanju utješiti Willa?
S: Pokušavam se probiti u njegov um.
Dr. N: I jesi li uspješna u tome?
S: (stanka) Ja... pomalo... osjeća me... shvaća... ljubav...
Dr. N: U redu, Sally, sada ćemo se opet pokrenuti unaprijed u relativnom vremenu. Vidiš li kako tvoji prijatelji iz karavane polažu tvoje tijelo u nekakav grob?
S: (glas je samopouzdaniji) Da, pokopali su me. Vrijeme je da pođem... sada dolaze po mene... krećem se...prema sjajnijem svjetlu...
Suprotno vjerovanjima nekih ljudi, duše se uglavnom ne zanimaju mnogo za to što se događa s njihovim tijelima nakon što fizički umru. To ne znači nemarnost prema osobnoj situaciji i ljudima koje ostavljaju za sobom na Zemlji, nego njihovo priznanje konačnosti smrti. Osjećaju želju da požure prema krasotama duhovnog svijeta.

Međutim, mnoge druge duše žele nekoliko zemaljskih dana lebdjeti oko mjesta na kojem su umrle, obično do nakon sprovoda. Vrijeme je očito ubrzano za njih, i nekoliko zemaljskih dana može im se činiti kao nekoliko minuta. Postoje razne motivacije za zadržavanje. Primjerice, netko tko je ubijen ili tko je neočekivano poginuo u nesreći često ne želi odmah otići. Otkrio sam da su te duše često zbunjene ili ljutite. Sindrom zadržavanja duša osobito je čest kod smrti mladih ljudi.
Naglo odvajanje od ljudskog tijela, čak i nakon duge bolesti, ipak je šok za prosječnu dušu, i to je može učiniti neodlučnom za odlazak u trenutku smrti. Za duše postoji i

neka simbolika u normalnoj pripremi pogreba koja traje tri do pet dana. Duše ne osjećaju morbidnu znatiželju da vide pokop svojih tijela, jer emocije u duhovnom svijetu nisu poput onih koje osjećamo ovdje na Zemlji. No, otkrio sam da duševni entiteti cijene poštovanje koje živi rođaci i prijatelji iskazuju prema sjećanju na njihov fizički život.
Kao što smo vidjeli u posljednjem slučaju, postoji jedan osnovni razlog zbog kojeg mnogi duhovi ne žele odmah napustiti mjesto svoje fizičke smrti. To je želja da se mentalno utješi voljene osobe prije puta u duhovni svijet. Oni koji su upravo umrli nisu toliko pogođeni svojom smrću, jer znaju da će ih oni koji su ostali na Zemlji opet vidjeti u duhovnom svijetu, a vjerojatno i kasnije u drugim životima. S druge strane, ožalošćeni ljudi na sprovodu često imaju osjećaj da su zauvijek izgubili voljenu osobu.
Pod hipnozom, moji subjekti prisjećaju se frustracije koju osjećaju zato što ne mogu učinkovito upotrijebiti svoju energiju da bi mentalno dodirnuli ljudsko biće koje ne reagira zbog šoka i boli. Emocionalna trauma može toliko preplaviti unutarnji um živih osoba da im umanji mentalnu sposobnost komunikacije s dušama. Kada tek otišla duša pronađe način da utješi one koji su ostali - ma koliko kratko to bilo -obično je zadovoljna i želi se brzo udaljiti iz astralnog plana Zemlje.
Tipičan primjer duhovne utjehe doživio sam i sam. Moja majka umrla je iznenada od srčanog udara. Tijekom njezinog pogreba, moja sestra i ja bili smo toliko ispunjeni boli da su nam umovi otupjeli. Nekoliko sati kasnije, vratili smo se sa svojim supružnicima u praznu kuću moje majke i zaključili da se moramo odmoriti. Moja sestra i ja zacijelo smo ušli u prijemčivo alfa stanje svijesti otprilike u isto vrijeme.

Moja se majka pojavila u dvije odvojene sobe u isto vrijeme, prošavši kroz naše podsvjesne umove kao u snu, poput poteza bjeline nad našim glavama. Posegnula je prema nama, nasmiješila se, pokazujući da joj je dobro i da je prihvatila smrt. Zatim je otplutala. Iako je trajao samo nekoliko sekundi, ovaj je čin bio smisleno zaključenje, i oboje smo utonuli u zdravi san delta stanja svijesti.
Mi smo u stanju osjetiti utješnu prisutnost duša izgubljenih voljenih osoba, osobito tijekom pogreba ili neposredno nakon toga. Da bi se duhovna komunikacija probila kroz šok žalosti, potrebno se opustiti i očistiti um, barem na kratko. U tim trenucima, naša osjetljivost za paranormalna iskustva otvorenija je za primanje pozitivnih poruka ljubavi, praštanja, nade, ohrabrenja i potvrde da su naši voljeni na dobrom mjestu.
Kada mi udovica s malom djecom kaže: «Jedan dio mojeg supruga dolazi mi u teška vremena», vjerujem joj. Moji klijenti kažu mi da su, kao duše, bili u stanju pomoći onima na Zemlji da povezu svoje unutarnje umove s duhovnim svijetom. Kao što kaže mudra izreka, ljudi ne nestaju sve dok ih pamte oni koji su ostali na Zemlji. U sljedećim poglavljima, vidjet ćemo kako je neko specifično sjećanje refleksija naše vlastite duše, dok su kolektivna sjećanja atomi čiste energije za sve duše. Smrt ne prekida naš odnos s besmrtnim dušama onih koje volimo samo zato što su oni izgubili svoju fizičku osobnost utjelovljenu u smrtnom tijelu. Unatoč mnogim aktivnostima, te uzašle duše još nas mogu doseći ako ih pozovemo.
Povremeno se dogodi da neki uznemireni duh ne želi napustiti Zemlju nakon fizičke smrti. Razlog je tome neki nerazriješeni problem koji snažno utječe na njegovu savjest. U tim abnormalnim slučajevima, pomoć dolazi od strane viših, brižnih entiteta koji mogu pomoći sa svoje strane u procesu prilagodbe. I mi imamo načina pomoći uznemirenim duhovima da napuste Zemlju. O problematičnim dušama više ću govoriti u četvrtom poglavlju, ali enigma duhova prikazanih u knjigama i filmovima jako je prenapuhana.
Kako se možemo najbolje pripremiti za svoju vlastitu smrt? Naši životi mogu biti kratki ili dugi, zdravi ili bolježljivi, ali dolazi trenutak kada se svi moramo susresti sa

smrću na način koji nam je predodređen. Ako smo oboljeli od dugotrajne smrtonosne bolesti, imamo vremena za adekvatnu pripremu uma, kada prođu početni šok, negiranje i depresija. Kad se iznenada suočimo sa smrću, um ubrzano prolazi kroz taj niz reakcija. Dok se bliži kraj fizičkog života, svaki čovjek ima sposobnost spojiti se s višom sviješću. Umiranje je razdoblje u životu u kojem najlakše postajemo duhovno svjesni, kad možemo osjetiti da je naša duša povezana s vječnošću.
Iako postoje umirući ljudi kojima je prihvaćanje teže od rezignacije, skrbnici koji rade s umirućima kažu da, pri kraju, gotovo svi ljudi postignu stanje mirne spremnosti na odvajanje. Vjerujem da umiruće osobe dobivaju pristup vrhunskom znanju vječne svijesti i to se često vidi na njihovim licima.
Mnogi ljudi shvaćaju da ih čeka nešto univerzalno i da će to biti dobro.
Umirući ljudi prolaze kroz metamorfozu tijekom koje se njihove duše odvajaju od usvojenog tijela. Ljudi povezuju smrt s gubitkom životne sile, ali istina je upravo suprotna tome. U smrti napuštamo svoje tijelo, ali naša vječna životna energija sjedinjuje se sa silom božanske nad-duše. Smrt nije tama, nego svjetlost.
Moji klijenti kažu da su, nakon prisjećanja na iskustvo prošle smrti, toliko ispunjeni ponovno otkrivenom slobodom od zemaljskih tijela da jedva čekaju da krenu na duhovno putovanje prema mjestu mira i bliskosti. U sljedećim slučajevima saznat ćemo kako izgleda život poslije života.

VRATNICE DUHOVNOG SVIJETA

T isućama godina, ljudi Mezopotamije vjerovali su da vratnice koje vode u nebo leže na drugoj strani velike krivulje Mliječne staze, zvane Rijeka duša. Nakon smrti, duše moraju čekati uzdizanje ulaza sazviježda Strijelca i jesensku ravnodnevicu, kada se izjednače dan i noć. Reinkarnacija na Zemlju može se dogoditi samo tijekom proljetne ravnodnevice, kroz izlaz sazviježda Blizanaca na noćnom nebu.
Moji klijenti kažu mi da je migracija duše zapravo mnogo lakša. Efekt tunela koji proživljavaju po napuštanju Zemlje zapravo je ulaz u duhovni svijet. Iako duše brzo napuštaju svoja tijela, čini mi se da je ulazak u duhovni svijet pozorno odmjeren proces. Kasnije, kad se vratimo na Zemlju u drugom životu, put natrag djeluje im kraće.
Položaj tunela u odnosu na Zemlju razlikuje se u pričama mojih klijenata. Neke tek umrle osobe vide ga kako se otvara pokraj njih, iznad njihovih tijela, dok druge govore kako se kreću visoko nad Zemljom prije no što uđu u tunel. Međutim, u svim slučajevima, vrijeme koje prođe do dolaska do tog prolaza zanemarivo je kad duša napusti Zemlju. Slijede opažanja još jedne osobe na tom duhovnom mjestu.

TREĆI SLUČAJ
Dr. N: Sada napuštate svoje tijelo. Vidite se kako se sve više udaljavate od mjesta na kojem ste umrli, sve dalje od zemaljske razine. Opišite mi svoja iskustva.
S: U početku... bilo je vrlo sjajno... u blizini Zemlje... sad je malo tamnije jer sam ušla u tunel.
Dr. N: Opišite mi taj tunel.
S: To je... šuplji, zatamnjen prolaz... na drugom kraju vidim mali krug svjetlosti.
Dr. N: U redu, što vam se sada događa?
S: Osjećam vučenje... blago povlačenje... mislim da bih trebala proletjeti kroz taj tunel, i činim to. Sada je više sivo nego tamno, jer se sjajni krug širi preda mnom. Kao da... (klijentica zastaje).
Dr. N: Nastavite.
S: Pozivaju me dalje...
Dr. N: Dopustite da se krug svjetlosti proširi pred vama na kraju tunela i nastavite mi objašnjavati što vam se događa.
S: Krug svjetlosti jako se širi i... izlazim iz tunela. Tu je... sjajni oblak... svjetlosna magla. Prolazim kroz to.
Dr. N: Dok napuštate tunel, što vam je još dojmljivo osim nedovoljne apsolutne vizualne jasnoće?
S: (klijentica se stišava) Tako je... mirno... to je tako mirno mjesto... nalazim se na mjestu duhova...
Dr. N: Imate li u ovom trenutku kakvih drugih utisaka kao duša?
S: Misli! Osjećam...snagu misli oko sebe. Ja...
Dr. N: Samo se potpuno opustite i dopustite utiscima da vas blago prožmu, a zatim me točno izvijestite o tome što vam se događa. Molim vas, nastavite.
S: Pa, to je teško opisati riječima. Osjećam... misli ljubavi... bliskosti... empatije... i sve je to kombinirano... s očekivanjem... kao da me drugi... čekaju.
Dr. N: Osjećate li se sigurno, ili se pomalo pribojavate?

S: Ne bojim se. Kad sam bila u tunelu, bila sam više... dezorijentirana. Da, osjećam se sigurno... Svjesna sam misli koje sežu prema meni... brige... skrbi. Čudno je, ali okružuje me i razumijevanje o tome tko sam i zašto sam sada ovdje.
Dr. N: Vidite li dokaz toga oko sebe?
S: (tišim glasom) Ne, osjećam to - sklad misli svugdje je oko mene.
Dr. N: Spomenuli ste da vas je nakon izlaska iz tunela okružila tvar nalik oblacima. Nalazite li se na nebu iznad Zemlje?
S: (stanka) Ne - ne to - ali čini mi se da plutam kroz nekakav oblak koji je drukčiji od onih na Zemlji.
Dr. N: Možete li uopće vidjeti Zemlju? Je li ispod vas?
S: Možda jest, ali nisam je vidjela otkako sam ušla u tunel.
Dr. N: Osjećate li da ste još povezani sa Zemljom, možda kroz neku drugu dimenziju?
S: To je moguće - da. U mojem umu, Zemlja mi se čini blizu... a ja se još osjećam povezanom sa Zemljom... ali znam da sam u nekom drugom prostoru.
Dr. N: Što mi još možete reći o svojoj trenutnoj lokaciji?
S: Još je malo... mutno... ali izlazim iz toga.
Ova je osoba, nakon što sam je proveo kroz iskustvo smrti i tunel, nastavila s mirnom mentalnom prilagodbom bestjelesnom stanju, dok napreduje dalje kroz duhovni svijet. Nakon nešto početne nesigurnosti, njezini prvi utisci odražavaju osjećaj blagostanja. Taj je osjećaj uobičajen među mojim subjektima.
Kada prođu kroz tunel, naše duše prošle su kroz prve vratnice na putovanju u duhovni svijet. Većina sada u potpunosti shvaća da nisu stvarno mrtvi, nego da su jednostavno napustili teret zemaljskog tijela koje je umrlo. S tom sviješću dolazi i različiti stupanj prihvaćanja, ovisno o duši. Neki subjekti gledaju svoje okruženje s neprekidnom zapanjenošću, dok mi drugi mirnije opisuju ono što vide. Mnogo ovisi o njihovoj zrelosti i novijim životnim iskustvima. Najčešća reakcija je uzdah olakšanja, nakon čega slijedi nešto poput: «Oh, sjajno, opet sam došao/došla kući na ovo prekrasno mjesto».
Postoje i visoko razvijene duše koje iz svojih tijela izlaze toliko brzo da im najveći dio svega što ovdje opisujem prolazi kao u magli dok lete ravno prema svojim duhovnim odredištima. To su profesionalci i, po mojem mišljenju, na Zemlji ih je vrlo malo. Prosječna duša ne kreće se tako brzo, a neke veoma oklijevaju. Ako isključimo rijetke slučajeve vrlo poremećenih duhova koji se bore da bi ostali povezani sa svojim mrtvim tijelima, otkrio sam da su uglavnom mlađe duše s manjim brojem prošlih života one koje nakon smrti ostaju vezane uz zemaljsko okruženje.
Većina mojih klijenata izvještava da su im stvari još uvijek pomalo nejasne kad izađu iz tunela. Mislim da je razlog tomu gustoća najbližeg astralnog plana koji okružuje Zemlju, a kojeg teozofi zovu kamaloka. Sljedeći slučaj opisuje to područje iz perspektive analitičnijeg klijenta. Duša ove osobe demonstrirala je visoku razinu opservacijskog uvida u oblike, boje i razine vibracije. Takvi detaljni fizički opisi obično se događaju dublje u duhovnom svijetu, kad se moji klijenti već priviknu na svoju okolinu.

ČETVRTI SLUČAJ

Dr. N: Dok se udaljavate od tunela, opišite što je moguće detaljnije što vidite oko sebe.
S: Stvari su... slojevite.
Dr. N: Slojevite u kojem smislu?
S: Ovaj... poput... kolača.
Dr. N: Koristeći se kolačem kao modelom, objasnite mi na što mislite?

S: Mislim, neki kolači imaju male vrhove, a široki su pri dnu. No, nije bilo tako kad sam prošao kroz tunel. Vidim slojeve... slojeve svjetla... izgledaju mi... prozirno... udubljeno...
Dr. N: Vidite li duhovni svijet kao da je sazdan od krute tvari?
S: To vam pokušavam objasniti. Nije krut, iako biste u prvi trenutak mogli tako pomisliti. Slojevit je - razine svjetlosti satkane su sve zajedno u... stratificirane niti. Ne želim da zvuči kao da stvari nisu simetrične, jer jesu. No, vidim varijacije u debljini i lomu boje u slojevima. Osim toga, pokreću se naprijed - natrag. To uvijek primjećujem kad se udaljavam od Zemlje.
Dr. N: Što mislite, zašto je tako?
S: Ne znam. Nisam ja to osmislio.
Dr. N: Prema vašem opisu, zamišljam duhovni svijet kao golemi dok sa slojevima nijansiranih odjeljaka od vrha do dna.
S: Da, i odjeljci su zaobljeni - udaljavaju se od mene dok plutam kroz njih.
Dr. N: Možete li mi s vašeg gledišta reći nešto o raznim bojama slojeva?
S: Nisam rekao da su slojevi imali neke naznačene tonove boja. Sve su to varijacije bijele. Svjetlije je... sjajnije tamo kamo idem, nego tamo gdje sam bio. Oko mene se nalazi maglovita bjelina, mnogo svjetlija od tunela.
Dr. N: Dok plutate kroz te duhovne slojeve, kreće li se vaša duša nagore ili nadolje?
S: Niti jedno. Krećem se kroz njih.
Dr. N: Pa, vidite li duhovni svijet u ovom trenutku u linearnim dimenzijama, linijama i kutovima, dok se krećete kroz njih?
S: (stanka) Za mene, to je... uglavnom snažna, nematerijalna energija, razlomljena u slojeve svjetlijim i tamnijim varijacijama boja. Mislim da me nešto... vuče na odgovarajuću razinu putovanja i pokušava me opustiti...
Dr. N: Na koji način?
S: Čujem zvukove.
Dr. N: Kakve zvukove?
S: Odjek... glazbe... glazbeno titranje... poput zvonaca na vjetru... vibrira s mojim kretnjama... tako je opuštajuće.
Dr. N: Drugi ljudi opisali su te zvukove kao vibracije, kao da putuju na rezonanciji glazbene vilice za ugađanje tonova. Slažete li se ili ne s tim opisom?
S: (kima u znak slaganja) Da, to je to... a imam i sjećanje na mirise i okuse.
Dr. N: Znači li to da naši fizički osjeti ostaju s nama nakon smrti?
S: Da, sjećanje na njih... valovi glazbenih nota ovdje tako su prelijepi... zvona...žice... takav spokoj.
Mnogi putnici duhovnim svijetom opisuju mi opuštajući utjecaj glazbenih vibracija. Zvukovi nalik šumu započinju ubrzo nakon smrti. Neki subjekti pričaju mi kako su čuli zvukove zujanja ili brujanja odmah nakon napuštanja fizičkih tijela. Oni su nalik zvuku kojeg možemo čuti kada stojimo pokraj telefonskih žica i mogu varirati u snazi prije no što se duša odvoji od onoga za što vjerujem da je Zemljin astralni plan. Ljudi izvještavaju da su čuli iste zvukove pod općom anestezijom. Ta jednolična zvonjava postaje muzikalnija kad napustimo tunel. Ta je glazba dobila odgovarajući naziv - energija univerzuma - zato što revitalizira dušu.
Klijentima koji govore o duhovnim slojevima spominjem mogućnost da vide astralne razine. U metafizičkim tekstovima možemo pročitati mnogo o razinama iznad Zemlje. Od drevnih indijskih zapisa zvanih Vede, preko kasnijih istočnjačkih tekstova, astralni planovi povijesno su predstavljali niz dimenzija koje se uzdižu iznad fizičkog ili materijalnog svijeta, i spajaju se s duhovnim. Ta nevidljiva područja ljudi su doživljavali tisućama godina kroz meditativna, izvantjelesna opažanja uma. Kažu da su astralni planovi sve rjeđi kako se duša udaljava od teških utjecaja Zemlje.

Sljedeći slučaj prikazuje dušu koja je još uvijek zabrinuta nakon prolaska kroz duhovni tunel. To je muškarac koji je 1902. godine umro od srčanog udara na čikaškoj ulici u dobi od trideset i šest godina. Za sobom je ostavio veliku obitelj s mnogo male djece i suprugom koju je veoma volio. Bili su jako siromašni.

PETI SLUČAJ
Dr. N: Možete li već jasno vidjeti dok putujete sve dalje od tunela?
S: Još prolazim kroz ove... pjenaste oblake oko sebe.
Dr. N: Želim da prođete sve do kraja i kažete mi što sada vidite.
S: (stanka) Oh... izašao sam iz toga... moj Bože, ovo mjesto je veliko! Tako je sjajno i čisto - čak i miriše dobro. Gledam prekrasnu ledenu palaču.
Dr. N: Recite mi nešto više.
S: (zapanjeno) Ogromna je... izgleda poput jarkog, svjetlucavog kristala... obojene stijene sjaje oko mene.
Dr. N: Kad kažete kristal, na um mi pada čista boja.
S: Pa, uglavnom su nijanse sive i bijele... ali, dok plutam uokolo, vidim i druge boje... mozaike... sve je svjetlucavo.
Dr. N: Pogledajte iz te ledene palače u daljinu - vidite li kakve granice?
S: Ne, ovaj prostor je beskrajan... tako veličanstven... i miran.
Dr. N: Što osjećate u ovom trenutku?
S: Ja., ne mogu u potpunosti uživati u tome... ne želim krenuti dalje... Maggie (klijentova udovica).
Dr. N: Vidim da ste još uvijek uznemireni zbog svojeg života u Chicagu, ali ometa li vam to napredak u duhovni svijet?
S: (klijent se trgne i uspravi u mojem naslonjaču) Dobro! Vidim kako prema meni dolazi moj vodič - ona zna što mi je potrebno.
Dr. N: Opišite mi što se odvija između vas i vašeg vodiča.
S: Govorim joj da ne mogu dalje... da moram znati da će s Maggie i djecom sve biti u redu.
Dr. N: I kako vaš vodič reagira?
S: Tješi me - ali previše sam opterećen.
Dr. N: Što joj kažete?
S: (viče) Govorim joj: «Zašto ste dopustili da se to dogodi? Kako ste mi mogli to učiniti? Naveli ste me da prođem kroz toliku bol i poteškoće s Maggie, a sada ste prekinuli naš zajednički život.»
Dr. N: Što ona čini?
S: Pokušava me utješiti. Kaže mi da sam obavio dobar posao i da ću vidjeti kako život teče onako kako je trebalo.
Dr. N: Prihvaćate li njezine riječi?
S: (stanka) U umu... dolaze mi informacije... o budućnosti na Zemlji... da se obitelj snašla bez mene... prihvaćaju da me nema... uspjet će... i svi ćemo se opet vidjeti.
Dr. N: I kako se sada osjećate?
S: Osjećam... mir... (s uzdahom)... sada sam spreman za nastavak.
Prije no što se osvrnem na značaj susreta petog slučaja s njegovim vodičem, želim nešto reći o opisu tog čovjeka prema kojem duhovni svijet izgleda poput ledene palače. Kad zađu dalje u duhovni svijet, moji subjekti pričaju o tome kako vide zgrade i kako se nalaze u namještenim sobama. Stanje hipnoze samo po sebi ne stvara te slike. Logično, ljudi se ne bi trebali prisjećati takvih fizičkih struktura u nematerijalnom svijetu, osim ako ne uzmemo u obzir da su ti prizori prirodnog zemaljskog okruženja namijenjeni pomoći duši u tranziciji i prilagodbi nakon fizičke smrti. Ti prizori imaju

individualno značenje za svaku dušu koja je komunicirala sa mnom. Na sve su njih utjecala zemaljska iskustva.
Kad duša u duhovnom svijetu vidi slike koje se odnose na mjesta na kojima su živjeli ili ih posjetili na Zemlji, za to postoji neki razlog. Duša vidi svoj nezaboravljeni dom, školu, vrt, planinu ili obalu, zato što dobronamjerne duhovne sile dopuštaju zemaljskim priviđenjima da nas utješe svojim poznatim prizorima. Naša planetarna sjećanja nikada ne umiru - zauvijek šapću umu duše na vjetrovima mitskih snova, kao što se slike duhovnog svijeta javljaju u ljudskom umu.
Uživam kad mi klijenti pričaju o prvim slikama koje vide u duhovnom svijetu. Ljudi mogu vidjeti polja puna cvijeća, tornjeve dvoraca kako se uzdižu u daljini, ili dugu pod otvorenim nebom kad se nakon razdoblja odsutnosti vrate na to obožavano mjesto. Čini se da se ti prvi eterični zemaljski prizori duhovnog svijeta ne mijenjaju mnogo tijekom više života za dušu koja se vraća, iako postoje varijacije u opisima klijenata. No, kako se subjekti u transu kreću sve dalje u duhovnom svijetu i opisuju funkcionalne aspekte duhovnog života, njihovi komentari postaju sve više ujednačeni.

Slučaj, koji sam upravo prikazao, može se opisati kao prilično nezadovoljni duh čvrsto povezan sa svojom srodnom dušom, Maggie, koju je ostavio za sobom. Nije upitno da neke duše nose negativnu prtljagu teških prošlih života dulje nego ostale, unatoč smirujućim utjecajima duhovnog svijeta. Ljudi običavaju misliti da sve duše postaju sveznajuće u smrti. To nije potpuno točno, zato što su razdoblja prilagodbe različita. Vrijeme prilagodbe duše ovisi o okolnostima smrti, vezanosti svake duše uz sjećanja na život koji je upravo završio, i razini razvijenosti duše.
Često tijekom regresije slušam bijes duša čiji su mladi životi naglo prekinuti. Duše koje se vraćaju u duhovni svijet pod tim uvjetima često su uznemirene i zbunjene jer su napustile voljene ljude bez mnogo upozorenja. Nepripremljene su za smrt, a neke se osjećaju tužno i uskraćeno nakon napuštanja tijela.
Ako je duša traumatizirana zbog nedovršenog posla, obično je prvi entitet koji vidi nakon smrti njezin vodič. Ti su visoko razvijeni duhovni učitelji spremni preuzeti početni izljev frustracije duše nakon prijevremene smrti. Peti slučaj na kraju će se dobro prilagoditi duhovnom svijetu, dopuštajući svojem vodiču da mu pomogne tijekom putovanja koje ga očekuje.
Međutim, otkrio sam da vodiči ne potiču potpuno prorađivanje nesređenih misli na duhovnim vratnicama. Postoje bolja vremena i mjesta za detaljne analize karmičkih lekcija o životu i smrti, koja ću opisati kasnije. Vodič u petom slučaju ponudio je kratku vizualizaciju ubrzanog zemaljskog vremena kako bi utješio ovog čovjeka u vezi budućnosti njegove žene i djece, da bi ovaj s više prihvaćanja nastavio svoje putovanje.
Bez obzira na stanje svijesti odmah nakon smrti, moji klijenti puni su ushita kad ponovno otkriju čudesa duhovnog svijeta. Taj je osjećaj obično povezan s euforijom što su za sobom ostavili sve svjetovne brige, a osobito fizičku bol. Više od svega ostalog, duhovni svijet za dušu koja putuje predstavlja mjesto krajnjeg spokoja. Iako se u početku može činiti da smo sami neposredno nakon smrti, nismo izolirani i lišeni pomoći. Nevidljive inteligentne energetske sile vode nas kroz vratnice.

Novopridošlice u duhovnom svijetu nemaju mnogo vremena za plutanje uokolo i zapitkivanje gdje su i što će im se dogoditi. Naši vodiči i nekoliko srodnih duša i prijatelja čekaju nas u blizini vratnica kako bi nam pružili priznanje, ljubav i uvjerenje da je sve u redu. Zapravo, njihovu prisutnost osjećamo od trenutka smrti, jer veliki dio naše početne prilagodbe ovisi o utjecaju tih ljubaznih entiteta na našu dušu koja se vraća.

POVRATAK KUĆI

Budući da je susretanje s prijateljskim duhovima nakon smrti tako važno, kako ćemo ih prepoznati? Među mojim hipnotiziranim klijentima otkrio sam opće slaganje mišljenja o tome kako duše izgledaju jedne drugima u duhovnom svijetu. Duša može izgledati kao masa energije, ali očito je moguće i da neorganska energija duše iskazuje ljudska obilježja. Duše se često koriste svojim sposobnostima projiciranja oblika iz prošlog života kad komuniciraju jedne s drugima. Projiciranje ljudskog lika samo je jedna iz neizmjerno široke palete pojava koje duše mogu oblikovati od svoje temeljne energetske tvari. Kasnije, u šestom poglavlju, opisat ću još jedno obilježje identiteta duše - posjedovanje specifične boje aure.
Većina mojih klijenata priča kako je prva osoba koju su vidjeli u duhovnom svijetu bio njihov duhovni vodič. Međutim, nakon bilo kojeg života možemo se susresti i sa srodnom dušom. Vodiči i srodne duše nisu isto. Ako se bivši rođak ili bliski prijatelj pojave pred dušom koja dolazi u duhovni svijet, njihov redovni vodič možda je odsutan. Otkrio sam da su vodiči obično negdje u neposrednoj blizini i da na svoj način motre pridošlicu. Duša u mojem sljedećem prikazu slučaja prošla je kroz duhovne vratnice, nakon čega susreće napredni entitet koji je očito imao bliske veze s klijentom u većem broju prošlih života. Iako ova srodna duša nije primarni vodič moje klijentiče, ovdje je kako bi joj poželio dobrodošlicu i pružio joj ljubav i ohrabrenje.

ŠESTI SLUČAJ
Dr. N: Što vidite oko sebe?
S: Kao da... lebdim na... čistom, bijelom pijesku... koji se pomiče oko mene... a ja se nalazim ispod divovskog suncobrana - s jarko obojenim pločama - sve su pretvorene u paru, ali i spojene...
Dr. N: Je li tko došao pred vas?
S: (stanka) Ja... mislila sam da sam sama... ali... (dugo oklijevanje) u daljini... uh... svjetlost... kreće se brzo prema meni... oh, ti bokca!
Dr. N: Što je?
S: (uzbuđeno) Ujko Charlie! (glasno) Ujko Charlie, ovdje sami
Dr. N: Zašto je baš ta osoba došla pred vas?
S: (glasom usredotočenim na nekoga u daljini) Ujko Charlie, tako si mi nedostajao.
Dr. N: (ponavljam svoje pitanje).
S: Zato što sam ga voljela više od svih svojih rođaka. Umro je dok sam još bila dijete i nisam ga nikad preboljela. (na farmi u Nebraski, u životu neposredno prije sadašnjega).
Dr. N: Kako znate da je to ujko Charlie? Ima li neko obilježje po kojem ga možete prepoznati?
S: (klijentica se uzbuđeno meškolji u stolcu) Naravno, naravno -baš kako ga pamtim - veseo, ljubazan, pun ljubavi - nalazi se uz mene (smije se).
Dr. N: Što je tako smiješno?
S: Ujko Charlie je debeo baš kao i prije.
Dr. N: I što čini sada?
S: Smiješi se i pruža mi ruku...
Dr. N: Znači li to da ima nekakvo tijelo s rukama?
S: (smije se) Pa, i da i ne. Plutam unaokolo, a to čini i on. To je... u mojem umu... pokazuje mi se cijeli... a najsvjesnija sam... njegove ruke koju pruža prema meni.

Dr. N: Zašto vam pruža materijaliziranu ruku?
S: (stanka) Da bi me... utješio... da bi me... vodio dalje u svjetlost.
Dr. N: A što vi činite?
S: Idem s njim i prisjećamo se lijepih vremena koja smo proveli igrajući se na sjeniku farme.
Dr. N: I on vam dopušta da sve to vidite u svojem umu kako biste znali tko je?
S: Da... jer znala sam ga u posljednjem životu... pa se neću bojati. On zna da sam još uvijek pomalo u šoku zbog svoje smrti, (klijentica je umrla iznenada, u automobilskoj nesreći).
Dr. N: Tada, odmah nakon smrti, bez obzira na to koliko smo smrti iskusili u drugim životima, je li moguće da još osjećamo strah dok se opet ne naviknemo na duhovni svijet?
S: To nije stvarno strah - to je pogrešno - više kao nekakav oprez, možda. Svaki put je drukčije. Sudar me uhvatio nespremnu. Još sam uvijek pomalo zbunjena.
Dr. N: U redu, krenimo malo naprijed. Što ujko Charlie radi sada?
S: Vodi me... na mjesto kamo bih trebala poći...
Dr. N: Kad izbrojim do tri, pođimo tamo. Jedan - dva - tri! Recite mi što se događa.
S: (duga stanka) Tu... su... i drugi ljudi... i izgledaju prijateljski... kad im se približavam... čini se da žele da im se pridružim...
Dr. N: Nastavite se kretati prema njima. Imate li utisak da možda čekaju vas?
S: (uz prepoznavanje) Da! Zapravo, shvaćam da sam bila s njima i prije... (stanka) Ne, ne idi!
Dr. N: Što se događa sada?
S: (vrlo uznemireno) Ujko Charlie me napušta. Zašto odlazi?
Dr. N: (prekidam dijalog i koristim se standardnim tehnikama smirivanja namijenjenim ovakvim situacijama. Zatim nastavljamo). Pogledajte duboko svojim unutarnjim umom. Sigurno shvaćate zašto vas ujko Charlie ostavlja u ovom trenutku?
S: (opuštenije, ali uz žaljenje) Da... on boravi na... drukčijem mjestu od mene... samo me dočekao... i doveo ovamo.
Dr. N: Mislim da razumijem. Posao ujka Charlieja bio je da bude prva osoba koju ćete susresti nakon smrti i da se pobrine da s vama bude sve u redu. Volio bih znati osjećate li se sada bolje, više kao da ste kod kuće.
S: Da, osjećam se. Zato me ujko Charlie ostavio s drugima.
Zanimljiv fenomen duhovnog svijeta je da nas važne osobe iz naših života uvijek mogu pozdraviti, iako možda već žive novi život u drugom tijelu. To ću objasniti u šestom poglavlju. U desetom poglavlju istražit ću sposobnost duša da podijele svoju esenciju, tako da se na Zemlji nalaze u više od jednog tijela.
Na ovoj točki u putovanju duše, prtljaga u vidu mentalnih i fizičkih tereta koje je donijela sa Zemlje umanjuje se iz dva razloga. Prvi je razlog što nam dokaz brižno organiziranog reda i sklada u duhovnom svijetu vraća sjećanje na ono što smo ostavili za sobom prije no što smo izabrali život u fizičkom obliku. Drugo, prisutan je snažan emocionalni utjecaj u trenutku kada ugledamo ljude za koje smo mislili da ih više nećemo vidjeti nakon što su umrli na Zemlji. Evo još jednog primjera.

SEDMI SLUČAJ
Dr. N: Sada, kad ste se imali prilike prilagoditi svojoj okolini u duhovnom svijetu, recite mi kako ovo mjesto utječe na vas.
S: Tako je... toplo i udobno. Laknulo mi je što sam se udaljila od Zemlje. Samo želim ostati ovdje dovijeka. Ovdje nema napetosti ni briga, samo osjećaj blagostanja. Ja jednostavno lebdim... kako prekrasno...

Dr. N: Dok tako lebdite sve dalje, koji je vaš sljedeći utisak dok prolazite kroz duhovne vratnice?
S: (stanka) Sve mi je poznato.
Dr. N: Što vam je poznato?
S: (nakon malo oklijevanja) Uhmm... ljudi... prijatelji... ovdje su, mislim.
Dr. N: Ti su vam ljudi poznati sa Zemlje?
S: Ja... imam osjećaj njihove nazočnosti... ljudi koje znam...
Dr. N: U redu, nastavite dalje. Što sljedeće vidite?
S: Svjetla... blaga... poput oblaka.
Dr. N: Dok se krećete dalje, izgledaju li vam ta svjetla isto?
S: Ne, rastu... mjehuri energije... a ja znam da su to ljudi!
Dr. N: Krećete li se vi prema njima ili oni prema vama?
S: Lebdimo jedni prema drugima, ali ja se krećem sporije od njih zato što... ne znam što trebam učiniti...
Dr. N: Samo se opustite i nastavite lebdjeti i opisivati mi sve što vidite.
S: (stanka) Sada vidim napola formirane ljudske oblike - samo od struka naviše. I njihovi su obrisi prozirni... mogu vidjeti kroz njih.
Dr. N: Vidite li kakva specifična obilježja tih oblika?
S: (uznemireno) Oči!
Dr. N: Vidite samo oči?
S: ...vidim samo naznaku usta - zapravo, ništa, (uzbunjeno) Oči me sada okružuju... približavaju se...
Dr. N: Ima li svaki od tih entiteta po dva oka?
S: Tako je.
Dr. N: Sliče li te oči ljudskim očima, imaju li šarenicu i zjenicu?
S: Ne... drukčije su... veće su... crne kugle... zrače svjetlošću... prema meni... misao... (s uzdahom olakšanja) oh!
Dr. N: Nastavite.
S: Polako ih prepoznajem - šalju mi slike u um - misli o sebi i... oblici se mijenjaju... u ljude!
Dr. N: Ljude s fizičkim obilježjima ljudi?
S: Da. Oh... pogledajte! To je on\
Dr. N: Što vidite?
S: (smije se i plače istovremeno) Mislim da je to... da - to je Larry - on se nalazi ispred svih ostalih - on je prvi koga stvarno vidim... Larry, Larry!
Dr. N: (nakon što sam klijentici dao vremena da se malo oporavi) Larrvjev duševni entitet nalazi se ispred skupine ljudi koje poznajete?
S: Da, sada znam da se oni koje najviše želim vidjeti nalaze ispred... neki moji drugi prijatelji su iza njih.
Dr. N: Možete li ih sve jasno vidjeti?
S: Ne, oni u pozadini su... magloviti... udaljeni... ali imam osjećaj njihove nazočnosti. Larry je ispred... prilazi mi... Larry!
Dr. N: Larry je suprug iz vašeg posljednjeg života o kome ste mi pričali?
S: (klijentica užurbano govori) Da - imali smo tako predivan zajednički život - Gunther je bio tako snažan - svi iz njegove obitelji protivili su se našem braku - Jean je dezertirao iz mornarice da bi me spasio od lošeg života kojim sam živjela u Marseillesu - uvijek me želio...
Ova klijentica tako je uzbuđena da se njezini prošli životi gomilaju jedan na drugi. Larry, Gunther i Jean su njezini bivši supruzi, ali ista srodna duša. Bilo mi je drago što smo imali prilike otkriti tko su svi ti ljudi u seansama prije ovog intervala prisjećanja u duhovnom svijetu. Osim Larrvja, njezinog posljednjeg supruga, Amerikanca, Jean je

bio francuski mornar iz devetnaestog stoljeća, a Gunther je bio sin njemačkih aristokrata iz osamnaestog stoljeća.
Dr. N: Što vas dvoje radite u ovom trenutku?
S: Grlimo se.
Dr. N: Da vas u ovom trenutku netko treći gleda kako se grlite, što bi vidio?
S: (ne odgovara)
Dr. N: (klijentica je toliko uronjena u prizor sa svojom srodnom dušom da joj suze teku niz lice. Čekam jedan trenutak, a tada pokušavam opet). Kako biste vi i Larry izgledali nekome tko vas sada gleda u duhovnom svijetu?
S: Vidjeli bi... dva tijela jarke svjetlosti kako kruže jedno oko drugoga, valjda...(klijentica se počinje smirivati i pomažem joj da obriše lice rupčićem)
Dr. N: Što to znači?
S: Grlimo se... izražavamo ljubav... povezujemo... to nas čini sretnima...
Dr. N: Što se zbiva nakon što ste se susreli sa svojom srodnom dušom?
S: (klijentica se čvrsto hvata za naslone) Oh - svi su ovdje - prije sam ih samo osjetila. Sada se više njih približava.
Dr. N: A to se događa nakon što vam se približio vaš suprug?
S: Da...Majko! Ona mi prilazi... tako mi je nedostajala... oh, mama... (klijentica opet počinje plakati).
Dr. N: U redu...
S: Oh, molim vas, sada me nemojte ispitivati - želim uživati u ovome... (čini se da klijentica u sebi razgovara sa svojom majkom iz prošlog života).
Dr. N: (čekam nekoliko trenutaka) Znam da uživate u ovom susretu, ali morate mi pomoći da saznam što se događa.
S: (udaljenim glasom) Mi... samo se grlimo... tako je lijepo opet biti s njom...
Dr. N: Kako se uspijevate grliti ako nemate tijela.
S: (uzdiše kao da sam joj naporan) Obavijamo se svjetlom, naravno.
Dr. N: Ispričajte mi kakav je to osjećaj za duhove?
S: Kao da vas omataju jarkom svjetlošću pokrivača ljubavi.
Dr. N: Razumijem...
S: (klijentica me prekida visokim tonom smijeha prepoznavanja) Tim.'... to je moj brat - umro je tako mlad (utopio se u dobi od četrnaest godina u njezinom posljednjem životu). Tako ga je lijepo vidjeti ovdje, (klijentica maše rukom). A tu je moja najbolja prijateljica Wilma - iz susjedne kuće - smijemo se zajedno dječacima kao što smo činile kad smo sjedile na njezinom tavanu.
Dr. N: (nakon što klijentica spomene svoju tetu i nekoliko drugih prijatelja) Što mislite, kako je određen redoslijed ovih ljudi koji vas dolaze pozdraviti?
S: (stanka) Pa koliko smo značili jedni drugima - kako bi drukčije?
Dr. N: S nekima ste proživjeli mnoge živote, a s nekima možda samo jedan ili dva?
S: Da... uglavnom sam bila sa svojim suprugom.
Dr. N: Vidite li negdje svojeg vodiča?
S: On je ovdje. Vidim ga kako lebdi malo po strani. On poznaje i neke od mojih prijatelja...
Dr. N: Zašto o svojem vodiču govorite kao o «njemu»?
S: Svi se pokazujemo onakvima kakvi želimo biti. On mi je uvijek prilazio s muškim aspektom. To je ispravno i vrlo prirodno.
Dr. N: A on vas čuva u svim vašim životima?
S: Naravno, i nakon smrti... ovdje, i on je uvijek moj zaštitnik.
Naš odbor za doček planira se unaprijed kad ulazimo u duhovni svijet. Ovaj slučaj prikazuje koliko poticajno poznata lica mogu djelovati na mlađu dušu koja im prilazi. Otkrio sam da nas nakon svakog života dočekuje različit broj entiteta. Iako se broj

nazočnih razlikuje, ovisno o posebnim potrebama svake duše, saznao sam da nema ničeg slučajnog u tome što naši duhovni poznanici točno znaju kada stižemo i gdje nas trebaju dočekati kada dođemo u duhovni svijet.

Vrlo često, neki entitet koji nam je vrlo značajan čekat će nas malo ispred ostalih, koji žele biti nazočni kada prođemo kroz vratnice. Ne samo da se veličina odbora za doček mijenja za svaku osobu nakon svakog života, nego se drastično reducira za naprednije duše, kada duhovna utjeha postaje manje nužna. Deveti slučaj na kraju ovog poglavlja primjer je takve vrste duhovnog prijelaza.

Šesti i sedmi slučaj predstavljaju jedan od tri načina na koji se novopridošle duše dočekuju u duhovnom svijetu. Te je dvije duše ubrzo nakon smrti dočekao neki od važnijih entiteta, nakon čega slijede drugi, poredani po važnosti. Klijentica iz sedmog slučaja prepoznala je ljude brže od klijentice iz šestog. Kad se susretnemo s tih dušama odmah nakon smrti, otkrivamo da su nam one u prošlim životima bile supružnici, roditelji, djedovi i bake, braća i sestre, ujaci, stričevi, tete, bratići i sestrične i dragi prijatelji. Svjedočio sam nekim duboko emocionalnim prizorima u kojima su sudjelovali moji klijenti u ovoj fazi svojeg putovanja.

Emocionalni susreti koji se događaju među dušama u ovom trenutku duhovnog putovanja samo su preludij našem konačnom smještaju u specifičnoj grupi entiteta na našoj razini zrelosti. Ti susreti uzrokuju još jedan snažan emocionalni doživljaj za klijenta u stanju nadsvjesnog prisjećanja. U kasnijim poglavljima opisat ćemo organizaciju duhovnog svijeta, između ostalog i to kako se grupe formiraju i kako se unakrsno povezuju s drugim entitetima.

U ovom trenutku, važno je shvatiti kako entiteti koji nam žele dobrodošlicu ne moraju biti dio naše grupe za učenje u duhovnom svijetu. Razlog tomu je činjenica da ljudi s kojima smo bliski u životu nisu na istoj razini razvoja. Činjenica da su se odlučili susresti s nama nakon naše smrti zbog svoje ljubavi i ljubaznosti prema nama ne znači da će svi oni biti dio naše duhovne skupine učenja kad stignemo na krajnje odredište ovog putovanja.

Primjerice, u šestom slučaju, ujko Charlie očito je bio naprednija duša od moje klijentice, a možda je čak djelovao u ulozi duhovnog vodiča. Bilo mi je jasno da je jedan od primarnih zadataka duše ujka Charliea bio pomoći klijentici u djetinjstvu upravo okončanog života i da se njegova odgovornost nastavila i neposredno nakon njezine smrti. Kod klijentice iz sedmog slučaja, važan prvi kontakt bio je Larry, istinska srodna duša, na istoj razini kao i ova klijentica. Uočite i to da, kod klijentice u sedmom slučaju, njezin duhovni vodič nije bio nazočan među njezinim bivšim rođacima i prijateljima. Međutim, kako se prizor razvija, postoje pokazatelji da je duhovni vodič organizirao cijeli proces susreta iako je ostao u pozadini. S time sam se susreo kod mnogih slučajeva.

Druga vrsta susreta koji se događaju nakon smrti je tih, značajan susret s duhovnim vodičem, pri čemu se u neposrednoj blizini ne vidi nitko drugi, kao u petom slučaju. Osmi slučaj dodatno ilustrira ovakvu vrstu susreta. Čini se da susret koji iskusimo poslije smrti ovisi o specifičnom stilu našeg duhovnog vodiča, kao i o potrebama našeg individualnog karaktera. Trajanje tog prvog susreta s našim vodičima mijenja se nakon svakog života, ovisno o okolnostima koje smo proživjeti u tom životu.

Osmi slučaj prikazuje vrlo bliske odnose ljudi sa svojim duhovnim vodičima. Mnogi vodiči imaju imena koja zvuče čudno, dok drugi imaju uobičajenija imena. Zanimljivo mi je da se staromodni religijski termin «anđeo čuvar» sada metafizički odnosi na suosjećajnu dušu. Da budem iskren, ja sam taj termin nekada omalovažavao, govoreći da odražava glupe subjektivne želje ljudi i da predstavlja zastarjelu mitologiju koja je

suprotstavljena modernom svijetu. Moje vjerovanje o anđelima čuvarima promijenilo se.
Stalno mi govore da je sama duša androgina i muška i ženska, ali u isto vrijeme, klijenti govore da spol nije nevažan čimbenik. Naučio sam da sve duše iskazuju i mušku i žensku mentalnu impresiju prema drugim entitetima, ovisno o identitetu kojemu su skloniji. Šesti i sedmi slučaj pokazuju koliko je važno da novopridošla duša vidi poznata «lica» koja identificira po spolu. To vrijedi i za sljedeći slučaj. Razlog zbog kojeg sam izabrao osmi slučaj jest i to da pokažem kako se i zašto duše pojavljuju u ljudskom obliku u duhovnom svijetu.

OSMI SLUČAJ
Dr. N: Upravo ste počeli napuštati astralnu razinu Zemlje i krećete se sve dalje i dalje u duhovnom svijetu. Želim da mi kažete što osjećate.
S: Tišina... tako je mirno...
Dr. N: Dolazi li itko pred vas?
S: Da, to je moja prijateljica Rachel. Ona je uvijek uz mene kad umrem.
Dr. N: Je li Rachel srodna duša koja je bila s vama i u drugim životima, ili je uvijek ovdje?
S: (pomalo srdito) Ne ostaje ona uvijek ovdje. Ne, ona je sa mnom - u mojem umu - kad je trebam. Ona je moj čuvar (rekao je to s posesivnim ponosom).
Napomena: Atributi po kojima se vodiči razlikuju od srodnih duša i drugih podržavajućih entiteta bit će objašnjeni u osmom poglavlju.
Dr. N: Zašto nazivate taj entitet «ona»? Ne bi li duše trebale biti bespolne?
S: Tako je - na doslovan način, zato što imamo atribute oba spola. Rachel mi se želi prikazati kao žena zbog vizualnog prepoznavanja. I kod nje se radi o mentalnoj odluci.
Dr. N: Jeste li tijekom svojeg boravka u duhovnom svijetu zatvoreni u muške ili ženske atribute?
S: Ne. U duhovnom svijetu postoje razdoblja kad smo skloniji jednom spolu nego drugome. No, na kraju se ta prirodna sklonost uravnoteži.
Dr. N: Biste li mi opisali kako vam Rachelina duša izgleda u ovom trenutku?
S: (tiho) Mlada žena... tako je se najbolje sjećam... mala, nježne građe... s odlučnim izrazom na licu... toliko znanja i ljubavi.
Dr. N: Vi ste, dakle, poznavali Rachel na Zemlji?
S: (odgovara s nostalgijom) Jednom davno bila mi je bliska u životu... sada je moj čuvar.
Dr. N: I što osjećate kad je gledate?
S: Smirenost... spokoj... ljubav...
Dr. N: Gledate li se vi i Rachel očima poput ljudi?
S: (oklijeva) Donekle... ali drukčije. Vidite um iza onoga što smatrate očima, jer tako komuniciramo mi na Zemlji. Naravno, možemo činiti sve ono što čine i ljudi na Zemlji...
Dr. N: Što možete činiti očima na Zemlji, a što činite i u duhovnom svijetu?
S: Kad pogledate u oči nekoj osobi - čak i osobi koju ste tek upoznali - i u njima vidite svjetlost koju ste već poznavali... pa, to vam govori nešto o njoj. Kao čovjek, ne znate zašto - ali vaša se duša prisjeća.
Napomena: Mnogi klijenti na razne su mi načine rekli da se svjetlost duhovnog identiteta odražava u ljudskim očima srodne duše. Ja sam osobno svjesno iskusio to trenutno prepoznavanje samo jednom u životu, u trenutku kad sam prvi puta ugledao svoju ženu. Učinak je šokantan i pomalo jeziv.
Dr. N: Želite li reći da, kad se dvoje ljudi pogleda na Zemlji, ponekad mogu osjetiti da su se poznavali i ranije?

S: Da, to je deja vu.
Dr. N: Vratimo se Rachel u duhovnom svijetu. Da vam vaš čuvar nije projicirao svoju sliku u ljudskom obliku, biste li ga svejedno prepoznali?
S: Pa, naravno da se uvijek možemo prepoznati po umu. No, ovako je ljepše. Znam da to zvuči suludo, ali to je... društvena stvar... pogled na poznato lice opušta vas.
Dr. N: To znači da je dobro vidjeti ljudske likove osoba koje ste poznavali u prethodnim životima, osobito u razdoblju prilagodbe nakon napuštanja Zemlje?
S: Da, inače se u početku osjećate pomalo izgubljeno... usamljeno... možda i zbunjeno... kad vidim ljude kakvi su bili, pomaže mi da se brže prilagodim kad se vratim u duhovni svijet, a susret s Rachel uvijek me jako ohrabri.
Dr. N: Pokazuje li vam se Rachel u ljudskom obliku nakon svake smrti na Zemlji kako bi vam pomogla na prilagodbu u duhovnom svijetu?
S: (gorljivo) O, da - tako je! I daje mi sigurnost. Osjećam se bolje kad vidim i druge ljude koje sam prije poznavao...
Dr. N: Razgovarate li s tim ljudima?
S: Nitko ne razgovara, komuniciramo umom.
Dr. N: Telepatski?
S:Da.
Dr. N: Je li moguće da duše vode privatni razgovor koji druge duše ne mogu telepatski čuti?
S: (stanka)... zbog intimnosti - da.
Dr. N: Kako se to radi?
S: Dodirom - to se naziva komunikacija dodirom.
Napomena: Kad su dvije duše toliko blizu jedna drugoj da se dodiruju, moji subjekti kažu da mogu slati privatne misli dodirom poput «električnih zvučnih impulsa». U većini slučajeva, subjekti pod hipnozom ne žele sa mnom razgovarati o ovim osobnim povjeravanjima.
Dr. N: Možete li mi razjasniti kako vi, kao duša, možete projicirati ljudski lik?
S: Iz... svoje mase energije... jednostavno pomislim na obilježja koja želim... ali ne mogu vam reći što mi daje tu sposobnost.
Dr. N: Dobro, onda, možete li mi reći zašto vi i druge duše projicirate određena obilježja u različitim situacijama?
S: (duga stanka) Ovisi o tome gdje se nalazite u kretanju ovim krajolikom... kad vidite nekog drugoga... i vaše stanje uma u tom trenutku.
Dr. N: To želim saznati. Pričajte mi više o prepoznavanju.
S: Vidite, prepoznavanje ovisi o... osjećajima osoba kad se susretnete s njima. Oni će vam pokazati ono što oni žele da vidite, kao i ono za što misle da vi želite vidjeti. To također ovisi i o okolnostima u kojima se susrećete.
Dr. N: Možete li biti specifičniji? Kakve okolnosti mogu navesti energetske oblike da se materijaliziraju na određeni način prema drugim duhovima?
S: Razlika je u tome nalazite li se na njihovom ili svojem terenu. Možda će vam se na jednom mjestu prikazati u jednom liku, a na drugom mjestu u nekom drugom.
Napomena: Duhovni «teritorij» objasnit ćemo u daljnjem prikazu duhovnog svijeta.
Dr. N: Želite li mi reći da vam duša može prikazati jedno lice na vratnicama duhovnog svijeta, a neko drugo lice u kasnijoj situaciji?
S: Tako je.
Dr. N: Zašto?
S: Kao što sam vam rekao, veliki dio načina na koji se predstavljamo drugima zavisi o tome kako se osjećamo u tom trenutku... o odnosu koji imamo s drugom osobom i o tome gdje se nalazimo.

Dr. N: Molim vas, recite mi jesam li to dobro shvatio. Identitet kojeg duša projicira drugima ovisi o vremenu i lokaciji u duhovnom svijetu, kao i o raspoloženju, a možda i psihološkom stanju uma u trenutku susreta?
S: Naravno, a djeluje obostrano... to je međupovezanost.
Dr. N: Kako onda možemo poznavati pravu narav svijesti duše unatoč svim tim promjenama u načinu na koji vidimo jedni druge?
S: (smije se): Slika koju projicirate nikada ne skriva tko ste vi zapravo od nas ostalih. Bilo kako bilo, to i nisu iste emocije poput onih koje poznajemo na Zemlji. Ovdje je sve to... apstraktnije. Razlog zbog kojeg projiciramo određene oblike i misli... utemeljen je na... potvrdi ideja.
Dr. N: Ideja? Mislite, osjećaja u tom trenutku?
S: Da... djelomice... zato što su ti ljudski oblici bili dio naših fizičkih života na drugim mjestima kad smo otkrivali stvari... i razvijali ideje... sve je to... kontinuum koji možemo koristiti ovdje.
Dr. N: Pa, ako u svakom od prošlih života imamo drukčije lice, koje lice pokazujemo između života?
S: Miješamo. Preuzimamo ona obilježja koja će osoba s kojom ste se susreli najvjerojatnije prepoznati, ovisno o tome što joj želite poručiti.
Dr. N: A što je s komunikacijom bez projiciranja oblika?
S: Naravno, činimo to - to je normalno - ali ja se mentalno brže povezujem s ljudima projicirajući oblik.
Dr. N: Postoje li neke crte lica koje radije prikazujete?
S: Hmm... sviđa mi se lice s brkovima... čvrstom vilicom...
Dr. N: Mislite li na život kad ste bili Jeff Tanner, teksaški kauboj iz života o kojem smo pričali ranije?
S: (smije se) Tako je - a imao sam lice poput Jeffovog i u drugim životima.
Dr. N: Ali zašto Jeff? Je li to samo zato što je on bio vi u prošlom životu?
S: Ne, osjećao sam se dobro kao Jeff. Bio je to sretan, jednostavan život. Prokletstvo, izgledao sam sjajno! Moje lice podsjećalo je na lica s onih reklama za cigarete koja su se nekad mogla vidjeti na autocestama, (smije se) Uživao sam pokazujući svoje brčine kao Jeff.
Dr. N: Ali to je bio samo jedan život. Ljudi koji nisu bili povezani s vama u tom životu možda vas neće prepoznati ovdje.
S: Oh, brzo će oni shvatiti da sam to ja. Mogao bih se pretvoriti u nekog drugoga, ali sada se sebi najviše sviđam kao Jeff.
Dr. N: Dakle, vraćamo se na ono što ste rekli - da svi mi zapravo imamo samo jedan identitet, bez obzira na razne crte lica koje možemo projicirati kao duše?
S: Da, svakoga vidite kakav stvarno jest. Neki žele pokazati samo svoju najbolju stranu jer brine ih što biste mogli pomisliti o njima - ne shvaćaju u potpunosti da je najvažnije ono čemu težite, a ne kako izgledate. Mnogo se smijemo zbog izgleda koje duše misle da bi trebale imati - čak preuzimaju i lica koja nikada nisu imale na Zemlji, ali i to je u redu.
Dr. N: Razgovaramo li o nezrelijim dušama?
S: Obično da. One se mogu zaglaviti... mi im ne sudimo... na kraju, bit će oni u redu.
Dr. N: Ja o duhovnom svijetu razmišljam kao o mjestu vrhunske sveznajuće inteligentne svijesti, a vi mi govorite da duše iskazuju raspoloženja i taštinu kakvu su iskazivale na Zemlji?
S: (puca od smijeha) Ljudi su ljudi, bez obzira na to kako izgledaju na svojim fizičkim svjetovima.
Dr. N: Oh, vidite li i duše koje su otišle na druge planete, osim Zemlje?
S: (stanka) Ponekad...

Dr. N: Kakve oblike vam pokazuju duše s drugih planeta?
S: (izbjegava odgovor) Ja... se uglavnom držim svojih ljudi, ali možemo uzeti oblik kakav želimo za komunikaciju...
Napomena: Dobivanje informacija od klijenata koji su se uspjeli prisjetiti fizičkih prošlih života u neljudskim oblicima na drugim svjetovima uvijek predstavlja izazov. Tih se iskustava obično prisjećaju starije, naprednije duše, kao što ćemo vidjeti kasnije.
Dr. N: Je li ta sposobnost uzimanja različitih oblika pred drugim dušama dar koji nam je stvoritelj poklonio na temelju naših duhovnih potreba?
S: Kako bih ja to znao - nisam ja Bog!
Koncept da i duše mogu imati mane iznenađuje neke ljude. Izjave klijenta iz osmog slučaja, kao i svih mojih drugih klijenata, ukazuju na to da je većina ljudi još uvijek daleko od savršenstva kad se nađu u duhovnom svijetu. Temeljna svrha reinkarnacija jest samopoboljšavanje. Psihološke posljedice našeg razvoja, u duhovnom svijetu i izvan njega, temelj su mojeg rada.
Vidjeli smo koliko je važan susret s drugim entitetima pri ulasku u duhovni svijet. Osim što se sastajemo s našim vodičima i drugim poznatim bićima, spomenuo sam i treću vrstu susreta nakon smrti. Riječ je o prilično uznemirujućoj situaciji u kojoj nitko ne dočekuje dušu.
Iako je to neuobičajeno za većinu mojih klijenata, ipak pomalo žalim one osobe koje opisuju kako ih nevidljiva sila odvlači na njihova krajnja odredišta potpuno same, da bi se tek tamo susrele s drugima. To je kao da slijećete u stranu državu u kojoj ste već bili, ali bez nosača prtljage ili službe informacija za turiste koja vam pomaže uputama. U toj vrsti prijelaza najviše mi smeta prividan nedostatak mogućnosti aklimatizacije duše.
Moje koncepcije o tome kakav je osjećaj kada osoba prođe sama kroz duhovne vratnice ne dijele duše koje iskoriste tu opciju. Zapravo, ljudi u toj kategoriji iskusni su putnici. Čini se da, kao starije, zrelije duše, ne zahtijevaju sustav potpore u početku. Točno znaju kamo idu nakon smrti. Pretpostavljam da je za njih cijeli proces ubrzan, jer brže dolaze tamo gdje im je mjesto od onih koji se sastaju s drugima.
Deveti slučaj je klijent koji je proživio veliki broj života tijekom više tisuća godina. Nekih osam života prije ovog sadašnjeg, ljudi su ga prestali dočekivati na duhovnim vratnicama.

DEVETI SLUČAJ
Dr. N: Što vam se događa u trenutku smrti?
S: Osjećam veliko olakšanje i brzo se krećem.
Dr. N: Kako biste opisali svoj prijelaz sa Zemlje u duhovni svijet?
S: Dižem se u vidu svjetlosnog stupa i odlazim dalje.
Dr. N: Jeste li uvijek prelazili tako brzo?
S: Ne, samo nakon posljednjih nekoliko života.
Dr. N: Zašto?
S: Znam put, ne moram se susresti ni s kim - žurim se.
Dr. N: Zar vam ne smeta što vas nitko nije dočekao?
S: (smije se) Nekad mi se to sviđalo, ali takve stvari više mi nisu potrebne.
Dr. N: Tko je odlučio da vam se dopusti ulazak u duhovni svijet bez pomoći?
S: (zastaje, pa odgovara sliježući ramenima) Bila je to... obostrana odluka... donijeli smo je moj učitelj i ja... kad sam znao da sam mogu riješiti stvari.
Dr. N: Ne osjećate li se izgubljeno ili usamljeno u ovom trenutku?
S: Šalite li se? Više me ne treba držati za ruku. Znam kamo idem i jedva čekam da tamo stignem. Vuče me magnet, a ja samo uživam u vožnji.

Dr. N: Objasnite mi kako funkcionira taj proces vučenja koji vas vodi prema vašem odredištu?
S: Jašem na valu... na zraci svjetlosti.
Dr. N: Je li ta zraka elektromagnetska, ili...?
S: Pa... slična je radio valovima. Netko okreće gumb i traži pravu frekvenciju za mene.
Dr. N: Želite li reći da vas vodi neka nevidljiva sila, da nemate mnogo kontrole i da ne možete ubrzati stvari kao što ste učinili nakon smrti?
S: Da. Moram se kretati s valovima svjetlosti... valovi imaju smjer, a ja plovim s njima. Lagano je. Oni to čine za vas.
Dr. N: Tko to čini za vas?
S: Oni koji kontroliraju stvari... zapravo ne znam.
Dr. N: To znači da vi nemate kontrolu. Vi niste odgovorni za pronalaženje svojeg odredišta.
S: (stanka) Moj um je u skladu s kretanjem... tečem s rezonancijom.
Dr. N: Rezonancijom? Čujete zvukove?
S: Da, valna zraka...vibrira... i ja sam spojen s njom.
Dr. N: Vratimo se na vašu izjavu o radiju. Utječu li na vaše duhovno putovanje vibracijske frekvencije poput visoke, srednje i niske rezonancije?
S: (smije se) To nije loše - da, i nalazim se na liniji, poput reflektora zvuka i svjetlosti... i to je dio mojeg tonskog obrasca -moje frekvencije.
Dr. N: Nisam siguran razumijem li kako kombinacija svjetlosti i vibracija stvara valove koji vas usmjeravaju.
S: Predočite si divovsku glazbenu vilicu u stroboskopskoj svjetlosti.
Dr. N: Oh, dakle tamo postoji energija?
S: Imamo energiju - unutar energetskog polja. Dakle, nije stvar samo u linijama kojima putujemo... i sami generiramo energiju... tim se silama možemo služiti ovisno o našem iskustvu.
Dr. N: Dakle, vaša razina zrelosti daje vam određenu kontrolu nad brzinom i smjerom putovanja.
S: Da, ali ne ovdje. Kasnije, kad se smjestim, mnogo ću se više moći kretati kamo želim. Sada me vuku, a ja trebam slijediti.
Dr. N: U redu, ostanite tamo i opišite mi što se događa nakon toga.
S: (kratka stanka) Krećem se sam... usmjeravaju me prema mjestu kojem pripadam... idem tamo gdje mi je mjesto.
U hipnozi, analitički svjesni um surađuje s nesvjesnim umom, primajući i odgovarajući na poruke usmjerene našim duboko usađenim sjećanjima. Klijent iz devetog slučaja je elektroinženjer i zato se poslužio nekim tehničkim opisima kako bi izrazio svoje duhovne senzacije. Moje sugestije potakle su njegovu sklonost tome da putovanje svoje duše opiše tehničkim izrazima, ali nisu mu to diktirale. Svi klijenti unose svoje znanje u odgovore na moja pitanja o duhovnom svijetu. Ovaj klijent poslužio se svojim poznavanjem zakona fizike da bi opisao kretanje, dok bi neka druga osoba rekla da se duše kreću pomoću vakuuma.
Prije no što nastavim s prijelazom duša u duhovni svijet, želim nešto reći o onim entitetima koji nakon fizičke smrti nisu stigli do tamo, ili su skrenuli s normalne rute putovanja.

PREMJEŠTENA DUŠA

Postoje duše koje su toliko teško oštećene da su izdvojene iz glavne skupine duša koja se vraća u duhovni dom. U usporedbi s ukupnim brojem, broj ovih abnormalnih duša nije velik. Međutim, ono što im se dogodilo na Zemlji značajno je zbog ozbiljnog učinka koji imaju na druge inkarnirane duše.

Postoje dvije vrste premještenih duša: one koje ne prihvaćaju činjenicu da je njihovo fizičko tijelo mrtvo i suprotstavljaju se povratku u duhovni svijet zbog osobne boli, te one koje su se u ljudskom tijelu bavile kriminalnim djelima ili sudjelovale u njima. U prvom slučaju, premještanje je izbor same duše, dok u drugom slučaju duhovni vodiči namjerno uklanjaju te duše iz kontakta s drugim entitetima na neodređeno vremensko razdoblje. U obje situacije, vodiči tih duša blisko su povezani s njihovom rehabilitacijom, no budući da za ova dva tipa premještenih duša vrijede različite okolnosti, pozabavit ću se svakim tipom ponaosob.

Prvi tip zovemo duhovi. Te duše odbijaju poći kući nakon fizičke smrti i često imaju neugodan utjecaj na one među nama koji bi željeli svoje ljudske živote proživjeti u miru. Te premještene duše ponekad Pogrešno nazivaju «demonskim duhovima», jer ih optužuju da ulaze u umove drugih ljudi sa zlim namjerama. Negativne duhove ozbiljno je proučavalo područje parapsihologije. Nažalost, ovo područje duhovnosti privuklo je i beskrupulozne osobe udružene s okultistima, koji vrebaju na emocije prijemčivih osoba.

Problematičan duh je nezreli entitet s nedovršenim poslom iz Prošlog života na Zemlji. On možda nema nikakve veze sa živućom osobom koju uznemiruje. Istina je da su neke osobe prikladni i prijemčivi vodiči za negativne duhove koji žele izraziti svoje nezadovoljstvo. To znači da osoba koja se nalazi u duboko meditativnom stanju svijesti može katkad pokupiti iritantne obrasce signala od bestjelesnog bića čije ponašanje može varirati od nepromišljenog do provokativnog. Ti nemirni entiteti nisu duhovni vodiči. Pravi vodiči su iscjelitelji i ne ometaju ljude ogorčenim porukama.

Ovakvi neobični duhovi često su vezani uz određenu geografsku lokaciju. Istraživači specijalizirani za fenomen duhova kažu da su ti uznemireni entiteti uhvaćeni u ničijoj zemlji između nižih astralnih razina na Zemlji i duhovnog svijeta. Na osnovi mojih istraživanja, došao sam do zaključka da ne vjerujem kako su te duše izgubljene u prostoru i ne smatram ih demonskima. One su svojevoljno izabrale ostati neko vrijeme na zemaljskoj razini nakon fizičke smrti zbog visoke razine nezadovoljstva. Po mojem mišljenju, te su duše oštećene zato što proživljavaju zbunjenost, očaj, pa čak i neprijateljstvo, do te razine da ne žele da im se njihovi vodiči približe. Znamo da se do negativnog, izgubljenog identiteta može doći na razne načine, poput egzorcizma, kako bi ga se spriječilo da smeta ljudskim bićima. Duhove koji opsjedaju ljude može se uvjeriti da odu i napokon prijeđu u duhovni svijet.

Ako postoji duhovni svijet u kojemu vlada red, s vodičima koji brinu o nama, kako je moguće da je neadaptiranim dušama, koje usmjeravaju negativnu energiju prema utjelovljenim bićima, dopušteno postojanje? Jedno objašnjenje glasi da još uvijek imamo slobodnu volju, čak i u smrti. Drugo objašnjenje glasi: budući da u našem fizičkom svemiru proživljavamo toliko previranja, za očekivati je da će doći i do duhovnih nepravilnosti i devijacija u normalnom egzodusu duša. Osim toga, duhovi predstavljaju samo dio energije uznemirene duše, dok se ostatak vratio u duhovni svijet na ponovno ujedinjenje. Neutjelovljeni, nesretni duhovi koji zarobljavaju sami

sebe možda su dio velikog plana. Kada budu spremne, te će duše biti odvedene iz astralnog plana Zemlje i povedene na svoje mjesto u duhovnom svijetu.
Sada ću se osvrnuti na daleko brojniju vrstu uznemirenih duša. To su duše koje su sudjelovale u zlodjelima. Najprije bismo trebali razmotriti pitanje možemo li dušu smatrati odgovornom ili nevinom što se utjelovila u mozgu kriminalca? Je li odgovorna duša ili ljudski ego, ili su oni jedno te isto? Povremeno, poneki klijent mi kaže: «Osjećam da me obuzima unutarnja sila koja mi govori da činim ružne stvari. » To su mentalno bolesne osobe koje smatraju da ih vode suprotstavljene sile dobra i zla nad kojima, kako vjeruju, nemaju nikakve kontrole.
Nakon što sam godinama radio s nadsvjesnim umovima hipnotiziranih ljudi, došao sam do zaključka da život u ljudskom biću s pet osjetila može negativno utjecati na psihu duše. Svoje vječno «ja» izražavamo kroz dominantne biološke potrebe i pritiske okolišnih poticaja koji su privremeni za utjelovljenu dušu. Iako u našem ljudskom obliku ne postoji skriveno, zlokobno «ja», neke duše nisu potpuno asimilirane. Ljudi koji nisu u skladu sa svojim tijelima osjećaju se odvojeni sami od sebe u životu.
To stanje ne znači da duše ne bi trebale činiti sve što mogu kako ne bi sudjelovale u zločinima na Zemlji. To možemo vidjeti u ljudskoj savjesti. Važno je da razlikujemo ono što ima negativan utjecaj na naš um od onoga što nema. Unutarnji glas koji nam sugerira samouništenje ili nas navodi da naudimo nekome drugome nije demonski duhovni entitet, strano biće niti zlonamjerni odbjegli vodič. Negativne sile proizlaze iz nas samih.
Destruktivni impulsi emocionalnih poremećaja, ukoliko se ne liječe, ometaju razvoj duše. Osobe koje su iskusile nerazriješene osobne traume u svojim životima nose u sebi sjeme vlastitog uništenja. Ta bol utječe na njihove duše na takav način da im se čini kako nisu cjelovite. Primjerice, pretjerana žudnja za nečim i ovisničko ponašanje, koje nastaje uslijed osobne boli, ometa izražavanje zdrave duše, a može je čak i zarobiti u tijelu domaćinu.
Ukazuje li učestalost nasilja u današnje vrijeme na činjenicu da je više duša «zastranilo» danas nego u prošlosti? Ako ništa drugo, taj zaključak podržavaju prenapučenost i kultura konzumiranja droga koje mijenjaju svijest. No, s druge strane, čini se da raste razina opće svjesnosti i suosjećanja prema ljudskoj patnji na Zemlji.
Rekli su mi da je u svakom razdoblju krvave povijesti Zemlje postojao značajan broj duša koje nisu mogle odoljeti ljudskoj okrutnosti i uspješno joj se suprotstaviti. Određene duše, čiji domaćini imaju genetsku sklonost prema abnormalnoj kemiji mozga, osobito su izložene nziku u nasilnom okruženju. Vidimo kako fizičko i emocionalno zlostavljanje u obitelji može tako oštetiti djecu da ona, kad odrastu, čine unaprijed promišljena okrutna djela bez ikakvog osjećaja žaljenja. Budući da duše nisu stvorene kao savršene, njihova se narav može kontaminirati tijekom razvoja takvog oblika života.
Ako su naši prijestupi osobito teški, nazivamo ih zlodjelima. Moji mi klijenti kažu da niti jedna duša nije urođeno zla, iako u ljudskom životu može steći takvu etiketu. Patološko zlo kod ljudi karakteriziraju osjećaji slabosti i nemoći, a stimuliraju ga bespomoćne žrtve. Iako duše povezane s pravim zlodjelima općenito treba smatrati nisko razvijenima, nezrelost duše ne mora automatski izazvati zlonamjerno ponašanje kod oštećene ljudske osobnosti. Evolucija duša sastoji se od prijelaza iz nesavršenstva u savršenstvo na temelju svladavanja mnogih teških zadaća tijekom života. Duše mogu imati i predispoziciju za izbor okruženja u kojima ne funkcioniraju dobro, ili se mogu lako pridobiti na zločin. Na taj način, loši životni izbori mogu oštetiti njihov identitet. Međutim, sve se duše smatra odgovornima za njihovo ponašanje u tijelima u kojima obitavaju.

U sljedećem poglavlju vidjet ćemo kako duše dobivaju početni pregled prošlog života s vodičem prije no što se pridruže svojim prijateljima. No, što se događa s dušama koje su, kroz svoja tijela, prouzročile ekstremne patnje drugima? Ako duša nije u stanju ublažiti najnasilnije ljudske nagone u tijelu-domaćinu, kako se može smatrati odgovornom u životu nakon smrti? To nas dovodi do pitanja odlaska u raj ili pakao zbog dobrih ili zlih djela, jer odgovornost je odavno dio naših religijskih tradicija.
Na zidu moje ordinacije visi egipatska slika «Prizor suda», kako je prikazan u Knjizi mrtvih, mitološkom ritualu smrti starijem od 7000 godina. Stari Egipćani bili su opsjednuti smrću i svijetom onkraj groba jer je, u njihovom kozmičkom panteonu, smrt objašnjavala život. Slika prikazuje netom preminulog čovjeka koji dolazi na mjesto između zemlje živih i kraljevstva mrtvih. On stoji pokraj vage i čeka sud za svoja djela na Zemlji. Meštar ceremonije je bog Anubis, koji pozorno važe čovjekovo srce na jednoj strani vage u odnosu na nojevo pero istine na drugoj strani. Srce, a ne glava, za Egipćane je predstavljalo utjelovljenje duševne savjesti čovjeka. To je napet trenutak. Čudovište s glavom krokodila čuči u blizini razjapljenih ralja, spremno proždrijeti srce ukoliko čovjekova zlodjela pretegnu dobro koje je učinio u životu. Neuspjeh na vaganju značio bi kraj postojanja ove duše.

Moji klijenti prilično često komentiraju tu sliku. Metafizički orijentirana osoba inzistirala bi na tome da ulaz u kraljevstvo života nakon smrti nije zanijekan nikome, bez obzira na to koliko je ponašanje iz prošlosti nepovoljno utjecalo na vaganje. Je li to vjerovanje točno? Je li svim dušama pružena prilika da se vrate u duhovni svijet na isti način, bez obzira na njihovu vezu s tijelima u kojima su boravile?
Da bih odgovorio na to pitanje, najprije ću reći da veliki dio društva ne vjeruje da sve duše odlaze na isto mjesto. Umjerenije teologije više ne naglašavaju ideju paklene vatre i sumpora za grešnike. Međutim, mnoge religijske sekte govore o duhovnoj koegzistenciji dva mentalna stanja dobra i zla. Drevna filozofska učenja govore da se «loša» duša nakon smrti kažnjava odvajanjem od Boga - Esencije.
Tibetanska knjiga mrtvih, izvor religijskog vjerovanja tisućama godina stariji od Biblije, opisuje stanje svjesnosti između života (Bardo) kao vrijeme u kojem nas «zlo koje smo počinili projicira u duhovnu razdvojenost«. Ako su narodi Istoka vjerovali u posebnu duhovnu lokaciju za zločince, je li ta ideja nalik konceptu čistilišta u zapadnom svijetu?
Od najranijih početaka, kršćanska doktrina definirala je čistilište kao prijelazno stanje privremenog progonstva zbog manjih grijehova protiv čovječanstva. Kršćansko čistilište trebalo bi biti mjesto iskupljenja, izolacije i patnje. Kada sva negativna karma bude uklonjena, tim dušama na kraju je dopušten ulazak u nebo. S druge strane, duše koje su počinile velike (smrtne) grijehe zauvijek su osuđene na pakao.
Postoji li pakao koji trajno dijeli dobre duše od loših? Sav moj rad s duhovima mojih subjekata ukazuje na to da ne postoji mjesto strašne patnje za duše, osim ovdje, na Zemlji. Kažu mi da sve duše nakon smrti odlaze u jedan duhovni svijet, gdje se prema svakome postupa sa strpljenjem i ljubavlju.
Međutim, saznao sam da neke duše bivaju izložene razdvajanju u duhovnom svijetu i da se to događa u vrijeme njihove orijentacije s vodičima. One se ne kreću istim rutama kao ostale duše. Moji klijenti koji su bili zakočeni zlodjelima rekli su mi da duše, čiji je utjecaj na sprečavanje ljudskog impulsa nanošenja zla drugima bio preslab, nakon ulaska u duhovni svijet bivaju odvojene od drugih. Te se duše dulje vrijeme ne miješaju s drugim entitetima na uobičajen način.
Primijetio sam i da su one početničke duše, koje su se stalno upuštale u intenzivno negativno ljudsko ponašanje u svojoj prvoj seriji života, morale pretrpjeti individualnu duhovnu izolaciju. One na kraju bivaju vraćene u svoju grupu kako bi intenzivirale

učenje pod brižljivim nadzorom. To nije kazna, nego svojevrsno čistilište čiji je cilj rekonstrukcija samosvijesti kod tih duša.
Budući da zlodjela na Zemlji mogu poprimiti mnogo različitih oblika, duhovne instrukcije i tip izolacije koji se koristi drukčiji su za svaku dušu. Narav tih varijacija očito se evaluira tijekom orijentacije na kraju svakog života. Ni relativno vrijeme odvojenosti i reindoktrinacije nije uvijek isto. Primjerice, imao sam izvješća o neprilagođenim dušama koje su se vratile na Zemlju odmah nakon razdoblja izdvojenosti kako bi se što je moguće prije iskupile dobrim djelima u sljedećoj inkarnaciji. Evo primjera za to. Ispričala mi ga je duša koja je poznavala jednu od tih duša.

DESETI SLUČAJ
Dr. N: Jesu li duše odgovorne zato što se nalaze u nesavršenim ljudskim bićima koji drugim ljudima nanose zlo?
S: Da, one koje su nanijele veliko zlo drugima u životu – poznavao sam jednu takvu dušu.
Dr. N: Što znate o tom entitetu? Što se dogodilo nakon što se ta duša vratila u duhovni svijet nakon tog života?
S: On... povrijedio je djevojku... strašno... i nije se pridružio našoj grupi. Njemu je namijenjeno opsežno privatno učenje, zato što je u tom tijelu bio tako zao.
Dr. N: Kakva je bila njegova kazna?
S: Kazna je... pogrešna interpretacija... to je regeneracija. Morate shvatiti da je to problem koji rješava vaš učitelj. Učitelji su stroži prema onima koji su učinili nešto okrutno.
Dr. N: Što znači «stroži» vama u duhovnom svijetu?
S: Pa, moj se prijatelj nije vratio nama... svojim prijateljima... nakon tog tužnog života u kojem je povrijedio tu djevojku.
Dr. N: Je li prošao kroz iste duhovne vratnice kao i vi nakon što je umro?
S: Da, ali nije se susreo ni s kim... otišao je izravno na mjesto na kojemu je ostao nasamo s učiteljem.
Dr. N: I što mu se tada dogodilo?
S: Nakon nekog vremena... što nije trajalo dugo... vratio se na Zemlju kao žena... na mjesto na kojem su ljudi okrutni... gdje fizički zlostavljaju druge... bio je to svjestan izbor... moj prijatelj morao je to iskusiti...
Dr. N: Mislite li da je ta duša krivila ljudski mozak svojeg bivšeg domaćina zato što je povrijedio djevojku?
S: Ne, prihvatio je na sebe ono što je učinio... okrivio je svoj nedostatak vještina u svladavanju ljudskih mana. Zatražio je da u sljedećem životu postane zlostavljana žena kako bi stekao razumijevanje... kako bi shvatio štetu koju je nanio toj djevojci.
Dr. N: Da taj vaš prijatelj nije stekao razumijevanje i da se nastavio povezivati s ljudima koji su vršili zlodjela, bi li netko iz duhovnog svijeta uništio njegovu dušu?
S: (duga stanka) Ne možete baš uništiti energiju... ali može se preraditi... negativnost koja se ne može staviti pod kontrolu... u mnogim životima... može se izmijeniti.
Dr. N: Kako?
S: (neodređeno)... Ne uništavanjem... remodeliranjem...
Deseti slučaj nije mi više odgovarao na pitanja povezana s time, a i drugi klijenti koji znaju ponešto o tim oštećenim dušama vrlo su škrti s informacijama. Kasnije ćemo saznati nešto više o formiranju i obnavljanju inteligentne energije.
Većina zabludjelih duša u stanju je riješiti svoje vlastite probleme zloće. Cijena koju plaćamo za svoja nedjela i nagrade koje dobivamo za dobro ponašanje vrte se oko zakona karme. Oni koji drugima nanesu zlo iskupit će se tako što će u karmičkom

krugu pravde sami sebe postaviti u položaj žrtve. Bhagavadgita, još jedan drevni istočnjački tekst koji je izdržao test tisuća godina, sadrži odjeljak u kojem piše: «duše zlog utjecaja moraju iskupiti svoju vrlinu.»
Niti jedno izučavanje života nakon smrti nema smisla ako ne riješimo pitanje odnosa karme s kauzalnošću i pravdom za sve duše. Sama karma ne označava dobra ili loša djela. Ona je zapravo rezultat čovjekovih pozitivnih i negativnih djela u životu. Tvrdnja «u našim životima nema slučajnih događaja» ne znači da nas sama karma tjera na nešto. Ona nas zapravo goni naprijed podučavajući nas raznim lekcijama. Na našu buduću sudbinu utječe prošlost od koje ne možemo pobjeći, osobito ako nanosimo zlo drugima.
Ključ rasta je razumijevanje da imamo mogućnost vršenja korekcija tijekom života i da nam je potrebna hrabrost da izvršimo potrebne promjene kada shvatimo da ono što činimo nije dobro za nas. Ako svladamo strah i riskiramo, naši karmički obrasci prilagođavaju se rezultatima novih izbora. Krajem svakog života, umjesto da nas čeka čudovište koje guta naše duše, mi smo svoji vlastiti najstroži kritičari pred učiteljima - vodičima. Zato je karma pravedna i milostiva. Uz pomoć naših duhovnih savjetnika i prijatelja, donosimo odluku o odgovarajućem načinu izvršenja pravde za naše ponašanje.
Neki ljudi koji vjeruju u reinkarnaciju smatraju da će negativne duše biti eliminirane i zamijenjene boljim dušama ukoliko ne nauče svoje lekcije u nekom razumnom broju života. Moji su subjekti zanijekali tu pretpostavku.
Ne postoji jedan strogo utvrđeni put samospoznaje koji je namijenjen svim dušama. Kao što mi je rekao jedan klijent, «duše se šalju na Zemlju do kraja rata». To znači da duše dobivaju vrijeme i priliku da načine promjene pomoću kojih će narasti. Duše koje nastave iskazivati negativan stav prema svojim ljudskim domaćinima moraju prevladati te poteškoće trajnim naporima usmjerenima prema promjeni. Prema onome što sam vidio, na duši koja je spremna raditi tijekom mnogih života na ovom planetu ne ostaje nikakva negativna karma.
Otvoreno je pitanje treba li u potpunosti kriviti duše za iracionalna, nesocijalizirana i destruktivna djela čovječanstva. Duše se moraju naučiti nositi sa svakim novim ljudskim bićem koje im je namijenjeno. Trajni identitet duše obilježava ljudski um izraženim karakterom specifičnim za tu dušu. Međutim, otkrio sam da postoji čudna, dualna narav između uma duše i ljudskog mozga. O tom ću konceptu reći nešto više u sljedećim poglavljima, nakon što čitatelj sazna nešto više o bitku duša u duhovnom svijetu.

ORIJENTACIJA

Nakon što se raziđu entiteti koji su nas dočekali pri povratku kući, spremni smo da nas povedu na mjesto iscjeljenja. Nakon toga slijedi još jedna postaja na kojoj se duša prilagođava duhovnom okruženju. Na tom nas mjestu naš vodič često ispituje.
Kozmologiju svih duhovnih lokacija nazivam mjesta ili prostori zbog odgovarajuće identifikacije, jer zapravo govorimo o nefizičkom univerzumu. Sličnost između iskaza klijenata o tome što čine kao duše tijekom sljedeća dva koraka veoma je upečatljiva, iako nazivaju stvari različitim imenima. Čuo sam nazive poput: komore, putne kabine i međuprostorne zone za odmor, ali najučestaliji naziv jest «mjesto iscjeljenja«.
O tom mjestu razmišljam kao o terenskoj bolnici, ili nekakvoj MASH postrojbi (MASH - Mobile Army Surgical Hospital - vojna terenska bolnica, prim. prev.)
za oštećene duše koje se vraćaju s bojnih polja Zemlje. Za opis te sljedeće postaje izabrao sam prilično naprednog muškog klijenta koji je mnogo puta prošao kroz taj proces revitalizacije.

JEDANAESTI SLUČAJ
Dr. N: Nakon što napustite prijatelje koji su vas pozdravili nakon smrti, kamo vaša duša odlazi u duhovnom svijetu?
S: Neko sam vrijeme sam... krećem se i prelazim goleme udaljenosti...
Dr. N: Što vam se tada događa?
S: Vodi me sila koju ne mogu vidjeti i ulazim u zatvoreniji prostor - prolaz u mjesto čiste energije.
Dr. N: Kako izgleda to mjesto?
S: Za mene... to je mjesto iscjeljenja.
Dr. N: Opišite mi što je moguće detaljnije svoja iskustva na tom mjestu.
S: Uvučen sam unutra i vidim jarku, toplu zraku. Dodiruje me kao potok tekuće energije. Tu je... nešto poput isparenja... izmaglice koja se kovitla oko mene... a zatim mi nježno dodiruje dušu, kao da je živo. Zatim se apsorbira u mene, kupa me i čisti moje rane.
Dr. N: Čini li vam to netko ili je ta zraka svjetlosti koja vas obavija došla niotkuda?
S: Sam sam, ali zrakom netko upravlja. Kupa moju bit... obnavlja me nakon što sam bio izložen Zemlji.
Dr. N: Čuo sam da je to mjesto nalik osvježavajućem tuširanju nakon teškog radnog dana.
S: (smije se) Nakon teškog radnog života. No, ovo je bolje i ne morate se smočiti.
Dr. N: Vi više nemate fizičko tijelo - kako onda taj energetski tuš može iscijeliti dušu?
S: Seže u... moje biće. Tako sam umoran od prošlog života i od tijela koje sam imao.
Dr. N: Želite li reći da šteta nanesena fizičkom tijelu i ljudskom umu ostavlja emocionalni biljeg na duši nakon smrti?
S: O, Bože, naravno! Mozak i tijelo u kojem sam bio utjecali su na izražavanje mojeg bića.
Dr. N: Iako ste sada zauvijek odvojeni od tog tijela?
S: Svako tijelo ostavlja... utisak... na vas, barem na neko vrijeme. Postoje neka tijela koja sam imao, od kojih se nikako ne mogu udaljiti. Iako ste slobodni od svojih tijela, zadržavate neka upečatljivija sjećanja na njih iz nekih života.
Dr. N: U redu, sada želim da završite iscjeljujuće tuširanje i kažete mi što osjećate.

S: Lebdim u svjetlosti... ono mi prožima dušu... ispire većinu negativnih virusa. Dopušta mi da otpustim spone posljednjeg života... preobražava me kako bih opet postao cjelovit.
Dr. N: Ima li taj tuš isti učinak na sve?
S: (stanka) Kad sam bio mlađi i neiskusniji, došao sam ovamo teže oštećen - a ova mi se energija činila manje učinkovitom jer nisam znao kako da je upotrijebim da bih potpuno izbacio negativnost. Stare sam rane nosio u sebi dulje vrijeme, unatoč iscjeliteljskoj energiji.
Dr. N: Mislim da razumijem. I što činite sada?
S: Kad se obnovim, odlazim na mirno mjesto kako bih razgovarao sa svojim vodičem.

Ovo mjesto, koje sam nazvao iscjeliteljski tuš, samo je preludij za rehabilitaciju duša koje se vraćaju. Stadij orijentacije koji slijedi neposredno nakon toga (osobito za mlađe duše) sastoji se od opsežne savjetodavne seanse s vodičem duše. Netom osvježena duša stiže na ovu postaju kako bi se podvrgla pregledu upravo okončanog života. Orijentacija je osmišljena i kao ulazni razgovor sa svrhom osiguravanja emocionalnog olakšanja i ponovne prilagodbe na duhovni svijet.
Hipnotizirane osobe, opisujući tip savjetovanja koje se odvija tijekom orijentacije, kažu da su njihovi vodiči nježni, ali radoznali. Zamislite svojeg omiljenog učitelja iz osnovne škole i steći ćete nekakvu predodžbu o tome. To je čvrst, ali brižan entitet koji zna sve o vašim navikama učenja, vašim jakim i slabim točkama i vašim strahovima, i koji je uvijek spreman raditi s vama sve dok se vi trudite. Kad se prestanete truditi, zaustavlja se cijeli vaš razvoj. Učenici ne mogu sakriti ništa od svojih duhovnih učitelja. U telepatskom svijetu nema tajenja niti varanja.
U situacijama orijentacije postoji mnoštvo razlika, ovisno o strukturi pojedine duše i njezinom mentalnom stanju nakon upravo završenog života. Duše izvješćuju da se njihova orijentacija često događa u nekoj prostoriji. Namještaj u toj prostoriji i intenzitet tog prvog razgovora mogu varirati nakon svakog života. Sljedeći slučaj pruža kratak uvid u prizor orijentacije koji potvrđuje želju viših sila da utješe povratničku dušu.

DVANAESTI SLUČAJ
S: U sredini tog mjesta pronašao sam svoju spavaću sobu u kojoj sam bio sretan kao dijete. Vidim svoje tapete prekrivene ružama i starinski krevet sa škripavim oprugama ispod debelog, ružičastog popluna koji mi je izradila baka. Moja baka i ja razgovarali smo otvoreno kad god bih imao neki problem i ona je ovdje - samo sjedi na rubu mog kreveta, okružena mojim omiljenim plišanim životinjama - i čeka me. Njezino naborano lice puno je ljubavi, kao i uvijek. Nakon nekog vremena, vidim da je ona zapravo moj vodič Amephus. Razgovaram s Amephusom o tužnim i sretnim trenucima života koji sam upravo završio. Znam da sam griješio, ali ona je tako ljubazna prema meni. Zajedno se smijemo i plačemo dok se ja prisjećam svega. Zatim raspravljamo o svim stvarima koje sam mogao učiniti sa svojim životom, a nisam. No, na kraju, sve je u redu. Ona zna da moram otpočinuti u tom prekrasnom svijetu. Opustit ću se. Nije mi važno hoću li se ikada više vratiti na Zemlju, jer moj je pravi dom ovdje.

Čini se da naprednijim dušama u toj fazi nije potrebna orijentacija. To ne znači da deset posto mojih klijenata, koliko ih spada u tu kategoriju, jednostavno prođu pokraj svojih vodiča i mahnu im pri povratku sa Zemlje. Svi polažu račune za prošle živote. Uspjeh se procjenjuje prema tome kako je svaki pojedinac interpretirao svoje životne uloge i djelovao u odnosu na njih. Prijemni razgovori za napredne duše održavaju se kasnije, s majstorima učiteljima. Manje iskusnim entitetima savjetnici obično

poklanjaju posebnu pozornost, zato što je nagli prijelaz iz fizičkog u duhovni oblik za njih teži.
Sljedeći slučaj prikazuje dublju terapeutsku duhovnu orijentaciju. Za vodiče je tipično da istražuju stavove i osjećaje uz osvrt na reorijentaciju budućeg ponašanja. Klijentica iz trinaestog slučaja je snažna, impozantna žena od trideset i dvije godine, natprosječne visine i težine. Odjevena u traperice, čizme i široku trenerku, Hester je jednoga dana uzbuđeno ušla u moju ordinaciju.
Njezini problemi dijelili su se na tri kategorije. Bila je nezadovoljna svojim životom uspješne agentice za prodaju nekretnina, jer je bio previše materijalistički i nije je ispunjavao. Nedostajala joj je i ženska seksualnost. Spomenula je da posjeduje pun ormar prelijepe odjeće koju «mrzi nositi». Ta klijentica tada mi je ispričala s kolikom je lakoćom manipulirala muškarcima tijekom cijelog života zato što, kako kaže, «U meni postoji muška agresivnost zbog koje se osjećam nepotpunom kao žena.» Kao mlada djevojka, izbjegavala je lutke i haljine jer su je više zanimali natjecateljski sportovi s dječacima.
Njezin osjećaj muškosti nije se promijenio s godinama, iako je pronašla muškarca koji joj je postao suprug zato što je prihvatio njezinu dominaciju u njihovom odnosu. Hester je rekla da uživa u seksu s njim sve dok ona ima fizičku kontrolu i da je njemu to uzbudljivo. Nadalje, potužila se na glavobolje iznad uha s desne strane glave koje su liječnici, nakon opsežnih pretraga, pripisali stresu.
Tijekom naše seanse, saznao sam da je ta klijentica nedavno proživjela niz muških života koji su kulminirali kratkim životom u tijelu javnog tužitelja imenom Ross Feldon u saveznoj državi Oklahoma tijekom 1880-tih. Kao Ross, moja je klijentica počinila samoubojstvo u dobi od trideset i tri godine, u hotelskoj sobi, ustrijelivši se u glavu. Ross je bio očajan zbog smjera u kojem se kretao njegov život javnog tužitelja.
Kako se dijalog razvija, čitatelj će zamijetiti iskazivanje intenzivnih emocija. Regresijski terapeuti nazivaju to «pojačana reakcija« u stanju revivifikacije (davanja novog života) za razliku od alternativnog stanja transa, u kojima su subjekti promatrači - sudionici.

TRINAESTI SLUČAJ
Dr. N: Sada, kad ste napustili iscjeliteljski tuš, kamo idete?
S: (oprezno) Na susret sa svojim savjetnikom.
Dr. N: A tko je to?
S: (stanka) ...Dees... ne... njegovo je ime Clodees.
Dr. N: Jeste li razgovarali sa Clodeesom kad ste ušli u duhovni svijet?
S: Još nisam bila spremna. Samo sam željela vidjeti svoje roditelje.
Dr. N: Zašto sada idete na susret s Clodeesom?
S: Ja... idem dati nekakvo... izvješće... o sebi. Prolazimo kroz to nakon svakog od mojih života, ali ovoga sam puta stvarno u nevolji.
Dr. N: Zašto?
S: Zato što sam se ubila.
Dr. N: Kad se osoba ubije na Zemlji, znači li to da će dobiti nekakvu kaznu kao duša?
S: Ne, ne, ovdje ne postoji nešto poput kazne - to je zemaljski pojam. Clodees će biti razočaran zato što sam rano odustala i što nisam imala hrabrosti suočiti se sa svojim poteškoćama. Zbog izbora takvog načina smrti, morat ću se vratiti kasnije i iznova se pozabaviti istim problemom u nekom drugom životu. Upravo sam utrošila mnogo vremena zbog ranog odustajanja.
Dr. N: Dakle, nitko vas neće osuđivati jer ste počinili samoubojstvo?
S: (razmišlja nekoliko trenutaka) Pa, ni moji prijatelji neće me baš tapšati po leđima - osjećam tugu zbog toga što sam učinila.

Napomena: To je uobičajeni duhovni stav prema samoubojstvu, ali želim dodati da oni koji su se ubili kako bi izbjegli kroničnu fizičku bol ili gotovo potpunu onesposobljenost na Zemlji nisu osjećali nikakvo žaljenje kao duše. I njihovi vodiči i prijatelji imaju pozitivniji stav prema toj motivaciji za samoubojstvo.

Dr. N: U redu, nastavimo dalje, do vašeg razgovora sa Clodeesom. Najprije mi opišite svoje okruženje na mjestu na kojem se sastajete sa svojim savjetnikom.
S: Ulazim u prostoriju - sa zidovima... (smije se) Oh, to je Buckhorn!
Dr. N: Što je to?
S: Sjajan stočarski bar u Oklahomi. Tamo sam bila sretna kao gost - prijateljska atmosfera - prekrasne drvene ploče - podstavljene kožne stolice, (stanka) Vidim da Clodees sjedi za jednim od stolova i čeka me. Sada ćemo razgovarati.
Dr. N: Kako objašnjavate bar iz Oklahome u duhovnom svijetu?
S: To je jedna od lijepih stvari koje čine kako bi vas umirili, ali to je to. (nastavlja s dubokim uzdahom) Ovaj razgovor neće biti poput zabave u baru.
Dr. N: Zvučite pomalo utučeno pri pomisli na intiman razgovor o prošlom životu sa svojim vodičem?
S: (brani se) Zato što sam zabrljala stvar! Moram ga vidjeti da bih mu objasnila zašto stvari nisu funkcionirale. Život je tako težak! Pokušavam izvesti to kako valja... ali...
Dr. N: Izvesti što?
S: (bolno) Dogovorila sam se s Clodeesom da radim na postavljanju ciljeva i izvršavanju planova. Očekivao je mnogo od mene kao Rossa. Prokletstvo! Sada ga moram suočiti s tim...
Dr. N: Smatrate da niste ispunili dogovor sa svojim savjetnikom o lekcijama koje ste trebali naučiti kao Ross?
S: (nestrpljivo) Ne, bila sam grozna. Naravno, morat ću sve to ponoviti. Nikako da izvedemo to savršeno, (stanka) Znate, da nema Zemljine ljepote - ptica - cvijeća - drveća - nikada se ne bih vratila. Previše je problema.
Dr. N: Vidim da ste uznemireni, ali ne mislite li...
S: (uznemireno me prekida) Ništa im ne možete sakriti. Svi vas ovdje tako dobro poznaju. Ništa ne mogu sakriti od Clodeesa.
Dr. N: Želim da duboko udahnete, krenete kroz Buckhorn Bar i kažete mi što činite.
S: (klijentica guta knedlu i izravnava ramena) Plutam unutra i sjedam preko puta Clodeesa za okrugli stol u blizini šanka.
Dr. N: Sada kad ste u blizini Clodeesa, čini li vam se da je on uznemiren kao i vi zbog tog prošlog života?
S: Ne, ja sam više srdita na sebe zbog onoga što sam učinila i onoga što nisam učinila, i on to zna. Savjetnici mogu biti nezadovoljni, ali ne ponižavaju nas, previše su uzvišeni da bi to činili.

Savjeti vodiča potiču proces iscjeljivanja naše duše tijekom orijentacije, ali to ne znači da su prepreke napretku potpuno uklonjene. Bolna emocionalna sjećanja iz naše prošlosti ne umiru tako lako kao naša tijela. Hester je morala vidjeti negativan scenarij svojeg prošlog života u tijelu Rossa jasno, bez iskrivljene percepcije.
Ponovno stvaranje prizora duhovne orijentacije tijekom hipnoze pomaže i meni kao terapeutu. Otkrio sam da su tehnike igranja uloga u psihodrami korisne za izražavanje osjećaja i starih vjerovanja povezanih s trenutnim ponašanjem. Klijentica iz trinaestog slučaja imala je prilično dugu orijentaciju koju sam ovdje skratio. U ovom trenutku, u svoja sam pitanja uključio i klijentičinog vodiča.

Dok se razvija prikaz života Rossa Feldona, ja preuzimam ulogu treće strane između Rossa i Clodeesa. U tom savjetodavnom načinu, također sam htio inicirati i transfer ulogu, gdje će Hester - Ross izgovarati i Clodeesove misli. Integracija subjekata s njihovim vodičima način je traženja pomoći od tih viših entiteta i oštrijeg fokusiranja na probleme. Ponekad mogu osjetiti i svojeg vlastitog vodiča kako me usmjerava u tim seansama.
Trudim se ne prizivati vodiče bez dobrog razloga. Otvaranje izravne komunikacije s klijentovim vodičem ima nesiguran ishod. Ako su moji komentari nespretni ili nepotrebni, vodiči će blokirati odgovor klijenta tišinom, ili će se poslužiti zamršenim metaforičkim jezikom.
Imao sam slučajeve u kojima su vodiči progovarali kroz glasnice klijenata hrapavim glasovima, toliko disonantnim da sam jedva mogao razumjeti odgovore na pitanja. Kada klijenti govore u ime svojih vodiča, umjesto da vodiči govore izravno kroz klijente, govor obično nije tako razlomljen. U ovom slučaju, Clodees je s lakoćom prošao kroz Hester - Rossa i dopustio mi određenu slobodu u radu s njegovim klijentom.
Dr. N: Ross, obojica moramo shvatiti što vam se događa u psihološkom smislu od početka vaše orijentacije s Clodeesom. Želim da mi pomognete. Jeste li spremni na to?
S: Da, jesam.
Dr. N: Dobro, a sada ćete biti u stanju učiniti nešto neobično. Kada nabrojim do tri, steći ćete sposobnost preuzimanja dvostruke uloge, Clodeesa i sebe. Ta sposobnost omogućit će vam da mi prenesete svoje misli i misli svojeg vodiča. Činit će vam se da ste postali svoj vodič kad vam postavim pitanje. Jeste li spremni?
S: (oklijevajući) Ja... mislim da jesam.
Dr. N: (brzo) Jedan - dva - tri! (polažem dlan na čelo klijentice kako bih potaknuo transfer). Sada budite Clodees koji kroz vas izgovara svoje misli. Sjedite za stolom preko puta duše Rossa Feldona. Što mu govorite? Brzo! (Želim da klijentica reagira bez kritičkog promišljanja o težini mojeg zahtjeva).
S: (reagira polako, govori kao svoj vlastiti vodič) Znaš... mogao si biti bolji...
Dr. N: Sada brzo - budite opet Ross Feldon. Prijeđite na drugu stranu stola i odgovorite Clodeesu.
S: Ja... pokušao sam... ali nisam ispunio cilj...
Dr. N: Opet zamijenite mjesta. Postanite glas Clodeesovih misli i odgovorite Rossu. Brzo!
S: Kad bi mogao promijeniti nešto u svojem životu, što bi to bilo?
Dr. N: Odgovorite kao Ross.
S: Ne bi me... iskvarili... novac i moć.
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: Zašto si dopustio da te takve stvari odvuku od tvoje početne namjere?
Dr. N: (spuštam glas) Ide vam dobro. Nastavite mijenjati mjesto za stolom. Sada odgovorite na pitanje vodiča.
S: Htio sam pripadati... osjećati se važnim u zajednici... uzdići se iznad ostalih i biti voljen... zbog svoje snage.
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: Osobito od strane žena. Gledao sam kako pokušavaš dominirati njima i na seksualnom planu, osvajajući ih bez vezivanja.
Dr. N: Govorite kao Ross.
S: Da... to je istina... (odmahuje glavom) Ne moram ti objašnjavati - ionako sve znaš.
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: Oh, ali moraš mi objasniti. Moraš u te stvari unijeti i samosvijest.
Dr. N: Odgovorite kao Ross.

S: (prkosno) Da nisam iskazao moć nad tim ljudima, oni bi kontrolirali mene.
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: To je nečasno i nije vrijedno tebe. Početak ti je bio bolji od onoga što si postao. Pozorno smo ti izabrali roditelje.
Napomena: Obitelj Feldon bili su skromni farmeri pošteni i tolerantni i koji su mnogo žrtvovali da bi Ross mogao studirati pravo.
Dr. N: Odgovorite kao Ross.
S: (brzo) Da - znam - odgojili su me tako da budem idealist - da pomažem malim ljudima, i ja sam to htio, ali nisam uspio. Vidio si što se dogodilo. Bio sam zadužen kad sam počeo raditi kao odvjetnik... neučinkovit... beznačajan. Nisam više htio biti siromašan i braniti ljude koji mi nisu mogli platiti. Mrzio sam farmu - svinje i krave. Volio sam se družiti s imućnim ljudima. Kad sam ušao u sustav kao tužitelj, imao sam ideju da reformiram sustav i pomognem farmerima. Sustav je bio pogrešan.
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: Ah, iskvario te sustav - objasni mi to.
Dr. N: Odgovorite kao Ross.
S: (žustro) Ljudi su morali plaćati kazne koje nisu mogli platiti - neke druge sam poslao u zatvor zbog delikata koje nisu željeli počiniti - a neke sam poslao na vješala! (glas joj se prelama). Postao sam zakoniti ubojica.
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: Zašto se osjećaš odgovornim što si vodio procese protiv kriminalaca koji su povrijedili druge?
Dr. N: Odgovorite kao Ross.
S: Samo malobrojni... većina su bili... obični ljudi poput mojih roditelja koji su se našli zarobljeni u sustavu... trebao im je novac da prežive... a bilo je i onih koji su bili... umobolni...
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: A što je sa žrtvama ljudi koje si progonio? Nisi li izabrao život zakona da bi pomogao društvu i da bi učinio farme i gradove sigurnijima i pravednijima?
Dr. N: Odgovorite kao Ross.
S: (glasno) Zar ne vidiš, nije mi uspjelo - primitivno društvo pretvorilo me u ubojicu!
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: I zato si ubio sam sebe?
Dr. N: Odgovorite kao Ross.
S: Skrenuo sam s puta... nisam se mogao vratiti tome da budem nitko i ništa... a nisam mogao naprijed.
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: Previše lako postao si suradnik onih čije su motivacije bile osobna dobit i zloglasnost. To nisi bio ti. Zašto si se sakrio sam od sebe?
Dr. N: Odgovorite kao Ross.
S: (ljutito) Zašto mi nisi više pomagao - kad sam počeo raditi kao javni odvjetnik?
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: Kakvu korist imaš od stava da bih te ja trebao podizati na svakom koraku?
Dr. N: (molim Hester da odgovori kao Ross, ali kad nastavlja šutjeti nakon posljednjeg pitanja, ubacujem se) Ross, ako vas mogu prekinuti - vjerujem da vas Clodees pita što dobivate od boli koju sada osjećate i od okrivljavanja njega za svoj prošli život?
S: (stanka) Tražim suosjećanje... valjda.
Dr. N: U redu, odgovorite na ovu misao kao Clodees.
S: (vrlo polako) Što sam još trebao učiniti po tvojem mišljenju? Nisi posegnuo dovoljno duboko u sebe. U tvoj sam um unosio misli o umjerenosti, pribranosti,

odgovornosti, originalnim ciljevima, ljubavi tvojih roditelja - ignorirao si te misli i tvrdoglavo se pridržavao drugačijeg djelovanja.
S: (Ross odgovara bez moje zapovjedi) Znam da sam propustio znakove koje si mi postavljao... potrošio sam prilike... bojao sam se...
Dr. N: Odgovorite kao Clodees na ovu tvrdnju.
S: Što najviše cijeniš od onoga što jesi?
Dr. N: Odgovorite svojem vodiču.
S: To što sam imao želju promijeniti stvari na Zemlji. Počeo sam sa željom da promijenim život ljudima na Zemlji.
Dr. N: Odgovorite kao Clodees.
S: Rano si napustio taj zadatak i vidim da sada opet propuštaš prilike - bojiš se riskirati - biraš putove koji su štetni za tebe - pokušavaš postati netko tko nisi, i opet si tužan.

Ponovno proživljavanje stadija orijentacije dovodi do naglih tranzicija tijekom mojih hipnotičkih seansi. Dok klijentica iz trinaestog slučaja govori kao Clodees, obratite pozornost na to kako njezini odgovori poprimaju lucidniju i odlučniju kvalitetu različitu od odgovora moje klijentice Hester i njene bivše inkarnacije, Rossa. Nisam uvijek jednako uspješan u navođenju svojih klijenata da prenesu komentare svojih vodiča iz prethodnih duhovnih orijentacija s toliko dubokim uvidom. Ipak, sjećanja iz prošlih života često se prenose na sadašnje probleme u svim izabranim duhovnim okruženjima.
Meni nije važno jesu li moja klijentica ili njezin vodič stvarno upravljali razgovorom u prizoru iz Buckhorn Bara dok sam ja pokretao vremenski okvir. Uostalom, Ross Feldon mrtav je kao osoba. No, Hester se našla uhvaćena u istom problemu, a ja želim učiniti sve što mogu kako bih prekinuo ovaj destruktivni obrazac ponašanja. Proveo sam nekoliko minuta pregledavajući s njom sve ono što je njezin vodič rekao o nedostatku koncepta o sebi, otuđenju i izgubljenim vrijednostima. Nakon što sam zamolio Clodeesa da nam nastavi pomagati, zaključio sam prizor orijentacije i odmah poveo Hester do kasnijeg duhovnog stadija, malo prije njezinog ponovnog rođenja.

Dr. N: S potpunom spoznajom o tome tko ste bili kao Ross i s većim razumijevanjem svojeg pravog duhovnog identiteta do kojeg ste došli tijekom boravka u duhovnom svijetu, zašto ste izabrali svoje sadašnje tijelo?
S: Izabrala sam da budem žena kako ne bih plašila ljude.
Dr. N: Stvarno? Zašto ste onda uzeli tijelo tako snažne, energične žene u dvadesetom stoljeću?
S: Neće vidjeti tužitelja odjevenog u crno odijelo u sudnici - ovoga puta ja sam paket iznenađenja!
Dr. N: Paket iznenađenja? Što to znači?
S: Znala sam da ću, kao žena, biti manje zastrašujuća za muškarce. Mogu ih zaskočiti kada spuste gard i nasmrt ih preplašiti.
Dr. N: Kakve muškarce?
S: Velike dečke - strukture moći u društvu - mogu ih zaskočiti kada ih uljuljam u lažni osjećaj sigurnosti zato što sam žena.
Dr. N: A što onda kad ih zaskočite?
S: (zabija desnu šaku u lijevi dlan) Sredim ih - da bih spasila malog čovjeka od morskih pasa koji žele pojesti sve malene ribe na ovom svijetu.
Dr. N: (vraćam svoju klijenticu u sadašnjost, ali ostavljam je u nadsvjesnom stanju). Da razjasnimo vaš razlog zbog kojeg ste odlučili biti žena u ovom životu. Željeli ste pomoći istim onim ljudima kojima niste mogli pomoći kao muškarac u prošlom životu - je li tako?

S: (tužno) Da, ali to nije najbolji način. Ne funkcionira onako kako sam mislila. Još sam uvijek presnažna i previše mačo. Energija izlazi iz mene u pogrešnom smjeru.
Dr. N: U kojem pogrešnom smjeru?
S: (sjetno) Radim to opet. Zloupotrebljavam ljude. Izabrala sam tijelo žene koja zastrašuje muškarce i ne osjećam se kao žena.
Dr. N: Dajte mi neki primjer?
S: Seksualno i u poslu. Opet sam u igri moći... guram načela u stranu... silazim s puta kao i prije (kao Ross). Ovoga puta manipuliram poslovima prodaje nekretnina. Previše sam zainteresirana za stjecanje novca. Želim status.
Dr. N: A kako vas to povreduje, Hester?
S. Utjecaj novca i položaja za mene je droga, kao što je bio i u prošlom životu. To što sam sada žena nije mi nimalo promijenilo želju da kontroliram ljude. Tako... glupo...
Dr. N: Znači, mislite da je vaša motivacija za izbor ženskog tijela bila pogrešna?
S: Da, osjećam se prirodnije kao muškarac. Ali mislila sam da ću kao žena biti... suptilnija. Željela sam ovu priliku da pokušam ponovno kao pripadnica drugog spola i Clodees mi je dopustio, (klijentica se snuždila u stolcu). Kakva greška.
Dr. N: Ne mislite li da ste malo prestrogi prema sebi, Hester? Imam osjećaj da ste izabrali postati žena zato što ste željeli da vam ženski uvid i intuicija pruže drukčiju perspektivu na lekcije koje morate naučiti. Možete posjedovati mušku energiju, ako je želite tako nazvati, a ipak biti ženstvena.

Prije no što završim s opisom ovog slučaja, trebao bih reći i nešto o homoseksualnosti. Većina mojih klijenata u 75% slučajeva radije izabire tijelo istog spola nego onog drugoga. Taj obrazac vrijedi za sve osim naprednijih duša, koje održavaju finiju ravnotežu u ovom izboru. No, činjenica da većina utjelovljenih duša preferira jedan spol ne znači da su nesretne u onih 25% slučajeva u kojima se utjelove u drugom spolu.
Hester nije nužno homoseksualna ili biseksualna zbog svojeg izbora tijela. Homoseksualci mogu i ne moraju biti zadovoljni svojom ljudskom anatomijom. Kada imam homoseksualne klijente, oni često postavljaju pitanje je li njihova homoseksualnost posljedica izbora «pogrešnog spola» u ovom životu. Odgovor na to pitanje obično dobivaju do kraja svojih seansi.
Bez obzira na okolnosti koje su navele neku dušu da se opredijeli za neki spol, ta je odluka donijeta prije dolaska na Zemlju. Ponekad otkrivam da su homoseksualne osobe izabrale da u ovom životu eksperimentiraju sa spolom u kojem su se rijetko utjelovljivale u prošlim životima.
Homoseksualnost u našem društvu nosi stigmu koja rezultira težim putom u životu. Odluka o izboru tog puta kod mojih se klijenata obično može pripisati karmičkoj potrebi da ubrzaju osobno razumijevanje složenih razlika u spolnom identitetu u odnosu na određene događaje iz svoje prošlosti. Klijentica iz trinaestog slučaja izabrala je biti žena u ovom životu kako bi pokušala svladati prepreke koje je iskusila kao Ross Feldon.
Bi li Hester imala koristi od toga da je poznavala svoj prošli život u Rossovom tijelu od rođenja, umjesto što je čekala trideset godina da se podvrgne hipnozi? Nedostatak svjesnih sjećanja na prošle živote naziva se amnezija. To ljudsko stanje zbunjujuće je ljudima koje privlači reinkarnacija. Zašto bismo trebali naslijepo lutati u životu pokušavajući otkriti tko smo i što bismo trebali učiniti i pitajući se mari li doista neko duhovno božanstvo za nas? Seansu s ovom ženom završio sam postavivši joj pitanje o njenoj amneziji.
Dr. N: Što mislite, zbog čega niste imali svjesnih sjećanja na svoj život kao Ross Feldon?

S: Kad izaberemo tijelo i načinimo plan prije povratka na zemlju, sklapamo dogovor sa svojim savjetnicima.
Dr. N: U vezi čega?
S: Dogovaramo se... da se nećemo sjećati... prošlih života.
Dr. N: Zašto?
S: Učiti kao prazna ploča bolje je nego unaprijed znati što vam se može dogoditi zbog onoga što ste učinili prije.
Dr. N: Ali ne bi li poznavanje pogrešaka iz prošlog života bilo važno za izbjegavanje istih zamki u ovom životu?
S: Kad bi ljudi znali sve o svojoj prošlosti, mnogi bi joj poklanjali previše pozornosti, umjesto da iskušaju nove pristupe istom problemu. Novi život potrebno je... shvatiti ozbiljno.
Dr. N: Postoje li još neki razlozi?
S: (stanka) Naši savjetnici kažu da smo, ukoliko nemamo starih sjećanja, manje zaokupljeni time da... pokušavamo... osvetiti prošlost... poravnati račune za zla koja su nam učinjena.
Dr. N: Pa, čini mi se da je to do sada bio dio vaše motivacije i ponašanja u ovom životu koji živite kao Hester.
S: (silovito) Zato sam došla k vama.
Dr. N: I mislite li još uvijek da je potpuni nedostatak sjećanja na naš vječni duhovni život na Zemlji od ključne važnosti za napredak?
S: Inače jest, ali to nije potpuni nedostatak sjećanja. Dobivamo bljeskove kroz snove... u trenucima krize... ljudi imaju unutarnju spoznaju o tome kojim putem krenuti kad je to nužno. A katkad vas i prijatelji mogu malo pogurati...
Dr. N: Pod tim «prijatelji» podrazumijevate entitete iz duhovnog svijeta?
S: Aha... oni vam daju neke naznake, ubacujući vam ideje - ja sam to činila.
Dr. N: Ipak, došli ste k meni da vam otključam nesvjesnu amneziju.
S: (stanka) Imamo... sposobnost da spoznamo kad je to nužno. Kad sam čula za vas, bila sam spremna na promjenu. Clodees mi je dopustio da s vama vidim svoju prošlost jer je to bilo za moje dobro.
Dr. N: Inače bi vaša amnezija ostala nedirnuta?
S: Da, to bi značilo da još uvijek ne trebam znati neke stvari.

Po mojem mišljenju, kada klijenti ne mogu ni u kojem trenutku ući u hipnozu, ili u transu imaju samo neke naznake sjećanja, za takvu blokadu postoji dobar razlog. To ne znači da ti ljudi nemaju sjećanja na prošle živote, nego samo to da ih još nisu spremni otkriti.
Moja klijentica znala je da nešto sprečava njezin rast i željela je otkriti o čemu je riječ. Nadsvjesni identitet duše sadržava naše trajno sjećanje, uključujući i naše ciljeve. U odgovarajuće vrijeme u našim životima ljudske materijalne potrebe moramo uskladiti sa svrhom zbog koje je naša duša ovdje. Ja nastojim zadržati zdravorazumski pristup u usklađivanju prošlih i sadašnjih iskustava.
Naš vječni identitet nikada nas ne ostavlja usamljenima u tijelima koja smo izabrali, unatoč našem trenutnom stanju. U promišljanju, meditaciji ili molitvi, sjećanja na to tko smo zaista filtriraju se do nas svakoga dana kroz probrane misli. Na neke male, intuitivne načine - kroz oblak amnezije - dobivamo znakove koji nam ukazuju na razlog našeg postojanja.
Nakon što sam ublažio osjećaje povezane s izvorom njenih glavobolja, svoje seanse s Hester završio sam tako što sam podržao druge razloge njenog izbora da postane žena osim zastrašivanja muškaraca. Dao sam joj dozvolu da malo spusti svoje obrane i postane manje agresivna. Raspravljali smo o opcijama restrukturiranja profesionalnih

ciljeva prema pomagačkim profesijama i o mogućnosti bavljenja dobrovoljnim uslužnim radom. Napokon je uspjela doživjeti svoj život kao sjajnu priliku za učenje, a ne kao pogrešan izbor spola.
Kad završim rad na nekom slučaju, uvijek se divim brutalnoj iskrenosti duša. Zamijetio sam da se duša, ukoliko je vodila produktivan život koristan za sebe i ljude oko sebe, u duhovni svijet vraća s entuzijazmom. Međutim, kad klijenti poput žene iz trinaestog slučaja prošli život potroše uzalud, osobito kad su rano počinili samoubojstvo, izvješćuju me da im je povratak u duhovni svijet bio prilično tmuran.
Kad je orijentacija za klijenta uznemirujuća, otkrio sam da postoji temeljni razlog za brzinu kojom duša dolazi do potpune spoznaje o prošlom životu. Nakon fizičke smrti, lišena opterećenja ljudskog tijela, duša iznenada stječe povišenu percepciju. Glupe stvari koje smo učinili u životu tijekom orijentacije snažno nas pogađaju. Kad pokrenem svoje klijente dalje u duhovni svijet, vidim kako se opuštaju i kako su im se misli razbistrile.
Duše su stvorene u pozitivnoj matrici tolike ljubavi i mudrosti da ih, kada počnu silaziti na planet poput Zemlje i spajati s fizičkim bićima koja su evoluirala iz primitivnih stanja, šokira nasilje kojem su izložene. Ljudi posjeduju sirove, negativne emocije poput mržnje i bijesa koje su se nadogradile na osjećaje straha i boli povezane s preživljavanjem još od kamenog doba.
Pozitivne i negativne emocije miješaju se između duše i domaćina i donose im obostranu korist. Kad bi duša poznavala samo ljubav i mir, ne bi stjecala uvid i nikada ne bi stvarno naučila cijeniti vrijednost tih pozitivnih osjećaja. Kušnja reinkarnacije za dušu koja silazi na Zemlju je svladavanje straha u ljudskom tijelu. Duša raste pokušavajući prevladati sve negativne emocije povezane sa strahom, ustrajući u tome kroz mnoge živote, i često se vraća u duhovni svijet povrijeđena ili oštećena, kao što je pokazao trinaesti slučaj. Dio te negativnosti može se prenijeti čak i u duhovni svijet i može se pojaviti u novom životu s novim tijelom. S druge strane, postoji i dobit. Istinska priroda individualne duše na Zemlji otkriva se kroz radost i neskriveno zadovoljstvo na licu sretnog ljudskog bića.
Orijentacijski razgovori s našim vodičima omogućavaju nam započinjanje dugog procesa samoprocjene između života. Ubrzo ćemo imati još jedan razgovor, u kojem će ovoga puta sudjelovati više učitelja. U posljednjem poglavlju govorim o drevnoj egipatskoj tradiciji koja opisuje odvođenje preminulih duša u Dvoranu suda kako bi preuzele odgovornost za prošli život. U jednom ili drugom obliku, koncept mukotrpnog procesa u sudnici koji nas čeka neposredno nakon smrti dio je religijskog sustava vjerovanja u mnogim kulturama. Katkad će neka prijemčiva osoba, koja se našla u traumatičnoj situaciji, opisati svoje izvantjelesno iskustvo sa zastrašujućim vizijama u kojima je jezivi duhovi vode u carstvo tame gdje joj sude demonski suci. Po mojem mišljenju, u takvim slučajevima postoji snažan, prethodno razvijen sustav vjerovanja u pakao.
U mirnom, opuštenom hipnotičkom stanju, s kontinuitetom na svim mentalnim razinama, moji klijenti opisuju kako ih početne orijentacijske seanse s vodičima pripremaju za izlazak pred skupinu superiornih bića.
Međutim, u opisu te situacije nikad ne upotrebljavaju riječi «sudnica» i «suđenje». Moji klijenti nazivali su ta mudra bića direktorima, pa čak i sucima, ali većina ih naziva Vijeće učitelja ili Vijeće staraca. Taj odbor za analizu uglavnom se sastoji od tri do sedam članova, a budući da duša izlazi pred njih nakon što stigne do svojeg glavnog odredišta, tu ću konferenciju detaljnije opisati na kraju sljedećeg poglavlja.
Sve konferencije za evaluaciju duše, održavale se one s vodičima, dušama iste razine ili skupinom učitelja, imaju jedno zajedničko obilježje. Povratna informacija i analiza prošlog života, koju dobivamo u vidu prosudbe, temelji se jednako na izvornoj namjeri

naših izbora, kao i na akcijama koje smo poduzeli tijekom života. Naše motivacije se preispituju i kritiziraju, ali se ne osuđuju na takav način da nam to izazove patnju. Kao što sam objasnio u četvrtom poglavlju, to ne znači da su dušama oproštena djela kojima su naudile drugima samo zato što su to požalile. Karmička naplata stiže u budućem životu. Rekli su mi da nas naši duhovni učitelji stalno podsjećaju na to da je, budući da ljudski mozak ne posjeduje urođeni moralni osjećaj za etiku, savjest odgovornost duše. Ipak, u duhovnom svijetu prevladava oprost. Taj je svijet bezvremen, a isto vrijedi i za naše lekcije. Dobit ćemo nove prilike u pokušaju rasta.
Kad završi početni razgovor s našim vodičem, napuštamo mjesto orijentacije i pridružujemo se koordiniranom tijeku aktivnosti koji uključuje prijelaz golemog broja drugih duša u svojevrsnu centralnu prijemnu postaju.

PRIJELAZ

Sve duše, bez obzira na iskustvo, na kraju stižu do središnje postaje duhovnog svijeta, koju ću nazvati okupljalište. Rekao sam da postoje varijacije u brzini kretanja duše nakon smrti, ovisno o duhovnoj zrelosti. No, čini se da nakon orijentacijske postaje nema drugih skretanja u putovanju za duše koje ulaze u ovaj prostor duhovnog svijeta. Čini se da se ovdje okuplja velik broj povratničkih duša za duhovni oblik masovnog prijelaza.
Duše katkad dolaze na to mjesto u pratnji svojih vodiča. Otkrio sam da ta praksa osobito vrijedi za mlađe duše. Druge, pak, usmjerava nevidljiva sila koja ih vuče do okupljališta, a zatim i dalje, do entiteta koji ih čekaju. Koliko sam uspio shvatiti, vodič duše donosi odluku o tome hoće li imati pratnju entiteta ili ne. U većini slučajeva nema nikakve žurbe, ali duše se u ovoj fazi svojeg putovanja nigdje ne zadržavaju. Osjećaji koji nas prate na tom putu ovise o našem mentalnom stanju nakon svakog života.
Okupljanje i prijelaz duša sastoji se od dvije faze. Okupljalište nije trajno boravište. Duše dolaze, okupljaju se, a zatim usmjeravaju prema krajnjim odredištima. Kad čujem izvještaje o tom mjestu, predočim si kako koračam s velikim brojem drugih putnika kroz središnji terminal velike zračne luke koja nas može otpremiti u bilo kojem smjeru. Jedan od mojih klijenata rekao je da okupljalište podsjeća na «središte velikog kotača, iz kojeg nas putem žbica transportiraju do našeg odredišta.»
Moji klijenti kažu da su na tom mjestu vidjeli veći broj nepoznatih duhova kako se učinkovito kreću iz središta i u središte, pri čemu ne dolazi ni do kakvog zastoja. Jedna osoba nazvala je to područje «autocestom u Los Angelesu, ali bez prometnih zastoja«. U duhovnom svijetu možda postoji više takvih središta s dolaznim i odlaznim peronima, ali svi klijenti smatrali su svoju rutu do tog središta, kao i onu koja je vodila iz njega, jedinom rutom.
Zapažanja koja sam čuo o naravi duhovnog svijeta pri dolasku na okupljalište definitivno se mijenjaju od onih prvih utisaka raslojavanja i maglovite stratifikacije. Čini se kao da duša sada putuje slobodnim prostranstvima golemog galaktičkog oblaka prema više ujedinjenom nebeskom polju. Uživam osluškujući uzbuđenje u glasovima svojih klijenata dok njihovi duhovi lebde na otvorenom području okupljališta i pripremaju se za nastavak putovanja prema unaprijed određenim lokacijama. Opčinjeni su vječnim svijetom koji se širi pred njima i vjeruju da negdje u njemu leži i jezgro stvaranja.

Kad pogledaju potpuno otvoreni prizor oko sebe, klijenti kažu da im se čini kako osvjetljenje u duhovnom svijetu varira. Nitko ne spominje crnilo koje povezujemo s dubokim svemirom. Okupljanje duša koje klijenti vide u prvom planu ovog amfiteatra izgleda im poput tisuća jarkih svjetala zvijezda koje se kreću u raznim smjerovima. Neke se kreću brzo, dok druge polagano lebde. Udaljenije koncentracije energije opisuju kao «otoke maglovitih vela». Rekli su mi da je najistaknutije obilježje duhovnog svijeta neprekidan osjećaj da neka moćna mentalna sila upravlja svima u neobičnom skladu. Ljudi kažu da je to mjesto čiste misli.
Misao uzima mnoge oblike. Na ovoj točki svojeg povratka duše počinju iščekivati susret s drugima koji ih očekuju. Neke od tih bližnjih možda su već susrele na vratnicama, ali većinu nisu. Bez iznimke, duše koje žele kontaktirati jedna s drugom, osobito dok su u pokretu, mogu to učiniti pomislivši na entitet koji žele vidjeti. Iznenada, osoba koju su dozvali pojavit će se u duševnom umu putnika. Ta telepatska komunikacija putem energije svim duhovnim entitetima dopušta bliskost bez viđenja, dok se dva energetska oblika koji se približe jedan drugome mogu izravnije povezati. Svi se moji klijenti slažu u opisima svojeg duhovnog putovanja, ruta i odredišta, iako svaka osoba tijekom putovanja vidi različite stvari.
Pretražio sam svoje dosjee kako bih pronašao klijenta čija su iskustva na toj ruti prema krajnjem duhovnom odredištu bila zanimljiva, a opet reprezentativna za ono što su mi ispričali i mnogi drugi. Izabrao sam jednog pronicljivog četrdesetjednogodišnjeg grafičkog dizajnera zrele duše. Duša tog čovjeka često je putovala ovom rutom nakon njegovih mnogih života.

ČETRNAESTI SLUČAJ
Dr. N: Sada ste spremni za posljednji dio vašeg putovanja kući, do mjesta na koje vaša duša pripada u duhovnom svijetu. Kada izbrojim do tri, svi detalji ove posljednje faze vašeg putovanja postat će vam jasni. S lakoćom ćete me izvještavati o svemu što vidite, zato što ste dobro upoznati s rutom. Jeste li spremni?
S:Da.
Dr. N: (izgovaram zapovjednim tonom) Jedan - krećemo. Dva - vaša duša sada je izašla iz područja orijentacije. Tri! Brzo, koji je vaš prvi utisak?
S: Udaljenosti su... neograničene... beskrajni prostor... zauvijek...
Dr. N: Dakle, želite mi reći da je duhovni svijet beskrajan?
S: (duga stanka) Da budem iskren - s mjesta na kojem ja plutam - čini se beskrajnim. Ali kad se stvarno pokrenem, mijenja se.
Dr. N: Kako se mijenja?
S: Pa... sve ostaje... bezobličnо... ali kada... krenem brže... vidim da se krećem unutar divovske zdjele - okrenute naopako. Ne znam gdje su rubovi zdjele, pa čak ni to postoje li uopće.
Dr. N: Znači, kretanje vam daje osjećaj da je duhovni svijet sferičnog oblika?
S: Da, ali to je samo osjećaj... zatvorene ujednačenosti... kad se krećem brzo.
Dr. N: Zašto vam to brzo kretanje - vaša brzina - daje osjećaj da se nalazite u zdjeli?
S: (duga stanka) Čudno je. Iako se sve čini ravnim kad mi duša pluta - to se mijenja u... osjećaj zaobljenosti kad se krećem brzo niz liniju kontakta.
Dr. N: Na što mislite pod tim «linija kontakta»?
S: Prema specifičnom odredištu.
Dr. N: Kako brzo kretanje određenom linijom putovanja mijenja vašu opservacijsku percepciju duhovnog svijeta u osjećaj da je on zaobljen?
S: Zato što se čini da se linije pri toj brzini... svijaju. Zakrivljuju se u smjeru koji je za mene očitiji i daju mi manju slobodu kretanja.

Napomena: Drugi klijenti, koji su također skloni linearnim opisima, govore o tome kako putuju niz usmjerivačke silnice koje imaju prostorna svojstva mrežnog sustava. Jedna osoba nazvala ih je «vibracijske strune».
Dr. N: Pod riječima «manje slobode« podrazumijevate manje osobne kontrole?
S:Da.
Dr. N: Možete li mi preciznije opisati kretanje vaše duše niz te zaobljene linije kontakta?
S: Jednostavno je više određeno - kad je moja duša usmjerena na neko mjesto na liniji. Kao da se nalazim u riječnom toku na divljim vodama - samo što tok nije gust poput vode, jer je lakši od zraka.
Dr. N: Znači, u toj atmosferi duhovnog svijeta nemate osjećaj gustoće kao u vodi?
S: Ne, nemam, ali zapravo želim reći da me nešto nosi kao da se nalazim u riječnom podvodnom toku.
Dr. N: Što mislite, zašto je tako?
S: Pa, kao da svi plivamo, kao da nas nosi brzi tok koji mi ne možemo kontrolirati... netko njime upravlja... nalazimo se ispod i iznad drugih u prostoru... oko nas nema ničeg čvrstog.
Dr. N: Vidite li kako druge duše putuju usmjerene prema nekom cilju iznad i ispod vas?
S: Da, kao da smo počeli u potoku, a onda smo svi mi, koji smo umrli, uvučeni zajedno u neku veliku rijeku.
Dr. N: Kad vam se broj duša koje se vraćaju čini najvećim?
S: Kad se rijeke spoje u... ne mogu to opisati...
Dr. N: Molim vas, pokušajte.
S: (stanka) Okupljamo se u... more... gdje se svi mi vrtimo u krug... usporeno. Zatim se osjećam kao da me nešto opet vuče u manji pritok i mirnije je... dalje od misli tolikih umova... idem prema onima koje poznajem.
Dr. N: Jesu li kasnije faze normalnih putovanja vaše duše iste kao ova faza kad vas vuku potoci i rijeke, koju ste upravo opisali?
S: Ne, nimalo. Ovo je drukčije. Mi smo poput lososa koji putuju do mrijestilišta - vraćamo se kući. Kad stignemo tamo, više nas ništa ne gura na takav način. Tamo možemo plutati na mjestu.
Dr. N: Tko vas gura dok putujete kući?
S: Viši entiteti. Oni koji upravljaju našim kretanjem kako bi nas odveli kući.
Dr. N: Entiteti poput vašeg vodiča?
S: Mislim da su oni viši od njega.
Dr. N: Što još osjećate u ovom trenutku?
S: Mir. Ovdje je takav mir da ne želite nikada otići.
Dr. N: Još nešto?
S: Oh, imam i neka očekivanja dok se polako krećem niz energetski tok.
Dr. N: U redu, želim da sada nastavite dalje niz energetski tok i približite se mjestu na koje trebate stići. Pozorno pogledajte oko sebe i recite mi što vidite.
S: Vidim... niz svjetala... u skupinama... razdvojena jedna od drugih... galerijama...
Dr. N: Kad kažete «galerije», mislite li na niz zatvorenih prostora?
S: Mmm... više poput dugačkog... hodnika... koji je mjestimično izbočen... i proteže se u daljinu.
Dr. N: A svjetla?
S: To su ljudi. Duše ljudi u izbočenim galerijama koje odražavaju svjetlost prema meni. To je ono što vidim - skupine svjetala koje plutaju uokolo.
Dr. N: Jesu li te grupacije ljudi strukturalno odvojene jedne od drugih u izbočenjima duž hodnika?

S: Ne, ovdje nema zidova. Ništa nije izgrađeno, nema kutova. Teško mi je to precizno objasniti...
Dr. N: Ide vam sjajno. Želim da mi sada kažete što dijeli grupe svjetala jedne od drugih u tom hodniku koji opisujete.
S: Ljudi... su razdijeljeni... tankim, maglovitim... vlaknima... što svjetlosti daje mliječan sjaj, poput one koja prolazi kroz zamrznuto staklo. Dok prolazim pokraj njih, vidim jarki sjaj njihove energije.
Dr. N: Kako vidite pojedine duše unutar tih grupa?
S: (stanka) Kao svjetlosne točkice. Vidim gomile točkica kako vise u grozdovima... poput osvijetljenog grožđa.
Dr. N: Predstavljaju li ti grozdovi razne grupe masa duševne energije odvojene prostorom?
S: Da... razdvojeni su u male skupine... ja idem u svoj grozd.
Dr. N: Što još osjećate prema njima dok prolazite pokraj njih na putu u svoju grupu?
S: Mogu osjetiti kako njihove misli sežu prema meni... tako su različite... ali i ujedinjene... takva sloga... ali... (zastaje).
Dr. N: Nastavite.
S: Ne poznajem ove pokraj kojih sada prolazim... nije važno.
Dr. N: U redu, prođimo sada kraj tih grupa koje su izbočene duž hodnika. Dajte mi primjer na što vas cijeli prizor podsjeća iz daljine.
S: (smije se) Dugačak svjetleći crv kojem se tijelo uvija unutra i van... kretnja je... ritmička.
Dr. N: Želite li reći da se čini kako se cijeli hodnik kreće?
S: Da, neki njegovi dijelovi... svijaju se poput trake na povjetarcu dok ja odlazim dalje.
Dr. N: Nastavite plutati dalje i recite mi što se s vama događa nakon toga.
S: (stanka) Nalazim se na rubu drugog hodnika... usporavam.
Dr. N: Zašto?
S: (postaje uzbuđen) Zato što... o, dobro! Dolazim prema mjestu na kojem se nalaze moji prijatelji.
Dr. N: I kako se osjećate u ovom trenutku?
S: Fantastično! Osjećam privlačnost njihovih poznatih umova... sežu prema meni... hvatam rep njihovog zmaja... priključujem im se u mislima... kod kuće sam!
Dr. N: Je li vaša grupa prijatelja izolirana od drugih grupa duša koje žive u drugim hodnicima?
S: Nitko nije stvarno izoliran, iako neke mlađe duše možda tako misle. No, ja sam ovdje već dugo i imam mnogo veza (rekao je to sa skromnim samopouzdanjem).
Dr. N: Dakle, osjetili ste veze s tim drugim hodnicima, čak i s dušama u njima koje možda ne poznajete iz prošlih iskustava?
S: Osjećam, zbog veza koje sam imao. Ovdje postoji jedinstvo.
Dr. N: Dok se krećete uokolo kao duh, koja je glavna razlika u vašim interakcijama s drugim dušama u odnosu na interakciju u ljudskom obliku na Zemlji?
S: Ovdje nitko nije stranac. Nema nikakvog neprijateljstva prema bilo kome.
Dr. N: Želite reći da je svaka duša prijateljski nastrojena prema svakoj drugoj duši, bez obzira na prethodne odnose u raznim okruženjima?
S: Tako je, ali to je više od običnog prijateljstva.
Dr. N: Na koji način?
S: Prepoznajemo univerzalnu vezu među nama koja nas sve čini istima. Nema sumnjičavosti jednih prema drugima.
Dr. N: Kako se taj stav manifestira među dušama koje se sreću po prvi puta?
S: Potpunom otvorenošću i prihvaćanjem.
Dr. N: Život na Zemlji zacijelo je težak za duše, zar ne?

S: Jest, osobito za novije, zato što odlaze na Zemlju i očekuju da će tamo prema njima postupati pošteno. Kad se to ne dogodi, šokirane su. Nekima je potrebno mnogo života da se naviknu na zemaljsko tijelo.
Dr. N: A ako novije duše imaju problema s tim uvjetima na Zemlji, znači li to da su manje učinkovite u radu s ljudskim umom?
S: Rekao bih da je tako, zato što mozak unosi mnogo straha i nasilja u naše duše. Teško nam je, ali zato smo došli na Zemlju... da bismo svladali...
Dr. N: Po vašem mišljenju, jesu li novije duše krhkije i treba li im grupna potpora kad se vrate u svoju grupu?
S: To je apsolutno točno. Svi se želimo vratiti kući. Hoćete li mi sada dopustiti da prestanem govoriti, kako bih se pozdravio s prijateljima?

Spomenuo sam kako razni klijenti često istim riječima opisuju duhovne fenomene. Klijent iz četrnaestog slučaja ponudio nam je neke nove riječi. Redovno slušam riječi povezane s vodom, poput «tok» i «potok», koje opisuju usmjereno kretanje prema naprijed, dok riječi povezane s nebom poput «oblak» označavaju slobodu kretanja povezanu s plutanjem. Osobito su popularne vizualne predstavke energetske mase i grozdova kojima se opisuju same duše. I ja sam usvojio nešto od tog duhovnog jezika.
Posljednje odredište duše koja putuje, grozdovi poznatih entiteta, mogu biti veliki ili mali, ovisno o razini razvoja duše i drugim čimbenicima koje ću opisati malo kasnije. U usporedbi s klijentom iz četrnaestog slučaja, sljedeći slučaj demonstrira način na koji nezrelija duša doživljava duhovni svijet kao izoliranije mjesto.
U petnaestom slučaju, prijelaz ove duše iz okupljališta do odredišne grupe protječe prilično brzo. Slučaj je informativan zato što prikazuje svojstvo konformizma koje ta duša osjeća na svojem odredištu, kao i potčinjenost prema onima koji upravljaju sustavom. Budući da je ova klijentica manje iskusna i pomalo nervozna zbog onoga što smatra potrebom za konformizmom, dobivamo još jedno tumačenje duhovnih smjernica za smještaj u grupi.

PETNAESTI SLUČAJ
Dr. N: Želim razgovarati s vama o vašem putovanju na mjesto gdje obično boravite u duhovnom svijetu. Vaša duša sada se kreće prema tom odredištu. Objasnite mi što vidite i osjećate.
S: (nervozno) Ja... idem... nekako prema van...
Dr. N: Prema van?
S: (zbunjeno) Ja sam... plutam niz... nekakav lanac. Kao da prolazim kroz niz... karika... magloviti labirint... zatim... otvara se... oh!
Dr. N: Što je?
S: (uz strahopoštovanje) Došla sam u... veliku arenu... vidim mnoge druge... jure amo-tamo oko mene... (klijentici postaje neugodno).
Dr. N: Samo se opustite - sada ste na okupljalištu. Vidite li još uvijek svoga vodiča?
S: (oklijevajući) Da... u blizini... inače bih bila izgubljena... to je tako... golemo...
Dr. N: (polažem ruku na čelo klijentice) Nastavite s opuštanjem i sjetite se da ste već bili ovdje, iako vam se možda sve čini novim. Što sada činite?
S: Ja... nešto me nosi naprijed... brzo... ravno pokraj drugih... a onda sam... u praznom prostoru... otvorenom...
Dr. N: Znači li to da je sve oko vas crna praznina?
S: Ovdje nikada nema crnila... svjetlost... samo poprima tamnije nijanse zbog moje brzine. Kad usporim, sve postaje sjajnije. (Drugi potvrđuju ovo zapažanje).
Dr. N: Nastavite i recite mi što zatim vidite.
S: Nakon nekog vremena vidim... gnijezda ljudi...

Dr. N: Mislite, grupe ljudi?
S: Da - poput košnica - vidim ih kao gomile pokretnih svjetala... krijesnice...
Dr. N: U redu, nastavite s kretanjem i recite mi što osjećate?
S: Toplinu... prijateljstvo... empatiju... sve je kao u snu... hmm?
Dr. N: Što je?
S: Jako sam usporila - stvari su drukčije.
Dr. N: Kako?
S: Jasnije definirane (stanka) - poznajem ovo mjesto.
Dr. N: Jeste li stigli do svoje košnice (grupe)?
S: (duga stanka) Još nisam, valjda...
Dr. N: Samo pogledajte oko sebe i recite mi što točno vidite i osjećate.
S: (klijentica počinje drhtati) Ovdje su... gomile ljudi... zajedno... u daljini... ali... tamo!
Dr. N: Što vidite?
S: (u strahu) Ljudi koje poznajem... neki članovi moje obitelji... u daljini... ali... (tjeskobno) Čini se da ne mogu doći do njih!
Dr. N: Zašto?
S: (zbunjeno, u suzama) Ne znam! Bože, zar oni ne znaju da sam ovdje? (klijentica se počinje meškoljiti u svojem stolcu, a zatim pruža ruku i otvorenu šaku prema zidu moje ordinacije) Ne mogu dosegnuti svojeg oca!

Napomena: Nakratko prekidam svoje ispitivanje. Otac je imao veliki utjecaj na ovu klijenticu u njenom posljednjem životu i potrebne su joj dodatne tehnike smirivanja. Odlučio sam ojačati njezin štit prije nego što nastavimo.

Dr. N: Što mislite, zbog čega je vaš otac u daljini i zašto ga ne možete dosegnuti?
S: (dugu stanku iskoristio sam da joj obrišem lice, mokro od suza i znoja) Ne znam...
Dr. N: (polažem ruku na njezino čelo i zapovijedam joj) Povežite se s ocem – odmah!
S: (nakon još jedne stanke, klijentica se opušta) U redu je... govori mi da budem strpljiva i sve će mi postati jasno... Želim poći tamo i biti uz njega.
Dr. N: A što vam on kaže o tome?
S: (tužno) On kaže... da uvijek može biti u mojem umu, kad god ga zatrebam... i da ću naučiti kako da to činim bolje (telepatski komunicira), ali on mora ostati tamo gdje jest...
Dr. N: Što mislite, koji je osnovni razlog zbog kojeg je vaš otac ostao na tom drugom mjestu?
S: (u suzama) On ne pripada mojoj košnici.
Dr. N: Još nešto?
S: Direktori... oni ne... (opet plače) nisam sigurna...

Napomena: Inače nastojim izbjeći pretjerano uplitanje kad klijenti opisuju svoje duhovne prijelaze. U ovom slučaju, moja je klijentica zbunjena i dezorijentirana, pa joj nudim svoje vodstvo.

Dr. N: Analizirajmo zbog čega u ovom trenutku ne možete doći do mjesta na kojem se nalazi vaš otac. Može li ta razdvojenost biti uzrokovana time što viša bića vjeruju da je sada vrijeme za vaše individualno promišljanje i da biste se trebali družiti samo s drugim dušama na vašem stupnju razvoja?
S: (klijentica je pribranija) Da, te poruke prolaze. Moram sama proraditi stvari... u društvu drugih poput mene. Direktori nas ohrabruju... a i moj otac pomaže mi da shvatim.

Dr. N: Jeste li zadovoljni ovom procedurom?
S: (stanka) Da.
Dr. N: U redu, molim vas, nastavite s opisom svojeg puta od trenutka kad ste ugledali članove svoje obitelji u daljini. Što se događa nakon toga?
S: Pa, još uvijek usporavam... krećem se postupno... prema kursu na kojem sam bila i prije. Prolazim pokraj drugih gomila ljudi (grupacija). Zatim se zaustavljam.

Napomena: Krajnji prijelaz unutra osobito je važan za mlađe duše. Jedan je klijent, nakon što se probudio, opisao da mu je taj prizor pružio osjećaj da se vraća kući u sumrak, nakon dugog putovanja. Nakon što je došao u svoj grad, napokon je došao do svoje ulice. Prozori na kućama susjeda bili su osvijetljeni i mogao je unutra vidjeti ljude, dok se polako vozio prema prilazu svoje vlastite kuće. Iako ljudi u transu mogu iz daljine opisivati svoj prostor kao «grozdove» i «košnice», kad uđu u svoju grupaciju, taj prizor poprima specifičnija obilježja. Tada duhovno okruženje opisuju kao gradove, škole i druge životne prostore koje povezuju sa zemaljskim mjestima sigurnosti i zadovoljstva.

Dr. N: Sada kad ste se smjestili, kakvi su vaši utisci?
S: Veliko je... aktivnost... mnogo je ljudi u blizini. Neki su mi poznati, drugi nisu.
Dr. N: Možemo li im se malo približiti?
S: (iznenada, moja klijentica ljutito podiže glas) Ne razumijete! Ja ne idem tamo (pokazuje prstom prema zidu moje ordinacije).
Dr. N: U čemu je problem?
S: Ne trebam ići tamo. Ne možete ići bilo kamo.
Dr. N: Ali, vi ste stigli na svoje odredište?
S: Nema veze. Ja ne idem tamo. (opet prstom pokazuje prema svojoj mentalnoj slici)
Dr. N: Je li to povezano s porukama koje ste dobili o vašem ocu?
S: Da, jest.
Dr. N: Želite li mi reći da energija vaše duše ne može svojevoljno plutati bilo kamo - primjerice, izvan vaše grupe?
S: (pokazuje prema van) Oni tamo nisu u mojoj grupi.
Dr. N: Definirajte na što mislite pod tim «tamo»?
S: (ozbiljnim glasom) Oni drugi u blizini - to je njihovo mjesto, (pokazuje prema podu) Ovo je naše mjesto. Mi smo ovdje, (kima kako bi potvrdila svoju izjavu)
Dr. N: Tko su oni?
S: Pa, drugi, naravno, ljudi izvan moje grupe (nervozno se smije) Oh, pogledajte! ... moji ljudi, divno ih je opet vidjeti. Dolaze prema meni!
Dr. N: (ponašam se kao da tu informaciju čujem po prvi puta, kako bih potaknuo spontane odgovore) Stvarno? To zvuči čudesno. Jesu li to isti ljudi s kojima ste bili povezani u prošlom životu?
S: U više od jednog života, mogu vam reći (ponosno). To su moji ljudi!
Dr. N: Ti su ljudi entiteti koji su članovi vaše grupe?
S: Naravno, da, bila sam s njima tako dugo. Oh, tako je zabavno vidjeti ih opet. (klijentica je presretna i ostavljam je na miru nekoliko trenutaka)
Dr. N: Vidim veliku promjenu u vašem razumijevanju u kratkom razdoblju otkad smo došli ovamo. Pogledajte u daljinu prema drugima koji se nalaze oko ovog mjesta. Kako je tamo gdje oni žive?
S: (frustrirano) Ne želim znati. To je njihova stvar. Ne vidite li? Nisam povezana s njima. Previše sam zaokupljena ljudima s kojima bih trebala biti ovdje. Ljudima koje poznajem i volim.

Dr. N: Vidim, ali prije nekoliko trenutaka bili ste jako uznemireni zato što se ne možete približiti svom ocu.
S: Sada znam da on ima svoje vlastito okupljalište.
Dr. N: Zašto to niste znali kad smo stigli ovamo?
S: Nisam sigurna. Priznajem da sam u početku bila šokirana. Sada znam kako stoje stvari. Svega se prisjećam.
Dr. N: Zašto vam vaš vodič nije sve to objasnio prije no što ste vidjeli svog oca?
S: (duga stanka) Ne znam.
Dr. N: Vjerojatno su u tim grupama i drugi ljudi koje ste poznavali i voljeli osim svog oca. Želite li reći da nemate nikakvog kontakta s njima, sada kad ste došli na svoje odredište u duhovnom svijetu?
S: (srdi se na mene) Ne, kontaktiram s njima putem uma. Zašto ste tako naporni? Trebam ostati ovdje.
Dr. N: (još jednom ispitujem klijenticu kako bih došao do dodatnih informacija) I ne možete jednostavno otplutati do tih grupa kako biste ih posjetili?
S: Ne! To se ne radi! Ne možete ući u njihove grupe i miješati se s njihovom energijom.
Dr. N: A mentalni kontakt ne znači miješanje s njihovom energijom?
S: Ne ako je pravi trenutak, kad mogu to činiti sa mnom...
Dr. N: Dakle, želite mi reći da su ovdje svi smješteni u svoje grupe i da ne možete lutati uokolo i posjećivati ih, ni ostvarivati previše mentalnih kontakata u pogrešnom trenutku?
S: (smiruje se) Da, oni su u svojim vlastitim prostorima i dobivaju upute. Uokolo se kreću pretežno direktori...
Dr. N: Hvala vam što ste mi to razjasnili. Želite da znam da vi i prijatelji iz vaše grupe osobito pazite da ne narušite prostore drugih grupa?
S: Tako je. To barem vrijedi za moj prostor.
Dr. N: I ne osjećate se ograničeno zbog tog običaja?
S: Oh, ne, ovdje postoje golema prostranstva i takav osjećaj slobode, sve dok poštujemo pravila.
Dr. N: A što se događa ako ih ne poštujete? Tko odlučuje o odgovarajućoj lokaciji za svaku grupu duša?
S: (stanka) Učitelji nam pomažu, inače bismo bili izgubljeni.
Dr. N: Činilo mi se da ste bili izgubljeni kad ste tek stigli ovamo?
S: (nesigurno) Nisam se povezala... Nisam bila mentalno usklađena... Zabrljala sam... Mislim da ne shvaćate koliko je ovo ovdje veliko.
Dr. N: Pogledajte oko sebe te druge prostore. Nije li duhovni svijet prenapučen dušama?
S: (smije se) Ponekad se izgubimo - to je naša greška - ovo mjesto je veliko! Zato nikada nije gužva.

Dva slučaja iz ovog poglavlja predstavljaju različite reakcije početnika i naprednije duše koji se prisjećaju konačne faze svojeg povratka u duhovni svijet. Svaki sudionik ima svoje vlastito tumačenje panoramskog prizora od okupljališta do posljednjeg odredišta u svojoj grupaciji. Neki moji klijenti opisuju prijelaz od vratnica do svoje grupe toliko brzim da im je potrebno vrijeme za prilagodbu nakon dolaska.
Kad se prisjećaju faze između dolaska kući i smještaja, moji klijenti katkad izražavaju brigu da neka važna osoba nije prisutna u svjetlosnom obliku ili nisu komunicirali telepatski s njom. Često je to roditelj ili supružnik iz života koji je upravo završio. Do kraja faze prijelaza, razlog je obično poznat. Najčešće je povezan s utjelovljivanjem.

Vidjeli smo kako prosječnu dušu koja se vraća preplavi osjećaj užitka. Poznata bića okupljena su u uzbibanim masama jarke svjetlosti. Povremeno, putnika koji se vraća vode rezonantni glazbeni tonovi sa specifičnim akordima. Jedan klijent rekao je: «Kad se približavam svome mjestu, čujem zvuk mnogih glasova koji izgovaraju slovo A, kao Aaaaaa, što je moj znak raspoznavanja, i mogu ih vidjeti kako brzo vibriraju kao topla, sjajna energija. Odmah znam da su to oni koji nisu utjelovljeni.«
To znači da one duše koje su trenutno utjelovljene u jednom ili više tijela možda neće biti aktivno uključene u doček duše koja se vraća. Drugi klijent objasnio je: «Čini se kao da spavaju uz autopilote - uvijek znamo tko je unutra, a tko vani. Duše koje nisu potpuno neutjelovljene zrače prigušenu svjetlost s niskim, pulsirajućim obrascima energije i čini se da ne komuniciraju mnogo ni s kim. No, čak i te duše mogu tiho pozdraviti dušu koja se vraća u okruženje svoje grupe.
Osjećaj barijere između različitih grupa, kakav je iskusila klijentica iz petnaestog slučaja, razlikuje se kod mojih klijenata, ovisno o starosti duše. U sljedećem slučaju dat ću vam još jednu perspektivu na pokretljivost. Prosječna duša, koja mora obaviti još mnogo temeljnih zadataka, opisuje odvojenost svoje grupe od ostalih grupa poput razdvojenosti učionica u istoj školi. Imao sam i klijente koji su imali osjećaj da su potpuno izdvojeni, u svojoj vlastitoj školi. Ljudi pod hipnozom toliko se često služe analogijom duhovnih škola kojima upravljaju učitelji - vodiči da sam i ja prihvatio istu terminologiju.
Kao što sam već spomenuo, kad se duše vrate u svoju grupu, pozivaju ih pred Vijeće staraca. Iako to vijeće nema ulogu tužitelja, ono se bavi izravnim ispitivanjem aktivnosti duše prije nego što je vrate u njezinu grupu. Moji klijenti ponekad imaju poteškoća s detaljnim opisom tih saslušanja, a ja sam siguran da su te blokade namjerne.
Evo izvještaja jednog klijenta. «Nakon što sam se susreo sa svojim prijateljima, moj vodič Veronica (klijentova mlađa učiteljica) vodi me na drugo mjesto na kojem se susrećem sa svojim vijećem Staraca. Ona je uz mene u ulozi tumača za stvari koje ne razumijem. Osim toga, pruža mi potporu u objašnjavanju mog ponašanja u prošlom životu. Povremeno kaže nešto u moju obranu, poput nekakvog advokata, ali Quazel (stariji vodič klijenta koji je došao prije Veronice) ima veći utjecaj na vijeće. Preda mnom se uvijek nalazi istih šest Staraca u dugim, bijelim haljama. Njihova su lica ljubazna. Oni procjenjuju moju percepciju života koji sam upravo završio i govore mi kako sam mogao bolje upotrijebiti svoje talente i što je od onoga što sam učinio bilo dobro. Slobodno mogu izraziti svoje frustracije i želje. Svi Starci poznati su mi, osobito dvojica, koji me oslovljavaju češće od ostalih i koji izgledaju mlađe od njih. Mislim da mogu razlikovati muška od ženskih bića među njima. Svaki od njih ima neki specifičan način na koji mi postavlja pitanja, ali iskreni su i pošteni i uvijek prema meni postupaju pravedno. Od njih ne mogu ništa sakriti, ali katkad se izgubim kad počnu brzo razmjenjivati misli među sobom. Kad ih više ne mogu pratiti, Veronica mi prevede ono što govore o meni, iako imam utisak da mi ne govori sve. Prije no što se vratim na Zemlju, sastat će se i po drugi put sa mnom.«
Duše smatraju da su konačno stigle kući kad se pridruže bližnjima u svojim grupama. Njihovo grupiranje s nekim drugim dušama stvarno po obliku i funkciji podsjeća na obrazovni sustav. Kao što je slučaj sa svakim razredom, neki učenici jače se povezuju s nekim učiteljima, a neki manje. Sljedeće poglavlje prikazat će proces razmještanja za grupe duša i objasniti kako duše promatraju same sebe na svojim duhovnim lokacijama.

SMJEŠTAJ

Utisak koji sam stekao o ljudima koji vjeruju da imamo dušu jest da oni zamišljaju kako su sve duše vjerojatno pomiješane zajedno u jednom golemom prostoru. U to vjeruju i mnogi od mojih klijenata, prije no što počnu seanse. Nakon buđenja, nije čudo što izjavljuju koliko ih je iznenadila spoznaja da svatko ima unaprijed određeno mjesto u duhovnom svijetu. Kad sam počeo proučavati život u duhovnom svijetu s ljudima pod hipnozom, nisam bio spreman na otkriće postojanja organiziranih grupa za potporu dušama. Predočavao sam si kako duhovi samo besciljno plutaju unaokolo nakon što napuste Zemlju.

Smještaj u grupe određen je razinom duše. Nakon fizičke smrti, putovanje duše završava na mjestu rezerviranom za njezinu koloniju, ukoliko se ne radi o vrlo mladoj duši ili duši izoliranoj iz drugih razloga opisanih u četvrtom poglavlju. Duše iz ovih grupa bliski su stari prijatelji čija je svijest na otprilike istoj razini.

Kad ljudi u transu opisuju sebe kao dio grupe duša, govore o maloj primarnoj jedinici entiteta koji imaju izravan i čest kontakt, kao što možemo vidjeti u ljudskoj obitelji. Članovi iste grupe osjećaju jedni druge do razine koja daleko nadmašuje ono što si možemo predočiti na Zemlji.

Sekundarne grupe duša uređene su poput skupina za potporu unutar zajednice i nalaze se u mnogo manje intimnom odnosu. Veće sekundarne grupe entiteta sastoje se od divovskih skupova primarnih grupacija, poput lopoča u jednom jezeru. Čini se da su duhovna jezera beskrajna. Nikada nisam čuo da je broj duša u nekoj skupini unutar takvog jezera procijenjen na manje od tisuću. Mnoge primarne grupe koje čine jednu sekundarnu grupu imaju, čini se, sporadične odnose, ili uopće nema nikakvog kontakta između takvih grupa. Rijetko sam pronašao duše povezane na neki značajan način, a koje bi bile članice dvije različite sekundarne grupe, jer broj duša unutar sekundarne grupe tako je velik da to nije potrebno.

Broj duša u manjim primarnim grupama varira od tri do dvadeset i pet duša. Kažu mi da je prosječan broj u jednoj takvoj grupi oko petnaest, i ta se grupa naziva Unutarnji krug. Svi kontakti između pripadnika različitih primarnih grupa uvjetovani su lekcijama koje je potrebno naučiti tijekom inkarnacije. Razlog tome može biti veza iz prošlog života, ili neko specifično obilježje duša o kojima je riječ. Poznanstva između duša koje pripadaju različitim primarnim grupama obično se u životu na Zemlji svode na periferne uloge. Primjer za to bio bi kolega iz razreda s kojim ste tijekom srednje škole bili bliski, ali kojeg sada susrećete samo na godišnjicama mature.

Članovi iste primarne grupe blisko su povezani kroz cijelu vječnost. Te čvrsto povezane grupe često se sastoje od duša sličnih mentalnih sklopova sa zajedničkim ciljevima, na kojima stalno zajedno surađuju. Tijekom inkarnacija na Zemlji, obično biraju zajednički život kao rođaci i bliski prijatelji.

U istoj primarnoj grupi mnogo češće pronalazim klijentovog brata ili sestru iz prošlog života nego duše koje su mu bili roditelji. Roditelji nas mogu dočekati na vratnicama duhovnog svijeta nakon smrti na Zemlji, ali možda ih nećemo često viđati u duhovnom svijetu. Razlog tome nije zrelost, budući da duša roditelja može biti slabije razvijena od duše njegovog potomka. Prije je riječ o socijalnom učenju braće i sestara koji su suvremenici u jednom vremenskom okviru. Iako su roditelji djetetu primarni likovi za identifikaciju, koji donose i dobre i loše karmičke učinke, na naš osobni rast najčešće utječu naši odnosi sa supružnicima, braćom, sestrama i biranim, bliskim prijateljima. To ne umanjuje važnost roditelja, ujaka, stričeva, teta, djedova i baka, koji nam pomažu na druge načine iz drugih generacija.

Slike 1 i 2 (stranice 53 i 54) predstavljaju slučajni duhovni razmještaj duša. Na slici 1, duša iz primarne grupe 1, smještene unutar veće sekundarne grupe A, blisko bi surađivala sa svim drugim dušama iz grupe 1. Međutim, neke duše iz primarnih grupa 9 i 10 (detaljno opisanih na slici 2) također bi mogle ostvariti blisku suradnju.

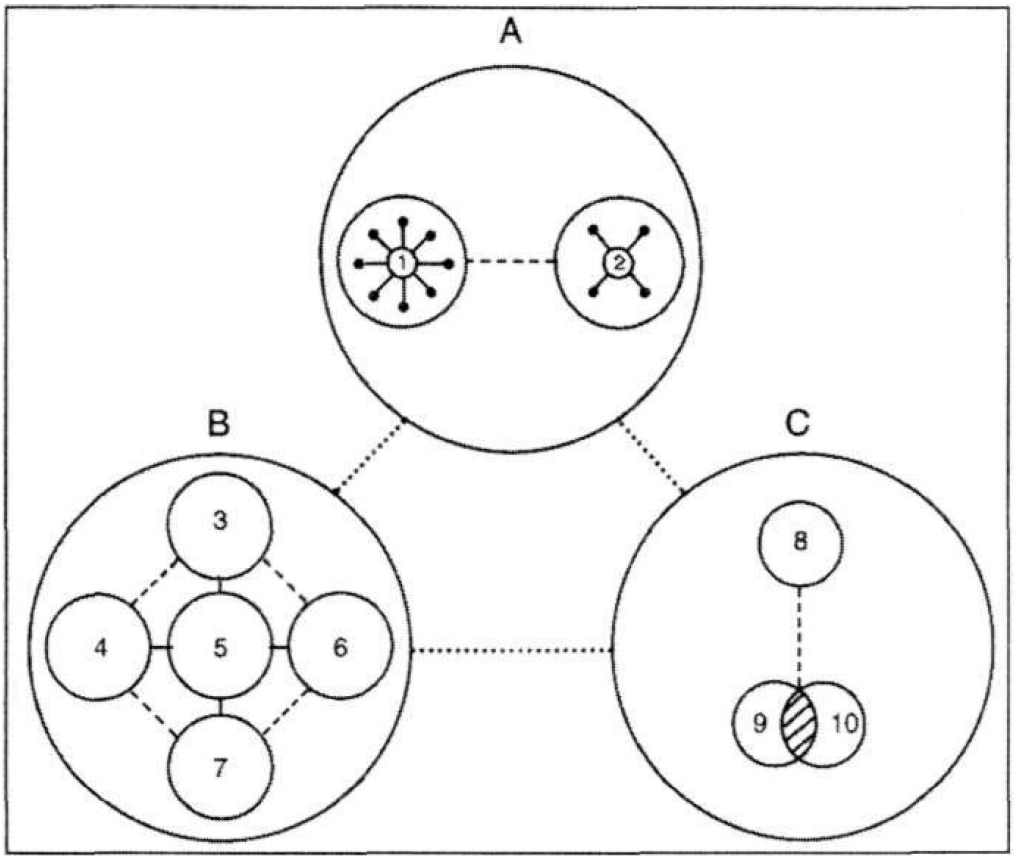

——————Intenzivna interakcija duša unutar primarnih grupa.

— — — Povremena interakcija duša između primarnih grupa unutar jedne sekundarne grupe.

.....Gotovo nikakva interakcija duša između sekundarnih grupa s niže razvijenim dušama.

Slika 1 - Socijalna interakcija između primarnih i sekundarnih grupa duša

Ovaj dijagram ocrtava ukupni odnos između duša u primarnim grupama (1-10) i njihovim sekundarnim grupama (A, B, C). Ukupni broj grupa i duša unutar tih grupa je hipotetski, budući da je shema drukčija kod svakog klijenta koji opisuje svoju lokaciju u duhovnom svijetu.

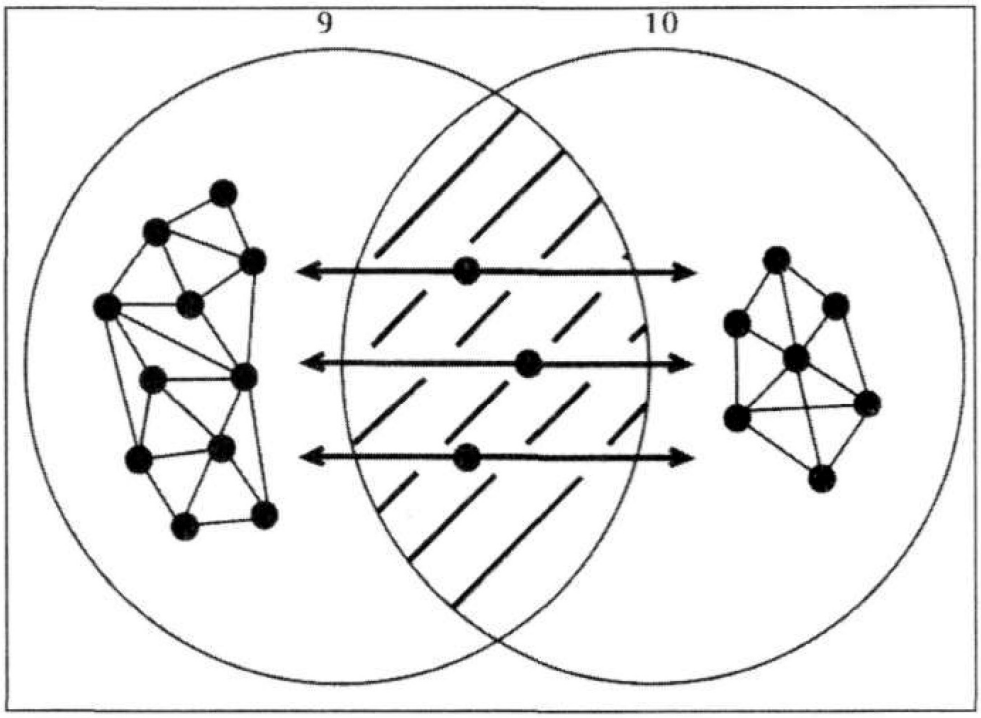

Slika 2 - Socijalna interakcija unutar primarne grupe duša

Ovaj sociogram prikazuje uvećanu sliku grupa 9 i 10 (iz slike 1) kao primjer rjeđeg preklapanja dvije grupe duša. Ovdje postoji obostrani kontakt između određenih duša (unutar osjenčanog područja) koje selektivno surađuju s drugim članovima obje grupe.

Mlađe duše unutar sekundarnih grupa A, B i C vjerojatno neće imati mnogo kontakta jedna s drugom u duhovnom svijetu, pa ni na Zemlji. Bliska povezanost između duša ovisi o njihovoj blizini unutar primarne grupe, gdje postoji slična razina spoznaje i sklonosti koja je nastala kroz zajednička iskustva na Zemlji.
Sljedeći slučaj prikazuje nam povratak u primarnu grupu nakon fizičke smrti.

ŠESNAESTI SLUČAJ
Dr. N: Što činite kad napustite okupljalište i stignete u duhovni prostor kojem pripadate?
S: Idem u školu sa svojim prijateljima.
Dr. N: Mislite, nalazite se u nekakvoj duhovnoj učionici?
S: Da, tamo učimo.
Dr. N: Htio bih da me provedete kroz tu školu od trenutka dolaska kako bih mogao shvatiti što vam se događa. Recite mi prvo što vidite izvana.

S: (bez oklijevanja) Vidim savršeni četvrtasti grčki hram s velikim ukrasnim stupovima - vrlo je lijep. Prepoznajem ga jer ovamo se vraćam nakon svakog ciklusa (života).
Dr. N: Što klasični grčki hram radi u duhovnom svijetu?
S: (sliježe ramenima) Ne znam zašto mi izgleda tako, osim što mi je to nekako prirodno... još od mojih života u Grčkoj.
Dr. N: U redu, nastavimo. Je li vam tko došao u susret?
S: (klijentica se smiješi širokim osmijehom) Moja učiteljica Karla.
Dr. N: I kako vam ona izgleda?
S: (samopouzdano) Vidim je kako mi prilazi iz ulaza u hram... poput boginje... visoka je... odjevena u duge, lepršave halje... jedno rame joj je golo... kosa joj je podignuta i pričvršćena zlatnom ukosnicom... pruža mi ruke.
Dr. N: Pogledajte sebe. Jeste li odjeveni u istu odjeću?
S: Mi... čini se da smo svi odjeveni isto... sjajimo., i možemo se promijeniti... Karla zna da mi se sviđa njezin izgled.
Dr. N: Gdje su ostali?
S: Karla me povela u školu u hramu. Vidim veliku knjižnicu. Male skupine ljudi razgovaraju tihim glasovima... za stolovima. Mirno je... toplo... osjećaj sigurnosti koji mi je tako poznat.
Dr. N: Izgledaju li vam svi ti ljudi kao odrasli muškarci i žene?
S: Da, ali u mojoj je grupi više žena.
Dr. N: Zašto?
S. Zato što je to valencija s kojom se trenutno najbolje osjećaju.
Napomena: Riječ «valencija» kojom ova klijentica opisuje spolnu preferenciju možda zvuči čudno, ali odgovara situaciji. Valencija u kemiji jest pozitivno ili negativno svojstvo koje, u kombinaciji s drugim elementima, daje proporciju. Duše u grupama mogu biti sklonije muškim ili ženskim osobnostima, ili i jednim i drugima.
Dr. N: U redu, što činite nakon toga?
S: Karla me vodi do najbližeg stola i moji me prijatelji odmah pozdravljaju. Oh, tako je lijepo vratiti se.
Dr. N: Zašto su upravo ti ljudi s vama u tom hramu?
S: Zato što smo svi u istoj grupi za učenje. Ne mogu vam reći koliko sam sretna što sam opet s njima, (klijentičinu pozornost odvukao je taj prizor i trebalo mi je neko vrijeme da je opet pokrenem).
Dr. N: Recite mi koliko je ljudi u toj knjižnici s vama?
S: (zastaje brojeći u sebi) Oko dvadeset.
Dr. N: Jesu li svih tih dvadeset ljudi vaši bliski prijatelji?
S: Svi smo mi bliski - poznajem ih vjekovima. No, petero njih moji su najdraži prijatelji.
Dr. N: Je li svaka od tih dvadeset osoba otprilike na istoj razini učenja?
S: Uh... gotovo. Neki su malo dalje od ostalih.
Dr. N: Gdje biste smjestili sebe u toj grupi s obzirom na razinu znanja?
S: Negdje oko sredine.
Dr. N: Što se tiče lekcija, gdje se nalazite u odnosu na petero svojih najbližih prijatelja?
S: Oh, svi smo tu negdje - mnogo toga radimo zajedno.
Dr. N: Kako ih zovete?
S: (cereka se) Jedni druge zovemo nadimcima.
Dr. N: Zašto imate nadimke?
S: Hmm... kako bismo definirali našu bit. Jedni druge zovemo nazivima zemaljskih predmeta koji nas simboliziraju.

Dr. N: Koji je vaš nadimak?
S: Češljika.
Dr. N: I to predstavlja neki osobni atribut?
S: (stanka) Ja... poznata sam po oštrim... reakcijama na nove situacije u mojim rotacijama (životnim ciklusima).
Dr. N: Kako se zove entitet koji vam je najbliži, i zašto?
S: (tihi smijeh) Škropac. On se baca u svoje rotacije... raspršuje energiju tako brzo da pljuska na sve strane, poput vode koju toliko voli na Zemlji.
Dr. N: Vaša obiteljska grupa čini se vrlo specifičnom. Biste li mi sada objasnili što vi i vaši prijatelji zapravo radite u toj knjižnici?
S: Prilazim svojem stolu i svi gledamo knjige.
Dr. N: Knjige? Kakve knjige?
S: Životne knjige.
Dr. N: Opišite mi ih najbolje što možete.
S: To su slikovnice - s debelim, bijelim rubovima - debele pet do sedam centimetara - vrlo su velike...
Dr. N: Otvorite mi jednu od tih životnih knjiga i objasnite mi što vidite vi i vaši prijatelji za stolom.
S: (stanka, ruke klijentice približavaju se i razdvajaju, kao da otvara knjigu) Ništa nije zapisano. Sve što vidimo prikazano je u živim slikama.
Dr. N: Pokretnim slikama - drukčijim od fotografija?
S: Da, one su višedimenzionalne. Kreću se... premještaju... iz centra kristala... koji se mijenja s odrazom svjetlosti.
Dr. N: Dakle, slike nisu ravne, pokretni valovi svjetlosti imaju dubinu?
S: Tako je, živi su.
Dr. N: Recite mi kako se vi i vaši prijatelji služite knjigama?
S: Pa, u početku su slike uvijek nefokusirane kada otvorimo knjigu. Zatim pomislimo na ono što želimo, kristal promijeni boju od tamne u svijetlu i... uskladi se. Zatim možemo vidjeti... u minijaturi... svoje prošle živote i alternative.
Dr. N: Kako je u tim knjigama opisano vrijeme?
S: Okvirima... stranicama... vrijeme je zgusnuto u životnim knjigama.
Dr. N: Sada se ne želim baviti vašom prošlošću, ali pogledajte knjigu i recite mi što je prva stvar koju ste vidjeli.
S: Nedostatak samodiscipline u mojem posljednjem životu, jer o tome razmišljam. Vidim sebe kako umirem mlada, u svađi ljubavnika - moja smrt bila je beskorisna.
Dr. N: Vidite li i buduće živote u toj životnoj knjizi?
S: Možemo pogledati buduće mogućnosti... u malim djelićima... u obliku lekcija... te opcije uglavnom dolaze kasnije, uz pomoć drugih. Svrha tih knjiga je naglašavanje djela iz naše prošlosti.
Dr. N: Biste li mi iznijeli svoj utisak o namjeri koja stoji iza te atmosfere knjižnice u vašoj grupi?
S: Oh, pomažemo jedni drugima prevladati svoje pogreške tijekom ovog ciklusa. Naša učiteljica dolazi i odlazi, a mi mnogo učimo zajedno i raspravljamo o vrijednosti naših izbora.
Dr. N: Postoje li u toj zgradi i druge prostorije u kojima ljudi uče?
S: Ne, ova je namijenjena našoj grupi. U našoj blizini postoje i druge zgrade u kojima uče druge grupe.
Napomena: Čitatelj može pogledati sliku 1 (str. 53), krug B, kao primjer onoga na što se ovdje misli. Na grafikonima, grupe 3-7 prikazuju povremene grupne interakcije, iako su one u duhovnom svijetu veoma blizu jedne drugih.

Dr. N: Jesu li grupe ljudi koji uče u tim zgradama naprednije ili manje napredne od onih u vašoj grupi?
S: Ima i jednih i drugih.
Dr. N: Je li vam dozvoljeno posjećivanje drugih zgrada u kojima uče druge duše?
S: (duga stanka) Postoji jedna u koju redovno odlazimo.
Dr. N: Koja je to?
S: Mjesto na kojem se nalaze novije duše. Pomažemo im kad nema njihovog učitelja. Lijepo je kad ste nekome potrebni.
Dr. N: Kako im pomažete?
S: (smije se) U rješavanju domaćih zadaća.
Dr. N: Ali nije li to odgovornost učitelja - vodiča?
S: Pa, vidite, učitelji su... toliko napredniji (u smislu razvoja)... ova grupa zahvalna nam je na pomoći jer se s lakoćom povezujemo s njima.
Dr. N: Ah, dakle ponekad podučavate tu grupu?
S: Da, ali ne činimo to nigdje drugdje.
Dr. N: Zašto ne? Zašto naprednije grupe ne dođu ponekad u vašu knjižnicu kako bi vam pomogle?
S: Ne čine to zato što smo mi stigli dalje od novijih duša. Isto tako, mi ne odlazimo njima. Ako se želim povezati s nekim, činim to izvan centra za učenje.
Dr. N: Možete li lutati bilo gdje ukoliko ne smetate drugim dušama u njihovim prostorima za učenje?
S: (donekle izbjegava odgovor) Volim se zadržavati u blizini svog hrama, ali mogu posegnuti prema bilo kome.
Dr. N: Imam utisak da je energija vaše duše ograničena na ovo duhovno mjesto, iako mentalno možete posegnuti i izvan njega.
S: Ne osjećam se ograničeno... imamo dovoljno prostora... ali ne privlače me sve duše.

Izjava o neograničenosti klijentice iz šesnaestog slučaja čini se proturječnom ograničenjima duhovnog prostora koja smo vidjeli u prethodnom slučaju. Kad prvi puta uvedem klijente u duhovni svijet, njihove su vizije spontane, osobito one vezane uz duhovni poredak i njihovo mjesto u zajednici u kojoj žive duše. Iako prosječni klijent može govoriti o privatnim prostorima što se tiče života i rada, nitko nije doživio da ga duhovni svijet ograničava. Kad se njihovo nadsvjesno sjećanje pokrene, većina ljudi priča mi o slobodi kretanja i odlasku na otvorena mjesta na kojima se duše s mnogih razina učenja okupljaju u opuštenoj atmosferi.
U tim zajedničkim prostorima duše se uključuju u razne aktivnosti. Neke su vrlo zaigrane - katkad čujem kako starije duše «zadirkuju» one mlađe u vezi stvari koje ih tek očekuju. Jedan klijent rekao je sljedeće: «Igramo se jedni s drugima poput gomile djece. Tijekom igre skrivača, neke mlađe duše izgube se, a mi im pomažemo da se nađu.» Rekli su mi da se u grupama duša povremeno pojavljuju i «gosti» koji ih zabavljaju i pričaju priče, poput srednjevjekovnih trubadura. Jedna klijentica spomenula mi je da njezina grupa voli gledati nastup lika neobičnog izgleda poznatog pod imenom «Humor» koji ih sve nasmijava svojim ludorijama.
Vrlo često, ljudima pod hipnozom teško je jasno opisati čudne razloge miješanja duša. Jedan oblik zabave o kojem često slušam je formiranje kruga kako bi duše bolje ujedinile i projicirale energiju svojih misli. U takvim slučajevima uvijek se spominje veza s višom silom. Neki ljudi rekli su mi: «Ritmovi misli toliko su usklađeni da stvaraju neki oblik pjesme». Duše se bave i elegantnim, suptilnim plesom, kad kruže jedna oko druge u mješavini energija, spajajući se i razdvajajući u egzotičnim obrascima svjetlosti i boja. U sredini tih plesova mogu se prizvati i fizičke stvari, poput oltara, brodova, životinja, drveća ili oceanskih plaža. Te slike imaju posebno

značenje za grupe duša, kao planetarni simboli koji osnažuju pozitivna sjećanja iz prošlih života koje su zajedno proživjele. Ta materijalna replikacija, čini se, ne predstavlja tugu duhova koji žude za tim da se vrate u fizičko stanje, nego radosno prisjećanje na povijesne događaje koji su im pomogli u oblikovanju individualnih identiteta. Po mojem mišljenju, ti su mitski izrazi duša ceremonijalne naravi, ali predstavljaju mnogo više od običnih rituala.
Iako klijenti u nadsvjesnom stanju govore da određena mjesta u duhovnom svijetu imaju istu funkciju, njihove slike u svakoj od tih regija mogu biti različite. Primjerice, područje učenja koje je ova klijentica opisala kao grčki hram druga je osoba opisala kao modernu školsku zgradu. Druge izjave mogu se činiti više proturječnima. Primjerice, mnogi klijenti, koji mentalno putuju duhovnim svijetom s jedne lokacije na drugu, reći će mi da prostor oko njih nalikuje kugli, kao što smo vidjeli u prošlom poglavlju, ali onda će dodati da duhovni svijet nije zatvoren jer je «bezgraničan».
Mislim da moramo imati na umu činjenicu da ljudi tijekom transa teže tome da svoj referentni okvir izgrade na temelju stvari koje je njihov svjesni um vidio i iskusio na Zemlji. Mnogi ljudi koji izađu iz transa kažu mi da u duhovnom svijetu postoji mnogo stvari koje nisu uspjeli opisati zemaljskim terminima. Svaka osoba prevodi apstraktne duhovne elemente svojeg iskustva u simbole interpretacije koji za njih imaju smisla. Ponekad klijenti čak izražavaju nevjericu u svoje vlastite vizije kad ih prvi puta povedem u duhovni svijet. Razlog tomu je činjenica da kritički dio njihovog svjesnog uma nije prestao slati poruke. Ljudi u transu ubrzo se prilagode onome što njihov nesvjesni um proživljava.
Kad sam počeo prikupljati informacije o grupama duša, svoje procjene o mjestu kojem pojedina duša pripada temeljio sam na razini njezine spoznaje. No, dok sam se služio samo tim kriterijem identifikacije, bilo mi je teško brzo odrediti mjesto klijenta. S klijenticom iz šesnaestog slučaja susreo sam se u ranoj fazi svojeg proučavanja života u duhovnom svijetu. Bio je to značajan slučaj, jer sam tijekom te seanse naučio prepoznavati duše po boji.
Prije tog slučaja, slušao sam kako moji klijenti opisuju boje koje vide u duhovnom svijetu, ali nisam shvatio važnost te informacije u odnosu na same duše. Moji klijenti izvještavali su me o nijansama boja energije duša, ali nisam uspio spojiti ta zapažanja. Nisam postavljao prava pitanja.
Bio sam upoznat s Kirlijanovom fotografijom i parapsihološkim istraživanjima na sveučilištu U.C.L.A. (Kalifornijsko sveučilište, prim.prev.), koja su indicirala da svaka živa osoba projicira svoju vlastitu auru u boji. Čini se da, dok smo u ljudskom obliku, oko našeg tijela struji ionizirano energetsko polje koje je s tijelom spojeno mrežom vitalnih energetskih točaka zvanih čakre. Budući da su mi duhovnu energiju opisali kao pokretnu, živu silu, količina elektromagnetske energije potrebne da se duša zadrži na našoj fizičkoj razini može biti još jedan čimbenik u stvaranju različitih zemaljskih boja.
Kažu i da ljudska aura odražava misli i osjećaje, kao i fizičko zdravlje osobe. Pitao sam se imaju li ti osobni meridijani koje ljudi stvaraju ikakve izravne veze s onim što su mi rekli o svjetlu koje odašilju duše u duhovnom svijetu.
Kod klijentice iz šesnaestog slučaja, shvatio sam da svjetlost koju zrači duša nije u potpunosti bijela. U umovima mojih klijenata, svaka duša stvarala je specifičnu boju aure. Ovoj klijentici zahvaljujem što mi je pomogla u dešifriranju značenja ovih manifestacija energije.
Dr. N: U redu, otplutajmo sada izvan vašeg hrama za učenje. Što vidite oko sebe, ili u daljini?
S: Ljude - velike skupove ljudi.
Dr. N: Koliko ih je, po vašem mišljenju?

S: Hmm... u daljini... ne mogu izbrojati... stotine i stotine... tako ih je mnogo.
Dr. N: I možete li se identificirati s tim dušama - jeste li povezani s njima?
S: Ne baš - čak i ne mogu vidjeti sve - tamo je... pomalo maglovito... ali moje društvo je u mojoj blizini.
Dr. N: Ako bih vaše društvo od oko dvadeset duša nazvao vašom primarnom grupom, jeste li sada povezani s većom sekundarnom grupom duša koja vas sada okružuje?
S: Mi smo... svi... povezani - ali ne izravno. Ne poznajem te druge...
Dr. N: Vidite li fizička obilježja svih tih drugih duša na isti način na koji ste ih vidjeli na članovima svoje grupe u hramu?
S: Ne, to nije potrebno. Ovdje na otvorenom sve je... prirodnije. Sve ih vidim kao duše.
Dr. N: Pogledajte sada u daljinu. Kako vidite sve te duše? Čemu su nalik?
S: Različita svjetla - zuje uokolo poput krijesnica.
Dr. N: Možete li vidjeti jesu li duše koje rade zajedno, poput učitelja i učenika, cijelo vrijeme jedne uz druge?
S: Ljudi iz moje družine jesu, ali učitelji se drže zajedno kad nam ne pomažu u učenju.
Dr. N: Vidite li kojeg učitelja - vodiča s mjesta na kojem se sada nalazimo?
S: (stanka) Neke... da... njih je mnogo manje nego nas, naravno. Mogu vidjeti Karlu s dvoje prijatelja.
Dr. N: I znate da su oni vodiči, iako niste vidjeli nikakva fizička obilježja? Možete gledati sva ta jarka, bijela svjetla i mentalno znati da su to vodiči?
S: Naravno da možemo. Ali nisu svi bijeli.
Dr. N: Želite li reći da duše nisu potpuno bijele?
S: To je djelomično točno - ovisno o intenzitetu naše energije, možemo izgledati manje sjajno.
Dr. N: Dakle, Karla i njezina dva prijatelja zrače različitim nijansama bijele?
S: Ne, oni uopće nisu bijeli.
Dr. N: Ne razumijem.
S: Ona i njenih dvoje prijatelja su učitelji.
Dr. N: U čemu je razlika? Želite li reći da ti vodiči zrače svjetlošću koja nije bijela?
S: Tako je.
Dr. N: Pa koje su oni boje?
S: Žute, naravno.
Dr. N: Oh... dakle, svi vodiči zrače žutom energijom?
S: Ne.
Dr. N: Što?
S: Karlin učitelj je Valairs. On je plav. Katkad ga viđamo ovdje. Dobar momak. Jako pametan.
Dr. N: Plav? Kako smo došli do plave boje?
S: Valairs je svjetloplav.
Dr. N: Zbunjen sam. Niste spomenuli da je još jedan učitelj pod imenom Valairs dio vaše grupe.
S: Niste me pitali. Osim toga, on nije u mojoj grupi. Nije ni Karla. Oni imaju svoje grupe.
Dr. N: A ti vodiči imaju aure žute i plave boje?
S: Da.
Dr. N: Koliko drugih energetskih boja vidite tamo?
S: Niti jednu.
Dr. N: Zašto nema crvenih i zelenih energetskih svjetala?
S: Neka su crvenkasta, ali zelenih nema.
Dr. N: Zašto ne?

S: Ne znam, ali ponekad, kad pogledam uokolo, ovo je mjesto osvijetljeno poput božičnog drvca.
Dr. N: Zanima me Valairs. Ima li svaka duhovna grupa dvoje učitelja?
S: Hmm... to se mijenja. Karla uči pod Valairsom, pa mi imamo dvoje učitelja. Njega rijetko viđamo. On radi i s drugim grupama osim naše.
Dr. N: Dakle, i Karla je učenica, i podučava vas kao manje napredan vodič?
S: (pomalo nezadovoljno) Dovoljno je napredna za mene!
Dr. N: U redu, ali biste li mi pomogli u pojašnjavanju tih boja? Zašto Karlina energija zrači žutom bojom, a Valairsova plavom?
S: To je lako. Valairs... prednjači u znanju u odnosu na sve nas i zrači tamnijom nijansom svjetlosti.
Dr. N: Označavaju li plava, žuta i bijela nijansa razlike između duša?
S: To vam pokušavam objasniti. Plava je dublja od žute, a žuta je intenzivnija od bijele. Sve ovisi o tome koliko ste daleko stigli.
Dr. N: Oh, znači da Valairs zrači manje sjajno od Karle, a ona je manje jarka od vas, zato što ste na nižem stupnju razvoja?
S: (smije se) Mnogo nižem. Oboje imaju težu, postojaniju svjetlost od mene.
Dr. N: A kako se Karlina žuta boja razlikuje od vaše bijele u smislu smjera u kojem vi napredujete?
S: (ponosno) Ja se pretvaram u crvenkasto bijelu. Na kraju, bit ću svijetlo zlatne boje. Nedavno sam primijetila da Karlina žuta boja postaje malo tamnija. Očekivala sam to. Ona je tako učena i dobra.
Dr. N: Stvarno, hoće li njezina razina energije na kraju doći do tamno plave nijanse?
S: Ne, najprije do svijetlo plave. To uvijek ide postepeno, kako nam energije postaju sve gušće.
Dr. N: Dakle, te tri osnovne boje - bijela, žuta i plava - predstavljaju razvojne faze duša i vidljive su svim dušama?
S: Tako je, a do promjena dolazi vrlo polako.
Dr. N: Pogledajte opet oko sebe. Jesu li sve boje energija podjednako zastupljene među ovdašnjim dušama?
S: Oh, ne! Većina je bijela, neke su žute, a plavih je malo.
Dr. N: Hvala vam što ste mi to pojasnili.
Sada rutinski ispitujem svakog klijenta u transu o njegovoj nijansi boja. Uz opću bjelinu koja vlada u duhovnom svijetu, moji klijenti kažu mi da većina drugih duša zrači nijansama bijele. Čini se da su neutralna bijela ili siva boja početna točka razvoja. Duhovne aure zatim miješaju primarne boje - crvenu, žutu i plavu - na temeljnoj bijeloj. Neki ljudi vide i zelenkaste nijanse pomiješane sa žutom ili plavom.
Možemo samo pretpostaviti da postoji veza između energije duše i zakona fizike koji vladaju spektrom boja koje vidimo na nebu. Međutim, pronašao sam određene sličnosti. Energija svjetlosti kojom zrače hladnije zvijezde jest crveno-narandžasta, dok se boja onih toplijih mijenja od žute do plavo-bijele. Temperatura djeluje na svjetlosne valove koji su također vidljive vibracije spektra različitih frekvencija. Ljudsko oko registrira te valove kao niz nijansi, od svijetlih do tamnih boja.
Te boje energije duša vjerojatno nemaju mnogo veze s elementima poput vodika i helija, ali možda postoji veza s visokim energetskim elektromagnetskim poljem. Pretpostavljam da na svjetlost svih duša utječu vibracijske kretnje u skladu s harmoničnim duhovnim jedinstvom mudrosti. Neki aspekti kvantne fizike sugeriraju da je svemir sačinjen od vibracijskih valova koji utječu na mase fizičkih objekata interakcijom različitih frekvencija. Svjetlost, pokret, zvuk i vrijeme povezani su u fizičkom svemiru. Moji klijenti iste su te odnose spominjali i u duhovnom svijetu.

Napokon, zaključio sam da naša duhovna i fizička svijest projiciraju i primaju svjetlosnu energiju. Vjerujem da pojedini obrasci vibracijskih valova predstavljaju auru svake pojedine duše. Gustoća, boja i oblik svjetlosti koju zračimo kao duše proporcionalna je snazi našeg znanja i percepcije, koje predstavlja sve veća koncentracija svjetlosne tvari do koje dolazi uslijed našeg rasta. Ne samo da individualni energetski obrasci pokazuju tko smo, nego ukazuju i na stupanj naše sposobnosti da iscjeljujemo druge i regeneriramo sami sebe.[1]

Ljudi pod hipnozom spominju boje kako bi opisali izgled duša dok su u bezobličnom stanju, osobito iz daljine. Od svojih klijenata saznao sam da naprednije duše projiciraju mase bržih energetskih čestica čija boja izgleda kao plava, dok najviše koncentracije poprimaju purpurnu boju. U vidljivom spektru boja na Zemlji, plavo - ljubičasta ima najkraću valnu duljinu, a energija je najviša kod nevidljive ultraljubičaste. Ukoliko je gustoća boje odraz mudrosti, onda niže valne duljine bijele i žute boje koje zrače iz duša moraju predstavljati nižu koncentraciju vibracijske energije.

Slika 3 je tabela koju sam načinio u svrhu klasifikacije duša po boji na temelju podataka dobivenih od klijenata. Prvi stupac navodi duhovno stanje duše, ili razinu učenja. Posljednji stupac prikazuje status vodiča i označava našu sposobnost i spremnost da to budemo drugima, što ću podrobnije objasniti u sljedećem poglavlju. Učenje započinje kad smo stvoreni kao duša, a ubrzava se s prvim zadatkom u fizičkom životu. Sa svakom inkarnacijom naše razumijevanje raste, iako se u nekim životima možemo poskliznuti i vratiti se unatrag, prije nego što opet stanemo na noge i nastavimo s napredovanjem. Ipak, prema onome što sam saznao, kad duša postigne određenu duhovnu razinu, na njoj i ostaje.

MODEL KLASIFIKACIJE RAZINE RAZVOJA DUŠA		
Faza učenja	**Kinetički raspon boja**	**Status vodiča**
1. razina: Početnik	Bijela (jarka i homogena)	Nema
2. razina: Niža srednja	Bjeličasta (crvenkaste nijanse, a poprima nijanse žute)	Nema
3. razina: Srednja	Žuta (izrazita, bez tragova bijele)	Nema
4. razina: Viša srednja	Tamno žuta (duboko zlatna, na kraju poprima nijanse plave)	Mlađi vodič
5. razina: Napredna	Svijetlo plava (bez nijansi žute, na kraju poprima nijanse purpurne)	Stariji vodič
6. razina: Vrlo napredna	Tamno plava – purpurna (okružena jarkim svjetlom)	Majstor

Tabela 3

[1] Boja naše duše je odraz naše svesti o samom postojanju. Individualna duša je svesni subjekt objektivnog postojanja, Apsoluta ili Božanskog koje je sve i omogućava sve. To je naša suština. Sva evolucija duše je kristalisanje te njene božanske suštine tokom koje ona sve spoljašnje prepoznaje kao svoju unutrašnjost, kao svoju suštinu. To je glavna konstrukcija sveg učenja, znanja i samospoznaje: prepoznati sve spolja kao svoju suštinu, kao sebe. Ta evolucija se odražava na duši kroz njene različite boje, tj. frekvencije svesti koja odražava objektivnu stvarnost. Bela je univerzalna i nediferencirana, ona samo zrači spolja, kao što i nezrela duša sve projektuje i vidi izvan sebe, dok je purpurna najdublja jer odražava najdublju svest o sebi, sastavljena je od svih ostalih boja i zato je potpuna u sebi.

U tabeli 3 prikazao sam šest razina inkarniranih duša. Iako svoje klijente općenito svrstavam u široke kategorije početnika, srednje razvijenih duša i naprednih duša, postoje i suptilne razlike medu njima, na razinama 2 i 4. Primjerice, da bih utvrdio počinje li duša napredovati iz početničke faze na prvoj razini prema drugoj razini, moram znati ne samo to koliko je bijele energije još preostalo, nego i analizirati klijentove odgovore koji ukazuju na spoznaju. Profil rasta čini i genealogija uspjeha u proteklim životima, buduća očekivanja, grupne veze i razgovori mojih klijenata i njihovih vodiča.

Neki od mojih klijenata prigovaraju mi što sam duhovni svijet opisao kao mjesto u kojem vlada društvena struktura i organizacijski sustav predstavljen tabelom 3. S druge strane, stalno slušam te iste klijente kako opisuju planirani i uređeni proces osobnog razvoja na koji utječu vršnjaci i učitelji. Ukoliko duhovni svijet podsjeća na veliku školu s mnoštvom učionica pod upravom učitelja koji prate naš napredak, onda on ima strukturu. Tabela 3 predstavlja temeljni radni model kojim se služim za svoje potrebe. Znam da nije savršen. Nadam se da će buduća istraživanja regresijskih terapeuta nadopuniti moj koncept vlastitim načinima mjerenja zrelosti duše.

Ovo poglavlje može čitatelju stvoriti utisak da su duše odvojene razinom svjetlosti u duhovnom svijetu kao što su ljudi odvojeni klasama u zemaljskim društvima. Društveno okruženje na Zemlji ne može se usporediti s onim duhovnog svijeta. Frekvencija svjetlosti kojom se mjeri spoznaja duša dolazi iz istog izvora energije. Duše su potpuno integrirane mišlju. Kad bi sve razine uspjeha u duhovnom svijetu bile iste, duše bi imale loš sustav učenja. Stari zemaljski koncept obrazovanja u kojem su svi učenici bili u jednoj učionici ograničavao je učenike različite dobi. U duhovnim vršnjačkim grupama, duše rade na svojoj razvojnoj razini s drugima nalik njima. Zreli učitelji - vodiči pripremaju sljedeće generacije duša da zauzmu njihova mjesta.

To su praktični razlozi zbog kojih u duhovnom svijetu postoji sustav osmišljen tako da mjeri učenje i razvoj. Sustav potiče prosvjetljenje i, na koncu konca, usavršavanje duša. Važno je shvatiti sljedeće: iako možemo snositi posljedice loših izbora u našim obrazovnim zadacima, majstorske duše uvijek nas štite, podržavaju i usmjeravaju u sustavu. Ja to smatram duhovnim menadžmentom duša.

Cijela ideja hijerarhije duša mnogo je stoljeća prisutna u istočnim i zapadnim kulturama. Platon je govorio o preobrazbi duša od djetinjstva do odrasle dobi, pri čemu one prolaze kroz mnoge faze moralnog razvoja. Grci su smatrali da se čovječanstvo tijekom mnogih života pretvara iz amoralnih, nezrelih i nasilnih bića u ljude koje na kraju socijalizira samilost, strpljenje, sposobnost praštanja, poštenje i ljubav. U drugom stoljeću nove ere, na novu kršćansku teologiju velik je utjecaj imao Plotin, čija je neoplatonistička kozmologija govorila o tome da duše imaju hijerarhiju stupnjeva bitka. Najviše biće je transcendentni Jedan ili Bog-stvoritelj, iz kojeg se rađa duša - Jastvo - koja boravi u ljudskim tijelima. Na kraju, te niže duše vratit će se i ujediniti s univerzalnom nad - dušom.

Namjera moje klasifikacije razvoja duša nije socijalni niti intelektualni elitizam. Duše na visokoj razini razvoja često na Zemlji žive u skromnim okruženjima. Isto tako, ljudi na visokim razinama utjecaja u ljudskom društvu nisu nužno u blaženom stanju duševne zrelosti. Često vrijedi upravo suprotno.

Govoreći o utvrđivanju duševnog razvoja, ne mogu dovoljno naglasiti važnost naših duhovnih grupa. Deveto poglavlje koje govori o početničkim dušama (s prve i druge razine) podrobnije će objasniti kako funkcionira grupa duša. Međutim, prije no što nastavim, htio bih sažeti ono što sam saznao o temeljnim načelima zadataka grupa duša:

- Bez obzira na relativno vrijeme stvaranja, nakon završetka pripravničkog statusa sve početničke duše uključuju se u nove grupe duša na svojoj razini razumijevanja.
- Kad se formira nova grupa za potporu duša, u nju se više ne uključuju novi članovi.
- Čini se da postoji sustavna procedura selekcije za homogeno grupiranje duša. U obzir se uzima sličnost egoa, kognitivna svjesnost, izražavanje i želje.
- Bez obzira na veličinu, energije primarnih grupa ne miješaju se izravno, ali duše mogu komunicirati jedna s drugom i preko granica primarnih i sekundarnih grupa.
- Primarne grupe na prvoj i drugoj razini mogu se razdvajati na manje podgrupe u svrhu učenja, ali ne dijele se od integrirane cjeline unutar jedne grupe duša.
- Duše unutar jedne vršnjačke grupe razlikuju se po brzini učenja. Neke duše napredovat će brže od drugih, iako ti učenici možda neće biti jednako sposobni i učinkoviti na svim područjima svojeg nastavnog plana. Kada dosegnu srednju razinu učenja, duše koje iskazuju posebne talente (iscjeljivanje, podučavanje, stvaranje itd.) mogu sudjelovati i u specijaliziranim grupama za napredniji rad, iako su još uvijek dio svojih primarnih grupa.
- Kada potrebe, motivi i sposobnosti neke duše u potpunosti dosegnu treću razinu u svim područjima osobnog razvoja, ona se uključuje u slobodniju radnu grupu za «neovisno učenje». Obično, njezin stari vodič i dalje je motri uz jednog majstora učitelja. Na taj način, nova skupina entiteta koji dolaze na treću razinu može se skupiti iz mnogih primarnih grupa unutar jedne ili više sekundarnih grupa.
- Kad se približe četvrtoj razini, duše dobivaju veću slobodu izvan grupnih aktivnosti. Iako se veličina grupa smanjuje kako duše napreduju, bliski kontakt između članova originalne primarne grupe nikada se ne gubi.
- Duhovni vodiči posjeduju širok spektar metoda podučavanja i instrukcijskih personifikacija, ovisno o sastavu grupe.

NAŠI VODIČI

Nikada nisam radio s klijentom u transu koji nije imao osobnog vodiča. Neki vodiči prisutniji su od drugih tijekom hipnotičkih seansi. Moj je običaj upitati klijente vide li ili osjećaju neutjelovljenu prisutnost u prostoriji. Ukoliko je vide, obično se radi o vodiču zaštitniku. Klijenti će često osjetiti prisutnost neutjelovljenog bića prije no što vide njegovo lice ili čuju glas. Ljudi koji mnogo meditiraju bolje su upoznati s tim vizijama od osoba koje nikada nisu zazivale svoje vodiče.

Prepoznavanje tih duhovnih učitelja dovodi ljude u kontakt s toplom kreativnom silom punom ljubavi. Zahvaljujući našim vodičima, postajemo svjesniji kontinuiteta života i našeg identiteta kao duše. Vodiči su važni za naš bitak jer sudjeluju u ispunjavanju naše sudbine.

Vodiči su složeni entiteti, osobito kad je riječ o majstorima vodičima. Razina svjesnosti duše do određene mjere određuje razinu razvoja vodiča koji joj je dodijeljen. Zapravo, i zrelost pojedinog vodiča utječe na to ima li on samo jednog učenika pod svojim nadzorom, ili ih ima mnogo. Vodiči na visokim razinama obično rade s cijelom grupom duša u duhovnom svijetu, pa i na Zemlji. Ti vodiči imaju druge entitete koji im pomažu. Prema onome što sam vidio, svaka grupa duša obično ima jednog ili više novijih učitelja koji se obučavaju. Zahvaljujući tome, neki ljudi mogu imati više od jednog vodiča koji im pomaže.

Osobna imena kojima moji klijenti zovu svoje vodiče kreću se od uobičajenih, preko neobičnih i vrckastih, pa sve do bizarnih. Ta se imena često mogu pratiti do nekog specifičnog prošlog života koji je učitelj proveo s učenikom. Neki klijenti ne mogu verbalizirati ime svojeg učitelja zato što je taj zvuk nemoguće reproducirati, iako ih jasno vide u hipnozi. Tim ljudima govorim da je mnogo važnije shvatiti razlog zbog kojeg im je dodijeljen pojedini vodič, nego izgovoriti njegovo ime. Klijent može svojeg vodiča nazivati nekim općenitim pojmom, poput: direktor, savjetnik, instruktor, ili jednostavno «moj prijatelj«.

U interpretaciji riječi prijatelj potrebno je biti oprezan. Kada osoba u transu govori o duhovnom prijatelju, ona obično govori o srodnoj duši ili bliskoj osobi iz primarne grupe, a ne o vodiču. Entiteti koji su nam prijatelji nalaze se na razinama ne mnogo višim ili nižim od naše. Ti nam prijatelji pružaju mentalno ohrabrenje iz duhovnog svijeta dok smo na Zemlji, a mogu biti uz nas i kao inkarnirani suputnici na životnim putovima.

Jedan od najvažnijih aspekata mog terapeutskog rada s klijentima je pomoći im da na svjesnoj razini shvate ulogu vodiča u njihovom životu. Ti učiteljski entiteti sve nas obrazuju svojom vještinom u tehnikama podučavanja. **Ideje koje nazivamo svojima možda je generirao naš brižni vodič.** Vodiči nas tješe tijekom teških razdoblja naših života, osobito kad smo djeca kojoj treba utjeha. Sjećam se šarmantne opaske kojom mi je jedna klijentica odgovorila na pitanje kada je prvi put vidjela svojeg vodiča u ovom životu. «Oh, kad sam sanjarila«, rekla je. «Sjećam se da je ona bila sa mnom prvog dana škole, kad sam se stvarno uplašila. Sjedila je na mojem stolu i pravila mi društvo, a onda mi je pokazala put do toaleta kad sam se previše bojala pitati učitelja.«

Koncept personaliziranih duhovnih bića datira iz drevnih vremena, još iz naših najranijih dana kao ljudskih bića sposobnih za razmišljanje. Antropološka istraživanja naselja prethistorijskih ljudi ukazuju na to da su njihovi totemski simboli zazivali

individualnu zaštitu. Kasnije, prije otprilike 5.000 godina, kad su nastali gradovi - države, službena božanstva postala su identificirana s državnim religijama. Ti su bogovi bili udaljeniji, a čak su i izazivali strah. I tako, osobna i obiteljska božanstva poprimila su veliku važnost u svakodnevnom životu ljudi koji su tražili zaštitu. Svaka osoba ili obitelj imala je osobno duševno božanstvo koje je djelovalo kao anđeo čuvar i kojeg su mogli zazivati tražeći božansku pomoć tijekom krize. Ta se tradicija sačuvala i do naših današnjih kultura.

Dva takva primjera imamo na suprotnim krajevima Sjedinjenih Država. Aumakua je osobni bog Havajaca. Stanovnici Polinezije vjeruju da čovjekovi preci mogu stvoriti odnos osobnog boga (kao ljudi, životinje ili ribe) sa živim članovima obitelji. U vizijama i snovima, Aumakua može pomoći osobi ili je ukoriti. U sjeveroistočnoj Americi, Irokezi su vjerovali u čovjekovu unutarnju duhovnu silu zvanu Orenda, koja je povezana s višim osobnim Orenda duhom. Ovaj čuvar može odbiti štetne i zle sile usmjerene prema osobi. Koncept čuvara duše koji djeluju kao vodiči dio je sustava vjerovanja mnogih indijanskih kultura. Zuni plemena iz jugozapadnog dijela Amerike u svojoj mitologiji imaju usmene predaje o bogolikim bićima koja posjeduju osobnu egzistenciju. Oni se nazivaju «stvoritelji i čuvari životnih putova« i smatraju se skrbnicima duše. Diljem svijeta postoje i druge kulture koje također vjeruju u to da ljude čuva još netko osim Boga, tko osobno intervenira u njihovu korist.
Mislim da su ljudskim bićima oduvijek trebali antropomorfni likovi niži od najvišeg Boga da bi prikazali duhovne sile u svojoj okolini. Kada ljudi mole ili meditiraju tražeći nadahnuće, žele posegnuti prema nekom entitetu s kojim su povezani. Lakše je tražiti pomoć od bića koje ljudski um može jasno identificirati. Vrhovnog Boga teško je predočiti, što mnogim ljudima onemogućava izravnu povezanost. Bez obzira na različite religijske preferencije i stupnjeve vjerovanja, mnogi ljudi smatraju da je, ukoliko vrhovni Bog postoji, to biće previše zaposleno da bi se bavilo njihovim individualnim problemima. Ljudi često smatraju da nisu vrijedni izravne veze s Bogom. Zbog toga, velike svjetske religije služile su se prorocima koji su nekada živjeli na Zemlji kao Božjim posrednicima.
Niti proroci više nisu dovoljno osobni, možda i zato što su neki od njih uzdignuti do božanskog statusa. Govorim to ne umanjujući važan duhovni utjecaj svih velikih proroka na svoje sljedbenike. Milijuni ljudi imali su koristi od učenja tih moćnih duša koje su se utjelovile na Zemlji kao proroci u našoj povijesti. A ipak, duboko u svojim srcima, ljudi znaju - i uvijek su znali - da postoji netko, nekakav osobni entitet povezan samo s njima, koji čeka da dođu k njemu.
Imam teoriju da se vodiči veoma religioznim ljudima javljaju kao likovi iz njihovih vjera. Na nacionalnoj televiziji prikazana je emisija u kojoj je dijete iz duboko kršćanske obitelji proživjelo iskustvo bliske smrti. Djevojčica je rekla da je vidjela Isusa. Kad su je zamolili da nacrta ono što je vidjela, nacrtala je bezobličnog plavog čovjeka koji je stajao unutar aureole svjetlosti.
Moji klijenti pokazali su mi koliko ovise o svojim duhovnim vodičima i koliko im ovi pomažu tijekom života. Počeo sam vjerovati da su oni izravno odgovorni za nas, a ne Bog. Ti učitelji ostaju uz nas tijekom tisuća zemaljskih godina i pomažu nam kroz bezbroj života, prije i nakon njih. Primijetio sam da, za razliku od ljudi u svjesnom stanju, moji klijenti u transu ne okrivljuju Boga za svoje životne nesreće. Vrlo često, kad se nalazimo u duhovnom svijetu, naš osobni vodič snosi najveći teret našeg nezadovoljstva.
Često me pitaju jesu li učitelji - vodiči izabrani posebno za nas, ili su nam dodijeljeni slučajno. Na to je pitanje teško odgovoriti. Čini se da u duhovnom svijetu dobivamo

svoje vodiče po nekakvom sustavu. Vjerujem da njihovi individualni stilovi učenja i tehnike upravljanja podržavaju naš trajni identitet duše i sjajno se integriraju s njim.
Primjerice, čuo sam za to da se mlađi vodiči, koji su u prošlim životima svladali neke osobito teške negativne osobine, dodjeljuju dušama s istim obrascima ponašanja. Čini se da se ti suosjećajni vodiči ocjenjuju prema tome koliko su učinkoviti u postizanju pozitivne promjene.
Svi vodiči suosjećaju sa svojim učenicima, ali njihovi pristupi podučavanju razlikuju se. Otkrio sam da neki vodiči stalno pomažu svojim učenicima na Zemlji, dok drugi traže od svojih štićenika da odrade lekcije uz tek neznatno otvoreno ohrabrenje. Naravno, važan je čimbenik i zrelost duše. **Stariji učenici dobivaju manje pomoći od novaka.** Osim razine razvoja, intenzitet individualne želje smatram drugim čimbenikom važnim za učestalost i oblik pomoći koju osoba dobiva od svog vodiča tijekom života.
Što se tiče spolova, nisam pronašao čvrstu korelaciju između spola klijenata i spola njihovih vodiča. Općenito, ljudi prirodno prihvaćaju spol u kojem se javlja njihov vodič. Mogli bismo ustvrditi da je razlog tome činjenica da su se ljudi naviknuli na svoje vodiče u muškom ili ženskom obliku tijekom dugih razdoblja poznanstva, a ne pretpostavka da je jedan spol učinkovitiji od drugoga u odnosu pojedinih učenika i učitelja. Neki vodiči javljaju se u oba spola, što potvrđuje ideju da su duše zapravo androgine. Jedan klijent mi je rekao: «Moj vodič ponekad je Alexis a ponekad Alex. Pojavljuje se u oba spola, ovisno o tome treba li mi muški ili ženski savjet.«
Koliko sam uspio shvatiti, procedura izbora učitelja pozorno se provodi u duhovnom svijetu. Svako ljudsko biće dobilo je najmanje jednog starijeg vodiča ili majstora vodiča kad je stvoreno kao duša. Mnogi od nas kasnije dobivaju novijeg, sekundarnog vodiča, poput Karle iz prethodnog poglavlja. U nedostatku boljeg izraza, te sam učitelje nazvao mlađi vodiči.
Ambiciozni mlađi vodiči mogu započeti sa svojom obukom krajem treće razine, dok napreduju prema gornjoj srednjoj fazi razvoja. Zapravo, svoju obuku za vodiče započinjemo mnogo prije no što postignemo četvrtu razinu. Na nižim stadijima razvoja, u životu pomažemo drugima kao prijatelji, a između života savjetujemo članove svoje grupe. Čini se da učiteljski zadaci mlađih i starijih vodiča odražavaju volju majstora vodiča, koji čine svojevrsno upravno tijelo poput trusta, nadređeno mlađim vodičima u duhovnom svijetu. U desetom i jedanaestom poglavlju, koje prikazuje slučajeve s naprednijim dušama, vidjet ćemo primjere načina na koji funkcionira proces razvoja vodiča.
Imaju li svi vodiči iste sposobnosti podučavanja i utječe li to na veličinu grupe u koju smo uključeni u duhovnom svijetu? Sljedeći razgovor uzeo sam iz dosjea jedne iskusne duše s kojom sam raspravljao o tom pitanju.

SEDAMNAESTI SLUČAJ

Dr. N: Zanimaju me zadaci učitelja u duhovnom svijetu u odnosu na njihove sposobnosti pomaganja nerazvijenim dušama. Kad duše napreduju kao vodiči, dobivaju li više duša s kojima rade?
S: Samo one iskusnije.
Dr. N: Čini mi se da bi velike grupe duša kojima su potrebni vodiči mogle biti prilična odgovornost za jednog naprednog vodiča - čak i ako ima pomoćnika.
S: Mogu oni to. Broj nije važan.
Dr. N: Zašto ne?
S: Kad jednom postignete kompetentnost i uspjeh kao učitelj, broj duša koje su vam dodijeljene nije važan. Neke sekcije (grupe) sadrže mnogo duša, a neke ne.

Dr. N: Dakle, ako ste stariji vodič s plavom aurom, veličina razreda nema veze sa zadaćama, jer imate sposobnost upravljati velikim brojem duša?
S: Nisam rekao baš to. Mnogo ovisi o tipu duša u sekciji i o iskustvu vođa. I oni dobivaju pomoć u radu s većim sekcijama, znate.
Dr. N: Tko to?
S: Vodiči koje nazivate starijima.
Dr. N: Dobro, tko im pomaže?
S: Nadzornici. E, oni su pravi profesionalci.
Dr. N: Čuo sam da ih zovu i majstori učitelji.
S: To nije loš opis.
Dr. N: Koja je boja zračenja njihove energije?
S: Purpurna.
Napomena: Kao što je prikazano na tabeli 3 u prošlom poglavlju, niži stupnjevi pete razine zrače energijom nebeski plave boje. Na višim razinama zrelosti, ta aura postaje gušća. Najprije poprima ponoćno plavu boju, a zatim duboko purpurnu. Ova boja predstavlja potpunu integraciju uzašlog majstora šeste razine.
Dr. N: Budući da se čini kako vodiči imaju različite pristupe podučavanju, što im je zajedničko?
S: Oni ne bi bili učitelji da u sebi nemaju ljubav prema podučavanju i želju da nam pomognu da im se pridružimo.
Dr. N: Definirajte mi onda po kojim se kriterijima duše biraju za vodiče. Uzmite jednog tipičnog vodiča i recite mi koje kvalitete posjeduje ta napredna duša.
S: Moraju biti suosjećajni, ali ne i previše popustljivi prema vama. Oni ne sude. Ne morate činiti stvari onako kako oni žele. Ne ograničavaju vas nametući vam svoje vrijednosti.
Dr. N: U redu, to su stvari koje vodiči ne čine. Ako oni ne pretjeruju u usmjeravanju duša, koje su važne stvari koje čine, po vašem mišljenju?
S: Uh... oni grade moral u svojim sekcijama i usađuju sigurnost - svi mi znamo da su oni i sami prošli kroz mnogo toga. Prihvaćaju nas kao osobe kakve jesmo, s pravom da činimo svoje vlastite pogreške.
Dr. N: Moram reći da sam otkrio kako su duše vrlo lojalne svojim vodičima.
S: Zato što oni nikada ne odustaju od vas.
Dr. N: Što biste rekli, koji je najvažniji atribut nekog vodiča?
S: (bez oklijevanja) Sposobnost da vas motivira i usadi vam hrabrost.
Klijentica iz mog sljedećeg slučaja dala mi je primjer djelovanja vodiča koji se još uvijek inkarnira. Taj vodič zove se Owa i predstavlja kvalitete posvećenog učitelja o kojima je govorila klijentica iz prethodnog slučaja. Čini se da su njegovi prvi zadaci vodiča uključivali izravnu brigu o klijentici iz osamnaestog slučaja, a njegove se metode očito nisu promijenile. Moja klijentica bila je šokirana kad je prepoznala posljednju inkarnaciju svojeg vodiča.
Owa se prvi puta pojavio kao vodič u prošlosti moje klijentice negdje oko 50. godine prije nove ere. Opisala ga je kao starca iz judejskog sela kojeg su pregazili rimski vojnici. Klijentica iz osamnaestog slučaja tada je bila djevojčica koja je ostala siroče nakon napada Rimljana na lokalne pobunjenike. U prvoj sceni tog prošlog života, opisala je kako je radila u krčmi, gotovo kao ropkinja. Vlasnik ju je stalno tukao, a gosti, Rimljani, povremeno su je silovali. Umrla je u dobi od dvadeset i šest godina od pretjeranog rada, zlostavljanja i očaja. Ta je klijentica dala sljedeću izjavu iz svojeg podsvjesnog uma o jednom starcu iz svojeg sela: «Radila sam danonoćno i otupjela sam od boli i poniženja. On je bio jedina osoba koja je bila ljubazna prema meni - koja me učila da vjerujem u sebe - da vjerujem u nešto više i bolje od okrutnih ljudi koji su me okruživali.»

Kasnije, u nadsvjesnom stanju, ta je klijentica detaljno opisala druge teške živote u kojima se Owa pojavljivao kao vjerni prijatelj, a jednom i kao brat. U tom stanju, vidjela je da su svi ti ljudi jedan te isti entitet i tu je dušu prepoznala kao Owu, svojeg vodiča. Imala je i mnoge živote u kojima se Owa nije pojavio, a ponekad je njegov fizički kontakt s njom bio samo usputan, kad bi joj priskočio u pomoć. Iznenada, upitao sam ju je li moguće da je Owa i sada u njezinom životu? Nakon trenutka oklijevanja, moja klijentica počela je nekontrolirano drhtati. Suze su joj navrle na oči i zaplakala je zbog vizije koju je imala u svojem umu.

OSAMNAESTI SLUČAJ

S: Oh, Bože - znala sam! Znala sam da je po nečemu drukčiji.
Dr. N: Tko?
S: Moj sin! Owa je moj sin Brandon.
Dr. N: Vaš sin je stvarno Owa?
S: Da, da! (smije se i plače istovremeno) Znala sam! Osjećala sam to od dana kad sam ga rodila - nešto što mi je čudesno poznato i za mene posebno - više od bespomoćne bebe... oh...
Dr. N: Što ste znali onoga dana kad ste ga rodili?
S: Nisam stvarno znala - osjećala sam to u sebi - nešto više od uzbuđenja koje majka osjeća kad ugleda svojeg prvorodenca. Osjećala sam da je došao ovamo - da mi pomogne - zar ne vidite to? Oh, to je tako fantastično - istina je - to je on!
Dr. N: (smirujem svoju klijenticu prije nego što nastavimo, jer je zbog svojeg uzbuđenog meškoljenja gotovo pala s naslonjača u mojoj ordinaciji) Što mislite, zašto je Owa došao u liku vašeg malog sina Brandona?
S: (sada govori tiše, ali još uvijek tiho plače) Da mi pomogne da se provucem kroz ovo teško razdoblje... s neumoljivim ljudima koji me ne prihvaćaju. Sigurno je znao da mi slijedi dugo razdoblje nevolja i odlučio mi je doći kao sin. Nismo razgovarali o tome prije no što sam rođena... kakvo čudesno iznenađenje...

Napomena: U vrijeme održavanja ove seanse, moja klijentica trudila se steći priznanje u vrlo natjecateljskom poslu. Imala je i bračnih poteškoća, djelomično i zato što je zarađivala više od supruga. U međuvremenu, saznao sam da se razvela.
Dr. N: Jeste li osjetili nešto neobično u vezi vašeg djeteta nakon što ste ga poveli kući?
S: Da, to je počelo u bolnici. Taj me osjećaj više nije napustio. Kad ga pogledam u oči, on me... tješi. Ponekad dolazim kući tako iscrpljena - tako umorna i utučena - i nemam strpljenja za njega kad dadilja ode. No on je tako strpljiv sa mnom. Ne moram ga ni držati u naručju. Gleda me tako... mudro. Sve do sada nisam u potpunosti razumjela što to znači. Sada znam! Oh, kakvog li blagoslova. Nisam bila sigurna trebam li uopće roditi dijete - sada vidim sve.
Dr. N: Što vidite?
S: (čvrstim glasom) Kako napredujem u svojoj profesiji, ljudi postaju sve... nesmiljeniji... ne prihvaćaju ono što znam i što mogu. Moj suprug i ja imamo problema. Kritizira me zato što se previše trudim... što želim nešto postići. Owa - Brandon - došao je kako bi me osnažio da prevladam...
Dr. N: Smatrate li da je u redu to što smo otkrili da je vaš vodič u ovom životu s vama kao Brandon?
S: Da, jer da Owa nije htio da ja saznam kako je odlučio ući u moj život, ne bih došla k vama - ne bi mi to ni palo na pamet.
Ovaj iznimni slučaj primjer je emocionalne opčinjenosti koju klijent osjeća kad ostvari kontakt sa svojim vodičem u ovom životu. Obratite pozornost na to da Owa nije preuzeo ulogu koju najčešće uzimaju srodne duše. Nije došao kao njezin suprug i to

nije nikada učinio, niti u jednom od njezinih prošlih života. Naravno, srodne duše dolaze i u drugim ulogama osim supružnika, ali utjelovljeni vodič obično ne uzima ulogu koja može narušiti odnos dvije srodne duše koje zajedno rade na svojim životima. Srodna duša ove klijentice bila je njezina stara simpatija iz srednje škole.
Na osnovi svih informacija koje sam uspio prikupiti, čini se da se Owa tijekom posljednje dvije tisuće godina razvio do razine mlađeg vodiča. Možda će doći i do plave razine starijeg vodiča prije no što se ova klijentica kvalificira za prijelaz iz bijele u žutu boju energije aure. Bez obzira na broj stoljeća koji će biti potreban za to, Owa će ostati njezin vodič, iako se možda nikada više neće inkarnirati s njom u životu.
Možemo li ikada sustići svoje vodiče u razvoju? Možda na kraju i možemo, ali mogu reći da još niti u jednom od svojih slučajeva nisam vidio dokaz da je to moguće. Duše koje se razvijaju relativno brzo nadarene su, ali isto vrijedi i za vodiče koji im pomažu.
Nije neuobičajeno pronaći vodiče koji rade u parovima s ljudima na Zemlji, pri čemu svaki od njih ima svoj pristup podučavanju. U tim slučajevima jedan je obično dominantan, iako je onaj iskusniji, stariji vodič često manje nazočan u svakodnevnim aktivnostima svojeg štićenika. Razlog takvog djelovanja u tandemu jest taj što se jedan član para obučava (recimo, mlađi vodič koji uči od starijeg), ili taj što je veza između dva vodiča (recimo, starijeg vodiča s majstorom) toliko dugotrajna da se između njih stvorio trajni odnos. Viši vodič možda je došao do svoje vlastite grupe duša, ali je još uvijek pod nadzorom majstora koji nadgleda više takvih grupa.
Vodiči koji rade u timu ne ometaju jedan drugoga niti u duhovnom svijetu, niti izvan njega. Imam bliskog prijatelja čiji su vodiči primjer za međusobno nadopunjavanje dva učitelja koji rade zajedno. Prikaz njegovog slučaja na ovom je mjestu opravdan, jer promatrao sam način na koji dva vodiča te osobe komuniciraju u raznim životnim situacijama. Mlađi vodič mog prijatelja javlja se u obliku ljubazne, brižne indijanske žene-vrača imenom Quan. Ona je odjevena u jednostavno odijelo od jelenje kože, njezina duga kosa vezana je u rep, a blago lice okupano joj je živom svjetlošću. Kad je pozove, Quan mojem prijatelju omogućava stjecanje uvida i razumijevanje problematičnih događaja i osoba povezanih s tim događajima.
Njezinu želju za olakšanjem tereta prilično teškog života koji je odabrao moj prijatelj uravnotežuje izazovan muški lik imenom Giles. Giles je očito stariji vodič koji se možda već približava statusu majstora u duhovnom svijetu. U tom svojstvu, on se ne pojavljuje ni približno toliko često kao Quan. Kad se pojavi u višoj svijesti mog prijatelja, Giles to čini naglo. Evo primjera načina na koji stariji vodič djeluje drukčije od mlađeg vodiča.

DEVETNAESTI SLUČAJ
Dr. N: Kad duboko promišljaš o nekom teškom problemu, kako ti se pojavljuje Giles?
S: (smije se) Mogu ti reći da nije kao Quan. Obično se... najprije... pomalo skriva... iza sjene... plavih isparenja. Čujem ga kako se smije prije no što ga ugledam.
Dr. N: Misliš, pojavljuje se najprije u vidu plave energije?
S: Da... da bi se malo sakrio - voli biti tajnovit, ali to ne traje dugo.
Dr. N: Zašto?
S: Ne znam - valjda da bi se uvjerio da ga stvarno želim.
Dr. N: Dobro, a kad ti se pokaže, na koga ti Giles sliči?
S: Na irskog leprekona.
Dr. N: Oh, znači on je mali čovjek?
S: (opet se smije) Sliči vilenjaku - zamršena kosa pada mu preko naboranog lica - izgleda jako neuredno i stalno se kreće na sve strane.
Dr. N: Zašto to čini?

S: Giles je neuhvatljiv lik - i nestrpljiv - mnogo se mršti dok korača naprijed - natrag preda mnom, držeći ruke na leđima.
Dr. N: A kako ti tumačiš njegovo ponašanje?
S: Giles nije dostojanstven kao neki (vodiči)... ali veoma je pametan... lukav.
Dr. N: Možeš li mi podrobnije objasniti kakve veze ima to ponašanje s tobom?
S: (napetim glasom) Giles me natjerao da svoje živote sagledam kao partiju šaha, pri čemu je Zemlja šahovska ploča. Određeni potezi donose određene rezultate, a nema jednostavnih rješenja. Ja stvaram planove, a onda stvari krenu naopako tijekom igre u životu. Ponekad mi se čini da mi postavlja zamke koje moram rješavati na ploči.
Dr. N: Imaš li koristi od ove tehnike svojeg naprednog vodiča? Je li ti Giles pomagao u rješavanju problema tijekom igre života?
S: (stanka)... Više to čini kasnije... ovdje (u duhovnom svijetu)... ali tjera me na tako prokleto težak rad na Zemlji.
Dr. N: Možeš li ga se riješiti i raditi samo s Quan?
S: (tužno se smiješi) Ovdje to ne ide tako. Osim toga, on je briljantan.
Dr. N: Dakle, mi ne biramo svoje vodiče?
S: Niti govora. Oni biraju tebe.
Dr. N: Imaš li pojma zašto imaš dva vodiča koji na tako različite načine pristupaju tvojim problemima i pomažu ti?
S: Ne, nemam, ali smatram se veoma sretnim. Quan... je nježna... i postojano me podržava.
Napomena: Utjelovljenja Indijanaca koji su nekada živjeli u Sjevernoj Americi moćni su duhovni vodiči onima koji su ih naslijedili u ovoj zemlji. Veliki broj Amerikanaca koji opisuju takve vodiče podržavaju moje vjerovanje da su duše privučene onim geografskim okruženjima koja su poznavale u ranijim inkarnacijama.
Dr. N: Što ti se najviše sviđa u Gilesovim metodama podučavanja?
S: (zamišljeno) Oh, način na koji - pa, poigrava se sa mnom - gotovo me zadirkuje tjerajući me da budem bolji tijekom igre i da prestanem žaliti samog sebe. Kad stvari postanu osobito teške, gurka me i tjera da nastavim... inzistira da upotrijebim sve svoje sposobnosti. Giles nije nimalo mekan.
Dr. N: I osjećaš to vođenje na Zemlji, čak i onda kada ti i ja ne radimo zajedno?
S: Da, kad meditiram i uđem u sebe... ili u snovima.
Dr. N: I Giles dolazi kad ti to poželiš?
S: (nakon kraćeg oklijevanja) Ne... iako mi se čini kao da sam s njim cijelu vječnost. Quan mi dolazi češće. Ne mogu zgrabiti Gilesa baš u svakoj situaciji kad poželim, osim ako je ono što se događa zaista ozbiljno. Neuhvatljiv je.
Dr. N: Pokušaj mi ukratko opisati svoje osjećaje prema Quan i Gilesu.
S: Quan volim kao majku, ali bez Gilesove discipline ne bih bio tu gdje jesam. Oboje su vješti, jer mi omogućavaju da profitiram iz svojih pogrešaka.
To dvoje vodiča suradnički su tim instruktora, što je standardna procedura za one ljude koji imaju dva vodiča. U ovom slučaju, Giles uživa u podučavanju karmičkih lekcija sokratovskom metodom. Ne daje nikakve odgovore unaprijed i trudi se da rješavanje problema u vezi važnih stvari mojem prijatelju nikada ne bude lagano. S druge strane, Quan mu pruža utjehu i nježan poticaj.
Kad mi prijatelj dođe na hipnotičku seansu, svjestan sam da Quan ostaje u pozadini, dok je Giles u prvom planu i djeluje. Giles je brižan vodič, kao i svi drugi, ali bez imalo povlađivanja. Dopušta problemima da se nagomilaju do krajnjih granica izdržljivosti mog prijatelja, prije no što se iznenada počnu pojavljivati rješenja. Da budem iskren, Gilesa smatram opakim poslodavcem. No, moj prijatelj ne dijeli ovaj stav - on je zahvalan na izazovima koje pred njega postavlja ovaj kompliciran učitelj.

Kakav je prosječan duhovni vodič? Po mojem iskustvu, ne postoje dva ista vodiča. Ti posvećeni viši entiteti ostavljaju utisak da mijenjaju svoj stav prema meni od jedne do druge seanse, pa čak i unutar jedne seanse. Surađuju sa mnom ili me ometaju, tolerantni su ili neposlušni, neuhvatljivi ili otvoreni, ili su jednostavno nezainteresirani za sve što radim s klijentom. Prema njima gajim veliko poštovanje, jer ta moćna bića igraju tako važnu ulogu u našoj sudbini, ali moram priznati da ponekad ometaju moja istraživanja. Doživljavam ih kao zagonetne, jer su nepredvidljivi u svojem odnosu sa mnom kao pomagačem.

Početkom prošlog stoljeća, mediji koji su radili s ljudima pod hipnozom običavali su nazivati sve bestjelesne entitete u prostoriji «kontrolorima», jer su oni upravljali komunikacijom s klijentom s duhovne strane. Otkriveno je da taj duhovni kontrolor (radilo se o vodiču ili ne) posjeduje energetske obrasce emocionalno, intelektualno i duhovno usklađene s klijentom. Bila je poznata i važnost skladnih energetskih obrazaca između pomagača i tih entiteta.
Ako kontrolor blokira moj rad s klijentom, istražujem razloge zbog kojih se to događa. S nekim vodičima koji me blokiraju moram se boriti za svaki komadić informacije, dok mi drugi na seansi daju veliku slobodu. Nikada ne zaboravljam da ti vodiči imaju sva prava blokirati moj pristup problemima duša pod njihovom skrbi. Uostalom, njihovi su ljudi samo kratko vrijeme moji klijenti. Iskreno, više volim uopće ne kontaktirati s vodičem nekog klijenta, nego raditi s nekim tko mi u jednom trenutku pomaže, a u drugoj seansi blokira ritam sjećanja.
Vjerujem da je motivacija vodiča za blokiranje informacija mnogo dublja od otpora prema neposrednom psihološkom smjeru terapeutske seanse. Ja stalno tražim nove podatke o duhovnom svijetu. Vodič koji podržava slobodan tijek sjećanja iz prošlih života kod nekog od mojih klijenata možda će ustuknuti pred mojim dalekosežnim pitanjima o životu na drugim planetima, strukturi duhovnog svijeta ili samom stvaranju. Zato sam te duhovne tajne uspio prikupiti samo u fragmentima, iz velike količine informacije koje sam dobio od klijenata, što odražava diskreciju mnogih vodiča. I ja osjećam da dobivam pomoć od svojeg duhovnog vodiča tijekom komunikacije s klijentima i njihovim vodičima.
Povremeno, poneki klijent izrazit će nezadovoljstvo svojim vodičem. To je obično samo privremeno. U nekom trenutku ljudi su u stanju povjerovati da su njihovi vodiči preteški i da ne rade u njihovom najboljem interesu, ili im jednostavno ne posvećuju dovoljno pozornosti. Jedan klijent jednom mi je rekao da je dugo pokušavao dobiti drugog vodiča. Rekao je: «Moj vodič me blokira, ne daje se dovoljno». Čovjek mi je rekao da njegova želja za promjenom vodiča nije ispunjena. Primijetio sam da je on mnogo vremena provodio sam, bez mnogo grupne interakcije nakon posljednja dva života, zato što je odbijao suočavanje s problemima. Svoj bijes usmjerio je prema svojem vodiču, jer ga ovaj nije izvukao iz teških situacija.

Naši učitelji ne ljute se na nas toliko da bi se trajno udaljili, ali primijetio sam da se nekako povuku kad nezadovoljni učenici izbjegavaju pravo rješavanje problema. Vodiči nam žele samo najbolje, a to katkad znači da nas moraju gledati kako trpimo velike boli kako bismo ostvarili neke ciljeve. **Vodiči nam ne mogu pomoći u napretku dok nismo spremni na nužne promjene kako bismo u potpunosti iskoristili životne prilike.**
Imamo li se razloga bojati svojih vodiča? U petom poglavlju, u trinaestom slučaju vidjeli smo primjer jedne očito mlađe duše koja je izrazila određeni strah nakon smrti zbog susreta s vodičem Clodeesom. Ta zabrinutost obično ne traje dugo. Možda ćemo se osjećati loše jer moramo objasniti svojim vodičima zbog čega nismo ostvarili

ciljeve, ali oni nas razumiju. Žele da protumačimo svoje prošle živote tako da ćemo imati koristi od sudjelovanja u analizi pogrešaka.
Moji klijenti izražavaju raznolike osjećaje povezane sa svojim vodičima, ali nikada strah. Naprotiv, ljudi više brinu da ih duhovni savjetnici ne napuste tijekom teških razdoblja u životu. Naš odnos s vodičima je odnos učenika i učitelja, a ne suca i optuženika. Naši osobni vodiči pomažu nam nositi se s odvojenošću i izolacijom koje svaka duša nasljeđuje fizičkim rođenjem, bez obzira na ljubav koju dobivamo od svoje obitelji. Vodiči nam daju potvrdu Jastva u prenapučenom svijetu.
Ljudi žele znati dolaze li njihovi vodiči svaki put kad ih pozovu u pomoć. Vodiči nisu dosljedni u načinu izbora pomoći, zato što pozorno procjenjuju koliko ih zaista trebamo. Isto tako, često me pitaju je li hipnoza najbolji način za stupanje u kontakt s vodičem. Naravno, ja sam sklon hipnozi zato što znam koliko moćan i učinkovit može biti taj medij za dobivanje detaljnih duhovnih informacija. Međutim, stručni hipnotičar nije nam na raspolaganju svakoga dana, ali meditacija, molitva i kanaliziranje s nekom drugom osobom mogu biti. Autohipnoza, kao oblik duboke meditacije, odlična je alternativa koju će možda preferirati osobe koje se boje toga da ih hipnotizira netko drugi, ili ne žele miješanje neke druge osobe u svoj duhovni život.
Bez obzira na metodu koja se koristi, svi mi imamo sposobnost slanja dalekosežnih misaonih valova iz više svijesti. Naše misli predstavljaju mentalni otisak prsta za vodiče, označavajući tko smo i gdje se nalazimo. Tijekom života, osobito tijekom razdoblja velikog stresa, većina ljudi osjeća nazočnost nekoga tko ih čuva. Možda nismo u stanju opisati tu silu, ali ona je ipak tu.
Ostvarivanje kontakta s našom dušom prvi je korak na ljestvici otkrivanja naših viših moći. Naši vodiči motre sve linije mentalne komunikacije kojima se služimo u sezanju prema božanstvu. I oni imaju svoje vodiče koji se nalaze na višem stupnju ljestvice. Ljestvice su neprekidni put do izvora cjelokupne inteligentne energije, pri čemu je svaka prečka dio cjeline. Ljudima je najvažnije vjerovati kako će na molitvu u pomoć odgovoriti njihova viša sila. Zato su vodiči od ključne važnosti za naše duhovne i fizičke živote. Ako se opustimo i dođemo u fokusirano stanje svijesti, čut ćemo svoj unutarnji glas. Čak i ako nismo tražili poruku, trebali bismo vjerovati onome što čujemo.
Nacionalno psihološko istraživanje došlo je do rezultata da jedna od deset osoba priznaje da čuje glasove koji su uglavnom pozitivni i poučni. Mnogim ljudima olakšanje je kada čuju da njihovi unutarnji glasovi nisu halucinacije povezane s mentalnom bolešću. Ne trebate brinuti zbog unutarnjeg glasa - to je kao da imate vlastitog savjetnika kojega možete zvati kad poželite. To su najčešće glasovi naših vodiča.
Vodiči zaduženi za različite duše mogu i surađivati, prenoseći jedni drugima važne mentalne poruke. Ljudi koji si ne mogu pomoći u kritičnim situacijama mogu otkriti da im u pravom trenutku u pomoć dolaze savjetnici, prijatelji, pa čak i neznanci.
Unutarnja snaga koju dobivamo u svakodnevnom životu ne dolazi nam toliko od činjenice da smo zaista vidjeli svog vodiča, koliko od osjećaja koji nas uvjeravaju da nismo sami. Ljudi koji slušaju svog unutarnjeg vodiča i potiču ga kroz tihu kontemplaciju kažu da osjećaju osobnu povezanost s nekom energijom izvan sebe, koja im nudi potporu i sigurnost. Ako taj unutarnji sustav vodstva radije zovete nadahnuće ili intuicija, to je u redu, zato što je sustav koji nam pomaže isto tako jedan aspekt nas samih, kao i viših sila.
Tijekom teških razdoblja u našim životima, težimo traženju vođstva kako bismo odmah doveli stvari u red. Kad su u transu, moji klijenti vide da im njihovi vodiči ne pomažu da odmah riješe sve probleme. **Umjesto toga, oni osvjetljavaju putove, služeći se nagovještajima.** Iz tog razloga oprezno pristupam blokiranju klijenta

tijekom hipnoze. Do uvida je najbolje doći kontroliranom brzinom, različitom za svaku osobu. Brižni učitelj možda neće htjeti da njihov učenik u jednom trenutku otkrije sve aspekte nekog problema. Razlikujemo se po svojoj sposobnosti prihvaćanja otkrića.
Kada tražite pomoć svojih viših duhovnih sila, mislim da je najbolje ne zahtijevati trenutnu promjenu. Naš životni uspjeh predviđen je planiranjem, ali možemo izabrati alternativni put kojim ćemo stići do određenih ciljeva. Kada tražite vodstvo, sugeriram vam da tražite pomoć samo za sljedeći korak u svojem životu. Kad to učinite, budite spremni na neočekivane mogućnosti. Imajte dovoljno vjere i poniznosti da biste se otvorili prema različitim putovima do rješenja.
Nakon smrti, kao duše ne osjećamo istu vrstu tuge poput one kakvu smo osjećali u fizičkom obliku. No, kao što smo već vidjeli, duše nisu odvojena bića bez osjećaja. Saznao sam da sile koje nas čuvaju također osjećaju ono što ja nazivam duhovnom tugom kad nas vide kako donosimo loše životne odluke i kako patimo. Naravno, naše srodne duše i prijatelji pate kad smo mi u problemima, ali isto vrijedi i za naše vodiče. Vodiči možda neće pokazati tugu tijekom orijentacijskih razgovora ni tijekom grupnih razgovora duša između života, ali oni snažno osjećaju svoju učiteljsku odgovornost prema nama.
U jedanaestom poglavlju dobit ćemo uvid u vodiča s pete razine. Nikada nisam susreo klijenta koji bi bio utjelovljena duša šestog stupnja ili majstor vodič. Pretpostavljam da niti u jednom trenutku na Zemlji nema mnogo tih naprednih duša. Većina duša šeste razine previše je zauzeta planiranjem i usmjeravanjem iz duhovnog svijeta da bi se nastavile inkarnirati. Prema izvještajima duša pete razine koje sam dobio, čini se da duše šeste razine, više nemaju lekcija koje bi mogle naučiti, ali imam osjećaj da duše pete razine, koje se još uvijek inkarniraju, možda ne poznaju sve ezoterične zadatke entiteta s majstorske razine.
Na seansama s naprednijim dušama povremeno čujem kako spominju razine duša još više od šeste. Ti entiteti, kojima čak i majstori polažu račune, nalaze se u najtamnijem purpurnom dijelu spektra energije. Ta se superiorna bića zacijelo približavaju stvoritelju. Kažu mi da su ti tajanstveni likovi neuhvatljiva, ali visoko štovana bića u duhovnom svijetu.
Prosječan klijent ne zna treba li duhovne vodiče svrstati u kategoriju ispod božanske, ili ih smatrati nižim bogovima zbog njihove razvijenosti. Nema ničeg lošeg u bilo kojem duhovnom konceptu, sve dok pruža utjehu i poticaj i dok ima smisla za osobu koja vjeruje u njega. Iako neki moji klijenti smatraju vodiče božanskim bićima, oni ipak nisu Bog. Po mojem mišljenju, vodiči nisu ništa više ili manje božanska bića od nas, zbog čega ih i vidimo kao osobe. Nitko od mojih klijenata nikada nije vidio Boga. Ljudi pod hipnozom kažu da osjećaju prisutnost vrhovne sile koja upravlja duhovnim svijetom, ali ne osjećaju se ugodno kada tvorca opisuju riječju «Bog». Možda je filozof Spinoza to najbolje izrazio ovim riječima: «Bog nije Onaj koji jest, već Ono što jest.»
Svaka duša povezana je s nekom višom duhovnom silom. Sve duše dio su iste božanske suštine koju stvara jedna nad-duša. Ta je inteligentna energija univerzalna i svi mi dijelimo božanski status. Ako naša duša odražava mali djelić nad-duše koju zovemo Bog, onda naši vodiči daju ogledalo pomoću kojeg možemo vidjeti svoju povezanost s tim tvorcem.

POČETNIČKA DUŠA

Postoje dvije vrste početničkih duša: duše koje su zaista mlade u smislu izlaganja postojanju izvan duhovnog svijeta, i duše koje se reinkarniraju na Zemlji kroz dulje razdoblje relativnog vremena, ali su i dalje nezrele. Na prvoj i drugoj razini pronašao sam početničke duše obje vrste.

Vjerujem da je gotovo tri četvrtine svih duša koje nastanjuju ljudska tijela u današnje vrijeme još uvijek u ranim fazama razvoja. Znam da je to vrlo obeshrabrujuća tvrdnja, jer to znači da se najveći dio ljudske populacije nalazi na samom početku svoje obuke. S druge strane, kad vidim kako je svjetska populacija ispunjena s toliko međukulturalnih nesporazuma i nasilja, ne mogu promijeniti svoje mišljenje o visokom postotku duša niže razine na Zemlji. Međutim, vjerujem da svako stoljeće nosi napredak svjesnosti svih ljudi.

Tijekom godina, vodio sam statistiku o razini duša svojih klijenata. Broj klijenata s nižih razina nesumnjivo je veći zato što oni nisu izabrani slučajno. Vjerojatno je da među mojim slučajevima ima više duša na nižoj razini razvoja zato što su upravo to ljudi kojima je potrebna pomoć u životu i dolaze mi tražeći informacije.

Za znatiželjnike, postotak razina duša svih mojih klijenata je sljedeći: prva razina, 42%; druga razina, 31%; treća razina, 17%; četvrta razina, 9%; i peta razina, 1%. Projiciranje tih brojki dobivenih iz mog malog uzorka na svjetsku populaciju od šest milijardi duša ne bi nam dalo pouzdane podatke. Ipak, smatram da je moguće da na Zemlji imamo svega nekoliko stotina tisuća ljudi pete razine.

Moji klijenti kažu da se duše prestaju inkarnirati na Zemlji kada dosegnu punu zrelost. Čimbenik koji značajno pridonosi visokom postotku duša u ranim fazama razvoja je brz porast populacije i velika potreba za raspoloživim dušama za bebe. Broj ljudi na Zemlji raste za 260.000 djece dnevno. Ta ljudska potreba za dušama znači da ih je potrebno uzimati iz duhovne zalihe manje razvijenih entiteta kojima je potrebno više inkarnacija za napredak, pa je stoga i vjerojatnije da će se vratiti u sljedeći život.

Suosjećam s klijentima za koje znam da se nalaze u ranim fazama razvoja. Ne pamtim koliko mi se puta dogodilo da novi klijent dođe u moju ordinaciju i kaže: «Znam da sam stara duša, ali čini mi se da se teško nosim sa životnim problemima.» Svi mi želimo biti napredne duše, jer većina ljudi mrzi da ih smatraju početnicima u bilo čemu. Svaki slučaj je jedinstven. Postoje mnoge varijable u karakteru svake duše, individualnoj brzini razvoja i kvalitetama vodiča koji su zaduženi za njih. Smatram da je moj zadatak ponuditi klijentima tumačenje onoga što mi ispričaju o napretku njihovih duša.

Imao sam mnogo slučajeva u kojima se klijent inkarnira na Zemlji već 30.000 godina a još se uvijek nalazi na prvoj ili drugoj razini. Za neke ljude vrijedi i suprotno, iako je brz duhovni napredak neuobičajen. Kao što je slučaj sa svakim obrazovnim modelom, učenicima su neke lekcije teže od drugih. Jedna od mojih klijentica nije uspijevala svladati zavist punih 850 godina u brojnim životima, ali u to isto vrijeme bez problema je svladala zatucanost. Jedan drugi klijent proveo je gotovo 1.700 godina pokušavajući ostvariti nekakvu moć nad drugima. Međutim, stekao je suosjećanje.

Sljedeći slučaj predstavlja dušu apsolutne početnice. Čini se da ova novakinja još nema neki duhovni grupni zadatak, jer imala je premalo prošlih života. U svojem prvom životu ubijena je 1.260. godine n.e. u sjevernoj Siriji tijekom mongolske invazije. Zvala se Shabez. Kad joj je bilo pet godina, njezino naselje je opljačkano, a stanovnici strašno izmasakrirani.

DVADESETI SLUČAJ
Dr. N: Shabez, sada kad ste umrli i vratili se u duhovni svijet, recite mi što osjećate?
S: (viče) Prevarena sam! Taj život bio je tako okrutan. Nisam mogla ostati. Bila sam samo djevojčica i nisam mogla nikome pomoći. Kakva pogreška!
Dr. N: Tko je počinio tu pogrešku?
S: (zavjereničkim tonom) Moj vođa. Vjerovala sam njegovoj prosudbi, ali pogriješio je što me poslao u taj okrutan život gdje sam ubijena prije no što je moj život i počeo.
Dr. N: Ali pristali ste ući u tijelo Shabez?
S: (uznemireno) Nisam znala da je Zemlja tako grozno mjesto puno užasa - nisu mi rekli sve činjenice - cijeli glupi život bio je pogreška, a odgovoran je moj vođa.
Dr. N: Zar u tom životu niste naučili baš ništa?
S: (stanka) Počela sam učiti ljubav... da, to je bilo čudesno... moj brat... roditelji... ali bilo je tako kratko...
Dr. N: Je li iz tog života proizašlo nešto dobro?
S: Moj brat Ahmed... biti s njim...
Dr. N: Je li Ahmed prisutan u vašem sadašnjem životu?
S: (iznenada, moja klijentica ustaje iz naslonjača) Ne mogu vjerovati! Ahmed je moj suprug Bili - ista osoba - kako je...?
Dr. N: (nakon što sam je smirio, objasnio sam joj proces prelaska duše u novo tijelo, a zatim nastavio) Vidite li Ahmeda kad ste se vratili u duhovni svijet nakon što ste umrli kao Shabez?
S: Da, naš vođa okuplja nas ovdje... tu ostajemo.
Dr. N: Odašilje li Ahmed istu boju energije kao i vi ili postoje razlike?
S: (stanka) Mi... svi smo bijeli.
Dr. N: Opišite mi što radite ovdje.
S: Dok naš vođa dolazi i odlazi, Ahmed i ja... jednostavno radimo zajedno.
Dr. N: Što radite?
S: Istražujemo što mislimo o sebi, o svojem iskustvu na Zemlji. Još uvijek me boli to što smo ubijeni tako brzo... ali bilo je sreće... šetnje na suncu... udisanje zraka na Zemlji... ljubav.
Dr. N: Vratite se natrag u vrijeme prije vašeg i Ahmedovog zajedničkog života, možda u vrijeme kad ste bili sami. Kakav je osjećaj biti stvoren?
S: (uznemireno) Ne znam... jednostavno sam bila ovdje... s mišlju...
Dr. N: Sjećate li se trenutka tijekom vašeg stvaranja kad ste počeli razmišljati kao inteligentno biće?
S: Shvatila sam... da postojim... ali nisam poznavala sebe kao sebe sve dok me nisu premjestili na to mirno mjesto nasamo s Ahmedom.
Dr. N: Želite li reći da je vaš individualni identitet postao fokusiraniji kad ste počeli komunicirati s drugom dušom osim svojeg vodiča?
S: Da, s Ahmedom.
Dr. N: Ostanimo u vremenu prije Ahmeda. Kako vam je tada bilo?
S: Toplo... podržavajuće... um mi se otvarao... ona je tada bila sa mnom.
Dr. N: Ona? Mislio sam da vam se vaš vođa prikazuje kao muško?
S: Ne mislim na njega... netko je bio pokraj mene... neka prisutnost poput... majke i oca... uglavnom majke...
Dr. N: Kakva prisutnost?
S: Ne znam... blago svjetlo... lik koji se mijenja... ne mogu ga jasno vidjeti... poruke pune ljubavi... ohrabrenje...
Dr. N: To je bilo vrijeme stvaranja vas kao duše?
S: Da... sve je u magli... bili su tamo i drugi... pomagači... kad sam rođena.

Dr. N: Što mi još možete reći o mjestu na kojem ste stvoreni?
S: (duga stanka) Drugi... vole me... u dječjoj sobi... onda smo otišli... i bila sam s Ahmedom i našim vođom.
Dr. N: Tko je zapravo stvorio vas i Ahmeda?
S: Jedan.
Saznao sam da u duhovnom svijetu postoji nekakva dječja soba za novorođene duše. Jedan klijent rekao mi je: «Na tom mjestu dječja svjetla poslagana su kao u košnici, poput jaja, spremna da ih se iskoristi.« U četvrtom poglavlju koje je govorilo o premještenim dušama, vidjeli smo kako se oštećene duše mogu «remodelirati». Pretpostavljam da ti centri stvaranja koje je opisala Shabez imaju istu funkciju. U sljedećem poglavlju, klijent iz dvadeset i drugog slučaja objasnit će više o duhovnim područjima stvaranja ega, u kojima se sirova, nedefinirana energija može manipulirati u rođenje Jastva.
Klijentica iz dvadesetog slučaja ima neke očite osobine nezrele duše. Klijentica je žena od šezdeset i sedam godina, koja cijelog života upada u katastrofalne obrasce ponašanja. Ne iskazuje velikodušnost prema drugima i ne preuzima osobnu odgovornost za svoje akcije. Ta klijentica došla mi je tražeći odgovor na pitanje zašto joj je život «na prevaru oduzeo sreću». Na našoj seansi saznali smo da je Ahmed bio njezin prvi suprug, Bili. Davno ga je ostavila zbog drugog čovjeka, ali rastala se i od njega, zbog svoje nesposobnosti da ostvari trajnu vezu s ljudima. Ne osjeća se bliskom niti jednom svom djetetu.
Početničke duše mogu proživjeti više života u stanju zbunjenosti i neučinkovitosti. Na njih utječe zemaljski program učenja, koji se razlikuje od povezanosti i potpore sklada koji vladaju u duhovnom svijetu. Manje razvijene duše sklone su predati svoju volju elementima kontrole ljudskog društva, pri čemu društveno ekonomska struktura dovodi do toga da je veliki dio ljudi potčinjen drugim ljudima.[2] Neiskusne duše obično ograničava nemogućnost neovisnog mišljenja. Osim toga, često su egocentrične i ne prihvaćaju s lakoćom druge osobe takvima kakve jesu.
Ne želim stvoriti tako mračnu sliku o dušama koje čine tako veliki udio svjetskog stanovništva - ukoliko su moje procjene velikog broja duša u toj kategoriji točne. Duše s nižih razina mogu voditi živote koji sadrže mnoge pozitivne elemente, jer inače nitko ne bi napredovao. Te duše ne treba stigmatizirati, jer svaka je duša jednom bila početnik.
Ako nas životna situacija naljuti, zbuni ili učini ogorčenima, to ne znači nužno da je naša duša slabo razvijena. Razvoj duše je složen proces, u kojem napredujemo stupnjevito i nejednakom brzinom na raznim područjima. Važno je prepoznati svoje pogreške, izbjegavati potiskivanje sebe, i imati dovoljno hrabrosti i samodostatnosti za stalne prilagodbe u životu.
Jedan od jasnih pokazatelja da duše napuštaju status novaka je prestanak njihove relativne izolacije u duhovnom svijetu. One izlaze iz malih, obiteljskih čahura s drugim novacima i uključuju se u veće skupine početničkih duša. U toj fazi manje su ovisne o intenzivnom nadzoru i posebnoj brizi od strane svojih vodiča.
Prva spoznaja da pripadaju većoj grupi duša nalik sebi mladim dušama predstavlja izvor oduševljenja. Općenito, otkrivam da se ovaj važan duhovni trenutak zbiva otprilike krajem petog života na Zemlji, bez obzira na relativno vremensko razdoblje koje je duša novaka provela u djelomičnoj izolaciji. Neki entiteti u tim novim

[2] Ovde treba dodati ono u što se autor ove knjige nije detaljno upuštao, a to je uticaj demonskih bića čija je uloga da izazivaju dodatna iskušenja ljudskim dušama. Ova astralna bića opsedaju nezrele duše za vreme njihovih zemaljskih inkarnacija i na taj način im praktično pokazuju kako i u kolikoj meri ne vladaju sobom, svojom svešću i voljom. Koliko je duša starija i zrelija, mogućnost da budu opsednute je utoliko manja. Demonske sile imaju veliki uticaj na životne drame ljudi. Na ovom svetu ne žive samo ljudske duše sa svojim vodičima.

duhovnim grupama duše su rođaci i prijatelji s kojima je mlada duša bila povezana u nekoliko života koje je provela na Zemlji. Kad je riječ o formiranju novih primarnih grupa, osobito je značajno što su i drugi članovi tih grupa novije duše koji se po prvi puta nalaze u takvoj zajednici.
U sedmom poglavlju koje je govorilo o smještaju, vidjeli smo kako je izgledala grupa duša kad joj se pridružila klijentica iz šesnaestog slučaja, kao i način na koji su putem pokretnih slika proučavali životna iskustva. Klijent iz dvadeset i prvog slučaja detaljnije će prikazati dinamiku duhovne grupe i utjecaj članova jednih na druge. Sposobnost duša za učenje određenih lekcija može kod nekih biti slabija, a kod nekih jača, ovisno o sklonostima, motivaciji i iskustvima iz prethodnih inkarnacija. Primarne grupe brižljivo su osmišljene kako bi dušama pružile potporu njihovih vršnjaka kroz međusobnu osjetljivost za crte identiteta. Ta povezanost daleko je snažnija od onoga što poznajemo na Zemlji.
Iako je sljedeća priča predstavljena s gledišta jednog člana grupe, njegov nadsvjesni um daje objektivan uvid u proces koji se odvija unutar grupe. Moj klijent opisuje grandioznu duhovnu grupu orijentiranu pretežno prema muškom aspektu. Razuzdane entitete ove grupe povezuje egzibicionizam koji bi se moglo nazvati narcisoidnim. Zajednički pristup kojim se te duše služe u pronalaženju osobne vrijednosti jedan je od pokazatelja razloga zbog kojeg rade zajedno.
Ekstravagantne modalitete ponašanja tih duša do izvjesne mjere uravnotežuje njihova duhovna spoznaja. Budući da u svijetu telepatije svi članovi grupe znaju cjelokupnu istinu o svakom članu, humor ima neprocjenjivu važnost. Nekim čitateljima možda će biti teško prihvatiti činjenicu da se duše zajedno šale u vezi svojih neuspjeha, ali humor je način razotkrivanja samozavaravanja i licemjerstva.
Svi članovi duhovnih grupa toliko dobro shvaćaju obrane ega da je dokaz ovladavanja sobom jak poticaj za promjenu među vršnjacima. Duhovna «terapija» događa se zahvaljujući iskrenoj povratnoj informaciji članova grupe, uzajamnom povjerenju i želji za zajedničkim napretkom tijekom dugih razdoblja. Duše mogu biti povrijeđene i potrebno im je da oko sebe imaju brižne entitete. Međudjelovanje u duhovnoj grupi posjeduje zapanjujuću snagu iscjelivanja.
Članovi grupe duša kritiziraju i potiču jedni druge dok napreduju prema zajedničkim ciljevima. Najbolja pomoć koju mogu pružiti svojim klijentima dolazi od informacija koje dobivam o njihovoj grupi duša. Duhovne grupe primarno su sredstvo učenja duša. Čini se da duše jednako uče od svojih vršnjaka, kao i putem vještina vodiča koji nadgledaju njihovu grupu.
U slučaju koji slijedi, moj klijent upravo je završio svoj posljednji život koji je proveo kao nizozemski umjetnik u Amsterdamu. Godine 1841. umro je mlad od upale pluća, u vrijeme kad je počeo dobivati priznanja za svoje slike. Upravo smo se pridružili njegovoj duhovnoj grupi, kad je on prasnuo u smijeh.

DVADESET I PRVI SLUČAJ

Dr. N: Zašto se smijete?
S: Vratio sam se svojim prijateljima i jako me zadirkuju.
Dr. N: Zašto?
S: Zato što nosim svoje pomodne cipele s kopčama i jarko zelenu jaknu od baršuna - sa žutim trakama sa strane - i šokirao sam ih svojim velikim, mlohavim slikarskim šeširom.
Dr. N: Zadirkuju vas zato što ste se projicirali u toj odjeći?
S: Znate to! Bio sam tako tašt u vezi odijevanja i stvarno sam lijepo izgledao kao slikar u amsterdamskim kafićima. Uživao sam u toj ulozi i tako je dobro igrao. Ne želim da završi.

Dr. N: Što se događa nakon toga?
S: Moji stari prijatelji okružuju me i razgovaramo o glupostima u životu. Podbadamo jedni druge time kako je dolje na Zemlji sve dramatično i kako svi ozbiljno shvaćamo svoje živote.
Dr. N: Vi i vaši prijatelji ne smatrate da je važno da ozbiljno shvatite živote na Zemlji?
S: Gledajte, Zemlja je jedna velika kazališta predstava - svi mi to znamo.
Dr. N: I vaša grupa slaže se s tim mišljenjem?
S: Naravno, vidimo sebe kao glumce u divovskoj kazališnoj produkciji.
Dr. N: Koliko se entiteta nalazi u vašoj primarnoj grupi u duhovnom svijetu?
S: (stanka) Pa, radimo zajedno s... nekim drugima... ali nas petero smo bliski.
Dr. N: Kako vas zovu?
S: L... Lemm - ne, nije tako - Allum... to sam ja.
Dr. N: U redu, Allume, pričajte mi o svojim bliskim prijateljima.
S: (smije se) Norcross... on je najzabavniji... ili je barem najdruštveniji.
Dr. N: Je li Norcross vođa vaše grupe?
S: Ne, samo je najglasniji. Ovdje smo svi jednaki, ali razlikujemo se. Norcross je direktan i tvrdoglav.
Dr. N: Kako biste onda opisali njegovo ponašanje na Zemlji?
S: Oh, kao prilično beskrupulozno - ali bezopasno.
Dr. N: Tko je najtiši i najmanje nametljiv član vaše grupe?
S: (upitno) Kako ste znali - to je Vilo.
Dr. N: Čini li taj atribut Viloa najneučinkovitijim članom vaše grupe?
S: Kako ste došli na tu ideju? Vilo izražava neke zanimljive misli o nama ostalima.
Dr. N: Dajte mi primjer.
S: U mojem životu u Nizozemskoj - stari nizozemski par koji me posvojio nakon što su mi roditelji umrli - imali su prekrasan vrt. Vilo me podsjeća na to koliko im dugujem što sam vidio život kao umjetnik - zato što je vrt pokrenuo moju ljubav prema slikanju... podsjeća me i na ono što nisam učinio sa svojim talentom.
Dr. N: Upućuje li vam Vilo još neke misli u vezi toga?
S: (tužno) Da sam se trebao manje opijati i lumpati, a više slikati. Da je moja umjetnost počela... dodirivati ljude... (klijent uvlači ramena) ali nisam htio ostati cijelo vrijeme zatvoren i slikati!
Dr. N: Poštujete li Vilovo mišljenje?
S: (s dubokim uzdahom) Da, znamo da je on naša savjest.
Dr. N: I što mu kažete?
S: Kažem mu: «Gostioničaru, gledaj svoja posla - i ti si se zabavljao.«
Dr. N: Vilo je bio gostioničar?
S: Da, u Nizozemskoj. I radio je to za profit, ako mogu dodati.
Dr. N: Smatrate li da je Vilo time učinio nešto pogrešno?
S: (s kajanjem) Ne... zapravo ne... svi znamo da je bio na gubitku pomažući onim siromašnim ljudima na putu kojima je trebala hrana i smještaj. U svojem je životu pomagao drugima.
Dr. N: Pretpostavljam da vam telepatska komunikacija onemogućava da ustrajete u svojim argumentima kada svi znaju cijelu istinu?
S: Da, svi znamo da Vilo napreduje - prokletstvo!
Dr. N: Smeta li vam to što Vilo možda napreduje brže od vas ostalih?
S: Da... tako smo se zabavljali (klijent se tada prisjeća ranijeg života u kojem su on i Vilo zajedno putovali Indijom kao braća)
Dr. N: Što će se dogoditi s Vilom?
S: Ubrzo će nas napustiti - svi to znamo - kako bi se udružio s drugima koji su također otišli.

Dr. N: Koliko je duša napustilo vašu poćetnu grupu, Allume?
S: (duga stanka, tada progovara žalosnim glasom) Oh... nekoliko ih je otišlo dalje... na kraju ćemo ih sustići... ali još neko vrijeme ne. Nisu nestali - jednostavno više ne viđamo njihove energije tako često.
Dr. N: Navedite mi imena drugih članova svoje najuže grupe osim Viloa i Norcrossa.
S: (vedrije) Dubri i Trinian - e, ta se dvojica znaju dobro zabaviti!
Dr. N: Koje je najočitije obilježje po kojem je moguće identificirati vašu grupu?
S: (s užitkom) Pustolovina! Uzbuđenje! Ovdje imamo neke prave pionirske tipove (klijent sretno i užurbano priča). Dubri je upravo završio razuzdani život pomorskog kapetana. Norcross je bio slobodni trgovac. Živimo život do krajnjih granica jer smo skloni da od života uzmemo ono što nam nudi.
Dr. N: Ovdje čujem mnogo samohvale, Allume.
S: (brani se) A što je loše u tome? Naša grupa nije sastavljena od uplašenih cvjetića, znate!
Dr. N: Kakva je priča Trinianovog posljednjeg života?
S: (reagira živahno) Bio je biskup! Možete li vjerovati? Kakvo licemjerje.
Dr. N: U kojem smislu?
S: Kakvo samozavaravanje! Norcross, Dubri i ja govorimo Trinianu da njegov izbor da postane crkvenjak nema nikakve veze s dobrotom, velikodušnošću ni duhovnošću.
Dr. N: A što vam Trinianova duša mentalno projicira u svoju obranu?
S: Kaže nam da je utješio mnoge ljude.
Dr. N: Što vi, Norcross i Dubri njemu odgovarate?
S: Da je omekšao. Norcross mu kaže da je htio novac, jer bi inače bio običan svećenik. Ha - rekao mu je što ga ide - i ja mu kažem isto to. Možete pogađati što Dubri misli o svemu tome!
Dr. N: Ne, recite mi.
S: Hmpf- da je Trinian izabrao veliki grad s bogatom katedralom, što je ulilo tonu novca u njegove debele džepove.
Dr. N: A što vi kažete Trinianu?
S: Oh, privlači me lijepa odjeća koju je nosio - jarko crvena - najfinija tkanina - njegov biskupski prsten koji je volio - i sve zlato i srebro koje ga je okruživalo. Spominjem mu i želju da uživa u obožavanju svoje pastve. Trinian ne može od nas ništa sakriti - htio je lagan, zaštićen život u kojem će biti dobro uhranjen.
Dr. N: Pokušava li vam objasniti svoju motivaciju zbog koje je izabrao ovaj život?
S: Da, ali Norcross ga kori. Suočava Triniana sa činjenicom da je zaveo mladu djevojku u sakristiji, (veselo) Da, to se stvarno dogodilo! Toliko o tješenju župljana. Znamo tko Trinian stvarno jest - pravi muljator!
Dr. N: Ispričava li se Trinian grupi zbog svojeg ponašanja?
S: (klijent se stišava) Oh, uobičajeno. Zanijela ga je djevojčina potreba za njim - nije imala obitelji - i bio je usamljen u crkvenom životu u celibatu. Kaže da je pokušavao pobjeći od uobičajenih života koje svi biramo odlazeći u crkvu - da se zaljubio u djevojku.
Dr. N: A što vi, Norcross i Dubri sada mislite o Trinianu?
S: (ozbiljno) Mislimo da je nastojao slijediti Viloa (kao naprednu dušu), ali nije uspio. Pobožne namjere nisu mu se ostvarile.
Dr. N: Allume, zvučite prilično cinično u vezi Trinianovih pokušaja da se popravi i promijeni. Recite mi iskreno, što mislite o Trinianu?
S: Oh, zapravo ga samo zadirkujemo...
Dr. N: Zabavljajući se tako, zvučite kao da s prijezirom gledate na Trinianove namjere, koje su mogle biti dobre.

S: (tužno) U pravu ste... i svi mi to znamo., ali, vidite... Norcross, Dubri i ja... pa, ne želimo izgubiti i njega...
Dr. N: Što Vilo kaže o Trinianu?
S: Brani njegove početne dobre namjere i kaže mu da je tijekom života u crkvi upao u zamku traženja zadovoljstva. Trinian previše želi ljubav i pozornost.
Dr. N: Oprostite mi što osuđujem vašu grupu, Allume, ali čini mi se da je to nešto što svi vi želite, osim možda Viloa.
S: Hej, Vilo zna biti prilično siguran u svoju ispravnost. Da vam kažem, njegov problem je umišljenost i Dubri mu to jasno kaže.
Dr. N: Protivi li se Vilo toj prosudbi?
S: Ne... kaže da on barem radi na tome.
Dr. N: Tko je od vas najosjetljiviji na kritiku?
S: (stanka) Oh, to bi valjda bio Norcross, ali svima nama teško je prihvatiti svoje mane.
Dr. N: Budite iskreni sa mnom, Allume. Smeta li članovima vaše grupe duša kada ne mogu sakriti stvari od drugih - kad se otkriju sve vaše pogreške iz prošlog života?
S: (stanka) Osjetljivi smo na to - ali ne bolesno. Ovdje medu nama vlada veliko razumijevanje. Htio sam ljudima podariti užitak umjetnosti i rasti kroz njen smisao. I što sam učinio? Noćima sam jurcao amsterdamskim kanalima i zakačio se na zabavu i igre. Moja izvorna namjera potisnuta je u stranu.
Dr. N: Ako sve to priznate grupi, kakvu povratnu informaciju dobivate od njih? Primjerice, što vi i Norcross mislite jedan od drugome?
S: Norcross često ističe da mrzim preuzeti odgovornost za sebe i druge. Norcrossov problem je bogatstvo... on voli moć... ali obojica smo sebični... osim što sam ja taštiji od njega. Niti jedan od nas ne dobiva mnogo zlatnih zvjezdica.
Dr. N: Kako se Dubri sa svojim manama uklapa u vašu grupu?
S: On uživa kontrolirajući druge kao vođa. On je prirodni vođa, više od nas ostalih. Bio je pomorski kapetan - pirat - čvrsta osoba. Bilo bi ga opasno prevariti.
Dr. N: Je li bio okrutan?
S: Ne, samo tvrd. Bio je cijenjen kao kapetan. Dubri je bio nemilosrdan prema svojim protivnicima u pomorskim bitkama, ali brinuo je o svojim ljudima.
Dr. N: Rekli ste mi da je Vilo pomagao potrebitim putnicima, ali niste mi rekli mnogo o pozitivnoj strani vaših života. Je li tko u vašoj grupi dobio zlatne zvjezdice za nesebičan čin?
S: (usredotočeno) Ima još nešto u vezi Dubrija...
Dr. N: Što to?
S: Napravio je jednu sjajnu stvar. Jednom, tijekom oluje na moru, jedan mornar pao je s jarbola u vodu i utapao se. Dubri je vezao uže oko svojeg struka i skočio s palube. Riskirao je život i spasio mornara.
Dr. N: Kada vaša grupa raspravlja o tom incidentu, što kažete Dubriju?
S: Hvalimo ga za to što je učinio i divimo mu se. Zaključili smo da nitko od nas ne bi mogao učiniti nešto tako hrabro u posljednjim životima.
Dr. N: Vidim. No, Vilov život u gostionici, tijekom kojeg je hranio i davao smještaj ljudima koji mu nisu mogli platiti, možda je dugotrajniji čin nesebičnosti, i stoga više vrijedan hvale?
S: Istina. Zato ga i hvalimo (smije se). Dobio je više zlatnih zvjezdica od Dubrija.
Dr. N: Jeste li vi dobili koju pohvalu od grupe za svoj posljednji život?
S: (stanka) Morao sam se trgati za mentore da bih preživio kao slikar, ali bio sam dobar prema ljudima... to nije nešto veliko... uživao sam u pružanju zadovoljstva. Moja grupa priznaje da sam imao dobro srce.

Svi moji klijenti osjećaju posebnu povezanost sa svojom grupom duša, bez obzira na strukturu svojeg karaktera. Ljudi obično misle da duše u slobodnom stanju nemaju ljudskih mana. Zapravo, mislim da postoje mnoge sličnosti između grupa bliskih duša i ljudskih obiteljskih sustava. Primjerice, Norcrossa vidim kao buntovnog žrtvenog jarca za ovu grupu duša, dok on i Allum skupljaju podatke o manama svih članova. Allum je rekao da je Norcross obično prvi koji će otvoreno kritizirati druge članove zbog racionalizacije i pravdanja neuspjeha u prošlim životima. Čini se da on najmanje sumnja u sebe i da ulaže najmanje emocija u standarde ponašanja. To može ukazivati na njegovu nesigurnost, jer Norcrossu je vjerojatno najteže držati korak s grupom koja napreduje.

Pretpostavljam da bi sam Allum mogao biti grupna maskota (to je u ljudskim obiteljima uglavnom najmlađe dijete), budući da se glupira, šepuri i ublažava neka teška pitanja. Neke duše u duhovnim grupama čine mi se osjetljivijima i zaštićenijima od drugih članova grupe. Vilovo ponašanje pokazuje da je on trenutni junak (ili najstariji član obitelji), koji teži izvrsnosti. Prema Allumovim riječima, stekao sam utisak da je Vilo najmanje prkosan član grupe, djelomično zato što je ostvario najbolje rezultate u prethodnim životima. Kao što je slučaj i s ljudskim obiteljskim sustavima, uloge članova duhovne grupe mogu se mijenjati, ali rekli su mi da Vilova kinetička energija poprima ružičastu boju, što signalizira njegov rast na drugu razinu.

Ovim eteričkim duhovima pripisujem ljudske osobine zato što se duše koje dolaze na Zemlju iskazuju kroz ljudska obilježja. Međutim, u grupama duša ne vidim mržnju, sumnju niti nepoštovanje. U atmosferi suosjećanja, u tim vršnjačkim grupama nema borbi za moć, a njihovi članovi ne mogu manipulirati jedni drugima niti čuvati tajne. Duše osjećaju nepovjerenje same prema sebi, ne prema drugima. Vidim hrabrost, želju i volju da se nastave truditi u svojim novim fizičkim životima. Pokušavajući potvrditi neka od svojih opažanja o društvenoj dinamici među pripadnicima duhovne grupe u ovom slučaju, postavio sam Allumu još nekoliko pitanja.

Dr. N: Allume, vjerujete li da su vaše međusobne kritike uvijek konstruktivne?

S: Naravno, nema pravog neprijateljstva. Zabavljamo se na svoj račun - to priznajem - ali to je samo način... potvrde onoga što zaista jesmo, i onoga kamo bismo trebali poći.

Dr. N: Tjerate li kada nekog člana svoje grupe duša da osjeti stid ili krivnju zbog prošlog života?

S: To su... ljudska oružja... previše uska za ono što osjećamo.

Dr. N: Pokušat ću na drugi način pristupiti vašim osjećajima u duhovnom svijetu. Osjećate li se sigurnije kada vam povratnu informaciju daje neki specifičan član grupe?

S: Ne. Svi mi neizmjerno poštujemo jedni druge. Najveća kritika dolazi iz nas samih.

Dr. N: Žalite li zbog svojeg ponašanja u nekom prošlom životu?

S: (duga stanka) Da... žao mi je ako nekoga povrijedim... a onda svi ovdje saznaju za moju pogrešku. Ali učimo.

Dr. N: I što činite s tom spoznajom?

S: Razgovaramo jedni s drugima... i sljedeći se puta pokušavamo iskupiti.

Dr. N: Prema onome što ste mi prije rekli, imao sam osjećaj da vi, Norcross i Dubri možda otpuštate neke potisnute osjećaje zbog svojih vlastitih mana napadajući jedan drugoga.

S: (zamišljeno) Skloni smo ciničnim opaskama, ali to nije isto kao kad ste čovjek. Kada nemamo tijela, kritiku shvaćamo malo drukčije. Vidimo jedni druge onakvima kakvi jesmo bez ogorčenosti i ljubomore.

Dr. N: Ne želim vam stavljati riječi u usta, ali pitao sam se ukazuje li ta razuzdanost vaše grupe na neke prikrivene potisnute osjećaje bezvrijednosti?

S: On, to je nešto drugo. Da, kao duše, možemo se obeshrabriti i osjećati se bezvrijedno u vezi naših mogućnosti... da opravdamo poklonjeno povjerenje i popravimo se.
Dr. N: Dakle, iako sumnjate sami u sebe, u redu je davati drugima cinične opaske zbog njihove motivacije?
S: Naravno, ali želimo da nam drugi priznaju da iskreno radimo na svojim individualnim programima. Ponekad nam se ponos ispriječi na putu, a onda koristimo jedni druge da bismo to prevladali.
U sljedećem dijelu razgovora, uvodim još jedan duhovni fenomen povezan s grupnim iscjeljivanjem. Čuo sam za razne varijacije te aktivnosti, što podržava i tumačenje klijenta iz dvadeset i prvog slučaja.
Dr. N: Allume, kad već raspravljamo o međusobnom odnosu članova vaše grupe, želim da opišete duhovnu energiju koja vam svima pomaže u tom procesu.
S: (oklijeva) Nisam siguran da vam to mogu reći...
Dr. N: Razmislite pozorno. Postoji li još neki način na koji inteligentna energija unosi sklad u vašu grupu?
S: (duga stanka) Ah... mislite iz čunjeva?
Dr. N: (riječ «čunj» mi je nova, ali znam da sam na pravom putu) Da, čunjeva. Objasnite mi što znate o njihovom utjecaju na vašu grupu.
S: (polako) Pa, čunjevi nam pomažu.
Dr. N: Molim vas, nastavite, recite mi kako čunj djeluje. Mislim da sam i prije čuo za to, ali želim vašu verziju.
S: Oblikovan je tako da nas okružuje, znate.
Dr. N: Kako je oblikovan? Pokušajte biti jasniji.
S. Cilindričan je - vrlo sjajan - nalazi se iznad nas i oko nas. Čunj je uzak pri vrhu i širok pri dnu, pa nas sve prekriva - kao da se nalazimo ispod velike bijele kape - i možemo plutati pod čunj kako bismo ga upotrijebili.
Dr. N: Jeste li sigurni da to nije iscjeliteljski tuš koji ste iskusili odmah po povratku u duhovni svijet?
S: Oh, ne, to je bilo osobnije pročišćavanje - kako bi se popravila šteta nastala na Zemlji. Mislio sam da znate...
Dr. N: Znam. Želim da mi objasnite po čemu se čunj razlikuje od iscjeliteljskog tuša.
S: Vrh čunja usmjerava energiju nadolje poput vodopada, i ona se širi oko nas u koncentričnom krugu i omogućava nam da se koncentriramo na mentalno jedinstvo naše grupe.
Dr. N: A kako se osjećate dok se nalazite ispod čunja?
S: Svi imamo osjećaj kao da nam se misli šire, zatim se povlače... a zatim vraćaju natrag... s dodatnim znanjem.
Dr. N: Pomaže li ova inteligentna energija vašem grupnom jedinstvu u smislu više usredotočenog razmišljanja?
S: Da, pomaže.
Dr. N: (namjerno se konfrontiram) Da budem iskren, Allume, pitam se ispire li vam taj čunj vaše originalne misli? Uostalom, svađe i razmirice između vas i ostalih članova grupe ono su što vas čini posebnima.
S: (smije se) Ne ispire nam mozak! Zar ne znate ništa o životu poslije smrti? Daje nam bolji kolektivni uvid za zajednički rad.
Dr. N: Je li vam čunj uvijek na raspolaganju?
S: Ovdje je kad nam je potreban.
Dr. N: Tko upravlja njime?
S: Oni koji bdiju nad nama.
Dr. N: Vaš vodič?

S: (prasne u smijeh) Shato? Mislim da je on prezaposlen putujući svojim krugom.
Dr. N: Kako to mislite?
S: O njemu razmišljamo kao o meštru ceremonije - upravitelju cirkusa u našoj grupi.
Dr. N: Sudjeluje li Shato aktivno u vašim grupnim raspravama?
S: (odmahuje glavom) Zapravo ne - vodiči su iznad većine tih stvari. U velikoj nas mjeri ostavlja nasamo, i to je dobro.
Dr. N: Mislite li da postoji neki specifičan razlog njegove odsutnosti?
S: (stanka) Oh, vjerojatno mu je dosadno što tako sporo napredujemo. No, voli se razmetati kao meštar ceremonije.
Dr. N: Kako?
S: (smije se) Oh, voli se iznenada pojaviti pred nama tijekom naših žustrih rasprava - stvarajući plave iskrice - izgleda poput čarobnjaka koji je svemoćni moderator!
Dr. N: Čarobnjaka?
S: (još se smije) Shato se pojavljuje u dugoj, safirno plavoj halji s visokim, šiljatim šeširom. Sa svojom dugom, bijelom bradom izgleda sjajno, i divimo mu se.
Dr. N: Predočavam si sliku duhovnog Merlina.
S: Orijentalnog Merlina, ako baš hoćete. Katkad je vrlo tajanstven. Obožava veličanstvene nastupe u cjelokupnoj odori, osobito kad biramo sljedeći život. Zna koliko cijenimo njegov nastup.
Dr. N: S takvim kazališnim nastupom, pitam se osjeća li Shato veliku emocionalnu povezanost s vašom grupom kao ozbiljan vodič?
S: (mršti se na mene) Slušajte, on zna da smo mi divlja horda, i to mu odgovara jer je i sam nekonformist - ali on je i veoma mudar.
Dr. N: Je li Shato popustljiv s vašom grupom? Čini se da ne ograničava previše vašu ekstravaganciju.
S: Shato s nama ostvaruje rezultate zato što nije strog i ne propovijeda nam. To ne bi dobro leglo ljudima iz moje grupe. Poštujemo ga.
Dr. N: Smatrate li Shatoa savjetnikom koji dolazi samo povremeno i promatra vas, ili ga smatrate aktivnim supervizorom?
S: Pojavljuje se neočekivano kako bi nam zadao problem za raspravu. Zatim odlazi, pa se kasnije vraća i sluša kako bismo riješili neke stvari...
Dr. N: Dajte mi primjer nekog važnog problema vaše grupe.
S: (stanka) Shato zna da se previše identificiramo s glumcima koji na Zemlji glume svoje uloge. On udara... našu površnost. Pokušava nas navesti da se izgradimo iznutra prema van, a ne obratno.
Dr. N: Dakle, Shatove upute su ozbiljne, ali on zna da se vi volite usput zabavljati?
S: Da, mislim da je on zato s nama. Zna da uzalud trošimo prilike. Pomaže nam u tumačenju nevolja u koje upadamo kako bi izvukao ono najbolje iz nas.
Dr. N: Prema onome što ste mi rekli, imam utisak da vaš vodič upravlja vašom duhovnom grupom kao svojevrsnom radionicom.
S: Da, on nam gradi moral i ohrabruje nas da nastavimo.
Za razliku od školskih učionica ili terapeutskih grupa na Zemlji, učitelji - savjetnici u duhovnom svijetu, saznao sam, nisu ograničeni samo na stalnu ulogu voditelja grupne aktivnosti. Iako su Shato i njegovi učenici šarolika obitelj duša, ovdje nalazimo mnogo toga što je zajedničko svim primarnim grupama. Vodič se odnosi više kao roditelj nego kao diktator. U ovom slučaju, Shato je savjetnik koji ih usmjerava, ali nije posesivan i ne predstavlja prijetnju grupi. Ovaj suosjećajan vodič toplo prihvaća te mlade duše, jer čini se da mu odgovaraju njihove sklonosti prema muškim aspektima ponašanja. Zaključit ću ovaj slučaj s nekoliko pitanja o grupi kao duhovnoj jedinici.
Dr. N: Zašto je vaša grupa na Zemlji toliko orijentirana na muške uloge?

S: **Zemlja je planeta akcije koja nagrađuje fizički napor**. Skloniji smo muškim ulogama kako bismo mogli oblikovati događaje... dominirati svojom okolinom... dobiti priznanje.
Dr. N: I žene su utjecajne u društvu. Kako vaša grupa očekuje napredak bez većeg iskustva u ženskim ulogama?
S: Znamo to, ali imamo tako neukrotivu želju za neovisnošću. Zapravo, često trošimo previše energije uz premalo povrata, ali ženski aspekti trenutno nas previše ne zanimaju.
Dr. N: Ako nemate ženskih duša u svojoj primarnoj grupi, gdje tražite te entitete koji nadopunjavaju vaše živote na Zemlji?
S: U blizini se nalaze neke duše koje se bolje osjećaju u ženskim ulogama. Slažem se s Josey - ona je bila sa mnom u nekima od mojih života - Triniana privlači Nyala - a tu su i druge...
Dr. N: Allume, volio bih završiti naš razgovor o duhovnim vezama pitajući vas što znate o nastanku svoje grupe.
S: (duga stanka) Ja... ne mogu vam reći... samo smo se sastali u jednom trenutku.
Dr. N: Pa, netko je morao spojiti vas koji iskazujete iste atribute. Mislite li da je to bio Bog?
S: (zbunjeno) Ne, ispod izvora... viši...
Dr. N: Shato ili drugi vodiči poput njega?
S: Ne, viši, čini mi se... planeri... ne znam ništa više.
Dr. N: Prije nekog vremena rekli ste mi da su neki od vaših starih prijatelja smanjili svoje aktivno sudjelovanje u vašoj grupi zato što su se razvili. Dobivate li nove članove?
S: Nikada.
Dr. N: Je li to zato što bi novi član mogao imati problema asimilirajući se s vama ostalima?
S: (smije se) Nismo mi tako loši! Stvar je u tome da smo previše povezani u mislima za nekoga izvana, a osim toga, taj netko ne bi dijelio naša prethodna iskustva s nama.
Dr. N: Tijekom rasprava o prethodnim zajedničkim životima, je li vaša grupa zaključila da je pridonijela napretku ljudskog društva?
S: (stanka) Želimo da naša nazočnost u zajednici izazove konvencije - da preispita temeljne pretpostavke. Mislim da u svoje fizičke živote unosimo petlju - i smijeh...
Dr. N: A kad vaša duhovna grupa završi s raspravom o tome što je potrebno učiniti da biste ostvarili svoje ciljeve, radujete li se novom životu?
S: (energično) O, da! Svaki puta kad odlazim na Zemlju u neku novu ulogu, oprostim se od njih riječima «Vidimo se p.s. (poslije smrti)»
Ovaj slučaj primjer je duša sličnih mentalnih sklopova, s potrebom za širenjem ega, koje međusobno podržavaju i cijene osjećaje i stavove. U tome leži ključ razumijevanja formiranja grupa duša. Saznao sam da mnoge duhovne primarne grupe imaju podgrupe sastavljene od entiteta čiji su identiteti povezani sličnim problemima koji im ometaju napredak. No, i unatoč tome, te se duše razlikuju po snagama i slabostima. Svaki član grupe pridonosi svojim najboljim osobinama ostvarivanju ciljeva drugih članova obitelji.
Ne želim da prikaz dvadeset i prvog slučaja ostavi utisak da nekoliko preostalih duša u ovom unutarnjem krugu bliskih prijatelja predstavlja obilježja ponašanja svih duša u prvobitnoj grupi. Kad se formira primarna grupa od petnaest ili dvadeset duša, među njima postoje značajne sličnosti u talentu i interesima. No, članovi grupe za podršku se i razlikuju po osobinama, osjećajima i reakcijama. Moji klijenti obično opisuju muško-ženski orijentiranu mješavinu jednog ili više od sljedećih tipova karaktera u svojim grupama: 1) Hrabar, otporan, žilav borac. 2) Nježan, tih, posvećen i prilično nevin. 3)

Zabavan, vickast, šaljivdžija sklon riziku. 4) Ozbiljan, pouzdan, oprezan. 5) Razuzdan, entuzijastičan, iskren. 6) Strpljiv, postojan, perceptivan. 7) Promišljen, proračunat, odlučan. 8) Inovativan, domišljat, prilagodljiv. Te razlike uravnotežuju grupu. Međutim, ako cijela grupa izražava snažnu sklonost razuzdanosti ili smjelosti, najoprezniji članovi te grupe činili bi se manje opreznima članovima neke druge grupe duša.

Nije upitno da duše iz dvadeset i prvog slučaja čeka dugo razvojno razdoblje. No, oni pridonose vitalnosti Zemlje. Daljnje propitivanje ovog klijenta otkrilo je putove kojima su te duše krenule u dvadesetom stoljeću. Primjerice, Allum je grafički dizajner i profesionalni gitarist, u vezi s Josey, koja je pjevačica. Činjenica da su čvrsto povezane duše iz ovog slučaja toliko orijentirane na muške živote ne umanjuje njihovu sposobnost da se druže s mladim dušama koje preferiraju ženske živote. Primarne grupe obično su miješane po spolu. Kao što sam spomenuo, stvarno napredne duše uravnoteženije su pri izboru spola u fizičkom životu.

Želja za izražavanjem vlastitog identiteta važan je motivacijski čimbenik u odluci duša da dođu na Zemlju kako bi naučile praktične lekcije. Razlog neugode duša s nižih razina katkad je razlika u percepciji Jastva u slobodnom duševnom stanju u usporedbi s postupcima u ljudskom tijelu. Duše se mogu zbuniti u vezi svojeg identiteta u životu. Klijent iz dvadeset i prvog slučaja ne iskazuje sukob na tom planu, ali brzina rasta koju je Allum ostvario u nekoliko posljednjih života upitna mu je. Međutim, temeljno iskustvo življenja može, do izvjesne mjere, kompenzirati nedostatak uvida stečenih u tom životu.

Naše mane i moralni sukobi daleko se više prepoznaju kao pogreške u duhovnom svijetu nego na Zemlji. Vidjeli smo kako se u duhovnim grupama analiziraju nijanse donošenja odluka. Članovi primarnih grupa toliko su dugo surađivali u zemaljskim godinama da su ti entiteti postali odgovorni jedni drugima i grupi u cjelini. To stvara snažan osjećaj pripadnosti u svim duhovnim grupama i može stvoriti privid misaone barijere između primarnih grupa, osobito među dušama na nižim razinama. Ipak, iako je odbačenost i usamljenost dio života svake duše u ljudskom obliku, u duhovnom je svijetu naš individualni ego-identitet stalno pod utjecajem toplih osjećaja grupe.

Društvena struktura grupa duša nije ista kao struktura grupa na Zemlji. Iako postoje pokazatelji prijateljstva u parovima, nisam čuo za postojanje klika, zvijezda ili izoliranih duša unutar grupa. Kažu mi da duše u grupi katkad provode vrijeme nasamo, u tišini i promišljanju. Duše su entiteti kojima je bliskost veoma važna u obiteljskim odnosima na Zemlji, kao i u životu zajednice duhovnog svijeta. Ipak, mnogo uče i u samoći.

Od svojih klijenata bijele boje naučio sam da se duše na početničkim razinama često odvajaju od svojih grupa kako bi individualno radile na jednostavnim energetskim projektima. Jedna prilično mlada duša sjetila se kako se osamila pokušavajući složiti «pokretnu slagalicu» geometrijskih oblika - cilindara, kugli, kocki i kvadrata - energijom koju je sama stvorila. Opisala je slagalicu kao «multidimenzionalnu, šaroliku i holografsku». Klijent je rekao: «Moramo naučiti pojačavati svoju energiju fokusirajući difuzne objekte i dajući im nekakav temeljni oblik». Drugi klijent dodao je: «Ti testovi daju Čuvarima informaciju o našoj maštovitosti, kreativnosti i domišljatosti i nude nam poticaj umjesto da nas prosuđuju.«

Duše na svim razinama bave se još jednom važnom aktivnošću kad su same. Od njih se očekuje da provedu neko vrijeme mentalno se koncentrirajući na pomaganje onima na Zemlji (ili drugim fizičkim svjetovima) koje su poznavali i do kojih im je stalo. Prema onome što sam saznao, odlaze na mjesto koje neki nazivaju mjesto zaštite. Tu ulaze u «interdimenzionalno polje plutajuće, srebrnasto plave energije«, i projiciraju se

dalje, prema geografskom području po vlastitom izboru. Rekli su mi da je to mentalna vježba «zadržavanja i otpuštanja pozitivne vibracijske energije s ciljem stvaranja teritorija«. To znači da duša putuje na svojim misaonim valovima do specifičnih ljudi, zgrada ili nekog teritorija kako bi ih pokušala utješiti ili izazvati promjenu.

DUŠA SREDNJE RAZINE

Kada naše duše prijeđu drugu razinu i uđu u srednje razine razvoja, aktivnost primarne grupe značajno se smanjuje. To ne znači da se vraćamo u onakvu izolaciju kakvu smo vidjeli kod novih duša. Duše koje su evoluirale do srednje razine razvoja manje su povezane s primarnim grupama jer su stekle zrelost i iskustvo potrebne za neovisnije djelovanje. Te duše također smanjuju broj svojih inkarnacija.
Na trećoj i četvrtoj razini napokon smo spremni za ozbiljnije odgovornosti. Odnos koji smo imali sa svojim vodičima sada se mijenja iz odnosa učitelja i učenika u suradnički odnos kolega. Budući da su naši stari vodiči dobili nove grupe učenika, sada je na nama red da razvijemo vještine učenja kojima ćemo se na kraju kvalificirati za odgovornosti vođenja nekog drugoga.
Već sam rekao da su mi tranzicijske faze, druga i četvrta razina, osobito teške kada pokušavam utvrditi razinu razvoja duše. Primjerice, neke duše s četvrte razine počinju se usmjeravati prema obuci za učitelje primarnih grupa dok se još nalaze na trećoj razini, dok drugi klijenti, koji se očito nalaze na četvrtoj razini, otkrivaju da još uvijek nisu sposobni da budu učinkoviti vodiči.
Unatoč njihovim višim standardima morala i ponašanja, entiteti koji su dostigli srednju razinu zrelosti uglavnom skromno pristupaju svojim postignućima. Naravno, svaki slučaj je drukčiji, ali kod klijenata na ovoj i višim razinama primjećujem veću pribranost. Vidim povjerenje, a ne sumnju prema motivima drugih i na svjesnoj i na podsvjesnoj razini. Ti ljudi iskazuju optimističan stav pun vjere i povjerenja u budućnost čovječanstva, što ohrabruje ljude oko njih.
Pitanja koja upućujem zrelijim dušama usmjerena su na ezoterične ideje svrhe i stvaranja. Priznajem da iskorištavam višu razinu spoznaje koju posjeduju te duše kako bih došao do duhovnih informacija koje drugi nemaju. Imao sam klijente koji su mi rekli da sam ih prilično jako forsirao izvlačeći iz njih duhovna sjećanja, i znam da su u pravu. Naprednije duše ovoga svijeta posjeduju izuzetno visoku razinu razumijevanja univerzalnog životnog plana. Od njih želim naučiti što je moguće više.
Klijent iz mog sljedećeg slučaja spada u gornji dio treće razine. Zrači žutom energijom u kojoj nema nimalo crvenih nijansi. Taj klijent je maleni, neupečatljiv čovjek od gotovo pedeset godina. Kad smo se upoznali, bio je tih i ljubazan prema meni, i činio mi se pomalo preozbiljnim. Osjećao sam da je takva nepretenciozna distanca neka vrsta krinke za snažnije emocije. Njegovo najupečatljivije obilježje bile su njegove tamne, turobne oči, čiji je pogled postao intenzivniji kad je počeo izravno i uvjerljivo pričati o sebi.
Rekao mi je da radi za humanitarnu organizaciju koja dijeli hranu beskućnicima i da je nekada bio novinar. Taj klijent doputovao je k meni s velike udaljenosti da sa mnom porazgovara o svojoj zabrinutosti zbog gubitka entuzijazma za posao kojim se bavio. Rekao je da je umoran i da ostatak svojeg života želi proživjeti u samoći i miru. Njegova prva seansa sastojala se od pregleda najvažnijih trenutaka mnogih prošlih

života koje je proživio, kako bismo mogli utvrditi odgovarajući smjer ostatka njegova trenutnog života.
Počeo sam tako što sam ga brzo proveo kroz niz ranih života, počevši od njegovog prvog života kromanjonca u kulturi kamenog doba prije oko 30.000 godina. Kako smo napredovali kroz vrijeme, primijetio sam dosljednost u obrascima ponašanja «vuka samotnjaka«, koji je odskakao od normalne plemenske integracije. Od 3.000. g. pr.n.e. do 500. g. pr. n.e. moj je klijent proživio veći broj života na Srednjem istoku, tijekom uspona prvih gradova - država u sumerskoj, babilonskoj i egipatskoj kulturi. Ipak, čak i u životima koje je proveo kao žena, taj je klijent često izbjegavao obiteljske veze i često nije imao djece. Kao muškarac, iskazivao je sklonost nomadskom načinu života.
Kad smo stigli do života koji je proveo u srednjem vijeku u Europi, počeo sam prepoznavati pobunjeničku dušu koja se opire tiranskim društvima. Tijekom svojih života moj je klijent nastojao ohrabrivati ljude, ali nije se vezivao niti uz jednu od suprotstavljenih strana. Proživljavao je teške trenutke i susretao se s mnogim preprekama, ali nastavio je živjeti kao lutalica opsjednut slobodom kretanja.
Neki životi nisu bili previše produktivni, ali tijekom dvanaestog stoljeća pronašao sam ga u Središnjoj Americi u tijelu jednog Asteka kako organizira družinu Indijanaca protiv ugnjetavanja jednog visokog svećenika. U tom je životu ubijen kao prognanik, dok je zagovarao nenasilje između tradicionalno neprijateljskih plemena.
U četrnaestom stoljeću, ta je duša bila europski kroničar koji je putovao putem svile u Kinu kako bi shvatio kulture azijskih naroda. Moj klijent i tada je, kao i sada, bio spretan s jezicima, i umro je u Aziji kao starac nakon sretnog života u nekom selu. U Japanu, početkom sedamnaestog stoljeća, bio je pripadnik klana Ždrala koji krvari. Ti su ljudi bili poštovani, nezavisni plaćenici - samuraji. Krajem tog života, moj je klijent živio izolirano od vladajućih Tokugava šoguna, jer je savjetovao njihove slabije protivnike o borbenoj strategiji.
Ta duša, koja je često živjela kao autsajder, a uvijek kao istraživač koji je tražio istinu u mnogim zemljama, i dalje je tražila racionalni smisao života, pomažući onima koje bi susrela na putu. Iznenadio sam se kad se pojavio kao žena američkog farmera na Divljem zapadu u devetnaestom stoljeću. Farmer je umro ubrzo nakon vjenčanja. Saznao sam da se moj klijent namjerno inkarnirao kao udovica s djecom, vezana uz svoje imanje, kako bi vježbao gubitak pokretnosti.
Kad je završio taj dio seansi, znao sam da radim s naprednijom, starijom dušom, iako je ostalo još mnogo neanaliziranih života. Budući da se ova duša približavala četvrtoj razini, ne bih se začudio da se njezina prva pojava na Zemlji dogodila prije 70.000 godina, a ne prije 30.000. Međutim, kao što sam rekao, nije nužno da duše moraju napredovati kroz stotine fizičkih života. Imao sam klijenta koji je došao do treće razine svjesnosti nakon samo 4.000 godina - što je zaista nevjerojatan uspjeh.
Razgovarao sam sa svojim klijentom o njegovom trenutnom životu i o njegovim uobičajenim metodama učenja u prethodnim životima. Objasnio mi je da se nikada nije ženio i da najbolje funkcionira bez socijalnih veza. Predložio sam mu nekoliko mogućnosti za razmatranje.
Prije svega, smatrao sam da mu njegov nedostatak intimnosti s ljudima u prevelikom broju života ometa napredak. Kad je ta seansa završila, jedva je čekao da u sljedećoj seansi istražimo percepcije njegova uma u duhovnom svijetu. Kad je stigao sljedećeg dana, uveo sam ga u nadsvjesno stanje i vratili smo se na posao.

DVADESET I DRUGI SLUČAJ
Dr. N: Kako vas zovu u duhovnom svijetu?
S: Zovem se Nenthum.
Dr. N: Nenthume, ima li oko vas i drugih duša ili ste sami?

S: (stanka) Trenutno sam u društvu dvojice svojih starih sudrugova.
Dr. N: Kako se oni zovu?
S: Raoul i Senji.
Dr. N: Jeste li vas troje dio veće duhovne grupe duša koja radi zajedno?
S: Bili smo... ali sada nas troje... češće radimo sami.
Dr. N: Što vas troje radite u ovom trenutku?
S: Raspravljamo o najboljim načinima da pomognemo jedni drugima tijekom naših inkarnacija.
Dr. N: Recite mi kako pomažete jedni drugima.
S: Ja pomažem Senji da si oprosti pogreške i počne cijeniti svoju vlastitu vrijednost. Trebala bi prestati provoditi sve živote na Zemlji kao majčinski lik.
Dr. N: Kako ona pomaže vama?
S: Da... uvidim svoj nedostatak osjećaja pripadnosti.
Dr. N: Dajte mi primjer načina na koji vam Senji pomaže u tome.
S: Pa, ona je bila moja žena u Japanu nakon što su moji ratnički dani završili, (nešto brine Nenthuma, i nakon stanke on nastavlja) Raoul se voli družiti sa Senji, a ja sam obično sam.
Dr. N: Što je s Raoulom, kako vas dvojica pomažete jedan drugome?
S: Ja njemu pomažem strpljenjem, a on meni u nadilaženju sklonosti da izbjegavam život u zajednici.
Dr. N: Jeste li na Zemlji uvijek inkarnirani kao dva muškarca i jedna žena?
S: Ne, možemo mijenjati spol - i to činimo - ali ovako se osjećamo ugodno.
Dr. N: Zašto vas troje djelujete neovisno od ostatka vaše duhovne grupe?
S: (stanka) Oh, vidimo ih ovdje... neki nisu nastavili dalje s nama... neki su već i dalje od nas u svojim zadacima.
Dr. N: Imate li vodiča ili učitelja?
S: (nježnim glasom) Ona se zove Idis.
Dr. N: Čini mi se kao da je veoma cijenite. Imate li dobru komunikaciju s Idis?
S: Da, imam - iako i mi imamo svojih razmirica.
Dr. N: Koji je glavni razlog sukoba između vas dvoje?
S: Ona se ne inkarnira često, a ja joj govorim da bi se trebala više izlagati uvjetima koji trenutno vladaju na Zemlji.
Dr. N: Jeste li toliko mentalno usklađeni s Idis da znate sve o povijesti njezine obuke za vodiča?
S: (odmahuje glavom razmišljajući) Ne da ne možemo postavljati pitanja... ali možemo ispitivati samo o stvarima o kojima nešto znamo. Idis mi otkriva ono što smatra važnim za moje iskustvo.
Dr. N: Jesu li vodiči u stanju zakloniti svoje misli kako ih ne biste mogli čitati u cijelosti?
S: Da, stariji vodiči dobri su u tome - znaju kako filtrirati stvari koje mi ne moramo znati, jer bi nas to znanje zbunilo.
Dr. N: Hoćete li i vi naučiti filtrirati slike?
S: Već jesam... donekle.
Dr. N: To je jamačno razlog zbog kojeg su mi mnogi ljudi rekli kako im njihovi vodiči nisu dali definitivan odgovor na mnoga njihova pitanja.
S: Da, a važna je i namjera koja stoji iza pitanja... kada je pitanje postavljeno i zašto. Možda nije u njihovu najboljem interesu da im daju određene informacije koje bi ih mogle omesti.
Dr. N: Osim u smislu tehnika podučavanja, sviđa li vam se Idis i u smislu identiteta?
S: Da... samo bih htio da pristane doći sa mnom... barem jednom.
Dr. N: Oh, vi biste se željeli inkarnirati s njom na Zemlji?

S: (vragoljasto se ceri) Rekao sam joj da bismo imali bolji odnos ovdje gore kad bi katkad pristala sići sa mnom na Zemlju i spojiti se sa mnom u par.
Dr. N: I što kaže Idis na tu sugestiju?
S: Smije se i kaže da će razmisliti o tome - ako joj uspijem dokazati da bi to bilo produktivno.
U tom trenutku pitao sam Nenthuma koliko je dugo Idis povezana s njim i saznao da je ona dobila odgovornost za ta tri entiteta kad su oni prešli na treću razinu. Nenthum, Raoul i Senji također su pod skrbi voljenog starijeg majstora vodiča koji je s njima od početka njihova postojanja. Bilo bi pogrešno pretpostaviti da naprednije duše vode usamljene duhovne živote. Taj mi je klijent rekao da je u kontaktu s mnogim dušama. Raoul i Senji jednostavno su mu najbliži prijatelji.
Treća i četvrta razina značajne su faze u razvoju duša jer one sada dobivaju veću odgovornost za mlađe duše. Međutim, status vodiča ne dobivamo svi u isto vrijeme. Kao što je slučaj s mnogim drugim aspektima života duša, brižljivo nas testiraju. Dok je naša aura još uvijek žuta, naši mentori daju nam jednu dušu na koju moramo paziti, a zatim evaluiraju naš uspjeh u vođstvu tijekom i izvan fizičkih inkarnacija.
Ako se ta preliminarna obuka pokaže uspješnom, dopušteno nam je da postanemo mlađi vodiči. Nije svatko nadaren za podučavanje, ali to nas ne sprečava da postanemo napredna duša plave razine. I vodiči, kao i svi drugi, imaju različite sposobnosti i talente, kao i mane. Kada stignemo do pete razine, sposobnosti naše duše dobro su poznate u duhovnom svijetu. Daju nam dužnosti u skladu s našim sposobnostima, o čemu ću više reći kasnije u ovom poglavlju. Različiti pristupi u učenju napokon nas sve vode do istog cilja u stjecanju duhovne potpunosti. Bogatstvo različitosti dio je velikog plana za napredak svih duša. Zanimalo me kako klijent iz dvadeset i drugog slučaja napreduje na trećoj razini.
Dr. N: Nenthume, možete li mi reći priprema li vas Idis da budete vodič, ukoliko vas ta aktivnost zanima?
S: (odgovara brzo) Zanima me.
Dr. N: Oh, znači da se i sami razvijate kao vodič?
S: (skromno) Nije to ništa osobito. Ja nisam ništa više od skrbnika... pomažem Idis i slušam upute.
Dr. N: Pokušavate li oponašati njen stil podučavanja?
S: Ne, mi smo različiti. Kao pripravnik - skrbnik - ionako ne bih mogao postići ono što ona može.
Dr. N: Kad ste shvatili da ste spremni postati skrbnik i početi duhovno pomagati drugima?
S: To je... svjesnost koja se stvara u vama nakon velikog broja života... da ste više u ravnoteži sa sobom nego prije i da ste u stanju pomagati ljudima kao duša i kao osoba od krvi i mesa.
Dr. N: Djelujete li ovoga puta kao skrbnik u duhovnom svijetu ili izvan njega?
S: (ima poteškoća u formiranju odgovora) Ja sam vani... u dva života.
Dr. N: Živite li sada u dva paralelna života?
S: Da.
Dr. N: Gdje živite u svojem drugom životu?
S: U Kanadi.
Dr. N: Je li geografija važna u vašem kanadskom zadatku?
S: Da, izabrao sam siromašnu obitelj u seoskoj zajednici, gdje ću biti važniji za svoju okolinu. Nalazim se u malom planinskom gradu.
Dr. N: Opišite mi detaljnije taj život u Kanadi i vaše odgovornosti.

S: (polako) Ja... skrbim o svom bratu Billvju. Lice i šake jako su mu spaljeni vatrom iz kuhinjske pećnice kad su mu bile četiri godine. Meni je bilo deset godina kad se to dogodilo.
Dr. N: Jeste li u svojem kanadskom životu istih godina kao i u američkom životu?
S: Otprilike iste dobi.
Dr. N: A koji je vaš primarni zadatak u kanadskom životu?
S: Skrbiti o Billvju. Pomoći mu da vidi svijet unatoč boli. On je gotovo slijep, a lice mu je toliko unakaženo da ga okolina odbacuje. Pokušavam ga otvoriti da prihvati život i da spozna tko je on iznutra. Čitam mu i odlazim s njim u šumu držeći ga za ruku. Ne držim ga za šake zato što su tako strašno povrijeđene.
Dr. N: A što je s vašim kanadskim roditeljima?
S: (bez hvalisanja) Ja sam roditelj. Moj otac otišao je nakon požara i više se nije vratio. Bio je on slabić koji nije bio dobar prema svojoj obitelji ni prije požara. Duša moje majke nije dovoljno... sposobna u njezinom tijelu. Treba im netko iskusan.
Dr. N: Netko fizički snažan?
S: (smije se) Ne, ja sam u Kanadi žensko. Ja sam Billvjeva sestra. Mojoj majci i bratu potreban je netko s dovoljno mentalne čvrstine da zadrži obitelj na okupu i usmjeri ih.
Dr. N: Kako zarađujete za svoju obitelj?
S: Pekarica sam i nikada se neću udati, jer ih ne mogu ostaviti.
Dr. N: Što je glavna lekcija koju uči vaš brat?
S: Da stekne poniznost, a da ga pritom ne skrši život bez mnogo udovoljavanja sebi.
Dr. N: Zašto vi niste preuzeli ulogu svojeg opečenog brata? Ne bi li taj scenarij bio teži izazov?
S: (s grimasom) Hmm - ja sam to već prošao!
Napomena: Taj klijent proživio je fizičke ozljede u većem broju prošlih života.
Dr. N: Da, vjerujem da jeste. Pitam se je li Billvjeva duša ikada bila povezana s vašom fizičkom povredom u nekom od prošlih života?
S: Zapravo, u jednom od njih i jest. Kad sam ja patio, drugi skrbnik ostao je sa mnom, a ja sam bio zahvalan primatelj. Sada je red na Billvju, a ja sam ovdje za njega.
Dr. N: Jeste li unaprijed znali da će vaš brat postati invalid prije no što ste se inkarnirali u životu u Kanadi?
S: Naravno, Idis i ja raspravljali smo o cijeloj situaciji. Rekla je da će Billvjevoj duši trebati skrbnik, a budući da sam ja u jednom od prošlih života imao negativan kontakt s tom dušom, drage sam volje prihvatio posao.
Dr. N: Osim karmičke lekcije za Billvjevu dušu, u tome se nalazi i vaša lekcija, budući da se nalazite u ulozi žene koja je vezana za jedno mjesto. Ne možete jednostavno otići i lutati uokolo kao što tako često činite u svojim životima.
S: To je istina. Stupanj težine života mjeri se time koliko je situacija izazovna za vas, ne za druge. Za mene, teže je biti Billy-jev skrbnik nego što mi je bilo živjeti kao primatelj, dok mi je druga duša bila skrbnik.
Dr. N: Recite mi što vam je najteži čimbenik u toj zadaći skrbnika.
S: Odgojiti dijete... unatoč njegovoj bespomoćnosti... do odrasle dobi... naučiti ga da se hrabro suoči s mukama.
Dr. N: Billvjev život ekstreman je primjer, ali čini se da djeca na Zemlji moraju prolaziti kroz mnogo emocionalne i fizičke boli.
S: Bez suočavanja i prevladavanja boli nikada se ne možete stvarno povezati s time što jeste i razvijati se na toj osnovi. Moram vam reći - sa što se više boli i problema susretnete kao dijete, imate veće mogućnosti širenja svojih potencijala.
Dr. N: I kako vam ide kao skrbnici u Kanadi?
S: U kanadskoj obitelji moram donositi teže odluke nego u svojem američkom životu. No, vjerujem u sebe... vjerujem da svoje razumijevanje mogu upotrijebiti u praksi.

Dr. N: Je li vas Idis potaknula ili odgovarala od vaše želje da ubrzate svoj razvoj vodeći paralelne živote?
S: Ona je uvijek otvorena u vezi toga... Nisam to činio previše često u prošlosti.
Dr. N: Zašto ne?
S: Dvostruki život može biti zamoran i raspršiti energiju. Trud može biti kontraproduktivan, tako da je rezultat u dva života manji.
Dr. N: Pa, vidim da danas pomažete ljudima u oba svoja života, ali jeste li ikada živjeli različitim životima tako da ste u jednom životu ostvarili slabije, a u drugom istovremeno bolje rezultate?
S: Da, iako se dogodilo davno. To je jedna od prednosti dvostrukih života. Jedan život može uravnotežiti onaj drugi. Ipak, to može biti prilično teško.
Dr. N: Zašto onda vodiči dopuštaju paralelne živote?
S: (mršti se) Duše ne žive u rigidnom birokratskom društvu. Dopušteno nam je da činimo pogreške u prosudbi i učimo iz njih.
Dr. N: Imam utisak da mislite kako je prosječnoj duši bolje da živi jedan život u jednom trenutku.
S: Rekao bih da je u većini slučajeva tako, ali postoje i druge motivacije zbog kojih želimo ubrzati sa svojim inkarnacijama.
Dr. N: Primjerice...?
S: (zabavlja se) Istovremeno življenje više života omogućava potpunije promišljanje izvan inkarnacija.
Dr. N: Mislite, razdoblja odmora između života mogu trajati dulje nakon takvih života?
S: (smiješi se) Naravno, potrebno je više vremena za promišljanje o dva života nego o jednome.
Dr. N: Nenthume, imam za vas još nekoliko pitanja o mehanici podjele duše. Što mislite o načinu na koji energiju svoje duše dijelite na više dijelova?
S: Mi smo... kao čestice... jedinica energije. Proizašli smo iz jedne jedinice.
Dr. N: Koja je bila početna jedinica?
S: Tvorac.
Dr. N: Ostaje li svaki dio vaše duše cjelovit, sam za sebe?
S: Da.
Dr. N: Izlaze li svi dijelovi energije naše duše iz duhovnog svijeta kad se inkarniramo?
S: **Jedan dio nikada ne izlazi, zato što se nikada u potpunosti ne odvajamo od Tvorca**.
Dr. N: Što radi dio koji ostaje u duhovnom svijetu dok se mi nalazimo na Zemlji u jednom ili više tijela?
S: On je... u manje aktivnom stanju... čeka da mu se pridruži ostatak naše energije.
Većina mojih kolega koji rade s klijentima na prošlim životima slušali su priče koje su se kronološki preklapale, jer su ljudi živjeli na Zemlji istovremeno na dva mjesta. Povremeno, duše vode tri ili više paralelnih života. Duše u gotovo svim stadijima razvoja mogu živjeti više istovremenih života, ali ja se nisam često susretao s time.
Mnogi ljudi smatraju da se ideja o dušama koje imaju sposobnost dijeljenja u duhovnom svijetu i ulaska u dva ili više ljudskih tijela suprotstavlja svim njihovim zamislima o jedinstvenoj, individualnoj duši. Priznajem da je i meni bilo neugodno kad sam prvi puta slušao klijenta kako mi priča o paralelnim životima. Mogu shvatiti zašto je nekim ljudima koncept dijeljenja duše zbunjujuć, osobito ako se suoče s još jednom mogućnošću - da jedna duša čak može živjeti u različitim dimenzijama tijekom istog relativnog vremena. No, moramo imati na umu sljedeće: ako su naše duše dio jedne velike energetske sile nad-duše, koja se dijeli ili širi kako bi stvorila

naše duše, zašto i potomci te inteligentne duševne energije ne bi imali istu sposobnost da se odvajaju, a zatim ponovno spajaju?

Prikupljanje informacija o duhovnim aktivnostima od duša koje se nalaze na višim razinama razvoja katkad može biti frustrirajuće. Razlog tomu je što složena narav sjećanja i spoznaje duša na tim razinama može otežati razaznavanje stvari koje ti ljudi znaju, a ne žele reći, od stvari koje zaista ne znaju. Klijent iz dvadeset i drugog slučaja bio je i upućen i otvoren za moja pitanja. Taj je slučaj sukladan s drugim pričama iz mojih dosjea o raznolikim načinima obuke duša u duhovnom svijetu.
Dr. N: Nenthume, sada se želim osvrnuti na vaše aktivnosti u duhovnom svijetu u vrijeme kada niste toliko zaposleni inkarnacijama na Zemlji - kada komunicirate s drugim pripadnicima grupa duša i učite kako biti vodič. Možete li mi ispričati nešto o drugim duhovnim područjima kojima se bavite?
S: (duga stanka) Da, postoje druga područja... znam za njih...
Dr. N: Koliko ih je?
S: (oprezno) Mogu se sjetiti četiri.
Dr. N: Kako biste nazvali ta područja aktivnosti?
S: Svijet bez ega, Svijet potpune spoznaje, Svijet stvaranja i rastvaranja i Svijet izmijenjenog vremena.
Dr. N: Jesu li to svjetovi koji postoje u našem fizičkom svemiru?
S: Jedan postoji, a ostali su nedimenzionalne sfere pozornosti.
Dr. N: U redu, počnimo s nedimenzionalnim sferama. Jesu li ta tri područja u duhovnom svijetu namijenjena dušama?
S: Da.
Dr. N: Zašto ta duhovna područja nazivate svjetovima?
S: Vidim ih kao... okruženja duhovnog života.
Dr. N: Dakle, to su tri mentalna svijeta?
S: Da, tako je.
Dr. N: Što je Svijet bez ega?
S: To je mjesto na kojem se uči kako biti.
Dr. N: Čuo sam za taj svijet koji opisuju na razne načine. Ne ulaze li u njega i početnici?
S: Da, početničke duše dolaze tamo kako bi naučile tko su. To je mjesto nastanka.
Dr. N: Dijele li se ego-identiteti slučajnim izborom, ili početničke duše imaju mogućnost izbora?
S: Nova duša ne može birati. Svoj karakter stječete na osnovi načina na koji je vaša energija... kombinirana... sastavljena za vas.
Dr. N: Postoji li neka vrsta duhovnog inventara karakteristika koje se pridaju dušama - dajmo joj ovoliko jednog tipa karakteristika, onoliko drugog tipa karakteristika?
S: (duga stanka) Mislim da se pri određivanju osobina, koje nas čine onima tko jesmo, razmatraju mnogi čimbenici. No, znam da, kad se dobije, ego postaje sporazum između duše i davatelja.
Dr. N: Što to znači?
S: Da učinim najviše što mogu s time što jesam.
Dr. N: Dakle, svrha tog svijeta je distribucija identiteta duša koju vrše napredna bića?
S: Da, nova duša je čista energija koja još nema pravo Jastvo. Svijet bez ega daje vam potpis.
Dr. N: Zašto ga onda zovete Svijet bez ega?
S: Zato što novostvorene duše stižu bez ega. Ideja Jastva još se nije pojavila u svijesti nove duše. Ovdje duši nude smisao njezinog postojanja.
Dr. N: A odvija li se tamo neprekidno stvaranje duša s osobnošću?

S: Da, koliko ja znam.
Dr. N: Želim da mi pozorno odgovorite na sljedeće pitanje. Kad ste stekli svoj specifičan identitet duše, je li to automatski značilo da ste obilježeni za zemaljske inkarnacije u ljudskom obliku?
S: Ne specifično, ne. Planeti ne traju vječno.
Dr. N: Pitao sam se imaju li određeni tipovi duša posebnu sklonost specifičnim oblicima fizičkog života u svemiru?
S: (stanka) Neću reći ništa protiv toga.
Dr. N: Nenthume, jeste li u početku imali priliku birati druge vrste domaćina osim ljudi na Zemlji?
S: Ah... dok ste nova duša... vodiči vam pomažu u tim odlukama. Mene su privukla ljudska bića.
Dr. N: Jeste li imali i druge mogućnosti izbora?
S: (duga stanka) Da... ali to mi nije baš jasno u ovom trenutku. Obično vas za početak pošalju na neki lagani svijet, na kojem nemate mnogo posla. Onda su mi ponudili službu na ovom teškom planetu.
Dr. N: Zemlju smatraju teškim planetom?
S: Da. U nekim svjetovima morate svladati fizičku neugodu - čak i patnju. Drugi predstavljaju mentalni izazov. Zemlja je i jedno i drugo. Dobivamo posebne počasti za uspješan život na teškim svjetovima (smiješi se.) Oni koji ne putuju toliko mnogo zovu nas pustolovima.
Dr. N: Što vas to privlači na Zemlji?
S: Bliskost koju ljudi osjećaju jedni prema drugima, dok se istovremeno bore jedni protiv drugih... natječu se i surađuju u isto vrijeme.
Dr. N: Nije li to proturječnost?
S: (smije se) To mi se sviđa - rješavanje prepirki jedne vrste sklone pogreškama, koja ima toliko ponosa i potrebe za samopoštovanjem. Ljudski mozak je vrlo jedinstven, znate.
Dr. N: Kako to?
S: Ljudi su egocentrični, ali ranjivi. Mogu razviti opaku narav, ali imaju i golemi potencijal za velikodušnost. Na Zemlji postoji i slabost i hrabrost. Uvijek se zbiva nekakvo povuci - potegni s ljudskim vrijednostima. Ta raznolikost odgovara mojoj duši.
Dr. N: Postoje li još neka obilježja ljudskih domaćina koja mogu privući duše poslane na Zemlju?
S: Hmm... oni koji se razvijaju na Zemlji imaju.... obvezu pomoći ljudima da spoznaju beskonačnost izvan njihovih života i podržati ih u izražavanju istinskog milosrđa kroz strast. Posjedovanje strasti u borbi za život - to je ono što toliko vrijedi u čovječanstvu.
Dr. N: Ljudi imaju i veliki potencijal za zlo.
S: To je dio strasti. No, to je i evolucija - kada ljudi upadnu u probleme, mogu dati sve od sebe i djelovati... vrlo plemenito.
Dr. N: Možda je duša ono što pojačava pozitivna obilježja koja ste naveli?
S: Mi pokušavamo osnažiti ono što već postoji.
Dr. N: Vraća li se ikada ijedna duša u Svijet bez ega nakon što jednom tamo stekne identitet?
S: (s nelagodom) Da... ali ne želim pričati o tome...
Dr. N: Dobro, onda nećemo, ali rekli su mi da se neke duše vraćaju tamo ako je njihovo ponašanje tijekom fizičkih zadataka stalno nepravilno. Imam utisak da ih smatraju kvarnima i da ih vraćaju u tvornicu na neku vrstu duhovne lobotomije frontalnog režnja?

S: (klijent nestrpljivo odmahuje glavom) Vrijeđa me taj opis. Odakle vam takva ideja? One duše koje su razvile teške prepreke na putu prema poboljšanju popravljaju se obnovom pozitivne energije.
Dr. N: Vrijedi li ta procedura samo za zemaljske duše?
S: Ne, obnova može biti posljednje rješenje za mlade duše sa svih svjetova.
Dr. N: Je li tim obnovljenim dušama zatim dopušteno vraćanje u svoje grupe, a nakon toga nastavak inkarnacija na fizičkim svjetovima?
S: (duboko uzdiše) Da.
Dr. N: Kako biste usporedili Svijet bez ega sa Svijetom potpune spoznaje?
S: Oni su u suprotnosti. Taj svijet nije namijenjen mladim dušama.
Dr. N: Jeste li već bili u Svijetu potpune spoznaje?
S: Ne, nisam spreman. Samo sam ga svjestan kao mjesta kojem težimo.
Dr. N: Što znate o tom duhovnom području?
S: (duga stanka) To je mjesto za kontemplaciju... krajnji mentalni svijet planiranja i osmišljavanja. Ne mogu vam reći mnogo o toj sferi osim da je ona krajnje odredište svih misli. Tamo se koordinira razumom svih živih bića.
Dr. N: Onda je Svijet potpune spoznaje najviša razina apstrakcije?
S: Da, njegova je bit spajanje sadržaja i forme - racionalnog s idealnim. To je dimenzija u kojoj je moguće ostvarenje svih naših snova i nada.
Dr. N: Pa, ako još ne možete otići tamo, kako to da znate za njega?
S: Dobivamo... kratke uvide... kao poticaj koji nas ohrabruje na one posljednje napore potrebne za dovršavanje svog posla i pridruživanje majstorima.
To mjesto spoznaje temelj je duhovnog svijeta. Mnogi klijenti spomenuli su ga pod raznim imenima. Ja dobivam samo najkraće moguće opise te najviše razine univerzuma, jer čak ni moji napredni klijenti nemaju izravnog iskustva u tom svijetu. Sve duše željno iščekuju da dosegnu tu jezgru i budu apsorbirane u nju, osobito kad se približe i kada im ono malo koliko mogu vidjeti pruži dodatni poticaj. Bojim se da Svijet potpune spoznaje mogu shvatiti samo duše iznad pete razine, koje se više ne inkamiraju.
Dr. N: Ako se Svijet bez ega i Svijet potpune spoznaje nalaze na suprotnim krajevima iskustva duše, gdje spada Svijet izmijenjenog vremena?
S: Ta sfera dostupna je svim dušama jer ona predstavlja njihov fizički svijet. U mojem slučaju, to je Zemlja.
Dr. N: Oh, to je jamačno fizička dimenzija o kojoj ste mi pričali?
S: Ne, sfera Zemlje samo je simulirana za moje potrebe.
Dr. N: Znači, ne izučavaju sve duše u duhovnom svijetu isti simulirani svijet?
S: Ne, svatko od nas izučava svoj vlastiti planet na kojem se inkarniramo. One su fizički stvarne... privremeno.
Dr. N: I vi ne živite fizički na tom simuliranom svijetu koji izgleda kao Zemlja - samo se služite njime?
S: Da, tako je - u svrhu obuke.
Dr. N: Zašto tu treću sferu nazivate Svijetom izmijenjenog vremena?
S: Zato što možemo mijenjati vremenske sekvence kako bismo izučavali specifične događaje.
Dr. N: Koja je osnovna svrha toga?
S: Poboljšavanje sposobnosti donošenja odluka u životu. To me učenje čini sposobnijim za razlikovanje i priprema me za Svijet potpune spoznaje.
Napomena: Klijenti se često koriste izrazom «svijet» kako bi opisali nefizička radna područja. Te regije mogu biti sitne ili neopisivo velike u odnosu na dušu, a mogu sadržavati različite dimenzije. Vjerujem da postoje različite stvarnosti za različita iskustva učenja izvan vremenskih ograničenja. Supostojanje prošlosti, sadašnjosti i

budućnosti u duhovnom okruženju, o čemu govori ovaj klijent, podrobnije ćemo razjasniti u sljedeća dva poglavlja kroz dvadeset i treći i dvadeset i peti slučaj.
Dr. N: Nismo još razgovarali o Svijetu stvaranja i rastvaranja. To je zacijelo trodimenzionalni fizički svijet o kojem ste pričali i ranije.
S: Da, i uživamo koristeći se tim svijetom.
Dr. N: Je li taj svijet namijenjen svim dušama?
S: Ne, nije. Ja tek počinjem djelovati tamo. Mene smatraju novakom.
Dr. N: Prije no što prijeđemo na to, htio bih vas upitati je li taj fizički svijet isti kao i Zemlja.
S: Ne, malo je drukčiji. Veći je i malo hladniji. Ima manje vode - manje oceana, ali sličan je.
Dr. N: Je li taj planet udaljeniji od svojeg sunca nego Zemlja od svojeg?
S: Da.
Dr. N: Ako taj fizički svijet nazovem Zemlja II, budući da je geografski sličan Zemlji koju znamo, možete li mi reći nalazi li se on u blizini Zemlje I?
S: Ne.
Dr. N: Gdje se nalazi Zemlja II u odnosu na Zemlju I?
S: (stanka) Ne mogu vam to reći.
Dr. N: Nalazi li se Zemlja II u našoj galaksiji, Mliječnoj stazi?
S: (duga stanka) Ne, mislim da je dalje.
Dr. N: Bih li ja mogao vidjeti galaksiju u kojoj se nalazi Zemlja II teleskopom iz svog dvorišta?
S: Vjerojatno da.
Dr. N: Biste li rekli da je galaksija koja sadrži taj fizički svijet oblikovana u spiralu, poput naše galaksije ili je eliptična? Kako bi izgledala gledana teleskopom iz velike udaljenosti?
S:... kao veliki... lanac (zabrinuto) Ne mogu vam reći više.
Napomena: Kao astronom - amater, posjedujem veliki reflektorski teleskop namijenjen za promatranje objekata u dubokom svemiru i uvijek se zainteresiram kada seansa skrene u vode astronomije. Odgovori klijenata na takva pitanja obično ne ispune moja očekivanja. Nikada nisam siguran je li razlog tome blokada od strane vodiča ili činjenica da klijenti nemaju odgovarajući referentni okvir odnosa Zemlje i ostatka našeg svemira.
Dr. N: (izgovaram ključno pitanje) Pretpostavljam da na Zemlju II odlazite kako biste se reinkarnirali s nekakvim inteligentnim bićem?
S: (glasno) Ne! Upravo to ne želimo tamo raditi.
Dr. N: Kada odlazite na Zemlju II?
S: Između života na Zemlji.
Dr. N: Zašto odlazite na Zemlju II?
S: Odlazimo tamo stvarati i jednostavno uživati kao slobodni duhovi.
Dr. N: I ne smetate stanovnicima Zemlje II?
S: (gorljivo) Tamo nema ljudi... tako je mirno... lutamo šumama, pustinjama i oceanima, bez odgovornosti.
Dr. N: Koji je najviši oblik života na Zemlji II?
S: (izbjegava odgovor) Oh... male životinje... bez neke osobite inteligencije.
Dr. N: Imaju li životinje dušu?
S: Da, sva je živa bića imaju - ali one imaju vrlo jednostavne djeliće energije uma.
Dr. N: Jesu li vaša duša i duše vaših prijatelja evoluirala koristeći se nižim oblicima fizičkog života na Zemlji I nakon što ste stvoreni?
S: Nismo sigurni, ali ne mislimo da je tako.
Dr. N: Zašto ne?

S: Zato što inteligentnu energiju organizira... redoslijed života. Biljke, insekti, reptili - sve su to obitelji duša.
Dr. N: I sve kategorije živih bića odvojene su jedna od druge?
S: Ne. Energija tvorca povezuje jedinice svih živih bića koja postoje.
Dr. N: Imate li vi kakve veze s tim elementom kreacije?
S: (iznenađeno) Oh, ne!
Dr. N: Pa, tko je izabran za posjet Zemlji II?
S: Oni među nama koji su povezani sa Zemljom dolaze ovamo. To je odmaralište u odnosu na Zemlju.
Dr. N: Zašto?
S: Tamo nema borbe, svađe niti težnje za nadmoći. Atmosfera je spokojna i život je... miran. To mjesto daje nam poticaj da se vratimo na Zemlju i učinimo i nju mirnijom.
Dr. N: Pa, jasno mi je kako vam taj Edenski vrt dopušta da se odmorite i budete bezbrižni, ali rekli ste da tamo dolazite i stvarati?
S: Da, tako je.
Dr. N: Nije slučajno što duše sa Zemlje dolaze na svijet koji je geografski toliko sličan?
S: Tako je.
Dr. N: Odlaze li i druge duše, koje nisu vezane uz Zemlju, na fizičke svjetove koji podsjećaju na one planete na kojima se inkarniraju?
S: Da... mlađe svjetove s jednostavnijim organizmima... da bi učile stvarati tamo gdje nema nikakvog inteligentnog života.
Dr. N: Nastavite.
S: Možemo eksperimentirati sa stvaranjem i vidjeti kako se razvija. To je kao da se nalazite u laboratoriju u kojem možete formirati fizičke stvari svojom energijom.
Dr. N: Podsjećaju li te fizičke stvari na ono što možete vidjeti na Zemlji I?
S. Da, samo na Zemlji. Zato sam ovdje.
Dr. N: Počnite sa svojim dolaskom na Zemlju II i objasnite mi što vaša duša najprije čini.
S: (ustukne na moje pitanje, a zatim kaže) Ja... nisam baš dobar.
Napomena: Budući da ovaj klijent doživljava otpor, odvajam nekoliko minuta za rekondicioniranje i završavam riječima: «Kad izbrojim do tri, osjećat ćete se opuštenije i reći mi ono što Idis i vi smatrate da smijem čuti u odnosu na svoje znanje. Jedan, dva, tri!» Zatim sam ponovio pitanje.
S: Gledam kako bih vidio što bih trebao napraviti na tlu pred sobom. Zatim oblikujem predmet u svojem umu i pokušavam stvoriti istu stvar s malim količinama svoje energije. Učitelji nam pomažu u... kontroli. Trebao bih uvidjeti svoje pogreške i ispraviti ih.
Dr. N: Tko su učitelji?
S: Idis i Mulcafgil (klijentov vrlo napredni vodič)... a tu su i drugi instruktori... ne poznajem ih baš dobro.
Dr. N: Pokušajte biti što je moguće jasniji. Što točno radite?
S: Mi... oblikujemo stvari...
Dr. N: Živa bića?
S: Još nisam spreman za to. Eksperimentiram s osnovnim elementima - znate, vodikom i kisikom - da bih stvarao planetarnu tvar... kamenje, zrak, vodu... sve je to vrlo malo.
Dr. N: Doista stvarate osnovne elemente našeg svemira?
S: Ne, služim se elementima koji već postoje.
Dr. N: Na koji način?

S: Uzimam osnovne elemente i punim ih impulsima svoje energije... i mogu ih mijenjati.
Dr. N: U što?
S: (skromno) Dobar sam sa stijenama...
Dr. N: Kako oblikujete stijene svojom energijom?
S: Oh... učim zagrijavati i hladiti... prašinu... kako bih je stvrdnuo.
Dr. N: Stvarate li minerale u prašini?
S: Oni to čine za vas... učitelji nam daju te stvari... plinska isparenja za stvaranje vode... i tako dalje...
Dr. N: Želim to razjasniti. Vaš rad sastoji se od toga da stvarate toplinu, pritisak i hlađenje svojom energijom i tako učite stvarati?
S: Tako je - mijenjamo svoje struje energetskog zračenja.
Dr. N: Dakle, vi zapravo ne stvarate tvari od kojih se sastoji kamenje i voda na kemijski način?
S: Ne, kao što sam vam rekao, moj je posao preobražavati stvari... miješajući ono što mi daju. Igram se s frekvencijama i doziranjem svoje energije - zakučasto je, ali nije previše komplicirano...
Dr. N: Nije komplicirano! Mislio sam da priroda radi te stvari?
S: (smije se) A što mislite, tko je priroda?
Dr. N: Pa, tko stvara osnovne elemente za vaše eksperimente - primarne tvari fizičke materije?
S: Tvorac... i oni koji stvaraju na višoj razini od mene.
Dr. N: Dakle, u neku ruku, vi stvarate nežive predmete poput stijena.
S: Hmm... To nije obično kopiranje onoga što vidimo pred sobom... onoga što znamo (zatim dodaje) Polako napredujem prema biljkama... ali još ih ne mogu stvarati.
Dr. N: Počinjete s malim i eksperimentirate dok ne naučite?
S: Tako je. Kopiramo stvari i uspoređujemo ih s originalima kako bismo mogli izrađivati veće modele.
Dr. N: To zvuči kao da se duše igraju poput djece s igračkama u pješčaniku.
S: (smiješi se) Mi i jesmo djeca. Usmjeravanje toka energije podsjeća na oblikovanje gline.
Dr. N: Jesu li i drugi članovi ovog tečaja kreativne obuke pripadnici vaše originalne primarne grupe?
S: Neki jesu. Većina ih dolazi sa svih strana (duhovnog svijeta), ali svi su se inkarnirali na Zemlji.
Dr. N: Rade li svi oni iste stvari kao i vi?
S: Pa, naravno, neki od nas bolji su s nekim stvarima, ali pomažemo jedni drugima. Učitelji dolaze i savjetuju nas kako da se poboljšamo... ali... (zastaje)
Dr. N: Ali što?
S: (stidljivo) Ako sam nespretan i loše obavim posao, rastavim neke kreacije ne pokazujući ih Idis.
Dr. N: Dajte mi neki primjer.
S: Biljke... ne primjenjujem svoju energiju dovoljno delikatno da bih stvorio odgovarajuće kemijske pretvorbe.
Dr. N: Niste vješti u formiranju biljnog života?
S: Ne, pa zato rastvaram nakazne stvari koje stvorim.
Dr. N: Je li to ono što podrazumijevate pod riječju «rastvaranje»? Možete uništiti energiju?
S: Energiju je nemoguće uništiti. Mi je rastvorimo i počnemo iznova s drukčijim kombinacijama.
Dr. N: Ne shvaćam zašto je tvorcu potrebna vaša pomoć u stvaranju.

S: To je za naše dobro. Mi sudjelujemo u tim vježbama tako da, kad počnemo izrađivati kvalitetne stvari, možemo stvarno pridonijeti životu.
Dr. N: Ako se svi uspinjemo ljestvama razvoja kao duše, Nenthume, dobivam utisak da je duhovni svijet jedna golema organizacijska piramida na čijem se vrhu nalazi najviši autoritet.
S: (uzdiše) Ne, u krivu ste. To nije piramida. Svi smo mi niti u jednoj dugačkoj tkanini. Svi smo utkani u to.
Dr. N: Teško mi je vizualizirati tkaninu kad postoji toliko razina kompetencije duše.
S: Predočite si pokretni kontinuum, a ne duše koje se nalaze na višim i nižim položajima.
Dr. N: Uvijek zamišljam kako se duše kreću naviše tijekom svojeg postojanja.
S: Znam da to činite, ali zamislite kako se krećemo preko...
Dr. N: Dajte mi nešto što si mogu predočiti.
S: To je kao da smo svi dio univerzalnog vlaka na tračnicama postojanja. Većina duša na Zemlji nalazi se u jednom vagonu koji se kreće tim tračnicama.
Dr. N: Jesu li sve druge duše u različitim vagonima?
S: Da, ali na istim tračnicama.
Dr. N: Gdje su kondukteri poput Idis?
S: Oni se kreću amo-tamo između povezanih vagona, ali sjede bliže lokomotivi.
Dr. N: Gdje je lokomotiva?
S: Tvorac? Naprijed, naravno.
Dr. N: Možete li vidjeti lokomotivu iz svojeg vagona?
S: (smije mi se) Ne, ali mogu nanjušiti dim. Mogu osjetiti podrhtavanje lokomotive i čuti motor.
Dr. N: Bilo bi lijepo kad bismo svi bili bliže lokomotivi.
S: Na kraju i hoćemo.
Koliko sam uspio shvatiti, od duša se očekuje da se počnu upoznavati sa silama kreacije u trenutku kad su već čvrsto ukorijenjene na trećoj razini. Rad s fotosintezom biljaka odvija se na početku učenja duša, koje zatim napreduju na ljestvici organskog života. Rekli su mi da se rana obuka iz stvaranja sastoji od toga da duše uče odnose među tvarima kako bi razvile sposobnost ujedinjavanja svoje energije s različitim vrijednostima u elementima. Formiranje živih bića iz neživih objekata i složenih bića iz jednostavnijih dug je i spor proces. Učenike se potiče na stvaranje minijaturnih planetarnih mikrohabitata za specifičan niz organizama koji se mogu prilagoditi određenim okolišnim uvjetima. Napredak dolazi s praksom, ali tek kada stignu do pete razine moji klijenti smatraju da mogu zaista pridonijeti razvoju živih bića. Više o tome saznat ćemo od klijenta iz dvadeset i trećeg slučaja. No, mnogi moji klijenti ne žele, ili ne mogu pričati o stvaranju.
Čini se da neke duše imaju prirodan dar za rad s energijama na svojim tečajevima stvaranja. Moji klijenti kazuju mi da uspjeh u zadacima stvaranja ne znači da je neka duša na istoj razini napretka u svim drugim područjima duhovnog rasta. Duša može biti dobra u tehničkim poslovima kroćenja stvaralačkih sila, ali istovremeno ne posjedovati suptilne tehnike sposobnog vodiča. Možda sam zato stekao utisak da je visoko naprednim dušama dopuštena specijalizacija.
U prethodnom poglavlju objasnio sam neke prednosti samovanja duše, a posljednji klijent dao nam je još jedan primjer za to. Duhovno iskustvo nije tako lako prevesti na ljudski jezik. Klijent iz dvadeset i drugog slučaja govori o Svijetu izmijenjenog vremena kao sredstvu privremenog planetarnog učenja. Osobi u transu bezvremeni mentalni svijet prava je stvarnost, dok je sve drugo iluzija stvorena u razne svrhe. Drugi klijenti koji se nalaze na otprilike istoj razini nazivaju ovu sferu «prostor preobrazbe« ili jednostavno «prostorije za rekreaciju«. Ovdje, kažu mi, duše mogu

unijeti svoju energiju u žive i nežive objekte u svrhu učenja i uživanja. Jedan klijent rekao mi je: «Pomislim na ono što želim i to se dogodi. Znam da dobivam pomoć. Možemo postati bilo što, što je povezano s našim prethodnim iskustvima.«
Primjerice, duše mogu postati stijene kako bi shvatile esenciju zgusnutosti, drveće kako bi usvojile spokoj, voda kako bi spoznale tečnu kohezivnost, leptiri kako bi upoznale slobodu i ljepotu, a kitovi kako bi doživjele snagu i veličinu. Ljudi niječu da te akcije predstavljaju ranije zemaljske inkarnacije. Saznao sam i to da duše mogu postati amorfne, bez supstance ili teksture, i potpuno se integrirati u pojedini osjećaj, poput suosjećanja, da bi izoštrile svoju osjetljivost.
Neki klijenti pričaju mi kako su bili mitski duhovi prirode, uključujući i likove koje povezujem s folklorom, primjerice vilenjaci, divovi i sirene. Spominju i osobne kontakte s čudnim mitološkim zvijerima. Te su priče toliko živopisne da mi ih je teško proglasiti običnim metaforama. Jesu li stare narodne priče mnogih naroda obično praznovjerje ili manifestacija zajedničkih iskustava duše? Imam osjećaj da su mnoge naše legende odjeci sjećanja duša koja su u davna vremena donesena s drugih mjesta na Zemlju.

NAPREDNA DUŠA

Ljudi s dušama koje su i stare i vrlo napredne veoma su rijetki. Iako nisam imao prilike raditi regresiju s mnogo plavih duša pete razine, rad s njima uvijek je poticajan zbog njihovog zvanja i dalekosežne duhovne svjesnosti. Činjenica je da osobe koje su dosegle tu razinu zrelosti ne traže regresijske terapeute da bi razriješile konflikte u životnom planu. U većini slučajeva, duše s pete razine ovdje su kao inkarnirani vodiči. Ovladavši rješenjima temeljnih problema s kojima se većina nas svakodnevno suočava, napredna je duša više zainteresirana za blago rafiniranje načina rješavanja specifičnih zadataka.
Možemo ih prepoznati kad se pojave kao javne ličnosti, poput Majke Tereze[3], međutim, napredne duše često vrše svoja dobra djela na tih, nepretenciozan način. One se ne prepuštaju ugađanju sebi, a ispunjenje dobivaju unapređujući živote drugih ljudi. Manje se fokusiraju na institucionalne odnose, a više na osnaživanje individualnih ljudskih vrijednosti. Ipak, duše pete razine također su i praktične, pa možemo uočiti njihovo djelovanje u glavnim tokovima kulture, koji im omogućuju utjecanje na ljude i događaje.
Pitali su me posjeduje li većina osjetljivih, estetski osviještenih ljudi naglašeno orijentiranih na desnu stranu mozga, napredne duše budući da osobama s tim obilježjima najčešće smetaju loše strane nesavršenog svijeta. Ne vidim u tome nikakvu povezanost. Osjećajnost, ukus za ljepotu i posjedovanje ekstrasenzornih sposobnosti - uključujući i talent za telepatiju - nisu nužno obilježja napredne duše.
Obilježja napredne duše su strpljenje u odnosu na društvo i iznimne vještine rješavanja problema. Najupečatljivija je njihova nevjerojatna sposobnost uvida. To ne znači da

[3] Ovaj primer od strane autora je veoma loš jer se zna da je Majka Tereza skupljala novac samo u korist Vatikanske banke, dok bolesnima uopšte nije pomagala osim da umru u mukama u najbednijim uslovima, a za sebe je imala svu medicinsku pomoć.

život ne krije karmičke zamke i za njih, jer inače duše pete razine vjerojatno ne bi ni bile ovdje. Može ih se susresti u svim zanimanjima, ali vrlo često se nalaze u pomagačkim profesijama, ili se na neki način bore protiv društvene nepravde. Napredne duše zrače pribranošću, ljubaznošću i razumijevanjem drugih. Budući da nisu motivirane vlastitim interesima, mogu zanemariti svoje vlastite fizičke potrebe i živjeti u siromašnijim okolnostima.

Osoba koju sam izabrao za predstavljanje duše pete razine je žena srednjih tridesetih godina koja radi u velikoj medicinskoj instituciji za tretman ovisnika o kemijskim supstancama. S tom ženom upoznao me kolega koji mi je pričao o njezinim vještinama pomaganja bivšim ovisnicima o drogama da dostignu višu razinu samosvijesti.

Prilikom našeg prvog susreta, na mene je najsnažniji utisak ostavio njezin spokojan izraz lica, iako je na svojem radnom mjestu bila okružena kaosom hitnih slučajeva. Bila je visoka i izrazito mršava, plameno crvene kose koja je stršala na sve strane. Iako je bila topla i ljubazna, zračila je nekakvom neprobojnošću. Njezine bistre, sjajne sive oči bile su oči osobe koja vidi sitne stvari koje obični ljudi ne primjećuju. Imao sam osjećaj da gleda u moju unutrašnjost, a ne vanjštinu.

Moj kolega predložio je da nas troje odemo na ručak jer je ona bila zainteresirana za moje izučavanje duhovnog svijeta. Rekla mi je da nikada nije podvrgnuta hipnotičkoj regresiji, ali da u svim svojim meditacijama ima osjećaj dugotrajne duhovne genealogije. Mislila je da naš susret nije slučajan na njenom putu učenja i dogovorili smo se da istražimo njezino duhovno znanje. Nekoliko tjedana kasnije došla je u moju ordinaciju. Ta žena očito nije snažno priželjkivala slušati dugu kronologiju povijesti prošlih života. Odlučio sam steći kratak uvid u njezine prve živote na Zemlji kako bih ih upotrijebio kao odskočnu dasku za nadsvjesna sjećanja. Brzo je ušla u stanje dubokog transa i trenutno se povezala sa svojim unutrašnjim jastvom.

Čim smo započeli, otkrio sam da je proživjela zapanjujući niz inkarnacija koje su započinjale u davnoj prošlosti ljudskog života na Zemlji. Dodirnuvši njezina najstarija sjećanja, zaključio sam da je svoje prve živote proživjela početkom posljednjeg toplog razdoblja između ledenih doba, koje je trajalo od 130.000 g. pr.n.e. do 70.000 g. pr.n.e., prije no što se posljednje ledeno doba raširilo planetom. Tijekom života u toplijoj klimi srednjeg paleolitskog razdoblja Zemljine povijesti, moja klijentica opisala je svoj život u vlažnim, suptropskim savanama u blizini područja za lov, ribolov i skupljanje biljaka. Kasnije, prije nekih 50.000 godina, kad su kontinentalne ledene ploče opet promijenile Zemljinu klimu, opisivala je kako je živjela u pećinama i trpjela strašne hladnoće.

Dok smo brzo preskakivali velika vremenska razdoblja, otkrio sam kako se njezino fizičko držanje u naslonjaču mijenjalo od pomalo pogrbljenog do ravnog položaja tijela. Kako smo se kretali unaprijed kroz vrijeme, povremeno bih je zamolio da pogleda svoj odraz na površini vode i opipa svoje tijelo, pa mi ga opiše. Tijekom tisuća godina u raznim tijelima njezino je koso čelo postalo visoko. Svodovi iznad očiju bivali su sve manje izraženi, imala je sve manje dlake na tijelu i polako gubila masivne čeljusti pradavnih ljudi. Kroz mnoge živote koje je proživjela u muškim i ženskim tijelima, davala mi je informacije o nastambama, upotrebi vatre, oruđa, odjeće, hrane i ritualnim plemenskim praksama, kako bih pomoću tih antropoloških podataka odredio razdoblje u kojem živi.

Paleontolozi procjenjuju da se homo erectus, majmunoliki predak modernog čovjeka, pojavio prije najmanje 1,7 milijuna godina. Jesu li se duše inkarnirale na Zemlji toliko dugo, koristeći se tijelima tih primitivnih dvonožaca koje nazivamo hominidima? Neki od mojih naprednijih klijenata rekli su mi da su veoma napredne duše, specijalizirane za traženje odgovarajućih domaćina za mlade duše, motrile i procjenjivale život na Zemlji više od milijun godina. Moj je utisak da su ti istraživači do prije 200.000

godina smatrali kako su mozgovi ranih hominida i njihove ograničene glasovne mogućnosti neadekvatni za razvoj duša.
Arhaični homo sapiens, kojeg nazivamo «čovjek», javio se prije nekoliko stotina tisuća godina. U posljednjih 100.000 godina javljaju se dva jasna znaka duhovne svjesnosti i komunikacije. To su pogrebni običaji i ritualistička umjetnost koju nalazimo u izrezbarenim totemima i crtežima na stijeni. Nema antropoloških dokaza da su ti običaji postojali na Zemlji prije neandertalaca. Duše su nas postepeno pretvorile u ljudska bića, ne obratno.
Jedan od mojih naprednijih klijenata rekao je: «Duše su sijale Zemlju u raznim ciklusima». Niz informacija koje sam prikupio od brojnih klijenata kazuju mi da su kopnene mase koje poznajemo danas drukčije od nekadašnjih kontinenata, od kojih su neki, možda, potonuli uslijed vulkanskih ili magnetskih kataklizmi. Primjerice, kažu da Azorski otoci u Atlantskom oceanu predstavljaju vrhove planina potopljenog kontinenta Atlantide. I zaista, neki su moji klijenti opisivali život u drevnim područjima Zemlje koje ne mogu prepoznati u modernoj geografiji.
Dakle, moguće je da su duše postojale i u tijelima naprednijim od homo erectusa, koji je izumro prije oko četvrt milijuna godina, a fosilizirane dokaze od nas su sakrile geološke promjene. Međutim, ta hipoteza znači da je fizička evolucija ljudskih bića išla gore, dolje, gore, dolje, što ne smatram vjerojatnim.[4]
Svoju klijenticu zatim sam prenio u život u Africi prije oko 9.000 godina, za kojeg je rekla da je bio važna prekretnica u njezinom napretku. Bio je to posljednji život koji je provela sa svojim vodičem, Kumarom. Kumara je u to vrijeme i sama bila napredna duša, koja je savjetovala velikodušnog plemenskog vođu kao njegova utjecajna žena. Njihovu sam zemlju oprezno locirao u području etiopskog visočja. Moja klijentica je očito poznavala Kumaru u većem broju prijašnjih života, tijekom nekoliko tisuća godina Kumarinih posljednjih inkarnacija na Zemlji. Njihova povezanost u ljudskom obliku završila je kad je moja klijentica poginula spašavajući Kumarin život na riječnom brodu, tako što se bacila pred neprijateljsko koplje.
Puna ljubavi, Kumara se ovoj klijentici još uvijek javlja kao krupna žena, s kožom boje poliranog mahagonija i sijedom kosom okrunjenom perjanicom. Praktično je naga, osim što oko golemog trbuha nosi krpu od životinjske kože. Oko vrata nosi ogrlicu od višebojnog kamenja, kojima katkad zvecka na uho moje klijentice kako bi privukla njezinu pozornost u snu.
Kumara podučava tehnikom naglog izvlačenja simboličkih sjećanja na lekcije naučene u prethodnim životima. Stara rješenja problema miješa s novim hipotetskim izborima u obliku metaforičkih slikovnih slagalica. Na taj način, Kumara testira veliku zalihu spoznaje svoje učenice tijekom meditacija i snova.
Pogledao sam na sat. Više nismo imali vremena za anamnezu, jer još sam htio istražiti njezina iskustva života između života. Brzo sam je odveo u nadsvjesno stanje, očekujući neka zanimljiva duhovna otkrića. Nije me razočarala.

DVADESET I TREĆI SLUČAJ

Dr. N: Koje je vaše duhovno ime?
S: Thece.
Dr. N: A vaš duhovni vodič zadržao je svoje afričko ime, Kumara?
S: Da, za mene jest.
Dr. N: Kako izgledate u duhovnom svijetu?

[4] Autor po svemu sudeći nije obaviješten da postoje arheološki nalazi o savremenim ljudima, odnosno ljudskim ostacima koji izgledaju potpuno isto kao savremeni ljudi, od pre nekoliko miliona godina, ali ti nalazi se skrivaju od javnosti. O tome videti u knjizi „Zabranjena arheologija - Skrivena povijest ljudske vrste“ M. Cremo, R. Thompson.

S: Sjajna svjetlosna točka.
Dr. N: Koje je točno boje vaša energija?
S: Nebeski plave.
Dr. N: Ima li vaše svjetlo u sebi i primjesa drugih boja?
S: (stanka) Nešto zlatne... ne mnogo.
Dr. N: A kakva je boja Kumarine energije?
S: Ljubičasta.
Dr. N: Kako svjetlost i boja identificiraju kvalitetu duhovnog napretka duše?
S: Intenzitet mentalne moći raste s tamnijim nijansama svjetlosti.
Dr. N: Odakle dolazi najviši intenzitet inteligentne svjetlosne energije?
S: Spoznaja kojom energija tamnijeg svjetla silazi do nas nastaje u izvoru. Naša svjetlost povezana je s izvorom.
Dr. N: Kada kažete izvor, mislite na Boga?
S: Ta je riječ zloupotrijebljena.
Dr. N: Kako?
S: Prevelikom personalizacijom, što izvor čini manjim nego što on jest.
Dr. N: Što je loše u tome?
S: Uzimanje slobode da se izvor učini previše... ljudskim, iako smo svi mi dio njegovog jedinstva.
Dr. N: Thece, želim da razmislite o izvoru dok razgovaramo o drugim aspektima života duše i duhovnog svijeta. Kasnije ću vam postaviti još pitanja o tom jedinstvu. Vratimo se sada na energetske manifestacije duša. Zašto duše imaju dvije crne šupljine umjesto očiju kada nisu u ljudskom obliku? To mi djeluje tako sablasno.
S: (smije se, postaje opuštenija) Tako su nastale zemaljske legende o duhovima - od tih sjećanja. Naša energetska masa nije jedinstvena. Oči o kojima vi govorite predstavljaju više usredotočen intenzitet misli.
Dr. N: Pa, ako mitovi o duhovima nisu tako nestvarni, onda te crne očne šupljine moraju biti korisne ekstenzije njihove energije.
S: To zapravo nisu oči, nego prozori u stara tijela... i sve fizičke ekstenzije nekadašnjih života. Ta crnina je... koncentracija naše prisutnosti. Komuniciramo apsorbirajući jedni drugima energetsku prisutnost.
Dr. N: Kad se vratite u duhovni svijet, imate li energetski kontakt s drugim dušama koje možda nalikuju duhovima?
S: Da, a izgled je stvar osobnog izbora. Naravno, oko mene se uvijek nalazi mnoštvo misaonih valova - miješaju se s mojom energijom koja se vraća, ali izbjegavam pretjerani kontakt.
Dr. N: Zašto?
S: Nije mi potrebno da se vezujem ovdje. Bit ću neko vrijeme sama, kako bih promislila i razriješila pogreške iz svoje posljednje inkarnacije, prije razgovora s Kumarom.
Napomena: Ova izjava tipična je za napredne duše koje se vraćaju u duhovni svijet, a koje sam spomenuo prije, u devetom slučaju. Međutim, ta je duša tako napredna da će sa svojim vodičem razgovarati tek mnogo kasnije, i to na vlastiti zahtjev.
Dr. N: Možda bismo malo trebali razgovarati o starijim dušama. Inkarnira li se Kumara još na Zemlji?
S: Ne, više ne.
Dr. N: Poznajete li i druge duše poput Kumare koje su bile na Zemlji u ranim razdobljima, a više se ne vraćaju?
S: (oprezno) Nekolicinu... da... mnogi su došli na Zemlju rano i otišli prije no što sam ja došla.
Dr. N: Je li neka ostala?

S: Kako to mislite?
Dr. N: Napredne duše koje se i dalje vraćaju na Zemlju, iako bi mogle ostati u duhovnom svijetu.
S: Oh, mislite Mudraci?
Dr. N: Da, Mudraci - pričajte mi o njima (to mi je novi termin, ali često se u razgovoru s naprednim dušama pravim da znam više nego što znam, kako bih izvukao informacije).
S: (s divljenjem) Oni su pravi čuvari Zemlje, znate... ovdje su i prate što se događa.
Dr. N: Kao visoko napredne duše koje se nastavljaju inkarnirati?
S: Da.
Dr. N: Ne umore li se Mudraci od tolikih boravaka na Zemlji?
S: Oni su izabrali ostati ovdje i izravno pomagati ljudima, zato što su posvećeni Zemlji.
Dr. N: Gdje su ti Mudraci?
S: (sjetno) Oni žive jednostavnim životima. Neke od njih prvi sam puta upoznala prije više tisuća godina. Danas ih je teško vidjeti... ne vole baš gradove.
Dr. N: Ima li ih mnogo?
S: Ne, žive u malim zajednicama, ili na otvorenom... u pustinjama i na planinama... u jednostavnim nastambama. Isto tako, lutaju uokolo...
Dr. N: Kako ih je moguće prepoznati?
S: (uzdiše) Većina ljudi ih ne prepoznaje. U starija vremena na Zemlji bili su poznati kao proroci istine.
Dr. N: Znam da to zvuči pragmatično, ali ne bi li te stare, visoko razvijene duše bile korisnije da pomažu čovječanstvu kao vođe međunarodne zajednice, a ne pustinjaci?
S: Tko kaže da su oni pustinjaci? Radije su uz obične ljude na čije živote moćnici najviše utječu.
Dr. N: Kakav osjećaj čovjek ima kada susretne Mudraca na Zemlji?
S: Ah... osjećate posebnu prisutnost. Posjeduju veliku moć razumijevanja, a savjeti koje vam daju tako su mudri. Žive jednostavnim životima. Materijalne stvari ne znače im ništa.
Dr. N: Jeste li i vi zainteresirani za takvu službu, Thece?
S: Hmm... ne, oni su sveci. Ja jedva čekam vrijeme kad se više neću morati inkarnirati.
Dr. N: Možda se riječ Mudrac može upotrijebiti i za duše poput Kumare, ili entitete od kojih ona uči?
S: (stanka) Ne, oni su drukčiji. Oni su viši od Mudraca. Mi ih zovemo Starci.
Napomena: Pretpostavljam da se ta bića nalaze iznad šeste razine.
Dr. N: Postoje li mnogi Starci koji rade s dušama Kumarine razine i onima iznad nje?
S: Ne, mislim da ih nema mnogo... u usporedbi s nama ostalima... ali osjećamo njihov utjecaj.
Dr. N: Što osjećate u njihovoj prisutnosti?
S: (zamišljeno) Neku... usredotočenu moć prosvjetljenja... i vođstvo...
Dr. N: Je li moguće da su Starci utjelovljenja samog izvora?
S: Ne mogu to reći, ali ne mislim da jesu. No, zacijelo su blizu izvora. Starci predstavljaju najčistije elemente misli... bave se planiranjem i uređivanjem... tvari.
Dr. N: Možete li mi malo pojasniti na što mislite kada kažete da su te visoko razvijene duše blizu izvora?
S: (neodređeno) Samo da moraju biti blizu spajanja.
Dr. N: Priča li vam Kumara ikada o tim entitetima koji joj pomažu?
S: Meni vrlo malo. Ona želi biti jedna od njih, kao i mi svi.
Dr. N: Približava li se ona po znanju Starcima?

S: (nejasno) Ona... približava se, kao što se i ja približavam njoj. To je spora asimilacija s izvorom, zato što još nismo potpuni.
Kada napredna duša konačno dobije dužnosti vodiča, mora žonglirati s dvije lopte. Osim što mora okončati svoj vlastiti nedovršeni posao kroz daljnje (iako rjeđe) inkarnacije, mora pomagati i drugima dok nije utjelovljena. Thece mi je pričala o tom aspektu života svoje duše.
Dr. N: Kad se vratite u duhovni svijet i izađete iz svoje samonametnute izolacije, što obično činite nakon toga?
S: Pridružujem se članovima svoje družine.
Dr. N: Koliko je duša u vašoj družini?
S: Devet.
Dr. N: (sljedeći sam zaključak donio prebrzo) Oh, dakle vas desetero ste grupa duša pod Kumarinim vodstvom?
S: Ne, one su moja odgovornost.
Dr. N: Dakle, tih devet entiteta vaši su učenici?
S: Hmm... moglo bi se tako reći...
Dr. N: I sve se one nalaze u istoj grupi, koja je, pretpostavljam, vaša družina?
S: Ne, moja družina sastoji se od dvije različite grupe.
Dr. N: Kako to?
S: Oni se nalaze na... različitim razinama.
Dr. N: A ipak, vi ste duhovna učiteljica svih devetero?
S: Ja se više volim nazivati čuvarem. Tri člana moje družine također su čuvari.
Dr. N: A tko je ostalih šestoro?
S: (mirno) Ljudi koji ne čuvaju.
Dr. N: Želim ovo razjasniti pomoću svojih termina, Thece. Ako ste vi stariji čuvar, tri člana vaše družine zacijelo su ono što ja zovem mlađim čuvarima?
S: Da, ali riječi «stariji» i «mlađi» opisuju nas kao autoritarna bića, što nismo!
Dr. N: Ja ne govorim time o rangu, to mi je samo jednostavniji način identifikacije odgovornosti. Smatrajte da se riječ «stariji» odnosi na naprednog učitelja. Kumaru bih nazvao majstorom učiteljem, a možda i direktorom obrazovanja.
S: (slježe ramenima) To je valjda u redu, sve dok direktor ne znači diktator.
Dr. N: Ne znači. A sada, Thece, usredotočite um na mjesto gdje možete vidjeti energetske boje svih članova vaše družine. Kako izgleda šest duša koje nisu čuvari?
S: (Smiješi se) Kao prljave grude snijega!
Dr. N: Ako su one bjelkaste, kakve su ostale?
S: (stanka) Pa... druge su prilično žućkaste.
Dr. N: Još nam nedostaje jedna. Što je s devetim članom?
S: To je An-ras. Njemu ide veoma dobro.
Dr. N: Opišite mi boju njegove energije.
S: On... postaje plavkast... odličan je čuvar... ubrzo će me napustiti.
Dr. N: Prijeđimo na drugi kraj vaše družine. Za kojeg ste člana najviše zabrinuti i zašto?
S: Za Ojanowin. Ona je kroz mnogo života došla do uvjerenja da ljubav i povjerenje samo nanose bol. (razmišlja) Ona posjeduje sjajne kvalitete koje želim naglasiti, ali taj stav je sprečava u tome.
Dr. N: Ojanowin se razvija sporije od ostalih?
S: (zaštitnički) Nemojte me pogrešno shvatiti, ponosna sam na njen trud. Ima sjajnu osjećajnost i integritet, što mi se sviđa. Samo zahtijeva više moje pozornosti.
Dr. N: Recite mi kao čuvar - učitelj: koju je kvalitetu stekao An-ras, a koju biste željeli vidjeti kod Ojanowin?
S: (bez oklijevanja) Prilagodljivost na promjene.

Dr. N: Zanima me napreduje li devet članova vaše družine ravnomjerno pod vašim vođstvom.
S: To je potpuno nerealno.
Dr. N: Zašto?
S: Zato što se razlikuju po karakteru i integritetu.
Dr. N: Pa, ako se duše razlikuju po brzini učenja zbog karaktera i integriteta, kakve to veze ima s mentalnim sposobnostima ljudskog mozga koji duša izabire?
S: Nema veze. Ja govorim o motivaciji. Na Zemlji se tijekom svog rasta služimo mnogim varijacijama fizičkog mozga. Međutim, svaku dušu vodi njen integritet.
Dr. N: Jeste li to imali na umu rekavši da svaka duša ima karakter?
S: Da, a intenzitet želje dio je karaktera.
Dr. N: Ako je karakter identitet duše, gdje se tu nalazi želja?
S: Potreba za izvrsnošću urođena je svakoj duši, ali i to se može mijenjati između života.
Dr. N: Gdje se u to uklapa integritet duše?
S: Produžetak želje. Integritet je želja za iskrenošću u vezi Jastva i motiva do te mjere da je moguća potpuna svjesnost na putu prema izvoru.
Dr. N: Ako je sva temeljna inteligentna energija ista, zašto se duše razlikuju u svojem karakteru i integritetu?
S: Zato što ih njihova iskustva s fizičkim životom mijenjaju, a to je namjerno. Tim promjenama u kolektivnu inteligenciju svake duše unose se novi sastojci.
Dr. N: I to je smisao inkarniranja na Zemlji?
S: Da, inkarnacija je važno oruđe. Neke duše imaju veću potrebu od drugih za širenjem i ostvarivanjem svojeg potencijala, ali svi ćemo mi to na kraju postići. Život u mnogim fizičkim tijelima i različitim okruženjima širi narav našeg pravog «ja».
Dr. N: A to samoostvarenje identiteta duše svrha je života na našem svijetu?
S: Na svim svjetovima.
Dr. N: Pa, ako je svaka duša preokupirana Jastvom, nije li to objašnjenje razloga zbog kojeg živimo u svijetu egocentričnih ljudi?
S: Ne, pogrešno tumačite stvari. Ispunjenje ne znači kultiviranje Jastva u sebične svrhe, nego omogućavanje integracije s drugima u životu. I to pokazuje karakter i integritet. To je etičko ponašanje.
Dr. N: Ima li Ojanowin manje poštenja od An-rasa?
S: (stanka) Bojim se da često zavarava samu sebe.
Dr. N: Pitam se kako možete učinkovito djelovati kao duhovni vodič za devet članova svoje družine i još se uz to inkarnirati na Zemlji kako biste dovršili vlastite lekcije.
S: Nekada mi je to ometalo koncentraciju, ali sada nema konflikta.
Dr. N: Morate li razdvojiti energiju svoje duše da biste to ostvarili?
S: Da, ta sposobnost (duša) omogućava izvršavanje i jednog i drugog. Boravak na Zemlji također mi omogućava izravno istovremeno pomaganje članovima svoje družine i sebi.
Dr. N: Ne mogu tako lako shvatiti tu ideju da se duše mogu podijeliti.
S: Izraz «dijeljenje» nije baš najtočniji. Svaki dio nas još je uvijek cjelina. Kažem samo da je u početku potrebno malo navikavanja, budući da upravljate s više programa istovremeno.
Dr. N: Dakle, vašu učinkovitost kao učitelja ne umanjuje činjenica da se bavite većim brojem aktivnosti?
S: Niti najmanje.
Dr. N: Smatrate li da se glavni dio vaše poduke odvija na Zemlji, dok ste u ljudskom tijelu, ili u duhovnom svijetu, dok ste slobodan entitet?
S: To su dva različita okružja. Moja poduka je različita, ali ne manje učinkovita.

Dr. N: No, vaš pristup pojedinom članu vaše družine razlikuje se, ovisno o okruženju?
S: Da, razlikuje se.
Dr. N: Biste li rekli da je duhovni svijet glavno središte učenja?
S: To je centar za evaluaciju i analizu, ali duše se i odmaraju.
Dr. N: Kada vaši učenici žive na Zemlji, znaju li oni da ste vi njihov vodič i da ste uvijek s njima?
S: (smije se) Neki više od drugih, ali svi oni u nekom trenutku osjete moj utjecaj.
Dr. N: Thece, vi ste sada sa mnom na Zemlji kao žena. Jeste li u kontaktu i sa članovima svoje družine?
S: Rekla sam vam, da.
Dr. N: Ono što želim pitati je sljedeće - nije li podučavanje primjerom teško sada, kada su vaši posjeti Zemlji rjeđi?
S: Kad bih dolazila prečesto i radila s njima izravno, kao jedno ljudsko biće s drugim, time bih se uplela u njihov prirodni razvoj.
Dr. N: Imate li iste rezervacije prema takvom upletanju i dok kao učitelj djelujete u duhovnom svijetu, kao neutjelovljeno biće?
S: Da, imam... iako su tehnike drukčije.
Dr. N: Za mentalni kontakt?
S: Da.
Dr. N: Htio bih saznati nešto više o sposobnosti duhovnih učitelja da kontaktiraju svoje učenike. Kako točno tješite ili savjetujete devet članova svoje družine na Zemlji iz duhovnog svijeta?
S: (nema odgovora)
Dr. N: (navodim je na odgovor) Znate li što vas pitam? Kako usađujete ideje?
S: (napokon) To vam ne mogu reći.
Napomena: Pretpostavljam da se radi o blokiranju, ali ne mogu se požaliti. Do sada, Thece i njezin vodič otvoreno su mi davali informacije. Odlučio sam zaustaviti seansu na trenutak kako bih se obratio izravno Kumari.
Dr. N: Kumara, dopusti mi da razgovaram s tobom kroz Thece. Moje su namjere dobre. Propitujući tvoju učenicu, želim razviti svoje znanje o iscjeljivanju i približiti ljude višim kreativnim silama koje nose u sebi. Moja veća misija je borba protiv straha od smrti tako što ljudima nudim razumijevanje o prirodi njihovih duša i njihovog duhovnog doma. Hoćeš li mi pomoći u tome?
S: (Thece mi odgovara čudnim glasom) Znamo tko si.
Dr. N: Hoćete li mi pomoći?
S: Razgovarat ćemo s tobom... zadržavajući pravo na diskreciju.
Napomena: To mi govori da neću dobiti odgovor na svoje pitanje ukoliko njime prijeđem neke nedefinirane granice ova dva vodiča.
Dr. N: U redu, Thece, kada izbrojim do tri, osjetit ćete se ugodnije razgovarajući sa mnom o tome kako duše funkcioniraju kao vodiči. Počnite tako što ćete mi reći na koji vam način član družine na Zemlji može signalizirati kako bi vam privukao pozornost. Jedan, dva, tri! (Pucnem prstima kako bih pojačao učinak)
S: (nakon duge stanke) Prvo, moraju umiriti svoje umove i fokusirati pozornost izvan svoje neposredne okoline.
Dr. N: Kako to mogu učiniti?
S: Utišavajući se... posežući unutra... zazivajući svoj unutrašnji glas.
Dr. N: Je li to način dozivanja duhovne pomoći?
S: Da, barem za mene. Moraju proširiti svoju unutrašnju svijest kako bi me kontaktirali središnjom misli.
Dr. N: Moraju li se usredotočiti na vas, ili na specifičan problem koji ih muči?

S: Moraju se izdići iznad onoga što ih muči kako bi postali prijemčivi za mene. To je teško ako ne ostanu smireni.
Dr. N: Posjeduje li svih devet članova vaše družine sposobnost da vas kontaktiraju i zatraže pomoć?
S: Ne, nemaju.
Dr. N: Možda Ojanowin ima najveći problem s tim?
S: Mmm, ona je jedna od onih koji imaju...
Dr. N: Zašto?
S: Meni je lako dobiti signale. To je teže ljudima na Zemlji. Energija usmjerene misli mora nadjačati ljudsku emociju.
Dr. N: Unutar okvira duhovnog svijeta, kako hvatate poruke članova vaše družine među milijardama duša koje šalju pozive u pomoć drugim vodičima?
S: Prepoznajem ih istog trena. To mogu svi čuvari, jer svi ljudi imaju različite obrasce misli.
Dr. N: Poput vibracijskog koda u polju misaonih čestica?
S: (smije se) Valjda biste mogli tako opisati obrasce energije.
Dr. N: U redu, kako onda odgovarate nekome kome je potrebno vođstvo?
S: (ceri se) Šapćem im odgovore na uho!
Dr. N: (u šali) Zar je to ono što prijateljski duh čini zabrinutom umu na Zemlji?
S: Ovisi...
Dr. N: O čemu? Jesu li učitelji - duše ravnodušni prema svakodnevnim problemima ljudi?
S: Nismo ravnodušni, jer inače ne bismo komunicirali s njima. Procjenjujemo svaku situaciju. Znamo da je život prolazan. Mi smo... više odvojeni jer nas, kada nemamo ljudska tijela, ne opterećuje neposredno djelovanje ljudskih emocija.
Dr. N: Ali što činite kada situacija zahtijeva duhovno vodstvo?
S: (ozbiljno) Kao promatrači u tišini, prepoznajemo količinu... turbulencije... koja prati zabrinutu misao. Zatim se pažljivo spajamo s njom i nježno dodirujemo um.
Dr. N: Molim vas, opišite mi detaljnije taj proces povezivanja.
S: (stanka) To je tijek misli koji je kod osobe u nevolji obično turbulentan, a ne gladak. U početku sam bila nespretna, a još uvijek nemam Kumarinu vještinu. Potrebno je ući na suptilan način... kako bi se čekala najbolja prijemčivost.
Dr. N: Kako čuvar može biti nespretan, pa imali ste tisuće godina iskustva?
S: Nisu svi komunikatori isti. I čuvari imaju različite sposobnosti. Ako je neki član moje družine u krizi - fizički povrijeđen, tužan, uplašen, ogorčen - on šalje velike količine nekontrolirane negativne energije koja me upozori, ali njih iscrpi. To je izazov za čuvara - znati kada i kako komunicirati. Kada ljudi žele trenutnu pomoć, možda nisu u odgovarajućem stanju za refleksiju.
Dr. N: Pa, možete li mi reći kako ste to iskazali nespretnost kao neiskusan vodič?
S. Željela sam prebrzo priskočiti u pomoć, ne koordinirajući obrasce misli o kojima smo razgovarali. Ljudi mogu otupjeti. Primjerice, ne možete se probiti do njih kada osjećaju intenzivnu duševnu bol. Ne možete ući u pretrpani um, kad je pozornost usmjerena na drugu stranu, a energija misli raspršena.
Dr. N: Osjeća li devetero članova vaše družine vaš ulazak u njihov um nakon što vas pozovu u pomoć?
S: Čuvari se ne bi trebali miješati. To je više poput... nježnog milovanja. Ja usađujem ideje - koje oni smatraju nadahnućem - kako bih im pokušala podariti mir.
Dr. N: S čime imate najviše problema tijekom komuniciranja s ljudima na Zemlji?
S: Sa strahom.
Dr. N: Biste li mi to podrobnije objasnili?

Dr. N: Moram paziti da ne razmazim svoje ljude učinivši im živote previše laganima... moram im dopustiti da sami riješe većinu svojih poteškoća, a da pritom ne priskočim u pomoć. Samo će više propatiti ako čuvar djeluje prebrzo, prije no što dođe vrijeme za to. Kumara je stručnjak u tome...
Dr. N: Snosi li ona krajnju odgovornost za vas i vašu družinu?
S: Pa da, svi smo mi pod njenim utjecajem.
Dr. N: Vidite li ikad svoje vršnjake u blizini? Mislim na suradnike na vašoj razini, s kojima biste mogli razgovarati o metodama podučavanja.
S: Oh, mislite, s onima s kojima sam odrasla?
Dr. N: Da.
S: Da... osobito s njih troje.
Dr. N: I vode li i oni svoje družine?
S: Da.
Dr. N: Jesu li te naprednije duše odgovorne za otprilike isti broj ljudi kao i vi?
S: Uh... da, osim Wa-rooa. Njegova družina više je nego dvostruko veća od moje. On je dobar. Njemu sada daju još jednu družinu.
Dr. N: Od koliko viših bića vi i vaši prijatelji, koji također vode družine, tražite savjet i upute?
S: Od jednog. Svi se mi obraćamo Kumari kako bismo razmijenili zapažanja i tražili načine poboljšavanja.
Dr. N: Koliko duša poput vas i Wa-rooa nadgleda Kumara?
S: Oh... to ne znam...
Dr. N: Pokušajte mi dati svoju procjenu.
S: (nakon razmišljanja) Najmanje pedeset, vjerojatno i više.
Daljnji upiti o Kumarinim duhovnim aktivnostima nisu urodili plodom, pa sam prešao na Theceinu obuku stvaranja. Njezina iskustva (koja sam sažeo) odvode nas malo dalje od vježbi koje je u posljednjem poglavlju opisao Nenthum. Za čitatelje sklone znanosti, želim naglasiti da referentni okvir klijenata koji mi opisuju stvaranje nije utemeljen na zemaljskoj znanosti. Informacije koje dobijem moram protumačiti najbolje što mogu.
Dr. N: Čini se da se nastavni programi za duše međusobno veoma razlikuju, Thece. Htio bih vam postaviti neka pitanja o još jednom aspektu vaše obuke. Koristi li se vaša energija svojstvima svjetlosti, topline i kretanja u stvaranju života?
S: (iznenađeno) Uh... znate za to...
Dr. N: Što mi još možete reći o tome?
S: Samo da sam upoznata s tim...
Dr. N: Ne želim pričati ni o čemu što bi vam bilo neugodno, ali bio bih vam zahvalan da potvrdite određene biološke učinke koji su rezultat djelovanja duša.
S: (oklijeva) Oh... ne mislim...
Dr. N: (brzo uskačem) Koje su vaše novije kreacije zbog kojih je Kumara bila ponosna na vas?
S: (bez otpora) Dobra sam s ribama.
Dr. N: (nastavljam s namjernim pretjerivanjem da bih je naveo da nastavi) Oh, dakle svojom mentalnom energijom možete stvoriti cijelu ribu?
S: (Ljutito)... Mora da se šalite?
Dr. N: Pa gdje onda počinjete?
S: Sa zametcima, naravno. Mislila sam da znate...
Dr. N: Samo provjeravam. Što mislite, kad ćete biti spremni za sisavce?
S: (nema odgovora)

Dr. N: Gledajte, Thece, ako pokušate surađivati sa mnom još nekoliko minuta, obećavam vas da vas neću dugo zadržavati pitanjima u vezi toga. Hoćete li pristati na to?
S: (stanka) Vidjet ćemo...
Dr. N: U redu, možete li mi pojasniti temeljne stvari o tome što zapravo radite sa svojom energijom kako biste razvili život do stadija ribe.
S: (neodlučno) Dajemo upute... organizmima... unutar njihovih okruženja...
Dr. N: Činite li to na jednom svijetu, ili na mnogim svjetovima tijekom svoje obuke?
S: Na više svjetova, (nije željela pojasniti, osim što je rekla da su to planeti «tipa Zemlje»)
Dr. N: U kakvom okruženju trenutno radite?
S: U oceanima.
Dr. N: S jednostavnim oblicima života u moru, poput algi i planktona?
S: Tako je bilo kad sam počela.
Dr. N: Mislite, prije no što ste došli do zametaka riba?
S: Da.
Dr. N: Dakle, kada duše počnu stvarati životne oblike, započinju s mikroorganizmima?
S: ... S malim stanicama, da, i to je jako teško naučiti.
Dr. N: Zašto?
S: Stanice života... naša energija ne može napredovati ako je ne uspijemo usmjeriti prema... izmjeni molekula.
Dr. N: Znači, vi zapravo stvarate nove kemijske spojeve miješajući osnovne molekularne elemente života sa svojim energetskim tokom?
S: (kima glavom)
Dr. N: Možete li biti jasniji?
S: Ne, ne mogu.
Dr. N: Dopustite mi da pokušam to sažeti. Molim vas, recite mi ako sam na pogrešnom putu. Duša koja postane vješta u stvaranju života mora biti u stanju cijepati stanice i davati DNK upute, a vi to činite šaljući čestice energije u protoplazmu?
S: Da, moramo naučiti kako se to radi - koordinirajući to s energijom sunca.
Dr. N: Zašto?
S: Zato što svako sunce ima drukčiji energetski učinak na svjetove koji ga okružuju.
Dr. N: Zašto se onda miješate u ono što bi sunce svojom energijom prirodno učinilo na planetu?
S: To nije miješanje. Istražujemo nove strukture... mutacije... promatramo i gledamo što funkcionira. Uređujemo tvari kako bi djelovale najučinkovitije s različitim suncima.
Dr. N: Kad na nekom planetu evoluira neki oblik života, jesu li okolišni uvjeti odabira i prilagodbe prirodni, ili se inteligentne duše miješaju u ono što se događa?
S: (izbjegava odgovor) Na planetu koji je prikladan za život obično postoje duše koje motre. Sve što učinimo je prirodno.
Dr. N: Kako bi duše mogle promatrati biološka svojstva rasta i utjecati na njih tijekom milijuna godina na nekom primordijalnom svijetu?
S: Vrijeme za nas ne protječe u zemaljskim godinama. Služimo se njime tako da odgovara našim eksperimentima.
Dr. N: Stvarate li vi osobno sunca u našem svemiru?
S: Sunce prirodne veličine? Oh, ne, to daleko nadmašuje moje sposobnosti... to zahtijeva moć mnogih duša. Ja stvaram samo u manjim razmjerima.
Dr. N: Što stvarate?
S: Ah... male svežnjeve visoko koncentrirane materije... zagrijane.
Dr. N: A kako vaš rad izgleda kada završite?

S: Kao mali solarni sustavi.
Dr. N: Jesu li vaša minijaturna sunca i planeti veličine kamenja, zgrada, mjeseca - o kojim veličinama pričamo?
S: (smije se) Moja sunca veličine su košarkaških lopti, a planeti su veličine pikula... to je najbolje što mogu učiniti.
Dr. N: Zašto to radite u tako maloj skali?
S: Radi vježbe, kako bih mogla stvarati veća sunca. Uslijed dovoljno jakog pritiska, atomi eksplodiraju i zgušnjavaju se, ali za sada sama ne mogu napraviti ništa stvarno veliko.
Dr. N: Kako to mislite?
S: Moramo naučiti surađivati i kombinirati svoje energije kako bismo postigli najbolje rezultate.
Dr. N: Pa, tko vrši te prave termonuklearne eksplozije koje stvaraju fizičke svemire i sam prostor?
S: Izvor... koncentrirana energija Staraca.
Dr. N: Oh, dakle izvor dobiva pomoć?
S: Mislim da je tako...
Dr. N: Zašto vaša energija teži tome da stvori univerzalnu tvar i složeniji život kad Kumara i entiteti iznad nje to već čine kako valja?
S: Od nas se očekuje da im se pridružimo, kao što oni žele ujediniti svoju energiju s energijom Staraca.
Pitanja o stvaranju uvijek zazivaju pitanje Prvog uzroka. Je li prva eksplozija koja je prethodila rađanju naših zvijezda i planeta prirodna slučajnost, ili ju je planirala neka inteligentna sila? Kada slušam klijente poput Thece, pitam se zašto bi duše uvježbavale lančanu reakciju energije na minijaturnim modelima ako im nije namijenjeno da jednom stvaraju veća nebeska tijela. Nisam imao klijente šeste razine i razina viših od te koji bi mi opisali što rade sa silama stvaranja. Čini se da bi se, ukoliko duše zaista napreduju, od entiteta na toj razini očekivalo sudjelovanje u rađanju planeta i razvoju životnih oblika sposobnih za postizanje više inteligencije, kojima bi se duše mogle služiti.
Nakon promišljanja o razlozima zbog kojih se nesavršene duše bave stvaranjem, došao sam do sljedećeg zaključka. Sve duše imaju priliku sudjelovati u razvoju nižih oblika inteligentnog života kako bi unaprijedile same sebe. To načelo može se primijeniti i na razlog iz kojeg se duše inkarniraju u fizičkom obliku. Thece je sugerirala da se vrhovna inteligencija koju ona naziva «izvor» sastoji od kombinacije stvoritelja (Staraca) koji udružuju svoju energiju i stvaraju svemire. Tu su mi ideju izrazili na različite načine i drugi klijenti koji su opisivali udruženu moć starih duša koje se više ne inkarniraju.
Ovaj koncept nije nov. Primjerice, ideja da nemamo jedno božanstvo filozofija je džainističke sekte iz Indije. Džainisti vjeruju da su usavršene duše, zvane Siddhe, skupina univerzalnih stvoritelja. Te su duše oslobođene daljnjih inkarnacija. Ispod njih nalaze se duše Arhata, naprednih prosvjetitelja koji se još uvijek inkarniraju uz još tri niže razine duša u procesu evolucije. Za džainiste, stvarnost je nestvorena i vječna. Stoga Siddhama ne treba stvoritelj. Većina istočnjačkih filozofija negira ovu postavku džainista i zagovara božanski upravni odbor s «predsjednikom» na čelu. Taj zaključak bliži je i zapadnjačkom umu.
S nekim klijentima moguće je razgovarati o širem rasponu tema u kraćem vremenskom roku. Dok je pričala o kozmičkoj obuci duša, Thece mi je spomenula inteligentan život koji postoji na drugim svjetovima. To nas dovodi do još jednog aspekta života duša koji će neki od nas možda teško prihvatiti. Mali postotak mojih klijenata, a to su obično starije, naprednije duše, prisjetili su se kako su živjeli u

čudnim, neljudskim oblicima inteligentnog života na drugim svjetovima. Njihova sjećanja na okolnosti tih života, fizičke detalje i smještaj planeta u odnosu na naš svemir vrlo su maglovita. Pitao sam se je li Thece nekada davno imala takvih iskustava, pa sam nakratko pokrenuo tu temu da vidim kamo bi me mogla odvesti.
Dr. N: Prije nekog vremena spomenuli ste druge fizičke svjetove koji su raspoloživi dušama osim Zemlje.
S: (s oklijevanjem) Da...
Dr. N: (nehajno) Pretpostavljam da neki od tih planeta podržavaju inteligentan život koristan dušama koje se žele inkarnirati?
S: To je istina, postoje mnoge škole.
Dr. N: Razgovarate li ikada s drugim dušama o njihovim planetarnim školama?
S: (duga stanka) Nisam sklona tome - ne privlače me - druge škole.
Dr. N: Možda mi možete natuknuti kako one izgledaju?
S: Oh, neki planeti su... analitičke škole. Drugi su u osnovi mentalni svjetovi... suptilna mjesta...
Dr. N: Što mislite o zemaljskoj školi, u usporedbi s njima?
S: Zemaljska škola još je nesigurna. Ispunjava je ogorčenost mnogih ljudi koji su vođeni i neprijateljstvo vođa jednih prema drugima. Tamo postoji toliko mnogo straha koji je potrebno prevladati. To je svijet u sukobu, jer previše je razlika između previše ljudi. Drugi svjetovi imaju malobrojno stanovništvo koje živi u većem skladu. Stanovništvo na Zemlji prestiglo je svoj vlastiti mentalni razvoj.
Dr. N: Biste li onda radije učili na nekom drugom planetu?
S: Ne, unatoč svađama i okrutnosti na Zemlji, ovdje ima strasti i hrabrosti. Volim raditi u kritičnim situacijama. Stvarati red iz nereda. Svi znamo da je Zemlja teška škola.
Dr. N: Dakle, ljudsko tijelo nije lagan domaćin za duše?
S:... Postoje oblici života u kojima je lakše živjeti... koji su manje u sukobu sami sa sobom...
Dr. N: Pa, kako to znate ako vaša duša nije živjela u nekom drugom tjelesnom obliku?
Nakon ovog uvoda, Thece je počela pričati o tome kako je živjela kao malo leteće stvorenje u stranom okruženju umirućeg svijeta na kojem je bilo teško disati. Prema njezinim opisima, zaključio sam da sunce tog planeta ulazi u fazu nove. Govorila je zastajkujući, a disanje joj je bilo brzo i isprekidano.
Thece je rekla da je živjela na tom svijetu u vlažnoj džungli, s noćnim nebom koje je bilo toliko puno zvijezda da između njih uopće nije bio tamnih područja. To mi je dalo utisak da je planet bio smješten u blizini središta galaksije, možda čak i naše vlastite. Rekla mi je da je na tom svijetu provela vrlo kratko vrijeme kao veoma mlada duša, a Kumara joj je bila mentorica. Nakon što svijet više nije mogao podržavati život, došle su na Zemlju kako bi nastavile sa zajedničkim radom. Rekla mi je da postoji veza između mentalne evolucije života na Zemlji i onoga što je iskusila prije toga. Bića te leteće rase bila su u početku uplašena, izolirana i opasna jedna za druge. Isto tako, kao i na Zemlji, obiteljski savezi bili su važni, jer izražavali su lojalnost i posvećenost. Dok sam je ispitivao u vezi toga, došlo je do novog otkrića.
Dr. N: Mislite li da na Zemlji ima i drugih duša koje su živjele na tom sada mrtvom svijetu?
S: (zastaje, a zatim se ne može suzdržati) Zapravo, srela sam jednu.
Dr. N: U kojim okolnostima?
S: (smije se) Prije nekog vremena na jednoj sam zabavi upoznala jednog čovjeka. Prepoznao me, ne fizički, nego umom. Bio je to čudan susret. Izbacio me iz ravnoteže kad mi je prišao i uhvatio me za ruku. Mislila sam da je nametljiv kad mi je rekao da me poznaje.

Dr. N: I što se onda dogodilo?
S: (blagim glasom) Bila sam zbunjena, što je za mene neobično. Znala sam da ima nešto između nas. Mislila sam da je to seksualne prirode. Sada mi je sve jasno. Bio je to... Ikak. (to ime izgovorila je s grlenim zvukom klaktanja). Rekao mi je da smo nekada zajedno živjeli na nekom udaljenom mjestu, a bilo je još nekih ovdje...
Dr. N: Je li rekao još nešto o njima?
S: (tiho) Ne... pitam se... trebala bih ih poznavati...
Dr. N: Je li Ikak rekao još nešto o vašoj fizičkoj vezi na tom svijetu?
S: Ne. Vidio je da sam zbunjena. Ionako nisam znala o čemu priča.
Dr. N: Kako je on svjesno znao za taj planet, a vi niste?
S: (zbunjeno) On je... ispred mene... on zna Kumaru. (a tada je rekla, više za sebe nego meni) Što on radi tamo?
Dr. N: Zašto mi ne ispričate što je radio na toj zabavi?
S: (opet se smije) Mislila sam da me samo pokušava osvojiti. Bilo je nezgodno, zato što me privlačio. Rekao je da sam veoma privlačna, što mi muškarci obično ne govore. U umu sam imala bljeskove sjećanja koji su mi govorili da smo već bili zajedno... kao dijelovi neke sekvence sna.
Dr. N: Kako je završio vaš razgovor s tim čovjekom?
S: Vidio je da mi je neugodno. Valjda je mislio da je najbolje da više ne kontaktira sa mnom, jer od tada ga više nisam vidjela. No, razmišljala sam o njemu, i možda ćemo se opet vidjeti.
Vjerujem da su duše u stanju prijeći jedna zbog druge preko vremena i prostora. Nedavno sam imao dva klijenta koji su bili najbolji prijatelji i došli su mi istovremeno na regresiju. Ne samo da su bili srodne duše u mnogim prošlim životima na Zemlji, nego su zajedno živjeli kao ribolika inteligentna bića na prelijepom vodenom svijetu. Obojica su se sjećali kako su uživali igrajući se pod vodom svojim snažnim ekstremitetima i kako su izranjali na površinu da bi «virili». Niti jedan od njih nije se mogao sjetiti mnogo više informacija o tom planetu, niti što se dogodilo njihovoj rasi morskih stvorenja. Možda su bili dio neuspjelog zemaljskog eksperimenta mnogo prije no što su se kopneni sisavci razvili u zemaljsku vrstu koja je najviše obećavala za duše. No, pretpostavljam da to ipak nije bila Zemlja, jer imao sam i druge klijente koji su opisivali život u vodenom okruženju za koje su znali da nije zemaljsko. Jedan od tih klijenata rekao je: «Moj vodeni svijet bio je veoma topao i bistar jer imali smo tri sunca nad glavom. Potpuni nedostatak tame pod vodom bio je ugodan i jako nam olakšavao izgradnju nastambi.« Često sam se pitao jesu li snovi o letenju, disanju pod vodom i drugim neljudskim fizičkim postignućima povezani s našim prijašnjim fizičkim iskustvima u drugim okruženjima.
U ranim danima, kad sam tek počeo proučavati duše, napola sam očekivao da će oni klijenti koji se mogu sjetiti drugih svjetova reći da su živjeli u našoj galaksiji, u susjedstvu našeg sunca. Ta pretpostavka bila je naivna. Zemlja se nalazi u slabo naseljenom dijelu Mliječnog puta, u kojem se nalazi samo osam zvijezda, udaljenih od sunca deset svjetlosnih godina. Znamo da naša galaksija sadrži više od dvjesto milijardi zvijezda, a procjenjuje se da u svemiru postoji oko stotinu milijardi galaksija. Broj svjetova oko sunaca koji bi mogli podržavati život nezamisliv je. Pomislite samo - ako samo mali djelić jednog postotka zvijezda naše galaksije ima planete na kojima se nalazi inteligentan život koristan dušama, njihov bi se broj još uvijek mjerio milijunima.

Prema onome što sam uspio saznati od klijenata spremnih i sposobnih za razgovor o prijašnjim zadacima, duše se šalju na sve svjetove koji sadrže odgovarajuće oblike inteligentnog života. Od zvijezda koje su nam poznate, samo četiri posto nalik je

našem suncu. To dušama očito ne znači ništa. Njihove planetarne inkarnacije nisu povezane sa svjetovima zemaljskog tipa niti s inteligentnim dvonošcima koji hodaju kopnom. Duše koje su živjele na drugim svjetovima kažu mi da im se neki (poput Zemlje) osobito sviđaju i da se povremeno vraćaju na njih u nizu života. Nisam imao mnogo klijenata koji bi se bili u stanju prisjetiti specifičnih detalja o životu na drugim svjetovima. Razlog tome može biti nedostatak iskustva, potiskivanje sjećanja ili blokade koje su stvorili majstori vodiči kako bi se izbjegla nelagoda zbog prisjećanja života u nezemaljskim tijelima.

Oni klijenti koji su u stanju raspravljati o svojim iskustvima na drugim svjetovima kažu mi da se, prije dolaska na Zemlju, duše često stavljaju u tijela stvorenja manje inteligencije od ljudskih bića (za razliku od Theceinog slučaja). Međutim, kad se nađu u ljudskom tijelu, duše se više ne šalju natrag niz evolucijske ljestve. No, fizički kontrasti mogu biti veliki, a povremeni odlasci sa Zemlje nisu nužno ugodni. Jedan moj klijent srednje razine izrazio je to ovako: «Nakon dugog niza ljudskih života, rekao sam svojem vodiču da trebam odmor od Zemlje u nekom drugom okruženju. Upozorio me: 'Ta ti se promjena sada možda neće svidjeti, jer si se toliko naviknuo na atribute ljudskog uma i tijela'.» Moj klijent je ustrajao i dali su mu život koji je opisao kao «pastelni svijet u kojem je živjela rasa malih, nabijenih bića. Bila su to promišljena, ali ozbiljna bića s malim licima, bijelim poput krede, koja se nikada nisu smiješila. Bez ljudskog smijeha i fizičke fleksibilnosti, nisam bio usklađen s njima i nisam mnogo napredovao.« Zadatak je za tu osobu morao biti osobito težak ako uzmemo u obzir činjenicu da su humor i smijeh tako snažna obilježja života duša u duhovnom svijetu.

Približavao sam se posljednjoj fazi svoje seanse s klijenticom iz dvadeset i trećeg slučaja. Morao sam upotrijebiti dodatne tehnike produbljivanja transa jer sam htio da Thece posegne u najviše razine svojeg nadsvjesnog uma kako bi mi pričala o vremenu - prostoru i o izvoru.

Dr. N: Thece, bližimo se kraju našeg zajedničkog vremena i želim da još jednom fokusirate svoj um na izvor - stvoritelja, (stanka) Hoćete li učiniti to za mene?

S: Da.

Dr. N: Rekli ste da je konačni cilj duša ujedinjenje s najvišim izvorom stvaralačke energije - sjećate li se?

S:... Čin spajanja, da.

Dr. N: Recite mi, boravi li izvor u nekom posebnom središnjem prostoru u duhovnom svijetu?

S: Izvor jest duhovni svijet.

Dr. N: Zašto onda duše govore o dostizanju jezgre duhovnog života?

S: Kad smo još mlade duše, osjećamo moć svugdje oko sebe, ali osjećamo da se nalazimo na... njezinom rubu. Kako postajemo stariji, javlja se svijest o usredotočenoj moći, ali osjećaj je isti.

Dr. N: Iako ste to nazvali mjestom Staraca?

S: Da, oni su dio usredotočene moći izvora koji nas održava kao duše.

Dr. N: Pa, ako združite tu moć kao jedan energetski izvor, možete li opisati stvoritelja ljudskim terminima?

S: Kao krajnje nesebično biće kakvo svi nastojimo biti.

Dr. N: Ako izvor predstavlja cjelokupni duhovni svijet, kako se to mentalno mjesto razlikuje od fizičkih svemira sa zvijezdama, planetima i živim bićima?

S: Svemiri su stvoreni - žive i umiru - za potrebe izvora. Mjesto duhova... jest izvor.

Dr. N: Čini se da živimo u svemiru koji se širi i može se opet skupiti i na kraju umrijeti. Budući da živimo u svemiru s vremenskim ograničenjem, kako sam duhovni svijet može biti bezvremen?

S: Zato što ovdje živimo u bezvremenom ne-prostoru... osim u određenim zonama.
Dr. N: Molim vas, objasnite mi što su te zone.
S: To su... vrata koja povezuju... otvori kroz koje prolazimo u fizičke univerzume u kojima postoji vrijeme.
Dr. N: Kako mogu vremenska vrata postojati u ne-prostoru?
S: Otvori postoje kao pragovi između stvarnosti.
Dr. N: Pa, ako je duhovni svijet nedimenzionalan, kakva je to stvarnost?
S: Stalno stanje stvarnosti, za razliku od promjenjivih stvarnosti dimenzionalnih svjetova koji su materijalni i promjenjivi.
Dr. N: Imaju li prošlost, sadašnjost i budućnost ikakvu važnost za duše koje žive u duhovnom svijetu?
S: Jedino kao način za razumijevanje slijeda u fizičkom obliku. Ovdašnji život... postoji... nepromjenjivost... za one među nama koji ne prelaze pragove u univerzum tvari i vremena.
Napomena: Važna primjena vremenskih pragova kojima se služe duše bit će objašnjena u sljedećem poglavlju o izboru života.
Dr. N: Govorite o svemirima u množini. Postoje li i drugi fizički svemiri osim ovoga koji sadrži Zemlju?
S: (neodređeno) Postoje... različite stvarnosti koje odgovaraju izvoru.
Dr. N: Želite li reći da duše mogu kroz duhovna vrata ući u različite prostorije različitih fizičkih stvarnosti?
S: (kima) Da, mogu - i to i čine.
Prije zaključivanja seanse s ovom vrlo naprednom klijenticom, trebao bih dodati da je većina ljudi u dubokoj hipnozi u stanju gledati onkraj zemaljske stvarnosti trodimenzionalnog prostora, u alternativne bezvremene stvarnosti. U podsvjesnom stanju, moji klijenti proživljavaju kronologiju vremena svojih prošlih i sadašnjih života koja je nalik onome što percipiraju dok su pri svijesti. Ovdje mogu vidjeti sada kao jednu homogenu jedinicu prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Sekunde u duhovnom svijetu izgledale bi kao godine na Zemlji. Kada njihove seanse završe, klijenti često izražavaju iznenađenje zbog načina na koji je vrijeme ujedinjeno u duhovnom svijetu.
Kvantna mehanika je moderna grana fizike koja istražuje sve subatomske kretnje u terminima elektromagnetskih razina energije, pri čemu se smatra da su sve stvari zapravo ne-čvrste i da postoje u ujedinjenom polju. Onkraj Newtonovih fizičkih zakona gravitacije, smatra se i da su elementi djelovanja na vrijeme također ujedinjeni frekvencijom svjetlosnih valova i kinetičke energije. Budući da sam pokazao kako duše u duhovnom svijetu proživljavaju osjećaj kronološkog prolaska vremena, nije li to u proturječju s konceptima jedinstva prošlosti, sadašnjosti i budućnosti? Ne, ne proturječi. Moja istraživanja pokazala su da se iluzija protoka vremena stvara i održava za one duše koje dolaze i odlaze u fizičke dimenzije (koje su navikle na biološke reakcije poput starenja), tako da mogu lakše mjeriti svoj napredak. Zato za mene ima smisla hipoteza kvantnih fizičara da vrijeme nije apsolutna vrijednost od tri faze, nego samo izraz mijene.
Kada moji klijenti pričaju o tome kako, kao duše, putuju zakrivljenim linijama, prisjećam se vremensko-prostornih teorija onih astrofizičara koji vjeruju da su svjetlost i pokret jedinstvo vremena i prostora koji se zakrivljuje sam u sebe. Kažu da se vrijeme zaustavlja kada se prostor dovoljno jako savije. Zaista, slušajući kako moji klijenti pričaju o vremenskim zonama i tunelima za prijelaz u razne dimenzije, uviđam sličnosti s postojećim astronomskim teorijama o tome kako je fizički prostor svijen, ili povijen, u kozmičke petlje koje stvaraju «usta» hiper-prostora i crne rupe koje možda vode izvan naših trodimenzionalnih svemira. Možda se vremensko-prostorni koncepti astrofizike i metafizika pomalo približavaju.

Svojim klijentima iznio sam mogućnost da, ukoliko im duhovni svijet izgleda zaobljeno, i ukoliko im izgleda kao da se zakrivi dok oni putuju velikom brzinom kao duše, to možda znači da je taj svijet konačna, zatvorena sfera. Oni niječu svaku pomisao na dimenzionalne granice, no ne nude mi mnogo osim metafora. Klijentica iz dvadeset i trećeg slučaja kaže da je sam duhovni svijet izvor stvaranja. Neki su to mjesto nazvali Božje srce, ili Božji dah. Klijent iz dvadeset i drugog slučaja definirao je prostor duša kao «tkaninu», a neki drugi klijenti pridavali su duhovnom svijetu kvalitetu «nabora haljine bez šavova koja zamahuje amo-tamo». Ponekad osjećaju učinke blage «valovite» kretnje svjetlosne energije koju su opisali kao «valove (ili prstenje) koji se kotrljaju prema obalama jezerca». Ljudi u nadsvjesnom stanju inače doživljavaju geografiju duševnih prostora kao da posjeduje glatku, otvorenu dosljednost, bez izražavanja svojstava gravitacije, temperature, pritiska, materije ili vremena povezanih s kaotičnim fizičkim svijetom. Međutim, kada pokušam opisati cijeli duhovni svijet kao prazninu, ljudi u transu opiru se toj ideji.

Iako moji klijenti nisu u stanju u potpunosti objasniti mjesto gdje žive njihove duše, svi vrlo jasno izražavaju da ona za njih predstavlja krajnju stvarnost. Klijent u transu ne vidi duhovni svijet kao nešto što je blizu ili daleko od našeg fizičkog svemira. Ipak, zanimljivo je što opisuju duhovnu tvar kao laganu ili tešku, debelu ili tanku, veliku ili malu, uspoređujući svoja iskustva u duhovnom svijetu sa životom na Zemlji.

I dok se apsolutna stvarnost duhovnog svijeta u umovima ljudi pod hipnozom čini konstantnom, njihovi opisi drugih fizičkih dimenzija nisu takvi. Imam osjećaj da, osim našeg svemira, postoje i drugi svemiri. Oni su stvoreni u svrhu osiguranja okruženja prikladnog za rast duša, s bićima koja ne možemo ni zamisliti. Jedan napredan klijent rekao mi je da je živio na većem broju svjetova tijekom svojeg dugog postojanja, pri čemu svoju dušu u jednom trenutku nikada nije dijelio na više od dva dijela. Neki životi trajali su za njega samo nekoliko mjeseci u zemaljskom vremenu, zbog lokalnih planetarnih uvjeta i kratkih životnih vjekova dominantnih oblika života. Govoreći o «rajskom planetu«, tihoj, jednostavnijoj verziji Zemlje s manjim brojem stanovnika, dodao je da taj svijet nije daleko od Zemlje. «Oh», prekinuo sam ga, «to znači da se nalazi na samo nekoliko svjetlosnih godina od Zemlje?» On mi je strpljivo objasnio da planet nije u našem svemiru, ali da je bliže Zemlji od mnogih planeta iz naše galaksije.

Važno je da čitatelji shvate sljedeće: kad se ljudi prisjećaju života na drugim svjetovima, čini se da ih pritom ne ograničavaju dimenzionalna ograničenja našeg svemira. Kad duše putuju na planete među galaksijama ili među dimenzijama, to putovanje mjere vremenom koje im je potrebno da stignu na svoja odredišta kroz tunel iz duhovnog svijeta. U obzir valja uzeti i veličinu prostorne regije o kojoj je riječ, te relativan međusoban položaj svjetova. Nakon što sam od nekih klijenata slušao kako spominju višestruke dimenzionalne stvarnosti, ostao mi je utisak da oni vjeruju kako se sve te dimenzionalne struje spajaju u jednu veliku rijeku u duhovnom svijetu. Kad bih mogao stati i rastaviti sve te razne stvarnosti koje se nalaze u umovima mojih klijenata, bilo bi to kao da gulim slojeve artičoke sve do njezinog jedinstvenog jezgra.

Dugo sam propitivao Thece i vidio sam da se već umorila. Malo je klijenata koji mogu dugo zadržati ovu razinu duhovne prijemčivosti. Odlučio sam završiti seansu s nekoliko pitanja u vezi geneze cjelokupnog stvaranja.

Dr. N: Thece, želim zaključiti seansu s još nekoliko pitanja o izvoru. Već dugo vremena postojite kao duša - kako onda vidite sebe u odnosu na jedinstvo stvaranja o kojem ste mi prije pričali?

S: (duga stanka) Kroz osjet kretanja. Na početku, osjećate kretanje energije vaše duše iz izvora prema van. **Nakon toga, svoje živote provodimo krećući se prema unutra... prema koheziji i ujedinjenju.**

Dr. N: Opisujete taj proces kao da se radi o živom organizmu koji se širi i skuplja.

S:... Dolazi do eksplozivnog oslobađanja... pa do povratka... da, izvor pulsira.
Dr. N: A vi se krećete prema središtu tog izvora energije?
S: Zapravo, ne postoji središte. Izvor je oko nas kao da smo... unutar srca koje kuca.[5]
Dr. N: Ali, rekli ste da se vraćate na mjesto nastanka kako vaša duša napreduje u spoznaji?
S: Da, kad sam gurnuta naprijed bila sam dijete. Sada se polako vraćam natrag, dok polako izlazim iz adolescencije...
Dr. N: Kamo natrag?
S: Dublje u izvor.
Dr. N: Možda mi možete opisati taj izvor energije tako što ćete bojama opisati kretanje duše i raspon stvaranja.
S: (uzdiše) To je kao da su sve duše dio goleme električne eksplozije koja stvara... efekt aureole. U toj... kružnoj aureoli nalazi se tamno purpurno svjetlo iz kojeg izlaze bljeskovi... koji na rubovima postaju bijeli. Naša svjesnost započinje na rubovima jarkog svjetla i kako rastemo... naša svjetlost postaje sve tamnija.
Dr. N: Teško mi je vizualizirati Boga stvoritelja kao hladno, tamno svjetlo.
S: To je zato što ja nisam dovoljno blizu spajanja da bih vam ga dobro opisala. Sama tamna svjetlost je... pokrov, iza kojeg možemo osjetiti intenzivnu toplinu... punu mudre prisutnosti koja je svugdje oko nas... i živa!
Dr. N: Kako vam je bilo kad ste prvi puta postali svjesni svojeg identiteta duše, nakon što ste odgurani na rub te aureole?
S: Biti... to je isto kao kad gledate otvaranje prvog cvijeta u proljeće, a taj ste cvijet vi. Kako se otvarate, postajete svjesni postojanja drugog cvijeća na predivnoj livadi i osjetite... neograničenu radost.
Dr. N: Ako se taj eksplozivan, višebojni izvor energije uruši sam u sebe, hoće li sve cvijeće na kraju umrijeti?
S: Ništa se ne urušava... izvor je beskrajan. Kao duše, mi nikada nećemo umrijeti - mi to nekako znamo. **Dok se spajamo, naša rastuća mudrost osnažuje izvor.**
Dr. N: Je li to razlog zbog kojega izvor to čini?
S: **Da, daje nam život kako biste mogli dostići savršenstvo.**
Dr. N: Zašto bi izvor, koji je navodno već savršen, trebao stvarati novu inteligenciju koja je manje od savršene?
S: **Da bi pomagala stvoritelju u stvaranju. Na taj način, preobrazbom sebe i usponom na više razine ispunjenosti, mi očvršćujemo građevne blokove života.**
Dr. N: Jesu li duše bile prisiljene na razdvajanje od izvora i dolazak na mjesta poput Zemlje zbog nekog izvornog grijeha ili gubitka milosti u duhovnom svijetu?
S: To su besmislice. Mi smo došli kako bismo bili... uvećani... u prelijepoj raznolikosti tvorevine.
Dr. N: Thece, želim da me pozorno slušate. Ako je izvor potrebno učiniti jačim ili mudrijim, dijeljenjem njegove božanske energije kojim se stvara niža inteligencija koju on nastoji uvećati - ne sugerira li to da mu nedostaje potpuno savršenstvo?
S: (stanka) Izvor stvara kako bi ispunio sam sebe.
Dr. N: Upravo u tome i jest bit onoga što želim reći. Kako nešto što je apsolutno može postati još apsolutnije, ako mu nešto ne nedostaje?
S: (oklijeva) Ono što mi vidimo kao... naš izvor... jest sve što možemo znati, a mi mislimo da se stvoritelj želi izraziti kroz nas... rađajući nas.
Dr. N: I smatrate da je izvor snažniji zato što mi postojimo kao duše?

[5] Izvor je u nama kao naša suština, Sopstvo ili Jastvo. Ne postoji ništa osim Boga, svaki oblik postojanja njegovo je bivstvo i stoga nema nikakvog odvajanja od njega. Izdvojeno postojanje ili život kroz inkarnacije individualnih duša samo je vrsta sna ili imaginacija Boga s kojom on predočava sam sebe i ispoljava sve svoje mogućnosti.

S: (duga stanka) Vidim kako se stvoriteljevo savršenstvo... održava i obogaćuje... dok s nama dijeli mogućnost savršenstva, a to je krajnji produžetak njega samoga.
Dr. N: Dakle, izvor počinje tako što namjerno stvara nesavršene duše i nesavršene oblike života za te duše i gleda što se događa, kako bi produžio sam sebe?
S: **Da, i mi moramo imati vjere u tu odluku i povjerenje u proces povratka u izvor života. Čovjek mora gladovati da bi znao cijeniti hranu, mora mu biti hladno da bi shvatio blagoslov topline, mora biti dijete da bi uvidio važnost roditelja. Preobrazba nam daje svrhu.**[6]
Dr. N: Želite li vi biti roditelj duša?
S:... Sudjelovanje u našem začeću jest... moj san.
Dr. N: Kad naše duše ne bi iskusile fizički život, bismo li ikad spoznali te stvari o kojima mi pričate?
S: Znali bismo za njih, ali ne bismo ih spoznali. Bilo bi to kao da vašoj duhovnoj energiji kažu da svira na pianu sa samo jednom notom.
Dr. N: I vjerujete li da bi se uzvišena energija izvora smanjila zbog nedostatka izražaja da nije stvorio duše koje će odgajati i brinuti o njima?
S: (uzdiše) Možda je to bila njegova namjera.
S tom posljednjom, proročanskom izjavom Thece priveo sam seansu kraju. Dok sam izvodio klijenticu iz dubokog transa, činilo mi se kao da mi se vraća s mjesta onkraj vremena i prostora. Dok je sjedila i tiho fokusirala svoj pogled na predmete u mojoj ordinaciji, izrazio sam svoju zahvalnost na prilici da radim s njom na tako naprednoj razini. Smiješeći se, dama mi je rekla da bi možda odbila surađivati sa mnom da je znala kakvo joj ispitivanje spremam.
Dok smo se rastajali, razmišljao sam o njezinim posljednjim izjavama u vezi izvora života. U drevnoj Perziji, Sufiji su imali izreku: ako stvoritelj predstavlja apsolutno dobro, a time i apsolutnu ljepotu, u prirodi je ljepote da žudi za manifestiranjem.

---

[6] Ranije u tekstu je rečeno da je na ovom svetu mnogo više mladih duša. Preko 70%. Mladim dušama je potrebno više grubljih iskustava i učenja, a starima ne. Zato je ovde toliko haosa i nereda. Izgleda da je ova planeta neko obdanište sa previše dece gde vaspitači ne postižu da ih dovedu u red. A možda nam samo tako izgleda i tako treba da bude. Možda samo ne vidimo viši red u prividnom neredu. Većinu odgovora na pitanje "Zašto je ovako?" u vezi sveta u kome živimo možemo dobiti iz konteksta razumevanja starosti duša i procenta njihove prisutnosti. Problem je samo da je za takvo razumevanje potrebna dovoljno zrela duša.
Da bi duša bila zrela nije potrebno vreme, ona ne raste i ne sazreva kao drvo, jer linearno vreme postoji samo za ovdašnji um, ne i za dušu. Duša sazreva od prisustva svesti. Koliko svesti toliko duše. To deluje nezavisno od vremena, dakle automatski. Prisustvo svesti obezbeđuje se duhovnom kulturom i praksom osvešćenja. Otuda svi možemo da imamo "bljeskove uvida" koji brzo padaju u tamu nesvesnosti i inercije mehaničkog života. Za razbijanje i nadilaženje te nesvesne mehaničnosti postoji meditacija i druge duhovne prakse koje jačaju prisustvo i učešće svesti. Tako jedna nezrela duša može za vreme jednog života da postane zrela. Zrelost duše se stoga odnosi na svest, objektivno razumevanje i svesno učešće u zbivanju, a ne na vremenski proces.
Najbolje objašnjenje da je prosvetljenje u potpunoj zrelosti duši imanentno, a ne transcendentno i dostupno tek kroz vreme, daje "Tibetanska knjiga mrtvih" koja stalno naglašava da treba sve prepoznati kao projekciju svoje svesti, i na ovom i na onom svetu. Ta čista svest se tamo doživljava kao Jasno svetlo i treba ga prepoznati kao svoju suštinu. Isto govori i Set u knjigama Džejn Roberts. Dok sve ne prepoznamo kao svoju projekciju - božansku kao svoju - moraćemo da se inkarniramo i učimo.
Zapravo iz perspektive nad-duše ili oversoula ne postoji mlada ni stara duša. To što odavde vidimo kao mladu ili staru dušu je samo procenat učešća u fuzičkom delu inkarnirane duše. Ako je nad-duša zapravo cela duša, onaj deo koji se inkarnira je manji, i koliko je manji toliko se ispoljava kao nezreliji. Inkarnira se sve veći deo duše (i zato je prepoznajemo kao stariju) utoliko koliko individua postaje celovita i koliko preuzima odgovornost za sve svoje postupke, koliko uzima svesnog učešća u zbivanju i životu, koliko je svesna i koliko sve prepoznaje kao sopstveno biće. Ili kako kaže Bhagavad Gita: koliko sebe vidi u svemu i sve u sebi. Tako se nad-duša polako i postepeno spušta na fizički plan i deluje kao ličnost. To postepeno spuštanje mi prepoznajemo kao sve zreliju dušu. Kada cela može da se ispolji ili bar spozna u telu, tada je to Bogočovek. Ovo sve lepo dopunjava priča "Donosioci novog svitanja" Barbare Marčiniak gde se govori da tim spuštanjem duše zapravo donose svetlost na ovaj nizak plan, i tako obogaćuju i svet, i sebe i božansko iz koga su proistekle.

IZBOR ŽIVOTA

Napokon dolazi vrijeme kada duša mora opet napustiti utočište duhovnog svijeta i još jednom otputovati na Zemlju. To nije lagana odluka. Duše se moraju pripremiti za napuštanje svijeta potpune mudrosti, u kojem žive u blaženom stanju slobode, i zamijeniti ga fizičkim i mentalnim zahtjevima ljudskog tijela.
Vidjeli smo kako duše mogu biti umorne kad se vrate u duhovni svijet. Mnoge ne žele ni pomisliti na povratak na Zemlju. To osobito vrijedi za one koje se nisu približile ostvarenju svojih ciljeva krajem fizičkog života. Kad se vrate u duhovni svijet, dušama je teško čak i privremeno napustiti svijet samospoznaje, bliskosti i suosjećanja i otići u planetarno okruženje nesigurnosti i straha koje stvaraju agresivni, natjecateljski nastrojeni ljudi. Unatoč tome što na Zemlji imaju obitelji i prijatelje, mnoge inkarnirane duše osjećaju se usamljeno i anonimno živeći u velikim, neosobnim grupama ljudi. Nadam se da su vam moji klijenti dokazali da u duhovnom svijetu vrijedi suprotno. Tamo naše duše vječno žive u najintimnijem kontaktu. Naš duhovni identitet poznaje i cijeni mnoštvo drugih entiteta, čija je potpora beskrajna.
Obnavljanje energije i osobna procjena Jastva za neke duše traje dulje, a za neke kraće, ali duša na kraju biva motivirana za ponovno utjelovljenje. Iako im je teško napustiti duhovno okruženje, duše imaju lijepa sjećanja, pa čak i nostalgiju, povezana s fizičkim zadovoljstvima koja pruža život na Zemlji. Kad rane prošlog života zacijele i kad se ponovno ujedinimo sa sobom, osjećamo potrebu za fizičkim izražavanjem našeg identiteta. Seanse obuke s našim savjetnicima i vršnjačkim grupama pripremile su nas za sljedeći život kroz zajedničke duhovne napore. Ocjenjuje se karma stvorena našim prošlim djelima prema čovječanstvu i naše pogreške i uspjesi, pri čemu je glavna pozornost posvećena najboljem smjeru za buduće napore. Duša sada mora usvojiti sve te informacije i poduzeti svrhovitu akciju utemeljenu na tri primarne odluke:

- Jesam li spreman/spremna za novi fizički život?
- Koje specifične lekcije želim proći kako bih unaprijedio/ unaprijedila svoje učenje i razvoj?
- Kamo ću poći i tko ću biti u sljedećem životu, kako bih dobio najbolju priliku za rad na svojim ciljevima?

Starije duše rjeđe se inkarniraju, bez obzira na zahtjeve populacije planeta koji su im dodijeljeni. Kada neki svijet umre, entiteti s nedovršenim poslovima prelaze na drugi svijet, koji posjeduje odgovarajući oblik života za onu vrstu posla kojim se bave. Čini se da cikluse inkarnacije vječne duše više određuju unutarnje želje pojedine duše, nego potrebe tijela domaćina koja evoluiraju u planetarnom svemiru.
Ipak, Zemlja zasigurno ima sve veću potrebu za dušama. Danas na svijetu živi više od šest milijardi ljudi. Demografi se razlikuju u svojim procjenama o tome koliko je ljudi živjelo na Zemlji u posljednjih 200.000 godina. Prosječne procjene kreću se oko 50 milijardi ljudi. Ova brojka, koju ja smatram premalom, ne označava broj posjeta različitih duša. Imajte na umu da se iste duše stalno reinkarniraju, a postoje i one koje zauzimaju više tijela istovremeno. Postoje stručnjaci za reinkarnaciju koji vjeruju da je broj ljudi koji danas žive na Zemlji gotovo ravan ukupnom broju duša koje su ikada živjele ovdje. Frekventnost inkarnacija duša na Zemlji nije uravnotežena. Zemlji danas očito treba više duša no što joj je trebalo u prošlosti. Procjene broja stanovnika na

svijetu 1. g. n.e. kreću se oko 200 milijuna ljudi. Do godine 1800., broj ljudi se učetverostručio, a nakon samo 170 godina opet se učetverostručio. Očekuje se da će se svjetska populacija još jednom udvostručiti od 1970. do 2010.
Kada proučavam inkarnacijsku kronologiju nekog klijenta, saznajem da obično postoji dug razmak od više stotina, pa čak i tisuća godina između njegovih života u paleolitskim nomadskim kulturama. Nakon uvođenja poljoprivrede i pojave domaćih životinja u doba neolitika, od prije 7000 do prije 5000 godina, moji klijenti inkarnirali su se češće. No, razmak između njihovih života još je uvijek mogao iznositi i 500 godina. Kad se javljaju gradovi, trgovina i veća količina hrane, broj inkarnacija duša raste s porastom populacije. Između 1000. i 1500. n. e., moji klijenti živjeli su prosječno jednom u dva stoljeća. Nakon 1700., ta se brojka opet mijenja i sada žive jednom na stoljeće. Do 20. stoljeća, među mojim klijentima učestalo se susreće življenje više života u jednom stoljeću.
Neki tvrde da je taj porast broja inkarnacija samo prividan, jer se prisjećanje na prošle živote poboljšava kako se ljudi pod hipnozom približavaju svojim trenutnim životima. To je možda točno do određenog stupnja, ali ako je život bio važan, osoba će ga vrlo jasno zapamtiti, bez obzira na to kad se dogodio. Nesumnjivo je da je golem porast populacije na Zemlji glavni razlog zbog kojeg se duše sve češće vraćaju ovamo. Postoji li mogućnost da se zaliha duša namijenjenih Zemlji približila svojim krajnjim granicama zbog tog porasta ljudske reprodukcije?
Kada klijentima postavim pitanje o broju raspoloživih duša, kažu mi da bih više trebao brinuti o tome što naš planet umire zbog prenapučenosti, nego o tome da će se rezerve duša iscrpiti. Svi su uvjereni da uvijek postoje nove duše koje mogu popuniti zahtjeve rastuće populacije. Ako je stanovništvo našeg planeta samo jedna od inteligentnih populacija koje žive diljem svemira, zaliha duša zacijelo je astronomska.
Rekao sam da duše imaju slobodu izabrati kada i gdje se žele inkarnirati i tko žele biti u svojem fizičkom životu. Određene duše provode manje vremena u duhovnom svijetu kako bi ubrzale svoj razvoj, dok se druge vrlo neodlučno odvajaju od njega. No, nije upitno da naši vodiči u velikoj mjeri utječu na to. Kao što smo imali ulazni razgovor u fazi orijentacije nakon smrti, postoje i pripremni izlazni razgovori s duhovnim savjetnicima kako bi se utvrdila naša spremnost za ponovno rođenje. Sljedeći slučaj ocrtava tipičan prizor iz duhovnog svijeta u kojem sudjeluje duša niže razine.

DVADESET I ČETVRTI SLUČAJ

Dr. N: Kada ste prvi puta shvatili da se možda vraćate na Zemlju?
S: U umu sam začula tihi glas koji je rekao: «Vrijeme je, ne misliš li tako?»
Dr. N: Tko je taj glas?
S: Moj instruktor. Neke od nas moraju malo pogurati kada misle da smo ponovno spremni.
Dr. N: Osjećate li se spremnom za povratak na Zemlju?
S: Da, mislim da jesam... pripremila sam se za to. No, moje učenje trajat će tako dugo u zemaljskim godinama prije nego što budem gotova. Ta me spoznaja pomalo plaši.
Dr. N: A mislite li da ćete se još uvijek vraćati na Zemlju kad se približite kraju svojih inkarnacija?
S: (duga stanka) Ah... možda ne... postoji još jedan svijet osim Zemlje... ali na njemu žive Zemljani...
Dr. N: Što to znači?
S: Na Zemlji će biti manje ljudi... manje je napučena... to mi nije jasno.
Dr. N: Što mislite, gdje biste mogli biti tada?
S: Dobivam utisak da se negdje drugdje odvija kolonizacija - to mi nije jasno.

Napomena: Suprotnost regresiji u prošle živote jest progresija u buduće živote, koja omogućava nekim klijentima da vide nepotpune prizore iz budućnosti. Primjerice, neki su mi rekli da će se broj stanovnika na Zemlji jako smanjiti do kraja 22. stoljeća, djelomično zbog nepovoljnih promjena tla i atmosfere. Također su vidjeli ljude koji žive u čudnim, kupolastim zdanjima. Detalji o budućnosti uvijek su prilično šturi. Pretpostavljam da je razlog tome amnezija ugrađena radi karmičkih ograničenja. Više ću o tome reći u sljedećem slučaju.
Dr. N: Vratimo se vašim riječima o tome kako instruktori potiču ljude da napuste duhovni svijet. Biste li vi više voljeli da to ne čine?
S: Oh... voljela bih ostati... ali instruktori ne žele da budemo predugo ovdje kako ne bismo upali u taj obrazac ponašanja.
Dr. N: Biste li mogli inzistirati na ostajanju?
S: Pa da... instruktori vas ne prisiljavaju na odlazak, jer tako su blagi, (smije se) Ali imaju način da vas... potaknu kada dođe vrijeme.
Dr. N: Poznajete li nekoga tko se iz nekog razloga nije htio ponovno roditi na Zemlji?
S: Da, takav je moj prijatelj Mark. Rekao je da više nema čime pridonijeti. Bilo mu je dosta života na Zemlji i nije se htio vratiti.
Dr. N: Je li proživio mnoge živote?
S: Ne, zapravo i nije. Ali u tim životima nije bio dobro prilagođen.
Dr. N: Što su učitelji napravili s njim? Je li mu bilo dopušteno da ostane u duhovnom svijetu?
S: (zamišljeno) Mi biramo ponovno rađanje kada odluče da smo spremni za to. Ne prisiljavaju vas ni na što. Marku su pokazali da je pomogao drugima u svojoj blizini.
Dr. N: Što se dogodilo Marku?
S: Nakon još malo... indoktrinacije... Mark je shvatio da nije bio u pravu u vezi svojih sposobnosti i napokon se vratio na Zemlju.
Dr. N: Indoktrinacije! To me podsjeća na zastrašivanje.
S: (uznemirena mojom primjedbom) To uopće nije tako! Mark se samo obeshrabrio i trebalo mu je malo samopouzdanja da se nastavi truditi.
Napomena: Klijent iz desetog slučaja prikazanog u četvrtom poglavlju o premještenim dušama rekao nam je kako se duše koje su na Zemlji apsorbirale previše negativne energije «remodeliraju». Klijent iz dvadeset i drugog slučaja također je spomenuo potrebu za obnavljanjem nekih oštećenih duša. To su ekstremniji oblici utjecaja od promjene referentnog okvira koja je očito izvršena na Markovoj umornoj duši.
Dr. N: Ako vas vodiči ne prisiljavaju, bi li duša mogla u potpunosti odbiti ponovno rađanje?
S: (stanka) Da... Vjerujem da biste mogli ostati ovdje i nikada se ponovno ne roditi, ako vam je to bilo toliko mrsko. No, instruktori su rekli Marku da će njegovo učenje trajati dulje ako ne nastavi živjeti u tijelima. Ako izgubite mogućnost izravnog iskustva, propuštate mnogo toga.
Dr. N: A što je s obrnutom situacijom, kada duša inzistira na trenutnom povratku na Zemlju, primjerice nakon prijevremene smrti?
S: Vidjela sam i to. To je impulzivna reakcija i s vremenom se ta želja ublaži. Instruktori vam pomognu da uvidite kako želja da se brzo vratite nekamo kao novorođenče neće promijeniti okolnosti vaše smrti. Možda bi bilo drukčije kad biste se mogli ponovno roditi kao odrasla osoba koja se nalazi u istoj situaciji. Na kraju, svi shvate da se moraju odmarati i promisliti.
Dr. N: Dobro, iznesite mi svoje zaključne misli o ponovnom rađanju.
S: To me raduje. Ne bih osjećala zadovoljstvo bez svojih fizičkih života.
Dr. N: Kad ste spremni za novu inkarnaciju, što tada činite?
S: Odlazim na posebno mjesto.

Jednom kad se duša odlučila ponovno inkarnirati, sljedeća faza u procesu povratka jest usmjeravanje prema mjestu za izbor života. Duše razmišljaju o mjestu i vremenu dolaska na Zemlju prije no što donesu odluku o tome tko će biti u sljedećem životu. Zbog te duhovne prakse, izbor života i konačnu odluku o tijelu u kojem ćemo se roditi podijelio sam u dva poglavlja, kako biste lakše razumjeli te procese.
Izbor vremena i mjesta inkarnacije i osobe koja želimo biti nisu potpuno različite odluke. Međutim, počinjemo time što razmatramo kako bismo se mogli uklopiti u određena okruženja u budućem vremenu. Naša se pozornost zatim usmjerava prema ljudima koji žive na tim mjestima. Ta me procedura pomalo zbunjivala, sve dok nisam shvatio da na dušu jako utječu kulturalni uvjeti i događaji, kao i sudionici u tim događajima, tijekom određenog kronološkog razdoblja.

Došao sam do zaključka da duhovni svijet, kao cjelina, nije jednoobrazan u funkcionalnom smislu. Duše koje putuju vide sve duhovne regije kao da imaju ista eterična svojstva, ali s različitim primjenama. Ilustrirat ću to sljedećim primjerom: prostor za orijentaciju za duše koje dolaze iz fizičkog života različit je od prostora za izbor života za duše koje se trebaju inkarnirati. U oba prostora duše u tranzitu vrednuju živote pomoću prizora sa Zemlje, ali tu svaka sličnost prestaje. Kažu da su prostori za orijentaciju mala, intimna područja osmišljena tako da se novopridošla duša osjeća ugodno, ali naš mentalni stav u tom prostoru može biti pomalo obranaški. Razlog tome jest osjećaj da smo mogli učiniti nešto više od naših života. Vodič tamo uvijek izravno komunicira s nama.
S druge strane, kada uđemo u prostor za izbor života, puni smo nade, obećanja i uzvišenih očekivanja. Ovdje su duše doslovno same i ne vide svoje vodiče dok vrednuju opcije novih života. To uzbudljivo, poticajno mjesto opisano je kao mnogo veće od drugih područja duhovnog učenja. Klijent iz dvadeset i drugog slučaja smatrao je to područje svijetom za sebe, u kojem transcendentna energija mijenja vrijeme kako bi omogućila planetarno učenje.
I dok je mojim klijentima teško opisati neke duhovne lokacije, većina njih voli pričati o prostoru za izbor života, a opisuju ga na nevjerojatno slične načine. Kažu mi da ono podsjeća na kino dvoranu koja dušama omogućava da vide sebe u budućnosti kako igraju različite uloge u različitim okruženjima. Prije no što krenu, duše će izabrati jedan scenarij za sebe. Zamislite da vam daju generalnu probu prije same izvedbe novog života. Da bih vam to prikazao, izabrao sam muškog klijenta koji je dobro upoznat s načinom na koji je njegova duša dobila pomoć u donošenju odgovarajuće odluke.

DVADESET I PETI SLUČAJ
Dr. N: Što se događa nakon što se donijeli odluku da se vratite na Zemlju?
S: Pa, kad se moj vodič i ja složimo da je pravo vrijeme da se stvari obave, šaljem misli...
Dr. N: Nastavite.
S: Moje poruke primaju koordinatori.
Dr. N: Tko su oni? Ne obavlja li vaš vodič sve potrebne pripreme za inkarnaciju?
S: Baš i ne. On razgovara s koordinatorima, koji nam pomažu u pregledavanju mogućih života u Prstenu.
Dr. N: Što je Prsten?
S: Tamo ja odlazim. Zovemo ga Prsten sudbine.
Dr. N: Postoji li u duhovnom svijetu samo jedno takvo mjesto?
S: (stanka) Oh, mislim da ih ima mnogo, ali ne vidim ih.

Dr. N: U redu, kad nabrojim do tri, pođimo zajedno do Prstena. Kada završim s brojanjem, moći ćete se prisjetiti svih detalja ovog iskustva. Jeste li spremni za polazak?
S: Da.
Dr. N: Jedan, dva, tri! Vaša duša sada se kreće prema prostoru za izbor života. Objasnite mi što vidite.
S: (duga stanka) Ja... plutam prema Prstenu... kružan je... golemi mjehur...
Dr. N: Nastavite. Što mi još možete reći?
S: Postoji... koncentrirana energetska sila... svjetlost je tako intenzivna. Usisava me unutra... kroz cijev... malo je mračnije.
Dr. N: Bojite li se?
S: Hmm... ne, uostalom, već sam bio tamo. Bit će zanimljivo. Zanima me što me čeka.
Dr. N: U redu, dok plutate unutar Prstena, kakvi su vam prvi utisci?
S: (snižava glas) Ja... pomalo sam napet... ali energija me opušta. Svjestan sam da netko brine o meni... ne osjećam se usamljenim... osjećam i prisutnost svojeg trenera.
Dr. N: Nastavite, opišite mi sve. Što vidite nakon toga?
S: Prsten je okružen nizom zaslona - gledam ih.
Dr. N: Zaslona na zidovima?
S: Izgledaju kao zidovi, ali ništa nije stvarno čvrsto... sve je... elastično... zasloni su zakrivljeni oko mene... kreću se...
Dr, N: Recite mi nešto više o zaslonima.
S: Prazni su... još ne odražavaju ništa... svjetlucaju kao slojevi stakla... ogledala.
Dr. N: Što se događa nakon toga?
S: (nervozno) Osjećam trenutak mira - uvijek je tako - a onda se osjećam kao da je netko uključio prekidač na projektoru u panoramskom kinu. Zasloni oživljavaju slikama i vidi se boja... akcija... puno svjetlosti i zvuka.
Dr. N: Nastavite s opisom. Gdje je vaša duša u odnosu na zaslone?
S: Lebdim u sredini, gledajući panoramu života oko sebe... mjesta... ljudi... (veselo) Poznajem ovaj grad!
Dr. N: Što vidite?
S: NewYork.
Dr. N: Jeste li željeli vidjeti New York?
S: Razgovarali smo o mojem povratku tamo... (udubljeno) Hej - promijenio se - više zgrada... i automobila... bučno je kao i uvijek.
Dr. N: Vratit ću se na New York za nekoliko minuta. U ovom trenutku želim da mi kažete što se od vas očekuje u Prstenu.
S: Mentalno ću upravljati panelom.
Dr. N: Što je to?
S: Uređaj za skeniranje ispred zaslona. Vidim ga kao mnoštvo svjetala i tipki. Kao da sam u kokpitu aviona.
Dr. N: I vi vidite te mehaničke predmete u duhovnom okruženju?
S: Znam da to zvuči ludo, ali to je ono što dobivam kako bih vam mogao objasniti što činim.
Dr. N: To je u redu, ne brinite o tome. Samo mi recite što biste trebali učiniti s panelom.
S: Pomoći ću kontrolorima da promijene slike na zaslonima upravljajući skenerima umom.
Dr. N: Oh, upravljat ćete projektorom kao da radite u kino dvorani?
S: (smije se) Ne projektorom, skenerom. No, bilo kako bilo, to nisu zapravo filmovi. Gledam pravi život na ulicama New Yorka. Moj um povezuje se sa skenerom kako bih kontrolirao kretanje prizora koje gledam.

Dr. N: Biste li rekli da taj uređaj podsjeća na računalo?
S: Pomalo... djeluje na sustavu praćenja koji... pretvara...
Dr. N: Što pretvara?
S: Moje naredbe... registriraju se na panelu kako bih mogao pratiti zbivanja.
Dr. N: Smjestite se ispred panela i postanite operater, a pritom mi i dalje sve objašnjavajte.
S: (stanka) Preuzeo sam kontrolu. Vidim... linije kako se spajaju na raznim točkama u nizu prizora... sada putujem kroz vrijeme na linijama i promatram kako se prizori na zaslonima mijenjaju.
Dr. N: A prizori se stalno kreću oko vas?
S: Da, a tada se vrhovi osvijetle na linijama kada poželim zaustaviti neki prizor.
Napomena: Linije putovanja su otprije poznati termin, kojim je opisan prolazak duše kroz druge duhovne regije, (npr. četrnaesti slučaj).
Dr. N: Zašto radite sve to?
S: Skeniram. Te točke zaustavljanja predstavljaju najvažnije prekretnice na putovima života - važne odluke... mogućnosti... događaje koji zahtijevaju razmatranje alternativnih izbora u vremenu.
Dr. N: Dakle, linije obilježavaju putove kroz niz događaja u vremenu i prostoru?
S: Da, Prsten kontrolira traku i prenosi je meni.
Dr. N: Stvarate li vi prizore iz života dok ih promatrate?
S: O, ne! Ja jednostavno kontroliram njihovo kretanje kroz vrijeme na linijama.
Dr. N: Kao da upravljate video kazetom pomoću tipki za start, ubrzavanje unaprijed, premotavanje unatrag i zaustavljanje?
S: (smije se) Tako je.
Dr. N: U redu, krećete se niz traku, skenirate prizore i odlučite stati. Recite mi što zatim činite.
S: Zaustavljam prizor na zaslonima kako bih mogao ući u njega.
Dr. N: Što? Želite li reći da sami postajete dio prizora?
S: Da, sada imam izravan pristup zbivanjima.
Dr. N: Na koji način? Postajete li neka osoba iz prizora, ili vaša duša lebdi nad ljudima dok se ovi kreću uokolo?
S: Oboje. Mogu iskusiti kako sve osobe iz tog prizora doživljavaju život, ili ih jednostavno promatrati s bilo kojeg gledišta.
Dr. N: Kako možete napustiti panel i ući u prizor na Zemlji, a da pritom još uvijek motrite zbivanja u Prstenu?
S: Znam da vjerojatno nećete to razumjeti, ali dio mene ostaje za upravljačem, kako bih mogao pokrenuti prizor i zaustaviti ga u bilo kojem trenutku.
Dr. N: Možda i mogu razumjeti. Možete li podijeliti svoju energiju?
S: Da, i mogu poslati misli sam sebi. Naravno, pomažu i kontrolori, dok ulazim i izlazim sa zaslona.
Dr. N: Dakle, možete pokretati vrijeme unaprijed i unatrag, pa čak ga i zaustavljati, dok pratite zbivanja?
S: Da... u Prstenu.
Dr. N: Izvan Prstena, osjećate li u duhovnom svijetu supostojanje vremena s vama, ili je ono progresivno?
S: Vrijeme ovdje supostoji, ali možemo vidjeti kako se kreće na Zemlji.
Dr. N: Čini mi se da se duše u Prstenu sudbine koriste vremenom gotovo kao oruđem.
S: Kao duhovi, koristimo se vremenom... subjektivno. Stvari i događaji kreću se... i postaju objekti u vremenu... ali za nas, vrijeme je jednoobrazno.

Dr. N: Paradoks kod vremenskih putovanja jest u tome da se ono što se treba dogoditi već dogodilo, tako da možete susresti svoju vlastitu dušu u nekom ljudskom biću dok ulazite u životne prizore iz budućnosti.
S: (zagonetno se smiješi) Kad se ostvaruje kontakt, duša domaćina na trenutak se stavlja na mirovanje. To traje relativno kratko vrijeme. Mi ne uznemirujemo životne cikluse dok promatramo mogućnosti budućih života.
Dr. N: Pa, ako prošlost, sadašnjost i budućnost nisu razdvojeni tijekom vašeg promatranja, zašto zaustavljate prizore da biste razmislili o mogućim izborima ako već vidite budućnost?
S: Bojim se da ne shvaćate pravi razlog zbog kojeg se kontrolori Prstena služe vremenom. Život još uvijek nije izabran. Progresivan protok vremena služi im da nas testiraju. Ne prikazuju nam sve moguće završetke nekog prizora. Neki dijelovi života skriveni su od nas.
Dr. N: Dakle, vremenom se koriste kao katalizatorom za učenje - gledate živote, ali ne možete vidjeti sve što će se dogoditi?
S: Da, kako bi testirali našu sposobnost pronalaženja rješenja. Naše sposobnosti odmjeravamo u odnosu na težinu situacije. Prsten nam daje različite eksperimente između kojih možemo birati. Na Zemlji ćemo ih pokušati riješiti.
Dr. N: Možete li u Prstenu gledati život na planetima osim Zemlje?
S: Ne mogu, zato što sam ja programiran za praćenje vremena na Zemlji.
Dr. N: To vaše skakanje kroz vrijeme u zaslone podsjeća me na loptu!
S: (cereka se) Oh, poticajno je - to je sigurno - ali ne možemo skakutati uokolo, zato što je potrebno donijeti važne odluke za sljedeći život. Moram prihvatiti posljedice za sve pogreške u mojim izborima... ako se ne uspijem nositi sa životom koji sam izabrao.
Dr. N: Još uvijek ne shvaćam kako možete napraviti puno ozbiljnih pogrešaka u svojim izborima kad možete iskusiti dio života u kojem planirate živjeti.
S: Moji izbori životnih okruženja nisu neograničeni. Kao što sam rekao, vjerojatno neću vidjeti cijeli prizor u jednom segmentu vremena. Kod izbora bilo kojeg tijela postoji određeni rizik, zbog onoga što vam ne prikazuju.
Dr. N: Ako čovjekova buduća sudbina nije u potpunosti predodređena, kako kažete, zašto se taj prostor zove Prsten sudbine?
S: Oh, postoji sudbina. Životni ciklusi su čvrsto postavljeni. Stvar je samo u tome što postoji toliko nejasnih mogućnosti.

Kad povedem svoje klijente u prostor za izbor života, oni vide krug prošlog, sadašnjeg i budućeg vremena - poput Prstena iz ovog slučaja. Osjećajući napuštanje duhovnog (bez)vremena sada unutar kruga, duše, čini se, rotiraju naprijed - natrag na rezonantnim valovima tijekom promatranja života. Svi aspekti života predstavljeni su im kao ponavljajuće stvarnosti koje zajedno teku. Budući da se paralelne stvarnosti slažu jedna na drugu, duše mogu vidjeti i njih kao mogućnosti za fizičke živote, osobito iskusnije duše.
Zbunjivalo me to što moji klijenti nisu vidjeli cijelu budućnost pod tim uvjetima, dok se nalaze u duhovnom okruženju potpune spoznaje. Pokušavajući to shvatiti, napokon sam došao do zaključka da je duhovni svijet osmišljen tako da zaštiti interese svake pojedine duše. Općenito, ljudi s kojima radim mlađe su duše koje se još inkarniraju. One možda ne mogu jasno vidjeti značajne događaje u predalekoj budućnosti zbog sljedećeg razloga: što se više udalje od mogućnosti u sadašnjem trenutku, veći je broj mogućih alternativnih stvarnosti koje im zamagljuju pogled. Iako isto vrijedi i za daleku prošlost, postoji jedan izuzetak: duša lakše identificira svoje prošle živote. Razlog tome jest činjenica da je jedna jedina stvarnost, s jasno definiranim tijekom

zbivanja, prethodno stvorena radi obučavanja te duše, i da se stoga čvrsto utisnula u sjećanje te duše.
U petom poglavlju, klijent iz trinaestog slučaja pokazao je kako nam je, pri dolasku u sadašnji život, usađena amnezija kako iskustva iz prethodnih života ne bi kočila samospoznaju u sadašnjem životu. Isto vrijedi i za duše koje ispituju buduće živote. I ne znajući zašto, većina ljudi vjeruje da njihov život slijedi nekakav plan. Naravno, u pravu su. Iako amnezija sprečava svjesno poznavanje tog plana, nesvjesni um čuva ključ duhovnih sjećanja na opći temeljni nacrt svakog života. Uređaj za izbor života predstavlja za duše svojevrsni vremenski stroj, u kojem mogu vidjeti neke moguće rute koje vode uz glavnu cestu. Iako nam ti putovi nisu u potpunosti otkriveni u duhovnom svijetu, dio te cestovne mape odnosimo i na Zemlju. Jedan klijent jednom mi je rekao: «Kad god ne znam što da učinim u životu, mirno sjednem i razmislim o tome gdje sam bio, pa usporedim to s onim kamo želim stići u budućnosti. Odgovor - sljedeći korak - jednostavno dobijem iznutra.»
Prihvaćanje svega što nas dopadne na životnom putu kao «Božjeg čina» ne znači da naš život treba biti zarobljen u nekakav duhovni determinizam, u kojemu se moramo podčiniti nepromjenjivoj sudbini. Kad bi sve bilo predodređeno, ne bi bilo svrhe našem trudu, niti pravde. Kad nas snađu nevolje, svrha toga nije da sjednemo s fatalističkim stavom i odustanemo od borbe za poboljšanje situacije. Tijekom života, svi ćemo iskusiti prilike za promjenu koje uključuju rizik. Te situacije mogu nas snaći u nezgodno vrijeme. Možda nećemo djelovati, ali izazov je tu. Svrha reinkarnacije je izražavanje slobodne volje. Bez te sposobnosti, bili bismo doista nemoćna bića.
Stoga, karmička sudbina znači da nismo jednostavno uhvaćeni u događajima nad kojima nemamo nikakvu kontrolu. Ona znači i to da imamo karmičke lekcije i odgovornosti.[7] Zakon uzroka i posljedica za naša djela uvijek je aktivan. Upravo iz tog razloga klijent iz prošlog slučaja nije želio napraviti pogrešku u izboru života koji mu ne odgovara. No, što god nam se dogodilo u životu, važno je shvatiti da naša sreća ili bol ne predstavljaju niti blagoslov ni izdaju od strane božje nad-duše, naših vodiča ili koordinatora za izbor života. Mi smo gospodari vlastite sudbine.
Čitajući završetak mojeg razgovora s klijentom iz dvadeset i petog slučaja, može vam se učiniti da su glazbeni ciljevi ovog čovjeka povezani s njegovim sljedećim životom prilično egoistični. Naravno, njegova želja da bude glazbeni talent kojem se svi dive sadrži elemente osobne kompenzacije koji ne bi bili toliko naglašeni kod naprednije duše. Međutim, isto je tako vidljivo da ova duša želi dati sve od sebe.
Dr. N: Sada bih htio porazgovarati o prizorima New Yorka koje ste vidjeli. Prije no što ste došli u Prsten, jeste li imali kakvu geografsku pripremu u vezi izbora?
S: Oh, do određene mjere. Moj trener i ja razgovarali smo o činjenici da sam u posljednjem životu umro mlad u New Yorku. Htio sam se vratiti u taj dinamični grad i studirati glazbu.
Dr. N: Jeste li s trenerom razgovarali i o drugim dušama - vašim prijateljima, koji bi se možda željeli inkarnirati s vama?
S: Naravno, to je dio toga. Neki od nas započinju tražiti novi život odlučujući o tome koja bi sredina bila najbolja za sve. Stavio sam svima do znanja da bih htio započeti iznova na mjestu na kojem sam poginuo. Moj trener i prijatelji ponudili su mi svoje sugestije.
Napomena: Taj je subjekt u prošlom životu došao u Ameriku kao ruski doseljenik. Poginuo je u New Yorku godine 1898., u dobi od dvadeset i dvije godine, u nesreći pri izgradnji željeznice. Njegovo ponovno rođenje u tom gradu dogodilo se 1937.
Dr. N: Kakve sugestije?

[7] Duša raste i sazreva samo od onoga što sama nauči i odradi svojom voljom.

S: Razgovarali smo o mojoj želji da postanem koncertni pijanist. Svirao sam harmoniku za džeparac - znate, na proslavama i vjenčanjima - i tako to.
Dr. N: I to je iskustvo pokrenulo vaš interes za klavir?
S: Da. Dok sam isporučivao led na ulicama New Yorka, prolazio bih pokraj koncertne dvorane. Moj je cilj bio da jednoga dana izučavam glazbu i stvorim si reputaciju u velikom gradu. Jedva da sam uspio i započeti s time prije smrti.
Dr. N: Jeste li vidjeli svoju smrt u mladosti u New Yorku tijekom vašeg posljednjeg posjeta Prstenu?
S: (tužno) Da... i prihvatio sam to... kao uvjet za taj život. Bio je to dobar život - ali kratak. Sada se želim vratiti uz bolji početak i stvoriti si reputaciju u svijetu glazbe.
Dr. N: Jeste li mogli tražiti da pođete bilo kamo na Zemlju?
S: Hmm... to je prilično slobodan izbor. Ako imamo neke posebne želje, one se odmjeravaju u odnosu na ono što nam je na raspolaganju.
Dr. N: Želite reći, u odnosu na tijela koja su vam na raspolaganju?
S: Da, na određenim mjestima.
Dr. N: Kad ste rekli da želite bolji početak u glazbi, pretpostavljam da je to još jedan razlog zbog kojeg se želite vratiti u New York.
S: Taj će mi grad dati najbolju priliku za razvoj moje želje da studiram klavir. Htio sam veliki, kozmopolitski grad s glazbenim školama.
Dr. N: Što nedostaje gradu poput, recimo, Pariza?
S: Nisu mi ponudili tijelo u Parizu.
Dr. N: Želim razjasniti pitanje vaših mogućnosti pri izboru. Kada pregledavate prizore iz budućeg života u Prstenu, primarno ste usredotočeni na ljude ili lokacije?
S: Počinjemo s lokacijama.
Dr. N: U redu, dakle u ovom trenutku gledate ulice New Yorka?
S: Da, i to je sjajno, zato što činim i više od običnog gledanja. Plutam uokolo, njušim hranu u restoranima... čujem trubljenje automobila... slijedim ljude koji hodaju pokraj dućana na Petoj aveniji... dobivam osjećaj za to mjesto.
Dr. N: U tom trenutku ulazite u umove ljudi koji hodaju ulicama?
S: Ne, još ne.
Dr. N: Što činite nakon toga?
S: Idem i u druge gradove.
Dr. N: Oh, ja sam valjda pretpostavio da morate izabrati tijelo u New Yorku.
S: Nisam vam to rekao. Mogao sam poći i u Los Angeles, Buenos Aires ili Oslo.
Dr. N: Izbrojat ću do pet, i kada dođem do pet, pregledavat ćete i te gradove dok razgovaramo... jedan... dva...tri...četiri...pet! Recite mi što činite.
S: Odlazim u koncertne dvorane i glazbene akademije i gledam studente kako vježbaju.
Dr. N: Promatrate li samo okruženje dok plutate oko tih studenata?
S: Činim i više od toga. Ulazim u glave nekih od njih da bih vidio kako oni... interpretiraju glazbu.
Dr. N: Morate li biti u posebnom mjestu poput Prstena da biste istražili mentalne procese ljudi?
S: Za prošle i buduće događaje moram biti ovdje. No, ostvarivanje kontakta s nekim u sadašnjem trenutku na Zemlji može se izvršiti s bilo kojeg mjesta (iz duhovnog svijeta).
Dr. N: Možete li opisati način na koji vaša duša ostvaruje kontakt s nekim?
S: (stanka) Kao... blago milovanje kistom.
Napomena: Duše su u stanju slati i primati poruke između duhovnog i vremenskog svijeta, kao što su mnogi od nas iskusili i osobno. Međutim, te privremene veze brzo

se stvaraju i nestaju. Spajanje duše s bebom koja nema dušu za cijeli život mnogo je teže, a to ćemo opisati u dvadeset i devetom slučaju.
Dr. N: Dok promatrate te moguće živote, koja je godina na Zemlji?
S: (oklijeva) Sada je... 1956., a većina mojih mogućih izbora sada je u svojim tinejdžerskim godinama. Provjerit ću ih prije i nakon te godine... koliko mi Prsten dopusti.
Dr. N: Dakle, Prsten vam omogućava da uđete u neke ljude koji, u relativnom vremenu Zemlje, još uvijek nisu rođeni?
S: Aha, da vidim odgovaraju li mi - da provjerim njihov talent i roditelje - takve stvari (odlučno). Želim New York.
Dr. N: Smatrate li da ste dovoljno pozorno pregledali druge gradove?
S: (nestrpljivo) Da, učinio sam to, ali ne želim ih.
Dr. N: Čekajte malo. A što kad bi vam se svidio student glazbe iz Osla, ali biste željeli živjeti u New Yorku?
S: (smije se) Zapravo, u Los Angelesu vidio sam jednu djevojku koja obećava, ali ipak želim New York.
Dr. N: U redu, krenite naprijed. Dok se vaše vrijeme u Prstenu bliži kraju, ispričajte mi neke detalje o životu koji ćete vjerojatno izabrati.
S: Odlazim u New York i tamo ću biti glazbenik. Još uvijek pokušavam odlučiti između nekoliko kandidata, ali mislim da ću izabrati (prestaje se smijati) sitnog momka s velikim talentom. Njegovo tijelo neće biti izdržljivo poput mojeg prethodnog, ali imat ću prednost u vidu dobrostojećih roditelja koji će me poticati da vježbam, vježbam i samo vježbam.
Dr. N: Novac je važan?
S: Znam da zvučim... grabežljivo... sebično... ali u prošlom životu nisam imao novaca. Ako želim izraziti ljepotu glazbe i pružiti zadovoljstvo sebi i drugima, potrebna mi je odgovarajuća obuka i podržavajući roditelji, inače ću zastraniti... poznajem sebe.
Dr. N: Da vam se nije svidjela niti jedna od mogućnosti koje su vam predstavljene u Prstenu, biste li mogli zatražiti još mjesta i ljudi između kojih biste mogli birati?
S: To nije potrebno, barem ne meni. Ponudili su mi dovoljno.
Dr. N: Bit ću izravan. Ako morate izabrati život samo između mogućnosti koje su vam prikazane u Prstenu, kako znate da koordinatori ne namještaju igru? Možda vas programiraju da poduzmete određene izbore?
S: (stanka) Ne mislim tako, ako razmotrim sva svoja iskustva u Prstenu. Ne odlazimo tamo ako nismo donijeli odluku u vezi života kakav želimo proživjeti, a ja sam uvijek imao pred sobom zanimljive mogućnosti utemeljene na vlastitim idejama.
Dr. N: U redu, nakon što završite s pregledavanjem života u Prstenu, što se događa nakon toga?
S: Kontrolori... dolaze u moj um da vide jesam li zadovoljan onime što su mi pokazali.
Dr. N: Jesu li to uvijek isti entiteti?
S: Mislim da jesu... koliko se mogu prisjetiti.
Dr. N: Vrše li oni na vas pritisak da donesete odluku prije napuštanja Prstena?
S; Ne, uopće ne. Ja mogu otplutati van i razgovarati sa svojim prijateljima prije no što se odlučim.
Klijent iz dvadeset i petog slučaja rekao nam je da je njegov izbor lokacija bio ograničen na četiri grada. Broj prizora koje duša pregledava prije novog života je, naravno, drukčiji kod svakog posjeta. Ponude pojedinih života pozorno su probrane, što mi kazuje da su drugi duhovni entiteti aktivno postavljali prizore lokacija za nas prije no što stignemo tamo. Čini se da broj duša - specijalista koje pomažu drugim dušama u prostoru za izbor života nikada nije velik. Mojim klijentima oni izgledaju

kao nejasne prikaze, iako većina vjeruje da se među njima nalaze članovi njihovog Vijeća staraca i osobni vodiči.
U ranim fazama ljudske povijesti, kad je na svijetu bilo malo ljudi, moji klijenti sjećaju se života u kojima su se uvijek rađali u malim naseljima. Vremenom, s pojavom sela, a zatim i većih centara drevnih civilizacija, klijenti opisuju kako su se vraćali na ista područja. Mogućnosti izbora života opet su se geografski proširile velikim seobama ljudi koji su kolonizirali nove zemlje, osobito tijekom posljednjih četiri stotine godina. U ovom stoljeću prenapučenosti, sve više duša izabire život na mjestu na kojem su već bile.
Znači li ta današnja tendencija da se duše žele vratiti u iste zemlje zbog svoje rase? Duše nisu sklone birati živote na temelju etničke pripadnosti ili nacionalizma. Ti proizvodi ljudskog separatizma uče se u djetinjstvu. Osim upoznatosti s pojedinom kulturom (što je različito od rasnih predrasuda), u izboru duša moramo uzeti u obzir sklonost koje mnoge od njih osjećaju prema pustinjama, planinama ili moru. Isto tako, duše mogu više voljeti život na selu od života u gradu, i obratno.
Jesu li duše privučene istim geografskim područjima zato što žele novi život s istom obitelji koju su imali u prošlom životu? Tradicija određenih kultura, primjerice američkih starosjedilaca, kaže da duše biraju ostanak unutar obiteljskih krvnih linija. Očekuje se da će se čovjek koji je umro vratiti kao svoje vlastito nerođeno unuče. U svojoj praksi rijetko sam susretao duše koje su ponavljale iste genetske izbore iz prošlih života, jer bi im to onemogućilo rast i broj mogućnosti.
Povremeno čujem da se poneka duša vratila u tijelo koje je u srodstvu s nekom osobom iz prošlog života, pod neobičnim karmičkim okolnostima. Primjerice, ako su brat i sestra bili bliski, a jedno od njih umre u mladosti, duša te mrtve osobe možda će se željeti vratiti u tijelu djeteta svog brata ili sestre kako bi obnovila tu prekinutu životnu vezu i završila neki važan zadatak.
Po mojem iskustvu, češće se događa da se duše male djece koja umiru ubrzo nakon rođenja vraćaju istim roditeljima kao duše sljedećeg djeteta. Svi su ti planovi napravljeni unaprijed, a sačinile su ih duše koje sudjeluju u tragičnim obiteljskim događajima. Tu se radi o pravom labirintu karmičkih pitanja. Nedavno sam imao slučaj u kojem je moj klijent u prošlom životu umro u ranoj dobi, od porođajnih defekata. Upitao sam ga: «Koja je bila svrha toga što vam je život završio dok ste imali svega nekoliko dana?» Odgovorio je: «Bila je to lekcija za moje roditelje, ne mene, i zato sam se odlučio vratiti njima kao popuna.»

Neki takve živote, kad se duše nakratko inkarniraju da bi pomogle nekom drugome, umjesto da rade na svojem razvoju, jer za to nemaju vremena, nazivaju «životima popune«. U ovom slučaju, roditelji su zlostavljali dijete i na kraju prouzročili njegovu smrt u svojim ranijim danima bračnog života. Iako su u posljednjem životu mog klijenta bili mladi par pun ljubavi, ti roditelji očito su morali iskusiti bol zbog gubitka djeteta koje su očajnički željeli. Iskustvo boli zbog tog strašnog gubitka dalo je dušama tih roditelja dublji uvid u učinak raskidanja krvne veze. Primjer za tu temu iznijet ću vam u dvadeset i sedmom slučaju.
Duše obično ne vide svoju smrt u budućim životima. Ako duša izabere život u kojem će doživjeti preranu smrt, obično to vide na mjestu za izbor života. Otkrio sam da se duše dobrovoljno nude da prožive život u tijelima koja će umrijeti od iznenadne fatalne bolesti, koja će netko ubiti, ili će naglo okončati život s mnogim drugima u nekoj katastrofi. Duše koje se zateknu u tim tragedijama nisu se našle na pogrešnom mjestu u pogrešno vrijeme, dok je hiroviti Bog gledao na drugu stranu. Svaka duša ima neki motiv za događaje u kojima je izabrala sudjelovati. Jedan klijent rekao mi je da je unaprijed planirao da svoj posljednji život indijanskog dječaka završi u dobi od sedam

godina. Rekao je: «Tražio sam kratku i snažnu lekciju iz poniznosti, a taj život, u kojem sam bio zlostavljan, gladan mješanac, bio mi je dovoljan za to.»
Drugi, još snažniji primjer duše koja se dobrovoljno javila za strašan zadatak bila je duša jedne od mojih klijentica koja je u posljednjem životu odlučila (s još tri duše iz svoje primarne grupe) ući u tijelo Židovke odvedene 1941. iz Minhena u logor smrti u Dachau. Sve su bile smještene u istu baraku (što je također unaprijed dogovoreno), gdje je moja klijentica umrla 1943. u dobi od 18 godina, tješeći djecu i pomažući im da prežive. Svoju misiju odradila je hrabro.
Iako se čini da se u procesu izbora najprije javljaju događaji, rasa, kultura i geografska lokacija, ti elementi nisu najznačajniji za izbor sljedećeg života. Mimo svih tih elemenata, inkarnacija se svodi na to da duše donesu tu najvažniju odluku o izboru specifičnog tijela, i na to što se može naučiti korištenjem mozga određenog ljudskog bića. Sljedeće poglavlje posvećeno je analizi bioloških i psiholoških razloga zbog kojih duše biraju svoja tijela.

IZBOR NOVOG TIJELA

Na mjestu za izbor života naše duše pregledavaju živote više ljudskih bića unutar jednog vremenskog ciklusa. Kad napuste to područje, većina duša naginje izboru jednog kandidata od onih koji su nam predstavljeni. Međutim, naši duhovni savjetnici daju nam mnogo prilika da promislimo o svemu što smo vidjeli u budućnosti prije donošenja konačne odluke. Ovo je poglavlje posvećeno mnogim elementima koji utječu na tu odluku.
Naše razmišljanje o mogućem izboru tijela započinje i prije nego što pođemo na mjesto izbora života. Duše to čine kako bi se adekvatno pripremile za promatranje određenih ljudi u različitim kulturalnim okruženjima na Zemlji. Smatram da one duše koje upravljaju prostorijom za promatranje života unaprijed znaju što nam trebaju pokazati, zahvaljujući tim mislima u našim umovima. Izboru odgovarajućeg tijela, koje će nam služiti u sljedećem životu potrebno je pristupiti s velikim oprezom. Kao što sam rekao, vodiči i članovi vršnjačkih grupa dio su tog procesa evaluacije koji prethodi našoj posjeti mjestu za izbor života, i nastavlja se nakon tog procesa.
Kad slušam svoje klijente kako opisuju sve pripreme potrebne za izbor novog fizičkog tijela, stalno me podsjećaju na fluidnost duhovnog vremena. Naši učitelji služe se relativnim budućim vremenom na mjestu za izbor života kako bi omogućili dušama da procijene korist pojedinih ljudskih tijela za rad na nezavršenim lekcijama. Nacrti za sljedeći život razlikuju se po stupnju težine koji duša postavlja sama sebi. Ako smo upravo završili neki lagani život, u kojem nismo ostvarili značajniji napredak na planu međuljudskih odnosa, naša će duša možda u sljedećem vremensku ciklusu izabrati osobu koja će prolaziti kroz velike duševne boli, a možda i tragedije. Nije rijedak slučaj da susretnem osobu koja je s lakoćom prošla kroz neki lagani život, da bi se zatim u sljedećem životu preopteretila problemima, kako bi brže napredovala prema svojim ciljevima učenja.
Um duše daleko je od nepogrešivog, budući da djeluje u suradnji s biološkim mozgom. Bez obzira na razinu naše duše, biti čovjekom znači da ćemo neminovno griješiti i da

ćemo tijekom života morati poduzimati ispravke smjera u kojem se krećemo. To će biti tako sa svakim tijelom koje izaberemo.
Prije no što prijeđem na složenije mentalne čimbenike u odluci duše da se spoji s mozgom ljudskog djeteta, počet ću s fizičkim aspektima izbora tijela. Unatoč činjenici da naše duše unaprijed znaju kako će izgledati, Nacionalno istraživanje u Sjedinjenim Državama pokazalo je da je 90% muškaraca i žena nezadovoljno fizičkim obilježjima svojih tijela. To je moć svjesne amnezije. Mnogo nesreće nastaje zato što društvo stvara stereotipe idealnog izgleda. No, i to je dio plana lekcija za duše.
Koliko smo se puta pogledali u ogledalo i rekli: «Jesam li to pravi ja? Zašto izgledam ovako? Jesam li ja u tijelu u kojem bih trebao biti?» Ta su pitanja osobito teška ako nas tip tijela koje posjedujemo sprečava u obavljanju onoga što mislimo da bismo trebali raditi u životu. Imao sam mnoge klijente koji su došli k meni uvjereni da ih je njihovo tijelo spriječilo u vođenju zadovoljavajućih života.
Mnoge hendikepirane osobe smatraju da bi im životi bili ispunjeniji da nije bilo genetičke pogreške ili da nisu postale žrtve nesreće koja im je povrijedila tijelo. Koliko god to zvučalo okrutno, moji slučajevi pokazuju da se događa vrlo malo pravih nesreća koje rezultiraju oštećenjem tijela, a do kojih nije došlo slobodnim izborom duša. U duhovnom svijetu, svoja tijela biramo s nekim razlogom. Život u oštećenom tijelu ne mora nužno značiti da otplaćujemo karmički dug zbog toga što smo u prošlom životu povrijedili nekoga drugoga. Kao što ćete vidjeti u mojem sljedećem slučaju, kad se duša nađe u oštećenom tijelu, taj izbor može ukazivati na učenje nekog drugog tipa lekcija.
Teško je reći nedavno povrijeđenoj osobi, koja se pokušava nositi s fizičkim invaliditetom, da će imati priliku za brži napredak od nas sa zdravim tijelima i umovima. Do te spoznaje ljudi moraju doći sami za sebe. Povijesti slučajeva mojih klijenata uvjerili su me da trud nužan za svladavanje tjelesnih ograničenja zaista ubrzava napredak. Oni među nama koje društvo smatra nesavršenima trpe diskriminaciju koja njihov teret čini još težim. Prevladavanje prepreka u vidu fizičkih smetnji i povreda čini nas snažnijima.
Naša su tijela važan dio testa koji postavljamo samima sebi u životu. Sloboda izbora koji imamo s tim tijelima daleko se više temelji na psihološkim elementima nego na otprilike 100.000 gena koje nasljeđuje svako ljudsko biće. Međutim, u prvom slučaju ovog poglavlja htio sam pokazati zašto duše žele neka tijela uglavnom zbog fizičkih razloga, bez teških psiholoških implikacija. Taj slučaj daje nam primjer planiranja koje prethodi odluci duše da se u raznim životima nađe u različitim fizičkim tijelima. Nakon tog slučaja, ispitat ćemo i druge razloge zbog kojih duše biraju svoja tijela.
Klijentica iz dvadeset i šestog slučaja bila je visoka, dobro građena žena koja je uživala u sportu, iako je cijelog života imala problema s bolovima u nogama. Tijekom početnog razgovora, saznao sam da je riječ o tupoj boli u obje noge, negdje oko sredine bedrenih kostiju. Tijekom godina obišla je veći broj liječnika, od kojih niti jedan nije pronašao nikakav medicinski uzrok tih bolova. Bila je očito izmorena i spremna isprobati sve što bi joj moglo pomoći.
Kad sam čuo da su liječnici zaključili kako je njezina bol vjerojatno psihosomatska, posumnjao sam da se uzrok njezinih bolova možda nalazi u prethodnom životu. Prije no što smo prešli na izvor njezinog problema, odlučio sam provesti je kroz nekoliko prošlih života da bih otkrio njezinu motivaciju za izbor tijela. Kad sam je zamolio da mi priča o životu u kojem je bila najsretnija u ljudskom tijelu, pričala mi je kako je živjela u tijelu Vikinga imenom Leth negdje oko 800. g .n. e. Rekla je da je Leth bio «dijete prirode» i da je putovao Baltičkim morem u zapadnu Rusiju.
Opisala ga je odjevenog u dugi ogrtač od krzna i mekane, udobne hlače od životinjske kože, s kapom obrubljenom metalom. Nosio je sjekiru i težak mač široke oštrice kojim

je s lakoćom vitlao u bitki. Moju klijenticu zaintrigirala je slika u njezinom umu i radovala se što se opet našla u tom veličanstveno građenom ratniku s «prljavim uvojcima crveno - plave kose koja mi se prelijeva preko ramena». S visinom iznad metar i osamdeset i dva centimetra, u svoje je vrijeme zacijelo bio div. Posjedovao je golemu snagu, široka prsa i snažne udove. Kao čovjek velike izdržljivosti, Leth je s drugim Sjevernjacima odlazio na daleka putovanja, plovio uz rijeke i kročio gustim, djevičanskim šumama, pljačkajući sela na koja bi naišao na putu. Ubijen je tijekom pljačkaškog napada na jedno selo.

DVADESET I ŠESTI SLUČAJ

Dr. N: Što vam je bilo najvažnije u tom životu Vikinga Letha kojeg ste se upravo sjetili?

S: Iskusiti to veličanstveno tijelo i osjećaj sirove fizičke snage. Nikada nisam imala takvo tijelo niti u jednom svojem drugom životu na Zemlji. Bila sam neustrašiva, zato što moje tijelo nije reagiralo na bol čak niti kad je bilo ranjeno. U svakom mogućem pogledu bilo je besprijekorno. Nikada se nisam razbolijevala.

Dr. N: Je li Leth ikada imao mentalnih problema? Jeste li u tom životu bili emocionalno osjetljivi?

S: (prasne u smijeh) Šalite li se? Nikada! Živjela sam iz dana u dan. Brinula sam jedino ako nisam imala dovoljno borbe, pljačke, hrane, pića i seksa. Svi moji osjećaji bili su kanalizirani u fizička postignuća. Kakvo tijelo!

Dr. N: U redu, analizirajmo vašu odluku da izaberete to sjajno tijelo prije Lethovog života. Jeste li u vrijeme donošenja te odluke u duhovnom svijetu zatražili to tijelo dobre genetske linije, ili je vaš vodič donio odluku za vas?

S: Savjetnici to ne rade.

Dr. N: Onda mi objasnite kako ste odabrali to tijelo.

S: Htjela sam jednog od najboljih fizičkih primjeraka na Zemlji u to vrijeme, a Letha su mi ponudili kao mogućnost.

Dr. N: Imali ste samo jedan izbor?

S: Ne, mogla sam birati između dva tijela ljudi koji su živjeli u to vrijeme.

Dr. N: A što da vam se nije svidjelo niti jedno od tijela koja su vam predstavljena u tom vremenu?

S: (zamišljeno) Izbori koji su mi ponuđeni uvijek su usklađeni s onim što želim iskusiti u svojim životima.

Dr. N: Imate li osjećaj da savjetnici unaprijed znaju koja vam tijela odgovaraju, ili samo nasumce izaberu neka od mogućih tijela?

S: Ništa se ovdje ne radi nepromišljeno. Savjetnici sve organiziraju.

Dr. N: Pitao sam se je li moguće da savjetnici katkad pogriješe. S obzirom na broj beba koje se rađaju, je li moguće da nekad usmjere dvije duše u jedno novorođenče, ili ga neko vrijeme ostave bez duše?

S: (smije se) Mi nismo na pokretnoj traci. Rekla sam vam da znaju što rade. Njima se ne događaju takve pogreške.

Dr. N: Vjerujem vam. Što se tiče vaših izbora, zanima me jesu li dva tijela bila dovoljna za vaše istraživanje na mjestu za izbor života.

S: Ne treba nam mnogo različitih mogućnosti izbora kada savjetnici zajedno razmotre naše želje. Već sam imala neku ideju o veličini i obliku tijela i spolu koji sam željela prije no što su mi prikazali te dvije mogućnosti.

Dr. N: Koje je bilo tijelo koje ste odbili izabravši Letha?

S: (stanka) Tijelo jednog rimskog vojnika... i on je imao snažno tijelo kakvo sam željela u tom životu.

Dr. N: Što je nedostajalo tome da budete talijanski vojnik?

S: Nisam željela... da me kontrolira država (klijentica odmahuje glavom)... previše ograničavajuće...
Dr. N: Koliko se sjećam, do devetog stoljeća najveći dio Europe potpao je pod kontrolu Svetog Rimskog Carstva Karla Velikog.
S: To je bio nedostatak vojnikovog života. Kao Viking, nisam odgovarala nikome. Bila sam slobodna. Mogla sam se kretati divljinom sa svojom napadačkom grupom bez ikakve državne kontrole.
Dr. N: Dakle, u vašem izboru važnu je ulogu igrala i sloboda?
S: Apsolutno. Sloboda kretanja... žestina bitke... upotreba snage i neograničena akcija. Život na moru i u šumama bio je robustan i nepromjenjiv. Znam da je život bio i okrutan, ali bila su to brutalna vremena. Nisam bila bolja ili gora od ostalih.
Dr. N: Ali što je s drugim čimbenicima, poput osobnosti?
S: Ništa mi nije smetalo, sve dok se mogu u punoj mjeri izraziti na fizičkom planu.
Dr. N: Jeste li imali ženu - djecu?
S: (sliježe ramenima) Previše ograničavajuće. Bila sam u pokretu. Imala sam mnoge žene - neke s njihovim pristankom, neke i bez - a to zadovoljstvo naglašavalo je moj izražaj fizičke snage. Nisam htjela biti vezana ni na koji način.
Dr. N: Dakle, tijelo Letha izabrali ste zbog toga jer ste željeli posve fizički izražaj osjeta?
S: Da, željela sam u punoj mjeri iskusiti sve tjelesne osjete, ništa više.
Smatrao sam da je moja klijentica sada spremna za rad na svojem trenutnom problemu. Nakon što sam je izveo iz nadsvjesnog u podsvjesno stanje, zamolio sam je da prijeđe izravno u život koji je povezan s boli u nogama.
Gotovo istog trena žena je upala u posljednji prošli život i postala šestogodišnja djevojčica imenom Ashlev, koja je živjela u Novoj Engleskoj godine 1871. Ashlev se vozila u nakrcanoj konjskoj zaprezi, kad je iznenada otvorila vrata i pala pod zapregu. Kad je udarila o kaldrmu, jedan od teških stražnjih kotača zaprege prešao joj je preko nogu na istoj točki, iznad koljena, smrvivši joj kosti. Moja klijentica ponovno je iskusila oštru bol u svojim nogama opisujući mi pad.
Unatoč truda lokalnih liječnika i dugotrajne upotrebe drvenih udlaga, Ashlevine kosti u nogama nisu pravilno zacijelile. Nikada više nije mogla ustati ni hodati, a loša cirkulacija uzrokovala je stalno natjecanje njezinih nogu do kraja tog prilično kratkog života. Ashlev je umrla godine 1912., nakon što je provela niz produktivnih godina kao spisateljica i učiteljica siromašne djece. Kad je završilo prepričavanje Ashlevinog života, vratio sam svoju klijenticu u duhovni svijet.
Dr. N: Zašto ste, pri izboru tijela, čekali tisuću godina između života fizički snažnog muškarca i invalidne žene?
S: Pa, naravno, tijekom života koje sam proživjela u međuvremenu, razvila sam bolji osjećaj za svoje Ja. Odlučila sam postati invalid kako bih stekla intelektualnu koncentraciju.
Dr. N: Zato ste odabrali slomljeno tijelo?
S: Da, vidite, nesposobnost hodanja natjerala me da više čitam i učim. Razvila sam svoj um... i slušala ga. Učila sam komunicirati i vješto pisati jer mi ništa nije odvlačilo pozornost. Uvijek sam bila u krevetu.
Dr. N: Je li neko obilježje vaše duše bilo osobito vidljivo i kod Ashlev i kod Vikinga Letha?
S: Onaj dio mene koji žudi za žestinom izražaja bio je nazočan u oba tijela.
Dr. N: Želim da pođete u trenutak kad ste birali život kao Ashlev. Recite mi kako ste se odlučili upravo za to oštećeno tijelo.
S: Izabrala sam obitelj u civiliziranom, naseljenom dijelu Amerike. Željela sam biti na mjestu koje ima knjižnice i da o meni brinu roditelji puni ljubavi, kako bih se mogla

posvetiti učenju. Stalno sam pisala mnogim nesretnim ljudima i postala dobra učiteljica.
Dr. N: Kao Ashlev, što ste učinili za tu obitelj punu ljubavi, koja se brinula za vas?
S: To je uvijek obostrano - korist i obaveze. Izabrala sam tu obitelj zato što je njima trebala intenzivna ljubav prema nekome tko je potpuno ovisan o njima do kraja njihovih života. Bili smo vrlo bliski kao obitelj, jer oni su bili usamljeni prije no što sam ja rođena. Rodila sam se kasno, kao njihovo jedino dijete. Željeli su kći koja se neće udati i napustiti ih, kako ne bi opet bili usamljeni.
Dr. N: Dakle, to je bila razmjena?
S: Definitivno.
Dr. N: Pratimo onda tu odluku unatrag na mjestu za izbor života, kad je vaša duša prvi puta vidjela Ashlevin život. Jeste li tada vidjeli detalje vaše nesreće sa zapregom?
S: Naravno, ali to nije bila nesreća - to se trebalo dogoditi.
Dr. N: Kad ste došli na Zemlju, tko je bio odgovoran za pad? Je li to bio um vaše duše ili Ashlevin biološki um?
S: Radili smo u suradnji. Ona se željela igrati s kvakom vrata a... ja sam to iskoristila...
Dr. N: Recite mi što je prolazilo kroz um vaše duše u prostoriji za izbor života kad ste vidjeli prizor Ashlevinog pada i povrede?
S: Razmišljala sam kako se to invalidno tijelo može najbolje upotrijebiti. Imala sam još neke mogućnosti pri izboru tjelesnih povreda, ali izabrala sam ovu jer nisam željela imati previše mogućnosti za kretanje.
Dr. N: Ovdje vas želim upitati nešto o uzročno - posljedičnoj vezi. Bi li Ashlev ipak pala da je imala neku drugu dušu?
S: (braneći se) Mi smo odgovarale jedna drugoj...
Dr. N: To nije odgovor na moje pitanje.
S: (duga stanka) Postoje sile koje nadilaze spoznaju moje duše. Kad sam prvi puta vidjela Ashlev... vidjela sam je bez sebe... zdraviju... stariju... mogućnost drukčijeg života...
Dr. N: Sada već nekamo napredujemo. Želite li reći da Ashlev uopće nije morala pasti da je započela svoj život s drugom dušom?
S: Da... to je bila mogućnost... jedna od mnogih... mogla je biti i lakše povrijeđena i hodati pomoću štaka.
Dr. N: Dakle, jeste li vidjeli fizički zdravu Ashlev kako živi sretno bez vaše duše?
S: Vidjela sam... odraslu ženu... normalne noge... nesreću s muškarcem... frustraciju zbog zarobljenosti u nesretnom životu... tužne roditelje... ali lakši život, (glas postaje čvršći) Ne! Takav smjer događaja ne bi bio dobar niti za jednu od nas - ja sam bila najbolja duša za nju.
Dr. N: Jeste li vi bili glavni pokretač pada, kad ste odlučili postati Ashlevina duša?
S: Bile smo to... obje... bile smo jedno u tom trenutku... ona je bila zločesta i skakala po kočiji, igrajući se kvakom vrata iako joj je majka rekla da prestane. Onda... ja sam bila spremna, kao i ona...
Dr. N: Koliko je vaša sudbina bila čvrsto određena? Kad ste postali Ashlevina duša, je li postojao način da odustanete od cijelog incidenta s kočijama?
S: (stanka) Mogu vam reći da sam imala bljesak trenutak prije pada. Mogla sam odustati i ne ispasti. Jedan glas u mojem umu rekao mi je: «To je prilika, nemoj više čekati, padni, to je ono što si željela - to je najbolje što možeš učiniti».
Dr. N: Je li taj trenutak bio osobito značajan?
S: Nisam željela da se to dogodi kad Ashlev bude starija.
Dr. N: Ali bol i patnje kroz koje je to dijete prošlo...?

S: Bilo je grozno. Agonija tih prvih pet tjedana bila je nevjerojatna. Skoro sam umrla, ali naučila sam mnogo kroz tu patnju i sada vidim da su mi pomogla sjećanja na Lethovu sposobnost svladavanja boli.
Dr. N: Je li vaš unutarnji um požalio tijekom tih trenutaka, kad je bol bila najteža?
S: Dok sam tonula u nesvjesticu i izlazila iz nje tijekom najgorih muka, um mi je počeo jačati. Nadvladavajući svoje oštećeno tijelo, naučila sam bolje kontrolirati bol... ležeći u krevetu... dok su liječnici bili bespomoćni. Vještine koje sam razvila u svladavanju boli kasnije sam iskoristila u koncentraciji na učenje, a pomagao mi je i moj savjetnik, na suptilne načine.
Dr. N: Dakle, u tom ste životu postigli mnogo zahvaljujući tome što niste mogli hodati?
S: Da, postala sam slušač i mislilac. Dopisivala sam se s mnogim ljudima i naučila pisati s nadahnućem. Stekla sam vještine učenja mladih i osjećala da me vodi neka unutarnja sila.
Dr. N: Je li vaš savjetnik bio ponosan na vaše uspjehe nakon što ste se vratili u duhovni svijet?
S: Veoma, iako su mi rekli da sam postala malo previše razmažena i zaštićena (smije se), ali to je dobra razmjena.
Dr. N: Kako vam vaša iskustva sa snažnim Lethovim i slabim Ashlevinim tijelom pomažu danas? Imaju li ona ikakvog značaja?
S: Svakodnevno profitiram zahvaljujući razumijevanju nužnosti povezanosti tijela i uma u učenju lekcija.
Dok je moja klijentica proživljavala scenu na ulici u kojoj su joj slomljene noge, poduzeo sam mjere desenzitizacije. Krajem naše seanse, potpuno sam deprogramirao njezino generacijsko sjećanje na bol u nogama. Ta me žena kasnije obavijestila da više ne osjeća nikakvu bol i da uživa u redovnom igranju tenisa.
Dva prošla života koja sam predstavio u ovom slučaju uglavnom su bila posvećena fizičkim izborima za aktualizaciju duše u dva vrlo različita okruženja. Duše traže način samoizražavanja razvijajući razne aspekte svog karaktera. Bez obzira na to kojim se fizičkim ili mentalnim sredstvima duše koriste upotrebom tijela, zakoni karme na kraju će prevladati. Ako duša izabere jedan ekstrem, s vremenom će poduzimati izbore koji će predstavljati protutežu i omogućiti ravnomjeran razvoj. Fizički životi Letha i Ashlev primjeri su karmičke kompenzacije. Hindusi vjeruju da bogataš prije ili kasnije mora postati prosjak kako bi se njegova duša razvijala na adekvatan način.
Preživljavanjem raznih izazova, identitet naše duše se osnažuje. Riječ «snaga» ne bismo trebali pogrešno shvatiti. Moji klijenti kažu da se **prave životne lekcije uče prepoznavanjem svoje ljudskosti i pomirenjem s tom ljudskošću.** Čak i kad smo žrtve, mi smo na dobitku, jer **naš pravi napredak u životu mjeri se načinom na koji se suočavamo s neuspjehom i teškoćama.** Katkad je jedna od najvećih lekcija naučiti kako se osloboditi prošlosti i otpustiti je.
I dok duše brižno razmatraju fizičke atribute zemaljskog tijela u raznim kulturalnim okruženjima, mnogo više pozornosti posvećuju psihološkim aspektima ljudskog života. Ta je odluka najvažniji dio cijelog procesa selekcije života. Prije ulaska na mjesto za izbor života, za dušu je dobro da promisli o čimbenicima nasljedstva i okruženja koji utječu na to koliko će živo biće dobro funkcionirati u biološkom smislu. Čuo sam da duhovna energija duše ima promjenjiv utjecaj na to hoće li temperament ljudskog domaćina biti ekstrovertiran ili introvertiran, racionalističan ili idealističan, emocionalan ili analitičan. Zbog tih varijabli, duše moraju unaprijed razmisliti o tipu tijela koje će im najbolje služiti u budućem životu.
Prema onome što sam saznao, zaključio sam da vodiči i majstori, zaduženi za upravljanje postajama za izbor života, poznaju misli duše o tome koja bi ljudska

ponašanja željela za sebe u sljedećem životu. Čini mi se da neke duše tu odgovornost shvaćaju ozbiljnije od drugih. No, duša u predživotnoj fazi izbora ima samo ograničen uvid u to koliko će se dobro uklopiti u neko tijelo. Kad su duše pozvane na mjesto za izbor života, nagađanje je gotovo. Sada moraju usporediti svoj duhovni identitet sa smrtnim bićem. Temelj mojeg sljedećeg slučaja je odgovor na pitanje zašto se jedna duša iz psiholoških razloga spojila s dva ljudska bića razdvojena tisućama godina.

Klijent iz dvadeset i sedmog slučaja je poslovni čovjek iz Teksasa koji posjeduje veliku, uspješnu tvrtku za proizvodnju odjeće. Tijekom godišnjeg odmora u Kaliforniji, Steve mi je došao na seansu poslušavši savjet prijatelja. Dok sam uzimao njegovu anamnezu, primijetio sam da je napet i pretjerano pozoran. Dok su se njegovi prsti poigravali s privjeskom za ključeve, Steve je nervozno zvjerao pogledom po mojoj ordinaciji. Upitao sam ga je li nervozan ili se boji hipnoze kao procedure, a on je odgovorio: «Ne, više se bojim onoga što ćete otkriti.»

Taj klijent rekao mi je da su njegovi zaposlenici zahtjevni i nelojalni i da mu je mnoštvo pritužbi osoblja postalo neizdrživo. Riješio je to tako da je postrožio disciplinu i otpustio ljude. Saznao sam da je imao dva neuspješna braka i da je bio vikend - alkoholičar. Rekao je da je nedavno krenuo na liječenje ali je odustao jer su «postali previše kritični prema meni».

Tijekom razgovora, Steve je objasnio da je njegova majka nestala ostavivši ga na stubištu crkve u Teksasu tjedan dana nakon njegova rođenja. Poslije nekoliko samotnih i nesretnih godina u sirotištu, usvojio ga je jedan stariji par. Dodao je da su ti ljudi uveli strogu disciplinu i da mu se činilo kao da su cijelo vrijeme nezadovoljni njime. Nakon što je u tinejdžerskoj dobi napustio dom, Steve se mnogo puta sukobio sa zakonom, a jednom je pokušao i samoubojstvo.

Otkrio sam da je osobnost tog klijenta pretjerano samouvjerena i da ne vjeruje autoritetima. Njegova srdžba bila je ukorijenjena u osjećajima izolacije i napuštanja. Steve je rekao da se osjeća kao da gubi kontrolu nad životom i da je spreman isprobati sve kako bi «pronašao pravog sebe». Pristao sam na kratkoročno istraživanje njegovog nesvjesnog uma ukoliko nastavi odlaziti terapeutu u svojem gradu.

Dok se ovaj slučaj razvija, vidjet ćemo kako Steveova duša zadržava svoj identitet reagirajući na fizički život u ljudskom tijelu. Intenzitet te povezanosti pojačan je u hipnozi, kad moji klijenti opisuju svoje motive za izbor tijela. Taj sam slučaj odabrao, između ostalog, kako bih ukazao na tešku prepreku u otkrivanju našeg identiteta - prepreku u vidu traume iz djetinjstva. Duše koje se sjedine s ljudima rano oboljelim od poremećaja osobnosti namjerno biraju težak život. Prije no što sam poveo svojeg klijenta u duhovni svijet kako bih saznao zašto je njegova duša izabrala taj život, bilo je potrebno ponovno proživjeti sjećanja iz njegovog ranog djetinjstva. U kratkom izvatku kojim započinjem opis ovog slučaja, prikazat ću kako je klijent opet vidio svoju pravu majku. To je bio jedan od najpotresnijih prizora koje sam ikad vidio u svojoj terapeutskoj karijeri.

DVADESET I SEDMI SLUČAJ

Dr. N: Vi ste sada beba u prvom tjednu svog života i vaša majka gleda vas po posljednji puta. Nije važno što ste beba, jer vaš unutarnji odrasli um svjestan je svega što se događa. Opišite mi točno što se događa.

S: (klijent počinje drhtati) Ja... ja sam u košari... omotan sam pohabanim plavim pokrivačem... ostavljaju me na nekakvim stubama... hladno je...

Dr. N: Gdje se nalaze te stube?

S: ... Ispred crkve... u Teksasu.

Dr. N: Tko vas ostavlja na stubama crkve?

S: (sve jače drhti) Moja majka... naginje se iznad mene... oprašta se... (počinje plakati)

Dr. N: Što mi možete reći o razlozima zbog kojih vas je majka ostavila?
S: Ona... mlada je... nije udana za mog oca... on je već oženjen. Ona... plače... mogu osjetiti kako mi njezine suze padaju na lice.
Dr. N: Pogledajte je. Što još vidite?
S: (guši se u suzama) Duga, crna kosa... prelijepa je... posežem rukom i dodirujem joj usta... ona me ljubi... nježno, blago... strašno joj je teško što me ostavlja ovdje.
Dr. N: Je li rekla nešto prije no što je otišla?
S: (klijent sada jedva govori) «Moram te ostaviti za tvoje dobro. Nemam novaca da bih skrbila o tebi. Moji roditelji ne žele nam pomoći. Volim te. Uvijek ću te voljeti i zauvijek te čuvati u srcu»
Dr. N: Što se tada događa?
S: Ona... hvata tešku alku na vratima... na njoj je nekakva životinja... i kuca na vrata... čujemo kako se približavaju koraci... sada je otišla.
Dr. N: Što vam vaše unutarnje misli govore o svemu što ste vidjeli?
S: (gotovo svladan emocijama) Oh... ipak me željela... nije me željela ostaviti... voljela me!
Dr. N: (polažem svoju šaku na klijentovo čelo i počinjem s nizom posthipnotičkih sugestija, koje završavaju sljedećim uputama) Steve, ovo podsvjesno sjećanje bit će vam dostupno i u svjesnom stanju. Do kraja života zadržat ćete ovu sliku svoje majke. Sada znate što je stvarno osjećala prema vama i da je njena energija još s vama. Je li to jasno?
S: Da... jest.
Dr. N: A sada, krenite unaprijed kroz vrijeme i recite mi što osjećate prema svojim posvojiteljima.
S: Nikada nisu zadovoljni sa mnom... uvaljivali su mi osjećaj krivnje za sve... kontrolirali su me i osuđivali me... (lice klijenta mokro je od suza i znoja) ne znam tko bih trebao biti... nisam stvaran...
Dr. N: (podižem glas) Recite mi što je nestvarno u vezi vas.
S: Pravim se... (zastaje)
Dr. N: Nastavite!
S: Nemam kontrolu... stalni gnjev... zlostavljam ljude kako bih se... osvetio... beznađe...
Napomena: Nakon dodatne pripreme, vodim svojeg klijenta iz podsvjesnog uma u nadsvjesni i obratno.
Dr. N: U redu, Steve, vratimo se sada u vrijeme prije vašeg rođenja u sadašnjem životu. Recite mi jeste li ikada živjeli u nekom drugom životu s dušom svoje biološke majke.
S: (duga stanka) Da... jesam.
Dr. N: Jeste li ikada proživjeli s tom dušom neki život na Zemlji koji je uključivao nekakvu fizičku ili emocionalnu bol između vas dvoje?
S: (nakon nekoliko trenutaka, klijent snažno grabi naslone za ruke) Oh, prokletstvo - tako je - naravno - to je ona!
Dr. N: Pokušajte se opustiti, krećete se prebrzo za mene. Želim da uđete u život koji vidite u svojem umu u ključnom trenutku svojeg odnosa s tom dušom kad nabrojim do tri. Jedan, dva, tri!
S: (duboki uzdah) Oh, Bože... to je ista osoba... drugo tijelo... ali i tada je bila moja majka...
Dr. N: Ostanite usredotočeni na zemaljski prizor. Je li dan ili noć?
S: (stanka) Bijeli je dan. Toplo sunce i pijesak...
Dr. N: Opišite mi što se događa pod toplim suncem na pijesku.

S: (zastajući) Stojim pred svojim hramom... ispred velikog mnoštva ljudi... moji stražari su iza mene.
Dr. N: Kako se zovete?
S: Haroum.
Dr. N: Što imate na sebi, Haroume?
S: Dugu, bijelu halju i sandale. U ruci imam štap sa zlatnim zmijama koje su simbol mojeg položaja.
Dr. N: A koji je to položaj, Haroume?
S: (ponosno) Ja sam visoki svećenik.
Napomena: Daljnje propitivanje otkrilo je da je taj čovjek bio plemenski vođa na Arapskom poluotoku u blizini Crvenog mora oko 2000. g. pr. n. e. U pretklasično doba, to je područje bilo poznato kao Kraljevstvo Sabe. Saznao sam i to da je hram bio velika ovalna građevina od cigala i kamenja posvećen bogu Mjeseca.
Dr. N: Što radite ispred svojeg hrama?
S: Nalazim se na stubama i sudim ženi. Ona je moja majka. Ona kleči preda mnom. U njezinim očima vidim izraz straha i sažaljenja dok me gleda.
Dr. N: Kako njezine oči mogu pokazivati istovremeno strah i sažaljenje?
S: U očima joj je sažaljenje zbog toga što me obuzela moja moć... zato što sam preuzeo preveliku kontrolu nad svakodnevnim životima pripadnika mojeg naroda. A tu je i strah, zbog onoga što ću joj učiniti. To me uznemiruje, ali ne smijem to pokazati.
Dr. N: Zašto vaša majka kleči na stubama hrama pred vama?
S: Provalila je u skladište i ukrala hranu kako bi je podijelila ljudima. Mnogi su gladni u to doba godine, ali samo ja mogu narediti raspodjelu. Hrana se mora pozorno odmjeriti.
Dr. N: Je li ona prekršila neko pravilo podjele hrane? Je li to bilo pitanje preživljavanja?
S: (iznenada) Nije samo to u pitanju - ne poslušavši me, potkopala je moj autoritet. Raspodjelom hrane služim se kao sredstvom... kontrole nad svojim ljudima. Želim da mi svi budu lojalni.
Dr. N: Što ćete učiniti svojoj majci?
S: (s uvjerenjem) Moja majka prekršila je zakon. Mogu je spasiti, ali mora biti kažnjena kao primjer drugima. Odlučio sam da mora umrijeti.
Dr. N: Što osjećate prema ubojstvu svoje vlastite majke, Haroume?
S: To se mora učiniti. Stalno mi je bila trn u oku - izazivala je nemir među mojim ljudima iskorištavajući svoj položaj. Ne mogu slobodno vladati dok je ona ovdje. Čak i sada mi prkosi. Izričem joj smrtnu kaznu udarajući štapom o kamene stube.
Dr. N: Jeste li kasnije tužni zato što ste naredili pogubljenje svoje majke?
S: (glas mu postaje napet) Ja... ne smijem razmišljati o takvim stvarima želim li zadržati moć.
U tom trenutku, Steveov je um ponovno proživio dva emocionalno potresna događaja koji su se sastojali od svjesnih činova odvajanja majke i sina. Iako je pronašao karmičku vezu, bilo je važno da napuštanje koje je doživio kao beba ne shvati izolirano, kao čistu povijesnu odmazdu. Da bi započelo iscjeljivanje, morali smo krenuti dalje od toga.
Sljedeća faza na našoj zajedničkoj seansi bila je osmišljena za ponovno otkrivanje Steveovog identiteta duše. Da bih to postigao, poveo sam ga u duhovni svijet. U svim svojim terapijama nastojim odvesti klijenta do najprikladnijeg duhovnog područja kako bismo ostvarili najbolje rezultate. U trinaestom slučaju poslužio sam se mjestom za orijentaciju. U dvadeset i sedmom slučaju vratit ćemo se i proživjeti duhovno vrijeme neposredno nakon njegovog povratka s mjesta za izbor života. Želim da Steve

u tom okruženju uvidi razloge za svoj sadašnji izbor tijela i uloge drugih duša koje sudjeluju u njegovom životu.
Dr. N: Pod kojim ste imenom poznati u duhovnom svijetu?
S: Sumus.
Dr. N: U redu, Sumuse, budući da smo sada opet u duhovnom svijetu, želim da krenemo u vrijeme nakon vašeg početnog pregleda čovjeka koji je sada Steve. O čemu razmišljate?
S: Tako ogorčen čovjek... tako je gnjevan zato što ga je majka ostavila na ulazu u crkvu... i na te uštogljene ljude koji će preuzeti ulogu njegovih roditelja... Ne znam želim li uopće uzeti to tijelo!
Dr. N: Razumijem, ali zašto ne bismo nakratko odgodili tu odluku dok ne vidimo kako se razvijaju druge stvari. Recite mi što radite nakon što ste napustili mjesto za izbor života.
S: Katkad poželim biti sam na neko vrijeme. Obično jedva čekam da mi prijatelji kažu svoje mišljenje o životima koje pregledavam, osobito ovako teškim životima.
Dr. N: Zacijelo ste imali više mogućnosti za izbor tijela?
S: (odmahuje glavom) To bih trebao uzeti... odluka je teška.
Dr. N: Recite mi, Sumuse, kad se vratite u svoju grupu prijatelja, raspravljate li o mogućnosti druženja s nekima od njih u sljedećem životu?
S: Da, u svojem sljedećem životu često ću ih susretati, kao što će i oni mene susretati u svojima. Nekih od njih neće biti u sljedećim životima. Nema veze. Svi raspravljamo o sljedećem životu jedni s drugima. Želim saznati što misle o nekim detaljima. Vidite, svi se mi tako dobro poznajemo - svoje snage i slabosti - bivše uspjehe i neuspjehe - na što moramo paziti... i tome slično.
Dr. N: Jeste li s njima raspravljali o detaljima vezanim uz tip osobe kakav biste trebali biti u sljedećem životu prije polaska na mjesto izbora života?
S: Oh, da, općenito. Ništa konkretno. Sada kad sam vidio Stevea i u kakvim bi odnosima drugi mogli biti s njim u tom životu, imam neke sumnje. Zato razgovaram s Jorom.
Dr. N: Je li Jor vaš vodič?
S: Da, dugo je slušao sve što sam htio reći o tome tko bih trebao biti prije no što su me poslali na mjesto na kojemu gledamo živote.
Dr. N: U redu, Sumuse, upravo ste se vratili u svoju primarnu grupu s mjesta izbora života. Što najprije činite?
S: Razgovaram o tom momku, Steveu, koji je tako nesretan... nema prave majke... sve to... kakvi će ga ljudi okruživati... njihovi planovi... sve nam se mora poklopiti.
Dr. N: Mislite, koje će duše ići u koja tijela?
S: Da, moramo to utvrditi.
Dr. N: Je li u ovom trenutku još uvijek moguće pregovarati o zadacima duše, ili svakome kažu u kojem će tijelu biti nakon što napuste mjesto izbora života?
S: Nitko nije prisiljen ni na što. Znamo što bismo trebali učiniti. Jor... i drugi pomažu nam u prilagodbi... njih šalju da zaokruže sliku... (klijentovo lice uozbiljilo se)
Dr. N: Smeta li vam nešto u ovom trenutku, Sumuse?
S: (neveselim glasom) Uh... moji prijatelji odlaze... dolaze drugi... oh...
Dr. N: Pretpostavljam da ćete razgovarati i s drugim dušama. Pokušajte se opustiti najbolje što možete. Na moju zapovijed, jasno i glasno ćete mi prenijeti sve što se događa. Razumijete li?
S: (nervozno) Da.
Dr, N: Počnite! Koliko entiteta vidite?
S: Ima ih... četvero... prilaze mi... Jor je jedan od njih.
Dr. N: Tko je prvi?

S: (klijent me grabi za ruku) To je... Eone... ona mi želi... opet biti majka.
Dr. N: Je li to duša žene koja je Haroumova i Steveova majka?
S: Da, ona je... oh... ne želim...
Dr. N: Što se događa?
S: Eone mi kazuje da je vrijeme da... poravnamo račune... da opet budemo majka i sin u životu u kojemu ćemo se rastati.
Dr. N: Ali, Sumuse, niste li to znali na mjestu za izbor života kad ste gledali kako Steveova majka nosi svoje dijete u crkvu?
S: Vidio sam ljude... mogućnosti... bilo je to još samo... apstraktno razmatranje... to još nisam bio ja. Valjda mi je potrebno još malo uvjeravanja, jer Eone je ovdje s nekim razlogom.
Dr. N: Pretpostavljam da niti jedan od novopridošlih entiteta ne pripada vašoj primarnoj grupi?
S: (uzdiše) Ne, ne pripada.
Dr. N: Zašto ste vi i Eone čekali 4000 zemaljskih godina prije rasprave o otplati načina na koji ste postupili prema njoj u Arabiji?
S: Zemaljske godine ne znače ništa; to se moglo dogoditi i jučer. Jednostavno nisam bio spreman otplatiti štetu koju sam joj načinio kao Haroum. Kaže da su okolnosti sada dobre za to.
Dr. N: Ako vaša duša uđe u Steveovo tijelo u Teksasu, hoće li Eone to smatrati karmičkom otplatom vašeg duga?
S: (stanka) Moj život u tijelu Stevea ne bi trebao biti kazna.
Dr. N: Drago mi je što to vidite. Koju lekciju morate naučiti?
S: Osjetiti... kako izgleda napuštanje u obiteljskom odnosu... namjerno raskidanje...
Dr. N: Raskidanje veze majke i sina namjernom akcijom?
S: Da... shvatiti što to znači biti odbačen.
Dr. N: Dopustite Eone da se udalji i pozovite druge entitete da nam se pridruže, Sumuse.
S: (uznemireno) Eone pluta natrag... k Joru... a prilaze mi... oh, sranje - to su Talu i Kalish! (klijent se meškolji na stolcu i pokušava odagnati dvije duše koje vidi u svojem umu podižući ruke i gurajući ih dlanovima)
Dr. N: Tko su oni?
S: (brzo govori) Talu i Kalish dobrovoljno su se javili da budu Steveovi - moji usvojitelji. Oni često rade zajedno.
Dr. N: U čemu je onda problem?
S: Ne želim opet biti s njima tako brzo!
Dr. N: Usporite malo, Sumuse. Već ste radili s tim dušama?
S: (još uvijek mrmlja sebi u bradu) Da, da - ali tako mi je teško biti s njima - osobito s Kalish. To je prebrzo. Oni su mi bili tazbina u životu u Njemačkoj.
Napomena: Nakratko odlazimo u digresiju, u kojoj mi Sumus ukratko objašnjava prošli život koji je proveo u Europi kao visoko rangirani vojni časnik koji je zanemario svoju obitelj i postao predmetom prezira utjecajnih roditelja svoje supruge.
Dr. N: Želite li reći da Talu i Kalish ne posjeduju sposobnost potrebnu za zadatak vaših usvojitelja u Teksasu?
S: (odmahuje glavom rezignirano) Ne, oni znaju što rade. Problem je u tome što je svaki život s Kalish jako težak. Ona bira tijela kritičnih, zahtjevnih, hladnih ljudi...
Dr. N: Manifestira li ona uvijek takvo ponašanje u ljudskim tijelima?
S: Pa, tako postupa prema meni. Kalish nije duša koja se rado druži s drugima. Neovisna je i vrlo odlučna.
Dr. N: A što mislite o Taluu kao vašem poočimu?

S: Strog je... dopušta Kalish da vodi... katkad je previše udaljen... emocionalno hladan... ovoga ću se puta stvarno pobuniti protiv njih.
Dr. N: U redu, ali hoće li vas oni nečemu podučiti?
S: Da, znam da hoće, ali još se uvijek bunim protiv toga. Prilaze mi Jor i Eone.
Dr. N: Što ćete sada reći na tom sastanku?
S: Želim da mi Eone bude pomajka. Svi mi se smiju. Jor ne želi čuti moja objašnjenja. Zna da sam blizak s Eone.
Dr. N: Ismijavaju li vas oni, Sumuse?
S: Oh, ne, uopće ne. Talu i Kalish propituju moju neodlučnost da razriješim svoje pogreške u odnosu na njih.
Dr. N: Pa, stekao sam utisak da mislite kako vas te duše prisiljavaju da uđete u tijelo djeteta u Teksasu.
S: Stvari ovdje ne funkcioniraju tako. Raspravljamo o mojim sumnjama u odnosu na sam život.
Dr. N: Ali mislio sam da vam se Talu i Kalish ne sviđaju?
S: Oni me znaju... potrebni su mi strogi ljudi, inače ih pregazim. Svi ovdje znaju da imam sklonost samopovlađivanju. Uvjeravaju me da u laganom životu bez njih ne bih ostvario nikakav napredak. Oboje su veoma disciplinirani.
Dr. N: Pa, zvuči kao da ste odlučili ući s njima u teksaški život.
S: (zamišljeno) Da... stavljat će pred mene mnogo zahtjeva u djetinjstvu... Kalish je sarkastična... Talu je perfekcionist... izgubit ću Eone... bit će to jako teško.
Dr. N: Kako će igranje uloge vaših roditelja pomoći Taluu i Kalish?
S: Kalish i Talu su u različitim... konfiguracijama u odnosu na mene. Ja se ne bih trebao miješati u njihov posao. Oni moraju razriješiti problem svoje rigidnosti i prevladati ponos.
Dr. N: Kada ste na Zemlji, je li vaš um duše uvijek svjestan razloga zbog kojih su određeni ljudi koji na vas utječu pozitivno ili negativno važni za vaš život?
S: Da, ali to ne znači da će osoba koja sam u tom životu razumjeti ono što zna moja duša. (smiješi se) *To bismo trebali otkriti na Zemlji*.
Dr. N: A to činimo u ovom trenutku?
S: Da... a ja malo varam s obzirom na vašu pomoć, ali to je u redu, smijem to iskoristiti.
Prava je zagonetka zbog čega nam je svjesnim umom toliko teško doći do spoznaje o tome tko smo mi zapravo kao duše. Siguran sam da su do sada čitatelji shvatili da čak i u nadsvjesnom stanju posjedujemo sposobnost promatranja samih sebe dijelom kritičnog centra našeg svjesnog mentaliteta. Pomaganje klijentima da dosegnu svoje unutarnje «ja» povezivanjem svih strana uma najvažniji je dio mojeg rada u hipnoterapiji.
Htio sam da Steve stekne uvid u motive svojeg ponašanja razumjevši svoju dušu. Sljedeći dijalog otkriva nam druge razloge zbog kojih se Sumus integrirao u Steveovo tijelo. Duhovna konferencija s Jorom, Eoneom, Taluom i Kalish završila je i ja sam poveo Sumusa u mirno okruženje u duhovnom svijetu kako bih razgovarao s njim.

Dr. N: Recite mi, Sumuse, koliki se dio vaših istinskih identiteta duše odražava u ljudskim bićima u koja ste ušli?
S: Veliki dio - ali nema dva ista tijela (smije se). Dobro spajanje tijela i duše ne događa se uvijek, znate. Nekih svojih bivših tijela radije se prisjećam nego nekih drugih.
Dr. N: Biste li rekli da vaša duša dominira ljudskim mozgom ili mu je podčinjena?
S: Na to je pitanje teško odgovoriti, jer u mozgu svakog tijela postoje suptilne razlike koje utječu na način na koji se... manifestiramo u tom tijelu. Ljudi bi bili prilično prazni bez nas... no, prema zemaljskim tijelima postupamo s poštovanjem.

Dr. N: Što mislite, kakva bi ljudska bića bila bez duša?[8]
S: Oh, njima bi dominirali osjeti i emocije...
Dr. N: A vjerujete da vas svaki ljudski mozak navodi na drukčiju reakciju?
S: Pa, to što ja jesam... neka tijela koristim bolje od nekih drugih. Ne osjećam se uvijek kao da sam potpuno spojen s ljudskim bićem. Neke fizičke emocije prejake su a ja... nisam toliko učinkovit.
Dr. N: Mislite na visoke razine bijesa koje iskazuje Steveov temperament, koje možda uzrokuje središnji živčani sustav tog tijela?
S: Da, te stvari nasljeđujemo...
Dr. N: Ali znali ste kakav će biti Steve prije no što ste izabrali to tijelo?
S: (s gađenjem) Tako je, to je tipičan primjer načina na koji sam ja u stanju pogoršati tešku situaciju. Tumačiti mogu samo kad se oluje ljudskog uma smire, a ipak želim biti olujna osoba.
Dr. N: Kako to mislite, tumačiti?
S: Tumačiti ideje... pronaći smisao u Steveovim reakcijama na probleme.
Dr. N: Da budem iskren, Sumuse, zvučite poput tuđinca u Steveovom tijelu.
S: Žao mi je ako ste stekli takav utisak. Mi ne kontroliramo ljudski um... mi ga svojom nazočnošću pokušavamo... uzdići da vidi... smisao u svijetu i da postane prijemčiv na moral... pokušavamo mu pružiti razumijevanje.[9]
Dr. N: Sve je to vrlo dobro, ali vi se ljudskim tijelima služite i za vlastiti razvoj, zar ne?
S: Naravno, to je... spajanje... mi svojom energijom dajemo i uzimamo.
Dr. N: Oh, vi prilagođavate svoju energiju tijelu domaćina?
S: Bolje je reći da se služim različitim oblicima izražavanja, ovisno o emocionalnim impulsima svakog tijela.
Dr. N: Budimo specifični, Sumuse. Što se u ovom trenutku događa na Zemlji između vas i Steveovog mozga?
S: Osjećao sam se... preplavljenim... katkad je moja energija umorna i inertna zbog tolike negativnosti.
Dr. N: Ako se osvrnemo na vaše izbore života Harouma i Stevea i svih onih drugih života između njih, imaju li svi oni zajedničke osobine koje su vas privukle?

---

[8] Treba znati da postoje mnoga tela bez ljudskih duša, takozvani "organski portali" koji umesto ljudskim dušama služe drugim svesnim entitetima u razne svrhe, na žalost često neljudske. To mogu biti i vanzemaljski entiteti pozitivne ili negativne orijentacije, kao i demoni. Te organske portale možemo prepoznati među najmoćnijim ljudima sveta kao i među najvećim zločincima, ali i među bezličnim ljudima svuda oko nas. Postoji pretpostavka da su na svetu oko trećina stanovnika zapravo "organski portali".
http://quantumfuture.net/sr/organskiportali.htm
Da bi se razumeo odnos duše i tela treba znati teoriju Sankhye koja uči o odnosu prirode (prakrti) i Duha (puruše) koji sve omogućava. Duša čovekova je individualna emanacija Duha, dok priroda sa svoje strane kao ogledalo odražava nameru Duha za emanacijom u ovome što zovemo fizički univerzum oblikujući individualna bića ili đive, sve do najkompletnijeg organskog sklopa koji ima sve čulne i delatne organe, a to je ljudsko telo. To telo je najpogodniji organski sklop koji može da primi prisustvo individualizovanog Duha u obliku duše. Kada Duh krene u svoju individualizaciju kao individualna duša, priroda, prakrti, automatski oblikuje odgovarajući organski sklop. To se događa slično odrazu u ogledalu. Priroda je ogledalo a Duh onaj koji se ogleda. Priroda to ne radi svesno, ona je nesvesna sila kojom vladaju zakoni energetskog kretanja. Duh je izvor svesti i on je privlačitelj za svo oblikovanje prirode.

[9] Um je deo prirode, prakrti, u Sankhyi se naziva *manas* i vrhunac je organskog oblikovanja. Zato je transcendencija uma suština duhovnosti i istinskih duhovnih praksi, kao što je budistička meditacija i Patanjđalijeva "Yoga Sutra" koja na početku definiše suštinu meditacije kao "smirenje aktivnosti uma", i da samo "tada čovek (puruša) boravi u svom autentičnom stanju". U budističkoj meditaciji se stalno ustanovljava za telo, osećaje i um da "to nije moje, to nisam ja". Suština vedante i upanišada izražena je izrekom "neti - neti" što znači "ni(je) to - ni(je ni) to" u smislu da ništa od tela i uma nije naše. Takođe se tvrdi da je pojavni svet san ili iluzija – *maya*. Vidimo da je to sve iz istog razloga o kome se govori u ovoj knjizi. U vedanti se stanje duše oslobođene za života, *đivanmukte*, opisuje na identičan način kao stanje duše u duhovnom svetu posle smrti u ovoj knjizi.

S: (duga stanka) Ja sam biće kontakta. Tražim ljude koji... agresivno komuniciraju s drugima.
Dr. N: Kada čujem riječ «agresija», ona za mene znači neprijateljstvo, za razliku od riječi «asertivnost». Jeste li možda to željeli reći?
S: (stanka) Pa, privlače me oni koji utječu na druge ljude... ah, energično - punom snagom.
Dr. N: Jeste li vi duša koja uživa u kontroliranju drugih ljudi?
S: Ne bih rekao da ih baš kontroliram. Izbjegavam birati ljude koji nemaju intenzivne odnose sa svojom okolinom.
Dr. N: Sumuse, ne ponašate li se kontrolirajuće kada pokušavate upravljati drugim dušama u njihovim životima?
S: (nema odgovora)
Dr. N: Što bi Jor rekao o vašim ljudskim odnosima?
S: Hmm... da mi se sviđa moć kao način utjecanja na djela ljudi koji donose odluke. Da žudim za društvenim i političkim grupama u kojima mogu biti vođa.
Dr. N: Dakle, ne biste uživali u mirnom i neambicioznom ljudskom tijelu?
S: Definitivno ne.
Dr. N: (forsiram ga) Sumuse, nije li točno da ste uživali u načinu na koji ste sudjelovali u Haroumovoj zlouporabi moći u Arabiji i da vam način na koji Steve zlostavlja svoje zaposlenike u Teksasu predstavlja zadovoljstvo?
S: (glasno) Ne, to nije točno! Stvari lako izmaknu kontroli kad pokušavate voditi ljude. Uvjeti na Zemlji uvijek zakompliciraju stvari. Nisam ja kriv za sve.
Dr. N: Je li moguće da je Haroumovo i Steveovo ponašanje postalo ekstremnije zato što je vaša duša bila u njima?
S: (turobno) Nisam bio uspješan, to znam...
Dr. N: Gledajte, Sumuse, nadam se da znate da ja ne mislim kako ste vi loša duša. No, možda vas lako zavedu zamke vlasti i sada ste postali osoba koja osjeća da je u sukobu s društvom.
S: (uznemireno) Počinjete zvučati poput Jora!
Dr. N: Nemam namjeru to činiti, Sumuse. Možda nam Jor obojici pomaže da shvatimo što se događa u vama.
S: Vjerojatno.
Steve i ja došli smo do produktivne faze kontakta s njegovom dušom. Obraćam mu se kao da razgovaram s dvije osobe, osnažujući vezu između njegovog svjesnog i nesvjesnog ja. Nakon primjene dodatnog uvjetovanja kako bih još više približio te dvije sile, zaključujem seansu završnim nizom pitanja. Važno je ne dopustiti njegovom umu da otpluta, a njegovim sjećanjima da postanu nepovezana. Kako bih pospješio njegovu spremnost na odgovore, postavljam mu pitanja kojima ga konfrontiram i koja izgovaram brzo da bih ubrzao tempo njegovih odgovora.
Dr. N: Sumuse, za početak mi recite zašto ste u početku prihvatili Steveovo tijelo.
S: Da bih... nadrastao svoju želju za vođenjem drugih... to što uvijek želim biti glavni...
Dr. N: Je li identitet vaše duše u sukobu sa smjerom u kojem je krenuo Steveov život?
S: Ne sviđa mi se onaj njegov dio koji se bori da bude na vrhu, a u isto vrijeme pomišlja na bijeg kroz samouništenje.
Dr. N: Ako je to za vas proturječno, zašto je onda prisutno?
S: ... djetinjstvo... tuga... (zastaje)
Dr. N: Koga sada slušam? Sumuse, zašto se ne uključite aktivnije u pomaganje samom sebi, kao Steveu, da prevlada sramotu zbog napuštanja od strane Eone i gnjev zbog djetinjstva bez ljubavi s Taluom i Kalish?

S: ... sada sam odrastao... i upravljam drugima... neću više dopustiti ljudima da me povrijede.
Dr. N: Sumuse, ako vi i Steve sada razgovarate sa mnom kao jedna inteligencija, želim znati zašto je vaš životni stil tako autodestruktivan.
S: (duga stanka) Zato što je moja slabost... korištenje moći za samoočuvanje na Zemlji.
Dr. N: Smatrate li da bi vas život počeo tretirati kao što je to činio u djetinjstvu kad ne biste toliko kontrolirali ljude kao odrasla osoba?
S: (ljutito) Da!
Dr. N: A kada vam tijelo koje ste izabrali ne omogući zadovoljstvo sobom, što činite, kao duša?
S: Ja... isključim se...
Dr. N: Vidim, a kako to činite, Sumuse?
S: Tako što... nisam pretjerano aktivan.
Dr. N: Zato što vas tijelo natjera na emocionalni kolaps?
S: Pa... zatvorim se u ljušturu.
Dr. N: Dakle, služite se izbjegavanjem i ne rješavate aktivno lekciju koju ste došli naučiti ovdje na Zemlji?
S: Aha.
Dr. N: Steve, vaši usvojitelji bili su grubi prema vama, zar ne?
S: Da.
Dr. N: Vidite li sada zašto?
S: (stanka) Da, vidim kako je to kad vas stalno prosuđuju.
Dr. N: Što još?
S: Da bih... prevladao... i postao cjelovit, (ogorčeno) Ne znam...
Dr. N: Mislim da znate, Steve. Pričajte mi o oštećenom jastvu koje prikazujete ljudima oko sebe.
S: (nakon malo oklijevanja) Pravim se da sam sretan - prikrivam svoje osjećaje pijući i zlostavljajući ljude.
Dr. N: Želite li prestati s tim prikrivanjem i prijeći na posao?
S: Da, želim.
Dr. N: Definirajte mi tko zapravo želite biti.
S: (u suzama) Ja... mi ne želimo biti neljubazni prema ljudima... ali ne želim riskirati da postanem... ne - osoba... bez poštovanja i priznanja.
Dr. N: Dakle, nalazite se u dilemi?
S: (tiho) Da, život je tako bolan.
Dr. N: Mislite li da je to slučajno?
S: Ne, vidim da nije.
Dr. N: Steve i Sumuse, ponavljajte za mnom: «Vratit ću bol koju su mi Eone, Talu i Kalish nanijeli za moje dobro i nastaviti sa svojim životom tako što ću postati osoba koja stvarno želim biti» (klijent ponavlja te riječi za mnom tri puta).
Dr. N: Steve, što ćete u budućnosti učiniti u vezi otkrivanja sebe i preuzimanja odgovornosti za poboljšanje?
S: (nakon nekoliko lažnih početaka) Naučiti kako biti pošteniji.
Dr. N: I vjerovati da niste žrtva društva?
S: Da.
Do kraja seanse osnažio sam Steveovo razumijevanje njegovog pravog identiteta i životne misije. Htio sam mu pomoći da oslobodi svoj potencijal vrijedne osobe koja može pridonijeti društvu. Razgovarali smo o njegovim izborima iz ljubavi i straha, kao i o potrebi čestog stupanja u kontakt sa sobom. Smatrao sam da smo položili temelje za njegov rad na rješavanju problema gorčine i nedostatka intimnosti. Podsjetio sam

Stevea na potrebu za nastavkom terapija. Oko godinu dana kasnije, pisao mi je da njegov oporavak protječe dobro i da je u sebi pronašao izgubljeno dijete. Steve je shvatio da njegove prošle pogreške nisu bile neuspjesi, nego način postizanja poboljšanja.
Klijent iz dvadeset i sedmog slučaja pokazao je kako teški zadaci koje postavljamo pred sebe često započinju već u djetinjstvu. Zato je odabir obitelji veoma važan. Neki ljudi teško prihvaćaju ideju da smo svi mi prije dolaska u ovaj život dobrovoljno pristali roditi se kao djeca određenih roditelja. Iako ljudi obično iskuse ljubav svojih roditelja, mnogi imaju nerazriješena, bolna sjećanja na svoje bližnje, koji su im trebali osigurati zaštitu, a nisu to učinili. Odrastamo razmišljajući o sebi kao o žrtvama bioloških roditelja i članova obitelji u kojima smo rođeni bez mogućnosti izbora. Ta je pretpostavka pogrešna.
Kad mi klijenti pričaju koliko su propatili zbog članova svoje obitelji, njihovom svjesnom umu prvo uputim pitanje: «Što bi vam sada nedostajalo u razumijevanju da niste u djetinjstvu bili u kontaktu s tom osobom?» Možda je potrebno neko vrijeme da ljudi dođu do odgovora, ali on se ipak krije u njihovim umovima. Postoje duhovni razlozi zbog kojih odrastamo kao djeca određenog tipa ljudi, baš kao što je njima određeno da budu u našoj blizini kao odrasle osobe u našem djetinjstvu.
Spoznati sebe u duhovnom smislu znači shvatiti zašto smo u životu združeni s dušama roditelja, braće i sestara, supružnika i bliskih prijatelja. Obično postoji neki karmički razlog za primanje boli ili zadovoljstva neke osobe iz naše blizine. Zapamtite, **osim učenja svojih lekcija, na Zemlju dolazimo kako bismo odigrali svoju ulogu u lekcijama drugih ljudi**.
Postoje ljudi koji, zbog strašnog okruženja u kojem žive, pretpostavljaju da duhovni svijet nije središte božanskog suosjećanja. Međutim, činjenica da bića duhovno povezana jedna s drugima dobrovoljno ulaze u ljudske živote koji se sastoje od odnosa ljubavi i mržnje nakon prethodnog dogovora predstavlja krajnje suosjećanje. Prevladavanje problema u tim odnosima može značiti da u budućim životima više nećemo morati ponavljati određene teške obrasce odnosa. Proživljavanje takvih testova na Zemlji dovodi nas u povišeno stanje percepcije sa svakim novim životom i osnažuje identitet naših duša.
Ljudi u transu mogu imati problema s jasnim razlikovanjem svojeg identiteta duše i ljudskog ega. Ako ljudska osobnost bez duše nema mnogo strukture osim pet osjeta i temeljnih nagona, onda duša jest naša kompletna osobnost. Primjerice, to znači da osoba ne može posjedovati ljubomorni ljudski ego, a da pritom njena duša također ne bude ljubomorna.
No, moji slučajevi ukazuju na činjenicu postojanja suptilnih razlika između identiteta duše i svega onog što manifestiraju ljudske osobnosti mnogih tijela domaćina. Dvadeset i sedmi slučaj pokazao je sličnosti i razlike između osobnosti Harouma i Stevea. Čini se da je naše vječno Jastvo duše čimbenik koji upravlja ljudskim temperamentom, ali u svakom tijelu izražavamo se na drukčiji način.
Duše mojih klijenata očito su birale tijela kojima su pokušale upariti svoje karakterne mane s ljudskim temperamentom kako bi ostvarile specifične obrasce rasta. Pretjerano oprezna duša niske energije može se u jednom životu spojiti s tihim i povučenim ljudskim domaćinom. Ista ta duša, ohrabrena na veće rizike u sljedećem životu, može odabrati tijelo više suprotstavljeno njezinoj prirodnoj naravi i spojiti se na Zemlji s temperamentnijim, agresivnijim tipom tijela.
Duše u životu daju i primaju mentalne darove kroz simbiozu ljudskih stanica mozga i inteligentne energije. Duboki osjećaji koje stvara vječna svjesnost spajaju se s ljudskim emocijama u izražaju jedne osobnosti, kao što i treba biti. Ne moramo mijenjati svoju bit u odnosu na životna iskustva, samo svoje negativne reakcije na te

doživljaje. Azijski budisti kažu da prosvjetljenje znači vidjeti kako se apsolutni ego duše odražava u relativnom ljudskom egu i djelovati iz njega tijekom života.
U poglavljima o početničkim dušama, dušama srednje razine i naprednim dušama, dao sam primjere različitih razina zrelosti duše. Smatram da duše demonstriraju svoje vlastite obrasce ega u tijelima koja nastanjuju i da imaju golem utjecaj na aktivnosti tijela. Međutim, donošenje brzih prosudbi o zrelosti neke duše samo na temelju obrazaca ponašanja krije svoje zamke. Planovi nekih duša mogu uključivati zadržavanje nekih dijelova njihove energije u rezervi u nekim životima. Ponekad razvijena duša bira neku negativnu osobinu kako bi joj posvetila posebnu pozornost u nekom tijelu.
Vidjeli smo kako duša bira osobu s kojom se želi povezati u određenom životu. To ne znači da ima apsolutnu kontrolu nad tim tijelom. U ekstremnim slučajevima, razbijena osobnost koja se muči s unutarnjim konfliktima može reagirati na stvarnost na negativan način. Smatram da je to znak da duša nije uvijek u stanju regulirati ljudski um i sjediniti se s njim. Spomenuo sam da ljudske emocije u nestabilnim tijelima mogu toliko preplaviti duše da nakon smrti dođe do njihove kontaminacije. Ako postanemo opsjednuti svojim fizičkim tijelima, ili nas ponese emocionalni vrtlog života, vanjsko (fizičko) jastvo može izmijeniti dušu.
Mnogi veliki mislioci u povijesti vjerovali su da se duša nikada ne može u potpunosti spojiti s ljudskim tijelom i da ljudi posjeduju dva intelekta. Ja držim da ljudske ideje i mašta proizlaze iz duše, koja je katalizator ljudskom mozgu. Nemoguće je znati koliku bismo sposobnost rezoniranja imali bez duša, ali smatram da duše ljudima daju sposobnost uvida i apstraktnog razmišljanja. Smatram da duše ljudima daju kvalitativnu stvarnost, podložnu djelovanju nasljeđa i okoline.
Ako je točno da svaki ljudski mozak posjeduje niz bioloških obilježja (uključujući sirovu inteligenciju i sposobnost inventivnosti) koja su odijeljena od duše, tada naš izbor tijela vodi do važnog pitanja. Biraju li duše tijela čije intelektualne sposobnosti odgovaraju njihovoj razini razvoja? Primjerice, jesu li napredne duše privučene ljudskim mozgovima više inteligencije? Promatrajući obrazovna i akademska postignuća mojih klijenata, nisam pronašao ništa veću korelaciju nego u hipotezi da su manje zrele duše sklonije izboru tijela nižih intelektualnih sposobnosti.
Filozof Kant pisao je da je ljudski mozak samo funkcija svijesti, ali ne i izvor prave spoznaje. Bez obzira na izbor tijela, otkrio sam da duše iskazuju svoju individualnost kroz ljudski um. Osoba može biti visoko inteligentna, ali ipak zatvorena prema prilagođavanju na nove situacije, iskazujući malo znatiželje prema svijetu. To mi kazuje da se radi o početničkoj duši. Ako vidim osobu ujednačenog raspoloženja, čiji su interesi i sposobnosti čvrsto fokusirani i usmjereni prema potpomaganju ljudskog napretka, pretpostavljam da se radi o naprednoj duši. To su duše koje traže osobne istine onkraj zahtjeva koje im nameće ego.
Činjenica da u svakom novom životu duša mora iznova tražiti istinsko jastvo čini se teškim teretom. Međutim, kroz mrak amnezije duhovni majstori katkad propuste tračak svjetlosti, budući da oni nisu indiferentni prema našoj situaciji. Kad se radi o pronalaženju srodnih duša na Zemlji i prisjećanju na aspekte života koje smo vidjeli na mjestu za izbor života, postoji genijalan oblik pripreme koje duše dobivaju neposredno prije ulaska u sljedeći život. U sljedećem poglavlju vidjet ćemo kako se to radi.

PRIPREMA ZA POLAZAK

Nakon što duša dovrši svoje savjetovanje s vodičima i vršnjacima o mnogim fizičkim i psihološkim aspektima izbora novog života i tijela, donosi se odluka o inkarniranju. Bilo bi logično pretpostaviti da će odmah nakon toga sići na Zemlju. Međutim, to se događa tek nakon jednog značajnog elementa pripreme.

Siguran sam da ste do sada shvatili kako duša koja se vraća s mjesta za izbor života treba donijeti najbolji izbor u vezi toga tko će biti u sljedećem životu, ali i koordinirati tu odluku s drugim glumcima u predstojećoj drami. Ako upotrijebimo analogiju da je život jedna velika kazališna predstava, mi ćemo u njemu imati glavnu ulogu. Sve što činimo u predstavi utječe na manje važne likove u scenariju (manje važne zato što oni nisu mi). Mi možemo mijenjati njihove uloge, kao i oni naše, zato što se promjene scenarija (rezultat slobodne volje) mogu odvijati dok je predstava u tijeku. One duše koje će na pozornici života biti čvrsto povezane s nama predstavljaju ekipu glumaca u sporednim ulogama, no svaka od njih ima svoju važnu ulogu. Međutim, pitanje je kako ćemo ih prepoznati?

Pitanje pronalaska srodne duše i drugih važnih ljudi u svojim životima jedna je od najvećih briga mnogih klijenata koji mi dolaze na hipnotičku regresiju. Na kraju, većina mojih klijenata odgovara na svoja pitanja u nadsvjesnom stanju, zato što je pronalaženje tih duša bilo sastavni dio njihovih priprema prije napuštanja duhovnog svijeta. Prostor u koji duše odlaze u duhovnom svijetu s tim ciljem naziva se mjesto prepoznavanja ili tečaj prepoznavanja. Kažu mi da aktivnosti na tom mjestu podsjećaju na učenje za završne ispite. Zbog toga, moji se klijenti služe i terminom «pripremni tečaj» da bi opisali taj aspekt duhovnog osnaživanja koji se događa neposredno prije polaska duše na Zemlju. Sljedeći slučaj predstavlja nam to iskustvo.

Da bismo jasno shvatili što stoji iza duhovne aktivnosti na tečaju prepoznavanja, možda bismo najprije trebali definirati pojam «srodna duša». Za mnoge ljude, najbliža i najdraža srodna duša je naš supružnik. No, kao što smo vidjeli u prethodnim slučajevima, važne duše u našim životima mogu biti i drugi članovi obitelji ili bliski prijatelji. Vrijeme koje oni provedu s nama može biti dugo ili kratko. Međutim, važan je utjecaj koji imaju na nas dok smo ovdje.

Riskirajući da pretjerano pojednostavim složeni problem, podijelit ću naše odnose u nekoliko općih kategorija. Prije svega, postoji odnos u kojem je ljubav tako duboka da oba partnera iskreno ne znaju kako bi mogli živjeti jedno bez drugoga. Mentalna i fizička privlačnost među njima toliko je jaka da niti jedno od njih ne sumnja da su namijenjeni jedno drugome.

Drugo, postoje odnosi utemeljeni na prijateljstvu i obostranom poštovanju. Na kraju, imamo odnose koji se uglavnom temelje na usputnom poznanstvu, koji nude neke važne sastojke u našim životima. Stoga, srodna duša može doći u mnogim oblicima, a upoznavanje ljudi koji spadaju u jednu od tih kategorija nije ruski rulet.

Srodne duše su drugovi čiji je zadatak pomoći vama i sebi da ostvarite zajedničke ciljeve koji se najbolje mogu ispuniti pružanjem međusobne potpore u raznim situacijama. Kad se radi o prijateljima i ljubavnicima, prepoznavanje identiteta srodnih duša dolazi s najviše razine naše svijesti. To je čudesno i tajanstveno iskustvo, i u fizičkom i u mentalnom smislu.

Povezivanje s bićima koja poznajemo iz duhovnog svijeta, u svim oblicima fizičkih maski, može biti skladno ili frustrirajuće. Lekcija koju moramo naučiti iz odnosa s ljudima je prihvatiti ljude onakvima kakvi jesu, i ne očekivati pritom da naša sreća u

potpunosti ovisi o bilo kome. Neki klijenti dolazili su mi s pretpostavkom da vjerojatno nisu pronašli srodnu dušu zbog toga što su njihovi brakovi i odnosi toliko burni i bolni. Ne shvaćaju da karmičke lekcije svakome od nas postavljaju teške standarde, a bolna iskustva koja uključuju emocije svjesno su izabrani životni testovi. Ona su često i najteža od svih iskustava.

Bez obzira na okolnosti, odnosi među ljudima najvitalniji su dio naših života. Je li to slučajnost, ekstrasenzorna percepcija, deja vu ili sinkronicitet kad se nađete na pravom mjestu u pravo vrijeme i sretnete nekoga tko će donijeti smisao vašem životu? Je li tu prisutna nekakva natruha zaboravljenog sjećanja - nešto poznato, što vam šapće u pozadini vašeg uma? Zamolio bih čitatelja da se prisjeti nekog upečatljivog prvog susreta s nekom važnom osobom u prošlosti. Je li se to dogodilo u školi? Je li ta osoba živjela u vašem susjedstvu? Jeste li je upoznali na poslu ili u nekom hobiju? Je li vas netko upoznao ili je susret bio slučajan? Što ste osjetili u tom trenutku?
Nije mi drago što se miješam u vaša lijepa sjećanja na neki navodno spontani susret, ali riječi poput sreće, slučajnosti ili impulzivnosti ne mogu se primijeniti na ključne kontakte. To ih ne čini ništa manje romantičnima. U slučajevima koji uključuju srodne duše, čuo sam mnoge dirljive priče o bliskim duhovnim bićima koja su proputovala kroz vrijeme i prostor da bi se susrela kao fizička bića na određenoj geografskoj točki na Zemlji u određenom trenutku. Također je točno da naša svjesna amnezija može otežati upoznavanje značajnih osoba, jer možemo pogrešno skrenuti i propustiti susret u nekoj točki. Međutim, moguće je napraviti dogovor za rezervne opcije u takvim slučajevima.
U sljedećem slučaju, dijalog ću prikazati od točke u kojoj sam zamolio klijenta da mi opiše aktivnosti u duhovnom svijetu prije no što se rodio u sadašnjem životu.

DVADESET I OSMI SLUČAJ
Dr. N: Bliži li se vrijeme kada ćete napustiti duhovni svijet i ući u sljedeći život?
S: Da... spreman sam.
Dr. N: Nakon što ste napustili mjesto izbora života, je li vaša duša odlučila tko ćete biti i koje ćete ljude susresti na Zemlji?
S: Da, sve mi dolazi na svoje mjesto.
Dr. N: A što kad biste posumnjali u svoj izbor vremenskog razdoblja ili specifičnog ljudskog tijela? Biste li mogli odustati?
S: (uzdiše) Da, i već sam to činio - svi smo to činili, barem oni ljudi koje znam. No, uglavnom je zanimljivo razmišljati o tome da ću opet živjeti na Zemlji.
Dr. N: No, što bi bilo kad biste odustali od povratka na Zemlju malo prije vremena za reinkarnaciju?
S: Nije to tako... rigidno. Uvijek bih sa svojim tutorom i prijateljima razgovarao o mogućnostima... o brigama u vezi novog života, prije no što donesem čvrstu odluku. Tutori znaju kad oklijevamo, ali ja sam odlučio.
Dr. N: Pa, to mi je drago. Sada mi recite, nakon što ste donijeli čvrstu odluku o povratku na Zemlju, događa li se još nešto značajno za vas u duhovnom svijetu?
S: Moram poći na tečaj prepoznavanja.
Dr. N: Kako vam se čini to mjesto?
S: To je opservacijski sastanak... s mojim prijateljima... kako bih ih kasnije mogao prepoznati.
Dr. N: Kada pucnem prstima, odmah ćete poći na taj tečaj. Jeste li spremnP.
S: Da, jesam.
Dr. N: (pucnem prstima) Objasnite mi što radite.
S: Ja... plutam unutra... s ostalima... da bih čuo govornika.

Dr. N: Volio bih poći s vama, ali vi ćete biti moje oči - je li to u redu?
S: Da, ali moramo malo požuriti.
Dr. N: Kako vam izgleda to mjesto?
S: Mmm... kružna predavaonica s podijem u sredini - tamo se nalaze govornici.
Dr. N: Hoćemo li doplutati unutra i sjesti na stolce?
S: (odmahuje glavom) A što će nam stolci?
Dr. N: Samo sam pretpostavio. Koliko je duša oko nas?
S: Oh... deset ili petnaest... ljudi koji će mi biti bliski u sljedećem životu.
Dr. N: To su sve duše koje vidite?
S: Ne, upitali ste koliko ih je oko mene. Tu su i drugi... u udaljenijim grupama... slušaju svoje govornike.
Dr. N: Pripada li svih deset ili petnaest duša oko vas vašoj primarnoj grupi?
S: Neki pripadaju.
Dr. N: Je li taj skup nalik onome u blizini vratnica, kad ste se odmah nakon posljednjeg života susreli s nekolicinom ljudi?
S: Oh, ne, to je bilo mirnije... tamo je bila samo moja obitelj.
Dr. N: Zašto je taj sastanak po povratku kući bio mirniji od ovoga?
S: Još sam uvijek bio u šoku zbog gubitka tijela. Ovdje mnogo razgovaramo i šećemo uokolo... u iščekivanju... naša energija je stvarno visoka. Slušajte, morat ćemo krenuti brže, moram čuti govornike.
Dr. N: Jesu li ti govornici vaši tutori - vodiči?
S: Ne, to su šaptači.
Dr. N: Jesu li to duše koje se specijaliziraju za takve stvari?
S: Da, one nam daju znakove smišljajući genijalne ideje.
Dr. N: U redu, približimo se sada šaptaču, a vi mi i dalje pričajte što se događa.
S: Formirali smo krug oko podija. Šaptač plovi naprijed - natrag u sredini - pokazuje prstom svakog od nas i govori nam da obratimo pozornost. Moram to učiniti!
Dr. N: (stišavam glas) Razumijem vas i ne bih htio da nešto propustite, ali molim vas, objasnite mi na što mislite govoreći o znakovima.
S: Taj šaptač nam je dodijeljen kako bismo znali što da tražimo u sljedećem životu. Znakovi su nam sada smješteni u umove, kako bi pokrenuli naša sjećanja kasnije, kad budemo ljudi.
Dr. N: Kakvi znakovi?
S: Zastavice - markeri na cesti života.
Dr. N: Biste li mogli biti precizniji?
S: Znakovi na putu koji nas pokrenu u novom smjeru u životu u trenucima kad se treba dogoditi nešto važno... i tada moramo poznavati znakove da bismo prepoznali jedni druge.
Dr. N: I duše pohađaju taj tečaj prije svakog novog života?
S: Naravno. Moramo se prisjetiti sitnica...
Dr. N: Ali niste li već pregledali detalje vašeg sljedećeg života na mjestu za izbor života?
S: To je točno, ali ne i sitnice. Osim toga, nisam znao koji će sve ljudi tada biti sa mnom. Taj tečaj je posljednja priprema... svi se tu okupljamo.
Dr. N: To su oni koji će jedni drugima utjecati na život?
S: Tako je, to je uglavnom pripremni tečaj, jer se u početku nećemo prepoznati na Zemlji.
Dr. N: Vidite li ovdje svoju primarnu srodnu dušu?
S: (rumeni se) ... ona je ovdje... a tu su i drugi ljudi s kojima bih trebao kontaktirati... ili će oni mene nekako kontaktirati... i drugima su potrebni njihovi znakovi.

Dr. N: Oh, zato su te skupine sastavljene od duša iz različitih primarnih grupa. Sve će one igrati neku važnu ulogu za druge u novom životu.
S: (nestrpljivo) Da, ali ne mogu slušati što se događa dok vi pričate... Pssst!
Dr. N: (opet stišavam glas) U redu, kad nabrojim do tri, tečaj će se zaustaviti na nekoliko minuta, tako da ništa nećete propustiti, (tiho) Jedan, dva, tri. Govornik sada šuti, a vi ćete mi objasniti podrobnije te zastavice i znakove. U redu?
S: Valjda...
Dr. N: Nazvat ću te znakove otponcima pamćenja. Želite li mi reći da će svi ti ljudi u odnosu na vas imati posebne otponce?
S: Zato su nas i okupili. U mojem životu bit će trenutaka kad ću susretati te ljude. Moram pokušati... zapamtiti neki njihov detalj... kako izgledaju... kako se kreću... kako razgovaraju.
Dr. N: I svaki taj detalj pokrenut će neko vaše sjećanje?
S: Da, a neke ću i propustiti. Znakovi bi trebali odmah kliknuti u našem sjećanju i reći nam: «Oh, dobro, sada si tu.» U sebi, možemo si reći: «Vrijeme je za rad na sljedećoj fazi». To mogu biti neupečatljive sitnice, ali te zastavice predstavljaju prekretnice u našim životima.
Dr. N: A što ako propustite te zastavice ili znakove prepoznavanja zato što, kao što ste rekli, zaboravite ono što vam je šaptač rekao? Ili ako odlučite ignorirati svoj osjećaj i krenuti drugim putem?
S: (stanka) Imamo i druge izbore - oni ne moraju biti jednako dobri - možete biti tvrdoglavi, ali... (zastaje)
Dr. N: Što ali?
S: (uvjereno) Nakon ovog tečaja obično ne zaboravljamo važne znakove.
Dr. N: Zašto nam naši vodiči jednostavno ne daju odgovore koje trebamo na Zemlji? Zašto toliko zamaranja znakovima za prisjećanje?
S: Razlog tome isti je kao i razlog zbog kojega odlazimo na Zemlju ne znajući sve unaprijed. **Snaga naše duše raste kroz ono što sami otkrivamo**. Katkad se naše lekcije rješavaju prilično brzo... ali obično nije tako. Najzanimljiviji dio puta su skretanja i bilo bi najbolje ne ignorirati zastavice u našim umovima.
Dr. N: U redu, sada ću brojati od deset do jedan, i kada dođem do jedan, vaš će tečaj započeti iznova i slušat ćete kako vam šaptač daje znakove. Ja neću progovarati sve dok ne podignete kažiprst svoje desne ruke. To će mi biti znak da je tečaj gotov, i moći ćete mi prepričati znakove koje morate zapamtiti. Jeste li spremni!
S: Da.
Napomena: Odbrojavam do jedan i čekam nekoliko minuta, nakon čega moj klijent podiže kažiprst. To je jednostavan primjer razloga zbog kojeg su vremenske usporedbe između Zemlje i duhovnih svjetova besmislene.
Dr. N: To nije trajalo dugo.
S: Da, jest. Govornik nam je ispričao mnogo toga.
Dr. N: Pretpostavljam da ste dobro zapamtili detalje znakova prepoznavanja?
S: Nadam se da jesam.
Dr. N: Dobro, opišite mi onda posljednji znak koji ste dobili na tečaju.
S: (stanka) Srebrni privjesak... vidjet ću ga kad mi bude sedam godina... oko vrata žene u mojoj ulici... ona će ga uvijek nositi.
Dr. N: Kako će taj srebrni predmet biti vaš otponac?
S: (zamišljeno) Sjaji na suncu... da mi privuče pozornost... moram zapamtiti...
Dr. N: (zapovjednim tonom) Imate sposobnost spajanja svojeg duhovnog i zemaljskog znanja (polažem ruku na klijentovo čelo) Zašto je duša te žene važna za vas?
S: Upoznajem je dok se vozim biciklom na ulici. Smiješi se... srebrni privjesak sjaji... pitam je o privjesku... postajemo prijatelji.

Dr. N: A što onda?
S: (sjetno) Poznavat ću je samo kraće vrijeme prije no što preselimo, ali to je dovoljno. Ona će mi čitati i pričati o životu i naučiti me da... poštujem ljude...
Dr. N: Mogu li i sami ljudi biti znakovi ili vam dati signale pomoću kojih ćete povezati stvari?
S: Naravno, mogu dogovoriti upoznavanje u pravo vrijeme.
Dr. N: Poznajete li već većinu duša koje će vam biti značajne osobe na Zemlji?
S: Da, a one koje ne poznajem upoznat ću na tečaju.
Dr. N: Pretpostavljam da oni mogu dogovarati i susrete kojima započinju ljubavne veze?
S: (smije se) Oh, provodadžije - da, oni to rade, ali svrha tih susreta može biti i prijateljstvo... sastajanje s ljudima koji će vam pomoći u karijeri... takve stvari.
Dr. N: Znači, duše koje se nalaze u ovom prostoru i na drugim mjestima mogu s vama tijekom života uspostavljati različite odnose?
S: (gorljivo) Da, povezat ću se s momkom iz svojeg bejzbolaškog tima. Jedan drugi postat će mi partner na farmi - a bit će tu i moj prijatelj za cijeli život iz osnovne škole.
Dr. N: A što ako se povezete s pogrešnom osobom u poslu, ljubavi i drugim stvarima? Znači li to da ste propustili neki znak odnosa ili crvenu zastavu za neki važan događaj?
S: Hmm... to vjerojatno neće biti pogrešno... može biti početak koji će vas pokrenuti u novom smjeru.
Dr. N: U redu, sada mi recite koji je najvažniji znak prepoznavanja koji morate zapamtiti na ovom pripremnom tečaju.
S: Melindin smijeh.
Dr. N: Tko je Melinda?
S: Moja buduća žena.
Dr. N: Što trebate zapamtiti u vezi Melindinog smijeha?
S: Kad se upoznamo, njezin smijeh će... zvučati poput zvončića... na vjetru... ne mogu vam to opisati. Onda, tu je i miris njezinog parfema tijekom našeg prvog plesa... poznati miomiris... njene oči.
Dr. N: Dakle, dobili ste više od jednog znaka za svoju srodnu dušu?
S: Da, tako sam tup da su šaptači valjda smatrali da mi treba više otponaca. Nisam htio pogriješiti kada upoznam pravu osobu.
Dr. N: A što bi trebalo pokrenuti njezino prepoznavanje vas?
S: (ceri se) Moje velike uši... kada joj stanem na prste tijekom plesa... ono što će osjetiti kad se prvi puta zagrlimo.
Stara izreka kaže da su oči prozori duše. Niti jedan fizički atribut nema veći utjecaj kad se srodne duše susretnu na Zemlji. Što se tiče drugih fizičkih osjeta, u prijašnjem poglavlju spomenuo sam da duša zadržava sjećanja poput zvukova i mirisa. Duhovni šaptači mogu upotrijebiti svih pet osjeta kao signale prepoznavanja u budućim životima.
Klijent iz dvadeset i osmog slučaja počeo je izražavati određenu nelagodu jer sam ga zadržavao prije odlaska na duhovni tečaj prepoznavanja. Pojačao sam njegovu vizualnu asocijaciju plutanja oko središnjeg podija u predavaonici (drugi ljudi služe se drugim nazivima). Svojem klijentu dao sam dovoljno vremena da odsluša upute i komunicira sa svojim prijateljima, a tada sam ga izvadio s mjesta prepoznavanja.
Moja je praksa nikada ne požurivati klijente u neko duhovno okruženje ili iz njega tijekom seanse, jer sam otkrio da to ometa intenzitet koncentracije i sjećanja. Kad smo se odmaknuli od drugih duša, razgovarao sam s njim o njegovoj srodnoj duši, Melindi. Saznao sam da se te dvije duše najbolje osjećaju u ulozi muža i žene, iako povremeno biraju i druge odnose u životima. Obje te duše željele su biti sigurne da će se pronaći na Zemlji u sadašnjem životu. Htio sam čuti što se kasnije stvarno dogodilo.

Dr. N: Kada ste vi i Melinda došli na Zemlju i kad ste bili mladi, jeste li živjeli blizu jedno drugoga?
S: Ne, ja sam živio u Iowi, a ona u Kalifomiji... (razmišlja) u Iowi sam poznavao Clair.
Dr. N: Je li vas Clair zanimala u ljubavnom smislu?
S: Da, skoro sam se oženio njome. Malo je nedostajalo - a to bi bila pogreška. Clair i ja nismo bili jedno za drugo, ali hodanje u srednjoj školi prešlo nam je u naviku.
Dr. N: I napustili ste svoj rodni grad i otišli u Kaliforniju?
S: Da... Clair nije željela da odem, ali moji roditelji željeli su napustiti našu farmu i krenuti na zapad. Volio sam Iowu, bilo mi je nelagodno što selimo i bio sam rastrgan zato što sam napuštao Clair, koja je još bila u srednjoj školi.
Dr. N: Jeste li pronašli kakav znak - nekakvu zastavicu – koja vam je pomogla da odlučite odseliti s roditeljima?
S: (uzdiše) Sestra je bila ta koja je mahnula crvenom zastavom. Uvjerila me da ćemo imati više mogućnosti u gradu, kamo su moji roditelji planirali poći.
Dr. N: Vidite li svoju sestru u duhovnom svijetu?
S: Oh, da, ona je u mojem krugu (primarnoj grupi).
Dr. N: Je li Clair jedna od vaših srodnih duša?
S: (stanka) Više je prijateljica... samo smo prijatelji...
Dr. N: Je li vam teško palo što ste napustili Clair?
S: Oh, da... njoj je bilo još i teže. Seksualno smo se privlačili u srednjoj školi. Ta zaljubljenost nije bila prava mentalna povezanost... na Zemlji je tako teško shvatiti što biste trebali raditi s drugim ljudima... seks je velika klopka... dosadili bismo jedno drugome.
Dr. N: Je li fizička privlačnost s Melindom bila drukčija od one koje ste osjećali prema Clair?
S: (stanka) Kad smo se Melinda i ja upoznali na plesu, osjetio sam snažnu fizičku privlačnost prema njezinom tijelu... a valjda se i njoj svidjelo kako ja izgledam... ali oboje smo osjetili nešto mnogo više od toga...
Dr. N: Da razjasnimo to. Jeste li vi i Melinda namjerno izabrali svoja tijela u duhovnom svijetu kako biste privukli jedno drugo kada dođete na Zemlju?
S: (kima) Do... određene mjere... ali privukli smo jedno drugo na Zemlji zato što se u našim umovima nalazilo sjećanje na to kako zapravo izgledamo.
Dr. N: Kad je došlo vrijeme za ples, što se dogodilo u vašem umu?
S: Sad mi je sve jasno. Naš tutor pomagao je Melindi i meni te večeri. Iznenada sam poželio poći na ples. Mrzim plesati jer sam nespretan. Nisam još poznavao nikoga u gradu i glupo sam se osjećao, ali netko me vodio tamo.
Dr. N: Jeste li vi i Melinda zajedno osmislili prizor plesa tijekom duhovnog pripremnog tečaja?
S: Da, tada smo znali za to. Kad sam je vidio na plesu, oglasili su mi se svi alarmi. Izveo sam nešto vrlo netipično za mene... ubacio sam se između nje i čovjeka s kojim je plesala. Kad sam je prvi puta zagrlio, imao sam osjećaj da su mi noge gumene.
Dr. N: I što ste još vi i Melinda osjetili u tom trenutku?
S: Činilo nam se kao da smo u drugom svijetu... osjećali smo toliku bliskost... bilo je to tako čudno tijekom tog plesa... kada znate bez ikakve sumnje da se događa nešto važno... vođenje... namjera našeg sastanka... srca su nam udarala... bila je to čarolija.
Dr. N: Zašto je onda Clair ušla u vaš život prije toga, kao komplikacija?
S: Bila je iskušenje koje me trebalo navesti da ostanem na farmi... jedan od pogrešnih putova koje sam morao zaobići... druga vrsta života. Nakon što sam otišao, Clair je pronašla pravu osobu.
Dr. N: Da ste vi i Clair zajedno krenuli manje vrijednim putem i da ste propustili zastavicu vaše sestre, bi li vam život bio potpuna katastrofa?

S: Ne, ali ne bi bio toliko dobar. Postoji jedan glavni smjer u životu koji biramo unaprijed, ali uvijek postoje druge mogućnosti iz kojih možemo učiti.
Dr. N: Jeste li ikad u životu načinili pogrešku i krenuli krivim putem, propustivši znakove za promjenu posla, selidbu u neki drugi grad ili upoznavanje neke važne osobe, zato što vam detalji koje ste vidjeli na mjestu za izbor života ili na tečaju prepoznavanja nisu bili dovoljno čvrsto usađeni u um?
S: (duga stanka) Znakovi su tu. No, ponekad ne poslušam svoj... osjećaj. Postoje trenuci u životu kada promijenim smjer zbog previše razmišljanja i analize. Ili zbog toga ne učinim ništa.
Dr. N: Ah, dakle mogli biste učiniti drugačije od isplaniranog u duhovnom svijetu?
S: Da, i to ne mora ispasti tako dobro... ali imamo pravo propustiti crvene zastavice.
Dr. N: Pa, uživao sam u našem razgovoru o mjestu prepoznavanja i pitao sam se postoji li još nešto što vam ovaj duhovni tečaj nudi za budući fizički život.
S: (odsutnim glasom) Ponekad, kad sam zbunjen i kad ne znam kamo krenuti, samo... zamislim kamo bih mogao poći u usporedbi s onim gdje sam bio... i shvatim što moram učiniti.
Pomaganje klijentima da prepoznaju ljude kojima je suđen značajan utjecaj na njihov život fascinantan je aspekt moje prakse. Vjerujem da oni koji su mi došli zbog svojih odnosa nisu slučajno u tom trenutku u mojoj ordinaciji. Ometam li ja svrhu njihovog tečaja duhovnog prepoznavanja pomažući tim klijentima da se prisjete znakova? Ne mislim tako, iz dva osnovna razloga. Stvari koje oni ne bi trebali znati vjerojatno neće otkriti u hipnozi, a s druge strane, mnogi moji klijenti samo traže potvrdu onoga za što već pretpostavljaju da je istina.
O znakovima prepoznavanja mogu pričati i iz vlastitog iskustva, jer bio sam blagoslovljen s tri specifična znaka koja su mi pomogla da pronađem svoju ženu. Dok sam jednom prilikom kao tinejdžer listao magazin Look, ugledao sam božičnu reklamu za satove Hamilton koje je reklamirala prelijepa tamnokosa žena odjevena u bijelo. U naslovu je pisalo «Za Peggy», jer ona je držala sat kao dar od nekog imaginarnog supruga. Preplavio me neki čudan osjećaj, i nikada nisam zaboravio njezino ime i lice. Za svoj dvadeset i prvi rođendan dobio sam sat te marke od svoje omiljene ujne.
Nekoliko godina kasnije, dok sam studirao u Phoenixu, jedne subote odnio sam u praonicu svoje bijelo rublje. Iznenada, prvi otponac aktivirao se u mojem umu porukom: «Vrijeme je da upoznaš ženu u bijelom». Pokušao sam izbiti tu misao iz glave, ali lice s one reklame istisnulo je sve druge misli. Zastao sam, pogledao svoj Hamilton sat i čuo zapovijed: «Sada kreni.» Pokušao sam se sjetiti tko sve nosi bijelu odjeću. Kao opsjednut, otišao sam u najveću bolnicu u gradu i raspitao se na recepciji za medicinsku sestru koja je odgovarala tom imenu i opisu.
Rekli su mi da postoji takva osoba koja upravo završava sa svojom smjenom. Kad sam je ugledao, šokirala me njezina sličnost sa slikom koju sam imao na umu. Naše upoznavanje bilo je nespretno i nelagodno, ali kasnije smo sjeli u predvorje i razgovarali četiri sata bez prestanka, poput starih prijatelja koji se neko vrijeme nisu vidjeli - što je, naravno, bilo točno. Tek kad smo se vjenčali ispričao sam joj razlog zbog kojeg sam došao u njezinu bolnicu i znakove po kojima sam je pronašao. Nisam htio da pomisli da sam poludio. Tada sam saznao da je ona upravo tog dana rekla svojim zapanjenim prijateljicama: «Upravo sam upoznala čovjeka za kojeg ću se udati».
Moj savjet u vezi značajnih susreta je da ne razmišljate previše o događajima koji slijede. Neke od najboljih odluka donosimo na način koji nazivamo «instinktivnim». U takvim trenucima, slijedite svoje osjećaje. Kad vam se u životu treba dogoditi neki poseban trenutak, obično se i dogodi.

Jedan od posljednjih zahtjeva koji očekuju mnoge duše prije polaska na Zemlju jest drugi odlazak pred Vijeće staraca. Dok su neki od mojih klijenata vidjeli Vijeće samo jednom između života, većina se susrela s njim odmah nakon smrti i neposredno prije ponovnog rođenja. Duhovni svijet jest okruženje u kojem vlada red, a Starci žele naglasiti važnost ciljeva duše u sljedećem životu. Ponekad mi klijenti kažu kako se nakon tog sastanka vrate u svoju duhovnu grupu kako bi se oprostili, dok drugi kažu da se odmah nakon toga reinkarniraju. Tu drugu proceduru proživio je klijent koji je ovako opisao sastanak prije odlaska na Zemlju:

«Moj vodič, Magra, prati me do nekog nježnog, bijelog prostora, u kojem se osjećam kao da sam u oblaku. Vidim odbor od tri osobe koje me čekaju kao i obično. Starac u sredini djeluje kao da posjeduje najveći autoritet. Svi imaju ovalna lica, visoke jagodice, nemaju kose i malog su rasta. Izgledaju mi kao da su bespolni - bolje reći, čini mi se da mijenjaju spol iz muškog u ženski i obratno. Osjećam se smireno. Atmosfera je suzdržana, ali ne i neprijateljska. Svatko od njih postavlja mi pitanja na blag način. Starci znaju sve o svim mojim životima, ali nisu tako zapovjedni kako bi se moglo pomisliti. Žele me saslušati kako bi procijenili moju motivaciju i snagu moje odlučnosti za rad u novom tijelu. Siguran sam da su utjecali na izbor tijela ponuđenih za moj sljedeći život, zato što smatram da su vješti stratezi u izboru života. Odbor želi da poštujem svoj ugovor. Naglašavaju važnost ustrajnosti i zadržavanja mojih vrijednosti u teškim okolnostima. Često se previše lako predajem gnjevu i oni me podsjećaju na to, pregledavajući moje prošle akcije i reakcije prema događajima i ljudima. Starci i Magra daju mi nadahnuće, nadu i poticaj da više vjerujem u sebe u teškim situacijama i da ne dopustim da mi stvari izmaknu kontroli. A tada, kao krajnji čin kojim osnažuju moju odlučnost kad se spremam za polazak, podižu ruke i šalju u moj um kuglu pozitivne energije koju ću ponijeti sa sobom.»

Jedan aspekt sastanaka s vijećem koji mi je u početku bio prilično čudan je to što pripadnici iste grupe duša ne izlaze nužno pred iste članove vijeća. Neko vrijeme pretpostavljao sam da će tu uvijek postojati neka veza, zato što svi članovi iste primarne grupe duša imaju istog vodiča. Bio sam u krivu. U umovima mojih klijenata, čak su i stariji vodiči nekoliko koraka ispod razvojne razine svemoćnih bića koja sačinjavaju vijeća. Ta su bića slična Starcima o kojima nam je Thece pričala u jedanaestom poglavlju, ali imaju specifičniju odgovornost prema evaluaciji života duša. Dok bi se vodič u nekim pogledima mogao smatrati osobnim savjetnikom duše, ta bliskost ne odnosi se na Starce. Vremenom, shvatio sam da se autoritet Starca, za razliku od vodiča, proteže na duše iz mnogih grupa.

Čini se da svi članovi grupe duša poštuju veoma privatnu narav ove procedure. Svi oni smatraju svoje Vijeće staraca božanskim. Starci su okupani jarkom svjetlošću, a cijelo okruženje posjeduje neku božansku auru. Jedan klijent opisao je to ovako: «Kad nas dovedu u prisutnost tih superiornih bića, koja žive u tako uzvišenom duhovnom carstvu, to iskustvo potvrđuje naše osjećaje prema izvoru kreacije.«

PONOVNO ROĐENJE

Vidjeli smo kako odluka duše da se rodi u sljedećem životu u specifičnom vremenu i na specifičnom mjestu uključuje organizirani slijed planiranja u duhovnom svijetu. Dok svijest duša svojih klijenata vodim sve bliže trenutku njihovog izlaska iz duhovnog svijeta, većina ih postanu tihi i introspektivni, a neki se vedro šale s prijateljima. Te reakcije na ono što slijedi ovise u većoj mjeri o individualnoj duši nego o vremenu koje je prošlo od posljednje reinkarnacije.
Ponovno rođenje je duboko iskustvo. Duše koje se spremaju za silazak na Zemlju su poput okorjelih veterana koji se pripremaju za bitku. Njima je to posljednja prilika da uživaju u osjećajima samospoznaje i činjenici da su sveznajuće prije no što započnu prilagodbu u novom tijelu. U posljednjem slučaju predstavit ću dušu žene koja nam nudi jasno definiran opis svojeg posljednjeg silaska na Zemlju.

DVADESET I DEVETI SLUČAJ
Dr. N: Je li došlo vrijeme za reinkarnaciju u sljedećem životu?
S: Da, jest.
Dr. N: O čemu najviše razmišljate u vezi povratka na Zemlju?
S: O prilici da živim u dvadesetom stoljeću. To je uzbudljivo vrijeme mnogih promjena.
Dr. N: A jeste li vidjeli unaprijed taj život ili barem neke njegove dijelove?
S: Da... prošla sam kroz to... (klijentica djeluje odsutno).
Dr. N: Postoji li još nešto o čemu želite razgovarati sa mnom u vezi sljedeće inkarnacije?
S: Posljednji put razgovaram s Pomarom (klijentičin vodič) o svim mogućnostima u mojem projektu (životu).
Dr. N: Može li se to smatrati posljednjim izlaznim razgovorom s Pomarom?
S: Da, valjda može.
Dr. N: Bi li vam pomoglo kad biste razgovarali sa mnom o rezervnim planovima za sljedeći život?
S: (glas joj je suh i prilično slabašan) Ja... mislim da su mi jasni...
Dr. N: Kako je prošao vaš tečaj prepoznavanja? Pretpostavljam da je ta faza vaših priprema završena?
S: (još uvijek odsutno) Aha... Sastala sam se s ostalima (sudionicima) iz mog projekta.
Dr. N: Jesu li vam potpuno jasni znakovi prepoznavanja pravih duša u pravo vrijeme?
S: (nervozno se smije) Ah... signali... moji dogovori s ljudima... da, sve smo to napravili.
Dr. N: Bez analize ili cenzure svojih utisaka, recite mi što osjećate u ovom trenutku.
S: Ja... samo se... pripremam... za veliki skok u novi život... osjećam iščekivanje... ali i uzbuđena sam...
Dr. N: Jeste li malo uplašeni, pitate li se možda biste li se uopće trebali vraćati na Zemlju?
S: (stanka, a zatim nastavlja veselije) Lagana... zabrinutost... zbog onoga što me čeka... zato što napuštam svoj dom ovdje... ali i sretna sam zbog mogućnosti.
Dr. N: Dakle, osjećate miješane emocije zbog napuštanja duhovnog svijeta?
S: Većina nas ih osjeća kako se naše vrijeme bliži. Prije nekih života imala sam određenih dvojbi... ali Pomar zna kada kasnim za svojim planom - ovdje ništa ne možete sakriti, znate.

Dr. N: U redu, pretpostavimo da je vrijeme polaska u vaš sljedeći život. Kad nabrojim do tri, vaša odluka o povratku u određenom trenutku čvrsta je i nalazite se u posljednjoj fazi prije odlaska iz duhovnog svijeta. Jedan, dva, tri! Opišite mi što vam se sada događa.
S: Opraštam se sa svima. To može biti... teško, (odlučno zabacuje glavu). Bilo kako bilo, svi mi žele sreću i odlazim od njih... plutam sama. Nema velike žurbe... Pomar mi dopušta da priberem misli. Kad sam spremna, on me dolazi ispratiti... ponuditi mi ohrabrenje... potporu... i zna kada sam spremna za polazak.
Dr. N: Osjećam da ste sada bolje raspoloženi u odnosu na ponovno rođenje.
S: Da, to je vrijeme nadahnuća i očekivanja... novo tijelo... put koji me čeka...
Sada pripremam tu klijenticu da napusti duhovni svijet po posljednji put prije svog sadašnjeg života. U tome sam jednako oprezan kao i kad sam je prvi puta poveo u duhovni svijet nakon normalne regresije. Započinjem osnaživanjem zaštitnog energetskog štita koji je već postavljen oko nje. Nakon toga, primjenjujem dodatne pripremne tehnike kako bih zadržao njezinu dušu u odgovarajućoj ravnoteži s umom djeteta kojem se pridružuje na Zemlji.
Dr. N: U redu, vi i Pomar zajedno ste tijekom vašeg izlaska iz duhovnog svijeta. Želim da uđete duboko u sebe i objasnite mi što činite, gledajući događaje kao u usporenom filmu. Idite!
S: (stanka) Mi... počinjemo se kretati... većom brzinom. Postajem svjesna kako se Pomar... odvaja od mene... i sada sam sama.
Dr. N: Što vidite i osjećate?
S: Oh, ja...
Dr. N: Ostanite unutra! Sami ste i krećete se brže. Što zatim?
S: (tihim glasom)... odlazim... udaljavam se... kroz jastuke bjeline... sve dalje...
Dr. N: Ostanite unutra! Nastavite me izvještavati.
S: Oh, ja... prolazim kroz... nabore svilene tkanine... glatke... nalazim se na trasi., na putu... sve brže i brže...
Dr. N: Nastavite! Pričajte mi dalje.
S: Sve je zamagljeno... klizim dolje... kroz dugu, mračnu cijev... šuplji osjećaj... tama... zatim... toplina!
Dr. N: Gdje ste sada?
S: (stanka) Svjesna sam da se nalazim u svojoj majci.
Dr. N: Tko ste vi?
S: (smije se) U bebi sam - ja sam beba.
Efekt šuplje cijevi kojeg opisuju moji klijenti očito nije majčin porođajni kanal. Sličan je tunelu kroz kojeg duše prolaze nakon fizičke smrti, a možda je riječ o istoj ruti. Čitatelj se može zapitati zašto toliko pazim tijekom čina rađanja kad sam svoje klijente već vodio u veći broj prošlih života i iz njih tijekom proteklih seansi. Za to postoje dva razloga. Prvo, proživljavanje prošlog života ne mora uključivati proces rađanja. Pomažem klijentima da izađu iz duhovnog svijeta ravno u sljedeći život, obično u odrasloj dobi. Drugo, ako vratim klijente u njihovo sadašnje tijelo i odlučim zatražiti od njih da ponovno prožive iskustvo rađanja, želim ukloniti manju neugodu koju neki ljudi osjećaju nakon buđenja.
Prije no što nastavim opisivati ovaj slučaj, trebao bih vam dati neke općenite informacije o dušama i bebama. Svi moji klijenti pričali su mi da je prijelaz njihovih duša iz duhovnog svijeta u um bebe relativno brži od puta natrag. Zbog čega dolazi do ove razlike? Nakon fizičke smrti, naše duše putuju kroz vremenski tunel i prolaze kroz vratnice u duhovni svijet. Povratak u duhovni svijet treba se odvijati polaganije od silaska na Zemlju kako bi se tek oslobođena duša imala vremena aklimatizirati. Međutim, kao duše koje ulaze u bebe, dolazimo iz stanja potpune spoznaje, pa smo

stoga mentalno sposobni brže se prilagoditi svojoj okolini nego na kraju fizičkog života. Osim toga, dodatno vrijeme za prilagodbu dobivamo dok se nalazimo u majčinoj utrobi.
Ipak, vrijeme koje provedemo unutar majke ne znači da smo potpuno spremni za snažan šok rođenja, s blještavim bolničkim svjetlima, iznenadnom potrebom za udisanjem zraka i prvim fizičkim dodirima. **Moji klijenti kažu da je, usporede li trenutak rođenja s trenutkom smrti, fizički šok koji prati rođenje mnogo veći.**
U nekom trenutku prije rođenja, duša će oprezno dotaknuti bebin mozak u razvoju, otvoren za nove utiske, a zatim se čvršće spojiti s njim. Kad duša odluči ući u bebu, to dijete, čini se, nema slobodu izbora prihvaćanja ili odbijanja duše. U trenutku ulaska, za dušu počinje kronološki tijek vremena. Ovisno o sklonostima pojedine duše, do veze može doći u ranijoj ili kasnijoj fazi majčine trudnoće. Imao sam slučajeve kad su duše isplanirale svoj dolazak u posljednjem trenutku, tijekom poroda, ali to nije uobičajeno. Moja otkrića ukazuju na to da čak i one duše koje se rano spoje s bebom tijekom trudnoće prilično često putuju izvan majčine utrobe.
Nakon poroda, jedinstvo duha i tijela u potpunosti se učvršćuje u partnerstvo. Besmrtna duša tada postaje sjedište percepcije ljudskog ega u razvoju. Duša donosi duhovnu silu koja je nasljeđe beskonačne svjesnosti. Iako sam rekao da duše mogu biti potisnute kod ljudi u traumatičnim situacijama, one nikada nisu zarobljene. Osim što napuštaju tijelo u trenutku smrti, duše mogu izlaziti iz tijela dok ono spava, tijekom duboke meditacije ili pod anestezijom tijekom operacije. Odsutnost duše iz tijela može trajati i mnogo dulje, u slučajevima teških oštećenja mozga i kome.
Dvadeset i deveti slučaj nastavlja se objašnjavanjem stvaralačke ljepote duše koja se spaja s novim ljudskim bićem. To spajanje inteligentne životne sile prije rođenja zatvara za nas puni krug od prizora smrti opisanog u prvom slučaju.
Dr. N: Pa, drago mi je da ste stigli živi i zdravi u novo tijelo. Recite mi, koliko je beba stara?
S: Prošlo je pet mjeseci (od začeća).
Dr. N: Je li to uobičajena faza zrelosti djeteta u kojoj vi ulazite u tijelo?
S: U svojim životima... dolazila sam u različita vremena... ovisno o bebi, majci i mojem budućem životu.
Dr. N: Doživljavate li kao duša veliki stres ako majka iz nekog razloga abortira prije termina poroda?
S: Znamo hoće li se beba roditi ili ne. Nerađanje nama nije iznenađenje. Možemo doći samo kako bismo utješili dijete.
Dr. N: Ako se dijete ne rodi, prekida li se i životni zadatak vaše duše?
S: Ne, što se tiče tog djeteta, nikada i nije postojao životni zadatak.
Dr. N: Je li moguće da neke abortirane bebe nikada nisu imale dušu?
S: To ovisi o tome koliko su daleko stigle. One koje umru veoma rano često nas i ne trebaju.
Napomena: O ovom su se problemu vodile žestoke rasprave i nekada i danas. Tijekom trinaestog stoljeća, kršćanska je crkva smatrala nužnim utvrditi smjernice za postojanje duša abortiranih fetusa. Sv. Toma Akvinski i drugi srednjevjekovni teolozi arbitrarno su odlučili da se silazak duše događa četrdeset dana nakon začeća.
Dr. N: Ukoliko se dijete treba roditi, znate li kada se druge duše spajaju s djecom?
S: (nehajno) Oh, neke plutaju uokolo dulje od drugih, ulaze u bebu i izlaze iz nje do poroda zbog dosade.
Dr. N: Što vi običavate raditi?
S: Ja sam valjda nekakav prosjek. Zapravo, ne provodim dulja razdoblja u bebi zato što to može biti prilično dosadno.

Dr. N: U redu, pogledajmo sadašnju situaciju u vašoj majci i dopustimo da prođe neko vrijeme. Što činite dok niste u nerođenom djetetu?
S: (oduševljeno se smije) Želite istinu? Reći ću vam. Ja - ja se igram! To je sjajno vrijeme za čisto ludiranje... kad je beba manje aktivna. Zabavljam se sa svojim prijateljima koji čine istu stvar. Jurcamo po Zemlji i posjećujemo jedni druge... odlazimo na zanimljiva mjesta... gdje smo nekada zajedno živjeli u prošlim životima.
Dr. N: Ne smatrate li vi i druge duše da ostavljanje nerođenog djeteta na dulje vrijeme znači izbjegavanje odgovornosti vašeg zadatka na Zemlji?
S: (brani se) Oh, razvedrite se! Tko je spominjao dulja razdoblja? Ja to ne radim! Osim toga, naši problemi još nisu počeli.
Dr. N: Kad na neko vrijeme napustite bebu, na kojem se astralnom planu nalazite u odnosu na Zemlju?
S: Još smo uvijek na razini Zemlje... i nastojimo da nam ništa ne odvuče pozornost. Većina našeg ludiranja odvija se u blizini bebe. Ne želim da steknete dojam kako mi nemamo što raditi u nerođenom djetetu.
Dr. N: Oh...?
S: (nastavlja) Zaposlena sam s tim novim umom, iako još nije potpuno spreman.
Dr. N: Zašto ne bismo porazgovarali o tome? Razjasnite mi te aktivnosti koje se događaju kad vaša duša uđe u bebu kako bi u njezinom tijelu ostala do kraja tog života.
S: (duboko uzdiše) Kad se spojim s djetetom, svoj um moram sinkronizirati s mozgom. Moramo se naviknuti jedno na drugo, poput partnera.
Dr. N: To mi govore i drugi ljudi, ali recite mi javlja li se između vas i bebe trenutačna povezanost?
S: Pa... nalazim se u umu djeteta, ali sam odvojena. U početku djelujem polako.
Dr. N: U redu, objasnite mi što činite s umom djeteta.
S: To je delikatno i ne može se požurivati. Počinjem blagim ispitivanjem... definiram veze... nedostatke... svaki je um drukčiji.
Dr. N: Postoji li u djetetu kakav konflikt u odnosu na vas?
S: (nježno) Ah... u početku osjećam blagi otpor... ne prihvaća me potpuno dok se krećem prolazima... to je uobičajeno... dok ne dođe do upoznavanja (zastaje na trenutak i tiho se smije). Udaram sama sebe!
Dr. N: U kojem trenutku vaše integracije s bebom ona postaje prijemčiva na silu vašeg identiteta kao duše?
S: Smeta mi vaša upotreba riječi «sila». Mi nikada ne ulazimo silom u nerođenu bebu. Ja to činim pažljivo.
Dr. N: Je li vam trebalo mnogo života da se naučite spajati s ljudskim mozgom?
S: Uh... neko vrijeme... nove duše dobivaju pomoć u spajanju.
Dr. N: Budući da predstavljate čistu energiju, slijedite li tijekom spajanja električne veze u mozgu, poput neurotransmitera, živčanih stanica i tome slično?
S: (stanka) Pa, nešto takvo... no, ništa ne ometam... dok učim obrasce moždanih valova bebe.
Dr. N: Govorite li o sklopu regulacije misli u umu?
S: O načinu na koji ta osoba prevodi signale. O njezinoj sposobnosti. Ne postoje dva ista djeteta.
Dr. N: Budite potpuno iskreni sa mnom. Nije li vaša duša preuzela taj um i podčinila ga svojoj volji?
S: Ne razumijete. To je spajanje. Prije mog dolaska u bebi postoji... praznina koju ja ispunjavam i činim bebu cjelovitom.
Dr. N: Donosite li intelekt?
S: Širimo ono što već postoji.

Dr. N: Možete li mi preciznije objasniti što vaša duša zapravo daje ljudskom tijelu?
S: Mi donosimo... razumijevanje stvari... prepoznavanje istine u onome što mozak vidi.
Dr. N: Jeste li sigurni da vas to dijete u početku ne smatra tuđinskim entitetom u svojem umu?
S: Ne, zato se sjedinjujemo s nerazvijenim umovima. Ona me prepoznaje kao prijateljicu... blizanca... koji će biti dio nje. Kao da je beba čekala moj dolazak.
Dr. N: Smatrate li da je neka viša sila pripremila bebu za vas?
S: Ne znam, čini se da je tako.
Dr. N: Je li vaš rad na sjedinjavanju dovršen prije rođenja?
S: Zapravo nije, ali tijekom porođaja počele smo se nadopunjavati.
Dr. N: Dakle, proces sjedinjavanja traje neko vrijeme?
S: Naravno, dok se prilagođavamo jedna na drugu. Kao što sam vam rekla, povremeno sam napuštala nerođenu bebu.
Dr. N: Ali što je s onim dušama koje se sjedine s bebama u posljednji trenutak prije rođenja?
S: Hmpf! To je njihov stil, ne moj. Oni moraju započeti svojim radom u kolijevci.
Dr. N: U kojoj dobi djetetovog tijela vaša duša prestaje napuštati dijete?
S: S oko pet ili šest godina. Obično postanemo potpuno funkcionalni kada dijete krene u školu. Djecu do te dobi često možemo ostaviti nasamo.[10]
Dr. N: Nije li vaša dužnost da uvijek budete sa svojim tijelom?
S: Ako stvari krenu po zlu na fizičkoj razini - u trenutku se vraćam natrag.
Dr. N: Kako biste to mogli znati ako se ludirate uokolo s drugim dušama?
S: Svaki mozak ima obrazac valova - to je poput otiska prsta. Istog trena znamo kad je dijete za koje smo zaduženi u nevolji.
Dr. N: Dakle, cijelo vrijeme pazite na dodijeljeno dijete - i prije poroda i nakon njega - tijekom ranih faza odrastanja?
S: (s ponosom) Oh, da, a pazim i na roditelje. Oni se mogu svađati u blizini djeteta, a to stvara uznemirujuće vibracije.
Dr. N: Ako se to dogodi djetetu, što vi činite kao njezina duša?
S: Smirim je najbolje što mogu. Posegnem kroz bebu prema roditeljima kako bih ih smirila.
Dr. N: Dajte mi primjer načina na koji možete posegnuti prema svojim roditeljima.
S: Oh, navedem bebu da im se smije i dira lica roditelja s obje ručice. Roditelji još više zavole bebe zahvaljujući takvim stvarima.
Dr. N: Vi kao duša možete kontrolirati motoričke pokrete bebe?
S: Ja sam... ja. Mogu malo potaknuti onaj dio mozga koji kontrolira kretnje. Katkad mogu i podbosti djetetov smisao za humor... učinit ću sve što je potrebno da unesem sklad u svoju obitelj.
Dr. N: Recite mi kakav je osjećaj biti u majčinoj utrobi.
S: Sviđa mi se topli, ugodan osjećaj ljubavi. Uglavnom osjećam ljubav... katkad i stres. Bilo kako bilo, koristim se tim vremenom za razmišljanje i planiranje svega što ću činiti nakon rođenja. Razmišljam o prošlim životima i prilikama koje sam propustila u drugim tijelima i to mi daje poticaj.

[10] Dvojna priroda duha i tela svakome je poznata iz iskustva. Možda ovde leži objašnjenje takozvanih "duševnih bolesti", možda slučajevi šizofrenije nastaju kada duša iz nekog razloga potpuno napusti telo, ili prestaje aktivno da deluje u njemu, a telo nastavlja da živi samo usled fizičke inercije i sa fizičkim delom uma, bez duše koja mu daje plemenitost, smisao i višu svest. Otuda i "bezdušna dela" koja ovakvi ljudi mogu da počine. Po ovom opisu dete može fizički da živi nezavisno od duše, to pokazuju i somnabulna stanja pri kojima telo može da obavlja vrlo složena dela bez prisustva svesti.

Dr. N: A sjećanja na prošle živote i na život u duhovnom svijetu još vam nisu blokirana amnezijom?
S: To se događa nakon rođenja.
Dr. N: Kad se beba rodi, ima li ona kakve svjesne misli o tome tko je njezina duša i o razlozima spajanja?
S: (stanka) Um djeteta tako je nerazvijen da ono ne može razmišljati o toj informaciji. Dobiva neke djeliće te spoznaje radi utjehe, ali oni kasnije izblijede. Do vremena kad počnem govoriti, ta je informacija zaključana duboko u meni, a tako i treba biti.
Dr. N: Hoćete li kao dijete imati bljeskove prisjećanja na prošle živote?
S: Da... mi maštamo... način na koji se igramo kao djeca... stvaramo priče... imamo imaginarne prijatelje koji su stvarni... ali to izblijedi. U prvih nekoliko godina života bebe znaju mnogo više no što se misli.
Dr. N: U redu, sada je vrijeme neposredno prije vašeg rođenja u ovom životu. Recite mi što činite.
S: Slušam glazbu.
Dr. N: Kakvu glazbu?
S: Slušam ploče koje sluša moj otac - to ga jako opušta - pomaže mu u razmišljanju - malo sam uznemirena zbog njega...
Dr. N: Zašto?
S: (kikoće se) On misli da želi dječaka, ali začas ću ga navesti da se predomisli!
Dr. N: Dakle, to je za vas produktivno vrijeme?
S: (odlučno) Da, zaposlena sam planiranjem trenutka u kojem ću ući u svijet kao čovjek i prvi puta udahnuti. To mi je posljednja prilika za mirno promišljanje o sljedećem životu. Kad izađem - čeka me jurnjava.

ZAKLJUČAK

Informacije iz ove knjige o postojanju duša nakon fizičke smrti predstavljaju najsmislenije objašnjenje razloga zbog kojeg smo ovdje, koje sam pronašao u životu. Sve moje godine potrage za smislom života nisu me pripremile za trenutak u kojem su mi klijenti pod hipnozom napokon otvorili vrata vječnog svijeta.

Moj najstariji prijatelj danas je katolički svećenik. Dok smo kao dječaci šetali brdima i plažama Los Angelesa, vodili smo mnoge filozofske rasprave, ali bili smo udaljeni miljama u našim duhovnim vjerovanjima. On mi je jednom rekao: «Mislim da ti treba mnogo hrabrosti da budeš ateist i ne vjeruješ da postoji nešto nakon ovog života». Tada nisam na to gledao na taj način, kao ni mnogo godina nakon toga. Od moje pete godine roditelji su me slali u vojnički organizirane internate. Osjećaj napuštenosti i usamljenosti bio je tako snažan da nisam mogao vjerovati u silu iznad mene. Sada shvaćam da sam snagu dobivao na suptilne načine koje nisam mogao vidjeti. Moj prijatelj i ja još uvijek pristupamo duhovnosti na različite načine, ali danas smo obojica uvjereni da red i svrha u svemiru proizlaze iz više svijesti.

Kad se osvrnem unatrag na svoj život, vidim da nije slučajno što su mi ljudi počeli dolaziti na hipnozu - medij istine u koji sam mogao vjerovati - da bi mi pričali o vodičima, nebeskim vratnicama, duhovnim grupama za učenje i stvaranju sebe u svijetu duša. Čak i sada, katkad se osjećam poput uljeza u umovima ljudi koji opisuju duhovni svijet i svoje mjesto u njemu, ali njihova spoznaja dala mi je smjer. Još uvijek se pitam zašto sam baš ja glasnik duhovne spoznaje sadržane u ovoj knjizi, kad bi taj zadatak možda više odgovarao nekome s manje izvornog cinizma i sumnje. Zapravo, ljudi predstavljeni kroz te slučajeve pravi su glasnici nade za budućnost, a ne ja koji izvještavam o njima.

Sve što sam naučio o tome tko smo mi i odakle dolazimo dugujem ljudima koji su mi došli tražeći pomoć. Naučili su me da je važan aspekt misije naših duša na Zemlji mentalno preživljavanje odvajanja od našeg pravog doma. Dok se nalazi u ljudskom tijelu, duša je u osnovi sama. Relativnu izolaciju duše na Zemlji tijekom privremenog fizičkog života dodatno otežavaju svjesne misli da izvan ovog života ne postoji više ništa. Naše sumnje tjeraju nas na vezivanje isključivo za stvari koje možemo vidjeti u fizičkom svijetu. Znanstvena spoznaja da je Zemlja samo zrnce pijeska na rubu galaktičke obale unutar golemog mora univerzuma dodatno osnažuje naš osjećaj beznačajnosti.

Zašto se niti jedno drugo živo biće sa Zemlje ne bavi pitanjem života nakon smrti? Je li to samo zato što naši napuhnuti egoi ne vole misliti da je život samo privremena pojava, ili zato što je naše biće povezano s višom silom? Ljudi tvrde da sve pomisli na život poslije smrti predstavljaju samo izražavanje naših želja. I ja sam to tvrdio. Međutim, ima logike u konceptu da nismo stvoreni slučajno, samo da bismo preživjeli, i da djelujemo unutar univerzalnog sustava koji usmjerava fizičku preobrazbu Jastva zbog nekog razloga. Vjerujem da je glas naših duša ono što nam kazuje da imamo osobnost kojoj nije namijenjena smrt.

Svi opisi života nakon smrti iz mojih dosjea ne nude nam znanstvenu osnovu koja bi potvrdila priče tih klijenata. Nadam se da sam učinio barem nešto za čitatelje kojima je materijal iz ove knjige previše neobičan da bi ga mogli prihvatiti: ako ne dobiju ništa

drugo osim ideje da možda posjeduju trajni identitet koji je vrijedno pronaći, smatrat ću da sam postigao jako mnogo.
Jedna od stvari koje najviše muče ljude koji žele vjerovati u nešto više od sebe je uzrok tolike negativnosti na ovom svijetu. Zlo navode kao glavni primjer. Kad upitam svoje klijente kako Bog pun ljubavi može dopustiti patnju, pronalazim iznenađujuće malo razlika između njihovih odgovora. Kažu mi da je naše duše stvorio entitet koji je stanje potpunog spokoja namjerno stavio izvan našeg dosega, kako bi nas naveo da se trudimo jače.
Mi učimo iz zlodjela. Odsutnost dobrih osobina razotkriva krajnje nedostatke u našoj naravi. Loše stvari testiraju nas - inače ne bismo bili motivirani za poboljšanje svijeta svojim djelovanjem i ne bismo imali način mjerenja svojeg napretka. Kad upitam svoje klijente u vezi naizmjeničnih kvaliteta milosrđa i bijesa koje doživljavamo kao izražavanje jastva učitelja - nad-duše, neki od njih kažu mi da nam stvoritelj pokazuje samo određene atribute i to čini sa specifičnom namjerom. Primjerice, kad bismo zlo izjednačili s pravdom, a milosrđe s dobrom, i kad bi nam Bog dopustio da spoznamo samo milosrđe, stanje pravde ne bi postojalo.
Ova knjiga predstavlja sliku reda i mudrosti koji se izdižu iz mnogih razina duhovne energije. Zaprepašćuje nas implicitna poruka, osobito naprednijih duša, o postojanju mogućnosti da se i Bog - nad-duša našeg univerzuma nalazi na nesavršenoj razini. Stoga, potpuna nepogrešivost pripisuje se još višem božanskom izvoru.
Tijekom svojeg rada počeo sam vjerovati da postoji razlog iz kojeg živimo u nesavršenom svijetu. Zemlja je jedan od bezbroj svjetova s inteligentnim bićima, a svaki posjeduje svoj vlastiti niz nesavršenosti koji je potrebno uskladiti. Ako dalje razvijemo tu ideju, dolazimo do zaključka da možda živimo u jednom od mnogih svemira u raznim dimenzijama, od kojih svaki ima svojeg tvorca koji njime upravlja s različitom razinom vještine. Te se razine razlikuju kao što se razlikuju stupnjevi razvijenosti duša koje smo vidjeli u ovoj knjizi. U takvom panteonu, božansko biće naše kuće upravljalo bi tom kućom na svoj vlastiti način.
Ako su duše koje odlaze na planete u našem svemiru potomci nad-duše - roditelja koja postaje mudrija zahvaljujući našem trudu, je li moguće da imamo još više božanskog djeda koji je pravi apsolutni Bog? Koncept da naš neposredni Bog još uvijek evoluira kao i mi ne oduzima ništa od krajnjeg izvora savršenstva koji je stvorio našeg Boga. Po mojem mišljenju, najviši, savršeni Bog ne bi izgubio svoju svemoćnost niti totalnu kontrolu nad cjelokupnim stvaranjem kad bi dozvolio sazrijevanje manje savršenih potomaka. Tim manjim bogovima bilo bi dopušteno stvaranje svojih vlastitih nesavršenih svjetova kao krajnje sredstvo uzdizanja, kako bi se mogli spojiti s najvišim Bogom.
Aspekti božanske intervencije koji se odražavaju u ovom svemiru moraju ostati naša krajnja stvarnost. Ako naš Bog nije najbolji od svih koji postoje, jer koristi bol kao način podučavanja, moramo to prihvatiti kao nešto najbolje što imamo i ipak prihvatiti razloge našeg postojanja kao božanski dar. Naravno, tu ideju nije lako prenijeti nekome tko fizički pati zbog, recimo, smrtonosne bolesti. Bol u životu posebno je razorna zato što može blokirati iscjeljiteljsku snagu naših duša, osobito ako nismo prihvatili ono što nam se događa kao unaprijed zamišljeni test. No, tijekom života, naša karma isplanirana je tako da nam niti jedan test neće biti toliko težak da ga ne bismo mogli izdržati.
U wat hramu u planinama sjevernog Tajlanda, jedan budistički učitelj jednom me podsjetio na jednostavnu istinu. «Život nam je», rekao je, «ponuđen kao način samoizražavanja, i daje nam ono što tražimo samo ako slušamo svoje srce.» Najviši oblik tog izražavanja su milosrdna djela. Naše duše možda putuju izvan svojeg

vječnog doma, ali mi nismo samo turisti. Imamo odgovornost za evoluciju naše više svijesti i više svijesti drugih ljudi. Zato je naše putovanje kolektivno.
Mi smo božanska, ali nesavršena bića koja postoje u dva svijeta, materijalnom i duhovnom. Naša je sudbina prelaženje iz jednog svijeta u drugi kroz vrijeme i prostor, učeći kako ovladati sobom i razvijajući spoznaju. Moramo vjerovati tom procesu i biti strpljivi i odlučni. U većini fizičkih domaćina ne možemo u potpunosti spoznati svoju bit, ali Jastvo se nikada ne gubi, zato što uvijek ostajemo povezani s oba svijeta.
Možda je najzahvalniji aspekt mog rada na otkrivanju postojanja duhovnog svijeta u umovima mojih klijenata učinak koji ta spoznaja ima na njihovu svijest. Najznačajnija korist od spoznaje da imamo dom vječne ljubavi, koji nas čeka, jeste veća prijemčivost na više duhovne sile u našim umovima. Svijest o tome da nekamo pripadamo smiruje nas i nudi nam spokoj, ne samo zato što imamo luku u koju se možemo skloniti od sukoba, nego i zato što se sjedinjujemo s univerzalnim umom. Jednoga dana svi ćemo doći do kraja tog dugog putovanja i doseći krajnje stanje prosvjetljenja, u kojemu je sve moguće.